

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 35

Ljubljana, ponedeljek 11. oktobra 1982

Cena 45 dinarjev

Leto XXXIX

1575.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o splošni ljudski obrambi in družbeni samozaščiti

Razglša se zakon o splošni ljudski obrambi in družbeni samozaščiti, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 28. septembra 1982, na seji Zbora občin dne 28. septembra 1982 in na seji Družbenopolitičnega zbora dne 28. septembra 1982.

Št. 0100-9/82

Ljubljana, dne 28. septembra 1982.

Predsednik
Viktor Avbelj l. r.

ZAKON

o splošni ljudski obrambi in družbeni samozaščiti

I. TEMELJNA NAČELA

1. člen

Splošna ljudska obramba in družbena samozaščita se v Socialistični republiki Sloveniji organizirata in gradita na podlagi ustavnih določil, na podlagi temeljev sistema splošne ljudske obrambe določenih z zveznim zakonom o splošni ljudski obrambi in na podlagi tega zakona kot neločljivi del socialistične samoupravne družbene ureditve, kot vsebina in oblika obrambne in varnostne organiziranosti socialistične samoupravne družbe in kot enotni obrambno-samozaščitni sistem za primer, če bi bile ogrožene svoboda, neodvisnost in suverenost jugoslovanskih narodov in narodnosti ali ozemeljska neokrnjenost in z ustavo določena družbena ureditev Socialistične republike Slovenije, za primer naravnih in drugih nesreč ali izrednih razmer, za varstvo samoupravnih in drugih pravic ter svoboščin človeka in občana, družbenega in osebnega premoženja ter za odpravljanje in preprečevanje sovražnih in družbeno škodljivih pojavov in dejanj.

2. člen

Splošna ljudska obramba v SR Sloveniji je del enotnega sistema organiziranja, pripravljanja in aktivnega sodelovanja delovnih ljudi in občanov, temeljnih in drugih organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti, samoupravnih interesnih skupnosti ter drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, družbenopolitičnih in družbenih organizacij ter društev, občin, pokrajin, republik in federacije pri odvracanju in preprečevanju napada in drugih nevarnosti za državo, v oboroženem boju in vseh drugih oblikah splošnega ljud-

skega odpora, pri zaščiti in reševanju prebivalstva, materialnih in drugih dobrin, pri ustvarjanju materialnih pogojev odpora ter pri izvrševanju drugih nalog, ki so pomembne za varovanje in obrambo neodvisnosti, suverenosti, ozemeljske neokrnjenosti države ter z ustavo določene socialistične samoupravne družbene ureditve.

Oborožen boj je v splošnem ljudskem odporu odločilna oblika upiranja agresiji in tvori z vsemi drugimi oblikami boja in odpora neločljivo celoto. Nosilec oboroženega boja so oborožene sile, ki jih sestavljata Jugoslovanska ljudska armada in teritorialna obramba, v vojni pa tudi pripadniki narodne zaščite ter vsi delovni ljudje in občani, ki z orožjem ali kako drugače sodelujejo v odporu zoper napadalca.

3. člen

Družbena samozaščita je celota ukrepov in aktivnosti, ki jih v miru, ob naravnih in drugih nesrečah in izrednih razmerah, v neposredni vojni nevarnosti ter v vojni organizirajo in opravljajo delovni ljudje in občani, organizacije združenega dela, krajevne skupnosti, samoupravne interesne skupnosti, druge samoupravne organizacije in skupnosti, družbenopolitične in družbene organizacije ter društva in družbenopolitične skupnosti za zaščito neodvisnosti in ozemeljske neokrnjenosti Socialistične republike Slovenije in Socialistične federativne republike Jugoslavije, ustavne ureditve, socialističnega samoupravljanja, neuvrščenosti, bratstva, enotnosti in enakopravnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti, samoupravnih pravic delavca in občana ter drugih pravic in svoboščin človeka in občana, osebne in premoženjske varnosti ter materialnih in drugih dobrin družbe.

4. člen

Splošna ljudska obramba in družbena samozaščita se razvijata in temeljita:

— na pravici in dolžnosti vseh delovnih ljudi in občanov, da se ne glede na spol, organizirajo in usposablajo za naloge splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite ter sami ali v sodelovanju s pristojnimi državnimi organi odkrivajo in preprečujejo sovražne in družbeno škodljive pojave in dejanja in, da se v primeru agresije uprejo napadalcu z oboroženim bojem in drugimi oblikami odpora;

— na pravici in dolžnosti temeljnih in drugih organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti, samoupravnih interesnih skupnosti in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, da se organizirajo in pripravljajo za zaščito in reševanje prebivalstva, materialnih in drugih dobrin, za preprečevanje in odpravljanje izrednih razmer, za delovanje v vojni ter za opravljanje nalog in aktivnosti družbene samozaščite;

— na pravici in dolžnosti družbenopolitičnih in družbenih organizacij ter društev, da v skladu z naravo svoje dejavnosti neposredno sodelujejo v organiziranju in pripravi splošne ljudske obrambe in v aktivnostih družbene samozaščite, pri mobilizaciji, pri idejnopoličnem, strokovnem in splošnem usposabljanju

delovnih ljudi in občanov ter pri razvijanju in utrjevanju njihove varnostne kulture in pripravljenosti za obrambo države in njene ustavne ureditve;

— na pravici in dolžnosti družbenopolitičnih skupnosti, da urejajo in organizirajo splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito in ustvarjajo materialne in druge pogoje za nenehno krepitev varnosti ter obrambne in samozaščitne moči družbe; da ob naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah organizirajo in vodijo aktivnosti delovnih ljudi in občanov ter njihovih samoupravnih organizacij in skupnosti pri zaščiti in reševanju prebivalstva, materialnih in drugih dobrin, pri preprečevanju in odpravljanju vzrokov, žarišč in posledic izrednih razmer ter pri preprečevanju sovražnih in družbeno škodljivih pojavov in dejanj, ob vojni nevarnosti in ob agresiji na državo pa mobilizirajo vse sile in sredstva ter organizirajo in vodijo splošni ljudski odpor zoper napadalca.

5. člen

Delovni ljudje in občani pripravljajo splošno ljudsko obrambo, ter uresničujejo in razvijajo družbeno samozaščito za zaščito in varovanje samoupravnih pravic delovnih ljudi in občanov, pravic in svoboščin človeka in občana, za zaščito vrednot samoupravne socialistične družbe ter nadaljnjega družbenega razvoja pred:

— oboroženo agresijo in agresivnimi napadi, grožnjami in pritiski katerekoli vrste;

— izpodkopavanjem samoupravnih odnosov, kršenjem predpisov in samoupravnih splošnih aktov ter odločitev samoupravnih in drugih organov in pred drugimi napadi na samoupravne pravice delovnih ljudi;

— psihološko-propagandnim, obveščevalnim, subverzivnim in drugim protisocialističnim in protisamoupravnim delovanjem zunanjih in notranjih sovražnikov;

— nezakonitim prisvajanjem in uničevanjem ter zlorabo družbenega premoženja in pred drugimi oblikami ogrožanja, napada ali spodkopavanja družbeno-ekonomskega in političnega sistema;

— kršitvami javnega reda in miru;

— fizičnimi in psihičnimi pritiski na delovne ljudi in občane in pred drugimi oblikami ogrožanja njihovih pravic in svoboščin ter njihove osebnosti in premoženjske varnosti;

— nesrečami pri delu, požari, prometnimi nesrečami ter pred posledicami naravnih in drugih nesreč;

— onesnaževanjem človekovega okolja;

— odkrivanjem podatkov, ki pomenijo državno, vojaško, uradno ali poslovno tajnost in pred drugimi oblikami ter vrstami sovražnih ali družbeno škodljivih pojavov in dejanj.

6. člen

Vsi delovni ljudje in občani, temeljne in druge organizacije združenega dela, krajevnih skupnosti, samoupravne interesne skupnosti, druge samoupravne organizacije in skupnosti, družbenopolitične in družbene organizacije ter društva, družbenopolitične skupnosti in njihovi organi, so aktivni organizatorji in nosilci ter izvajalci pravic in dolžnosti, ukrepov, nalog in aktivnosti splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Za vodenje oboroženega boja in drugih oblik splošnega ljudskega odpora, za izvajanje ukrepov zaščite in reševanja prebivalstva, materialnih in drugih dobrin in za opravljanje določenih nalog družbene samozaščite, delovni ljudje in občani organizirajo teritorialno obrambo,

narodno zaščito, civilno zaščito, službo za opazovanje in obveščanje in upravne zveze ter ustrezne upravne in druge strokovne organe in službe.

Določene strokovne naloge varnosti, obrambe in samozaščite opravljajo organi za notranje zadeve v skladu z zakonom in drugimi predpisi.

7. člen

Družbenopolitične organizacije ter vse organizirane socialistične sile združene v Socialistični zvezi delovnega ljudstva Slovenije na čelu z Zvezo komunistov Slovenije z idejnopolitično aktivnostjo usmerjajo in razvijajo politično in akcijsko enotnost delovnih ljudi in občanov, razvijajo njihovo socialistično zavest in patriotizem, budnost in varnostno kulturo ter solidarnost pri krepitevi obrambne in samozaščitne moči domovine in pripravljenost za preprečevanje in odpravljanje posledic naravnih in drugih nesreč, izrednih razmer, sovražnih ali družbeno škodljivih pojavov in dejanj, razvijajo in utrjujejo zavest o možnosti uspešne obrambe pred vsakim napadalcem in v vseh vojnih razmerah ter spodbujajo ustvarjalnost in aktivnost svojih članov in vseh delovnih ljudi in občanov pri uresničevanju pravic in dolžnosti splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

II. SPLOŠNE DOLOČBE

1. Komiteji za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito

8. člen

Za dosledno uresničevanje politike, ciljev in nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, stalno spremljanje in ocenjevanje varnostnih in obrambnih razmer, usmerjanje in spodbujanje obrambnih priprav in aktivnosti družbene samozaščite, usmerjanje izdelave obrambnih in varnostnih načrtov, pravočasno, enotno in učinkovito pripravljanje in delovanje celotnega obrambno zaščitnega sistema in vseh njegovih sestavin, sil in sredstev ob neposredni vojni nevarnosti, v vojni, ob naravnih in drugih nesrečah, v izrednih razmerah in drugih nevarnostih, ter za zagotovitev uresničevanja z ustavo določene vloge in odgovornosti zveze komunistov za varstvo socialistične revolucije in socialističnih samoupravnih družbenih odnosov, ustanovijo organizacije združenega dela, krajevnih skupnosti in družbenopolitične skupnosti komiteje za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito kot svoje koordinacijske in politično operativne organe.

Komiteji za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito odločajo na podlagi ocene varnostnih in vojnopolitičnih razmer, v skladu z zakonom ter drugimi predpisi, o aktiviranju posameznih organov, organizacij in skupnosti ter o uporabi njihovih sil in sredstev v danih vojnih in izrednih razmerah ter ob drugih nevarnostih.

Komiteji za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito izjemoma določajo, v skladu z zakonom ter odlokom Predsedstva Socialistične federativne republike Jugoslavije, tudi o uporabi teritorialne obrambe.

Sklepe, stališča in smernice, ki jih sprejme pristojni komitej za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, so dolžni uresničevati tudi vsi komiteji za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, na katere se nanašajo.

9. člen

Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito imenuje na predlog zveze komunistov v organizacijah združenega dela delavski svet oziroma njemu ustrezen organ upravljanja, v krajevnih skupnostih skupščina krajevnih skupnosti, v družbenopolitičnih skupnostih pa skupščina družbenopolitične skupnosti.

V temeljni organizaciji združenega dela oziroma krajevni skupnosti, kjer ni osnovne organizacije zveze komunistov, predlaga imenovanje komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito predsedstvo občinskega komiteja zveze komunistov na predlog osnovne organizacije sindikata oziroma krajevnih konference socialistične zveze delovnega ljudstva.

Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito vodi predsednik, ki je praviloma sekretar osnovne organizacije oziroma predsednik komiteja oziroma sekretar predsedstva komiteja zveze komunistov. Predsednik komiteja ima namestnika.

Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito je za svoje delo odgovoren organu, ki ga je imenoval, in zvezi komunistov.

10. člen

V primeru, če bi bilo zaradi vojnih ali izrednih razmer delovanje posameznih družbenih ali državnih organov oziroma organov samoupravljanja začasno onemogočeno, sprejemajo komiteji za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito v skladu s politiko in stališči zveze komunistov ukrepe za obnavljanje njihove sestave in delovanja, do takrat pa skrbijo za opravljanje njihovih funkcij in jih v nujnih primerih tudi sami neposredno opravljajo.

11. člen

V samoupravnih organizacijah in skupnostih ter v državnih organih, v katerih se ne ustanovi komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, imenuje organ upravljanja odbor za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito za opravljanje določenih nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Odbor za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito pripravlja predlog obrambnega in varnostnega načrta in ju predlaga v sprejem organu upravljanja ter opravlja druge naloge splošne ljudske obrambe in aktivnosti družbene samozaščite določene s samoupravnimi splošnimi akti.

2. Druge splošne določbe

12. člen

Ob neposredni vojni nevarnosti se izvajajo ukrepi za pripravljenost za prehod družbe iz mirnodobnega v vojno stanje in za delovanje v vojnih razmerah.

13. člen

Ob napadu na državo imajo vsi delovni ljudje in občani, samoupravni organi, organizacije in skupnosti ter državni organi pravico in dolžnost, da takoj začnejo z oboroženim bojem in drugimi oblikami odpora zoper napadalca oziroma z izvrševanjem drugih nalog splošnega ljudskega odpora.

Oborožen boj in vse druge oblike odpora se nadaljujejo tudi na delih državnega ozemlja, ki ga začasno zasede sovražnik.

14. člen

Za izredne razmere se šteje oboroženo, subverzivno ali drugačno delovanje, ki neposredno ogroža neodvis-

nost, suverenost, ozemeljsko neokrnjenost in z ustavo določeno družbeno ureditev Socialistične republike Slovenije in Socialistične federativne republike Jugoslavije.

V izrednih razmerah sprejema Predsedstvo SR Slovenije na podlagi ocene Komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito SR Slovenije ustrezne ukrepe za varstvo ustavnega reda in miru, v skladu s svojimi pristojnostmi.

15. člen

V primeru oboroženega napada na državo izvajajo organizacije združenega dela, krajevnih skupnosti, samoupravne interesne skupnosti, druge samoupravne organizacije in skupnosti, družbenopolitične in družbene organizacije ter društva in družbenopolitične skupnosti mobilizacijo svojih sil in sredstev za izvršitev nalog obrambe in zaščite, ne da bi čakale na poziv ali ukaz. Po ukazu pristojnega organa se izvaja mobilizacija tudi ob neposredni vojni nevarnosti ter v izrednih razmerah.

Ob mobilizaciji preidejo teritorialna obramba, organi za notranje zadeve, samoupravne organizacije, in skupnosti, državni in drugi organi ter organizacije v skladu z obrambnimi in varnostnimi načrti, iz mirnodobne na vojno organizacijo oziroma drugo razmeram ustrezno organiziranost in se pripravijo za vodenje splošnega ljudskega odpora oziroma izvrševanje drugih nalog obrambe in zaščite.

V izrednih razmerah lahko izda ukaz za izvedbo mobilizacije sil in sredstev iz prejšnjega odstavka Predsedstvo SR Slovenije na podlagi ocene Komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito SR Slovenije v okviru svojih pristojnosti.

Če je po oceni komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito družbenopolitične skupnosti potrebno izvesti mobilizacijo za zaščito in reševanje prebivalstva, materialnih in drugih dobrin, sprejme ukaz o mobilizaciji izvršni svet skupščine družbenopolitične skupnosti.

16. člen

Temeljne in druge organizacije združenega dela, krajevnih skupnosti, samoupravne interesne skupnosti, druge samoupravne organizacije in skupnosti, družbenopolitične in družbene organizacije ter društva, družbenopolitične skupnosti in njihovi organi sprejemajo svoje obrambne načrte in načrte za preprečevanje in odpravljanje izrednih razmer (v nadaljnjem besedilu: varnostni načrt).

V obrambnih načrtih določijo način in oblike vodenja splošnega ljudskega odpora ter svojo organiziranost, ukrepe in način delovanja ob mobilizaciji, neposredni vojni nevarnosti in v vojni.

V varnostnih načrtih določijo ukrepe in aktivnosti za preprečevanje in odpravljanje izrednih razmer, oblike organiziranja in delovanja ter druge aktivnosti družbene samozaščite.

Obrambni in varnostni načrti samoupravnih organizacij in skupnosti morajo biti usklajeni med seboj in z ustreznimi načrti družbenopolitičnih skupnosti.

17. člen

Temeljne in druge organizacije združenega dela, krajevnih skupnosti, samoupravne interesne skupnosti, druge samoupravne organizacije in skupnosti, družbenopolitične in družbene organizacije ter društva in družbenopolitične skupnosti v sistemu družbenega planiranja redne mirnodobne dejavnosti, zagotavljajo materialne in druge pogoje za aktivno in neposredno ude-

ležbo v obrambnih pripravah in za krepitev obrambne in samozaščitne pripravljenosti družbe v skladu s svojimi obrambnimi in varnostnimi načrti.

III. PRAVICE IN DOLŽNOSTI DELOVNIH LJUDI IN OBČANOV

1. Temeljne pravice in dolžnosti

18. člen

Skrb za varnost in obrambo Socialistične republike Slovenije in Socialistične federativne republike Jugoslavije je nedotakljiva in neodtujljiva pravica ter najvišja dolžnost in čast vseh delovnih ljudi in občanov.

Delovni ljudje in občani se v vsakem delovnem in življenjskem okolju organizirajo tako, da si zagotovijo najboljše pogoje za uveljavljanje in izvrševanje svojih pravic in dolžnosti splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, pristojni organi pa jim morajo dajati v ta namen ustrezno strokovno in drugo pomoč ter potrebne informacije.

19. člen

Pri uresničevanju splošne ljudske obrambe imajo delovni ljudje in občani zlasti naslednje pravice in dolžnosti:

1. vojaško dolžnost, ki jo izvršujejo v Jugoslovanski ljudski armadi, v teritorialni obrambi, v organih za notranje zadeve, v enotah za zveze družbenopolitičnih skupnosti, med vojno pa tudi posamično, če se ne morejo pridružiti enotam ali zavodom oboroženih sil;

2. delovno dolžnost, ki jo izvršujejo v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, v krajevnih skupnostih, samoupravnih interesnih skupnostih ter v drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih, v družbenopolitičnih ter družbenih organizacijah, v organih družbenopolitičnih skupnosti in v državnih organih ter z opravljanjem nalog in del za oborožene sile oziroma del pomembnih za obrambo države;

3. dolžnost delovati v civilni zaščiti ter izvajati ukrepe osebne in vzajemne zaščite in druge ukrepe civilne zaščite;

4. dolžnost delovati v službi za opazovanje in obveščanje v centrih za obveščanje ter v drugih delih te službe;

5. dolžnost usposabljanja se za splošno ljudsko obrambo;

6. materialno dolžnost, ki jo izvršujejo z dajanjem določenih sredstev oboroženim silam, narodni zaščiti, civilni zaščiti, službi za opazovanje in obveščanje, organom za notranje zadeve ter drugim organom družbenopolitičnih skupnosti in organizacijam združenega dela, ki so posebnega pomena za splošno ljudsko obrambo.

Delovni ljudje in občani so dolžni tudi v miru dajati materialna sredstva po 6. točki prejšnjega odstavka zaradi pregledov in vaj.

20. člen

Pri uresničevanju družbene samozaščite imajo delovni ljudje in občani zlasti pravico in dolžnost:

1. da se seznanjajo z vsebino, metodami in oblikami sovražnega in družbeno škodljivega delovanja, ocenjujejo varnostne razmere v svojih organizacijah združenega dela in v drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih ter v okoljih kjer živijo in v skladu s tem določajo in izvajajo ukrepe za varnost svoje organizacije ali skupnosti ter za varnost širše družbene skupnosti in socialističnih samoupravnih odnosov v celoti;

2. da odkrivajo in preprečujejo sami ali v sodelovanju s pristojnimi državnimi organi sovražne in družbeno škodljive pojave in dejanja;

3. da s skrbnostjo dobrega gospodarja varujejo pred škodljivimi dejanji in vplivi družbeno premoženje, ki jim je zaupano ter druge družbene in naravne dobrine;

4. da izvajajo ukrepe, ki zagotavljajo njihovo osebno in premoženjsko varnost;

5. da varujejo državne, vojaške, uradne in poslovne tajnosti;

6. da se usposabljaajo za opravljanje nalog družbene samozaščite.

21. člen

Za izvrševanje določenih nalog družbene samozaščite in za udeležbo v oboroženem boju ter v drugih oblikah splošnega ljudskega odpora imajo delovni ljudje in občani pravico in dolžnost, da organizirajo narodno zaščito in delujejo v njej.

22. člen

Delovni ljudje in občani so dolžni dajati v vojni, ob naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah na podlagi samoorganiziranja, samopomoči in solidarnosti tudi živila, obleko, obutev ter druga sredstva za udeležence oboroženega boja, reševalce in žrtve vojne oziroma naravnih in drugih nesreč ter izrednih razmer.

23. člen

Delovni ljudje in občani morajo brez odlašanja obvestiti najbližji organ za notranje zadeve ali najbližji center za obveščanje, enoto teritorialne obrambe, štab za civilno zaščito, gasilsko enoto ali ustrezen organ krajevnih skupnosti o vsaki nevarnosti, ki so jo opazili ali drugače zanje zvedeli in ki bi utegnili ogroziti življenje ljudi ali materialne in druge dobrine v večjem obsegu ali druge interese varnosti, splošne ljudske obrambe ali družbene samozaščite.

24. člen

Delovni ljudje in občani morajo varovati in po predpisih vzdrževati orožje in drugo opremo, ki jim je zaupana.

25. člen

Pripadnik oboroženih sil, narodne zaščite, civilne zaščite, službe za opazovanje in obveščanje in enote za zveze družbenopolitične skupnosti ter obveznik delovne dolžnosti se mora na vpoklic pristojnega organa zglasiti pri določenem organu oziroma organizaciji v kraju in ob času, ki sta navedena v posamičnem ali splošnem pozivu.

Če se vpoklicani ne odzove pozivu in ne opraviči svojega izostanka, lahko upravni organ, pristojen za zadeve ljudske obrambe sam ali na predlog organa, ki je zahteval vpoklic, izda nalog, da ga privede uradna oseba. Ta nalog izvrši pristojni organ za notranje zadeve.

Delovni ljudje in občani, ki so razporejeni za opravljanje določenih dolžnosti, morajo na lastno pobudo ali po odločitvi pristojnega organa, v primeru potrebe in v skladu z nastalimi razmerami, opravljati tudi druge naloge obrambe in zaščite dokler niso poklicani k opravljanju nalog, h katerim so razporejeni.

Matere, rejniki in samohranilci z enim ali več otrok, ki še niso stari 10 let, se lahko izjemoma razporedijo k izvrševanju delovne dolžnosti izven stalnega prebivališča, če se jim med opravljanjem delovne dolžnosti zagotovi nega in varstvo otrok.

2. Druge pravice in dolžnosti

26. člen

Poškodba ali bolezen, ki nastane pri izvrševanju pravic in dolžnosti iz 19., 20. in 21. člena tega zakona, razen pri sodelovanju v Jugoslovanski ljudski armadi, se šteje za poškodbo pri delu. Za poškodbo pri delu se šteje tudi poškodba, nastala na poti z doma ali z delovnega mesta na zbirališče oziroma pri vrnitvi po opravljeni dolžnosti. Čas in kraj nastanka bolezni ali poškodbe ugotovi organ, ki je organiziral aktivnost, na kateri je obveznik zbolel ali se poškodoval, prijavi pa se občinskemu upravnemu organu pristojnemu za zadeve ljudske obrambe.

27. člen

Pripadnik teritorialne obrambe, narodne zaščite, civilne zaščite, službe za opazovanje in obveščanje ali enote za zveze družbenopolitične skupnosti, ki se pri opravljanju nalog poškoduje, pa zaradi take poškodbe zbolí ali izgubi delovno sposobnost, je zavarovan po predpisih o zdravstvenem, pokojninskem in invalidskem zavarovanju, kakor oseba v delovnem razmerju za primer nesreče pri delu. Osnova za odmero pravic je najmanj povprečni mesečni osebni dohodek na zaposlenega delavca v SR Sloveniji v zadnjem letu pred nastankom poškodbe, če je to za pripadnika ugodnejše ali če ni zaposlen.

Družinski člani pripadnika, ki v primerih iz prejšnjega odstavka izgubi življenje, imajo po njem pravico do družinske pokojnine po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

Družina pripadnika, ki pri opravljanju nalog iz prvega odstavka tega člena izgubi življenje, ima pravico do enkratne dežarne pomoči v višini najmanj šestih povprečnih mesečnih osebnih dohodkov zaposlenih delavcev v SR Sloveniji v zadnjem letu pred poškodbo.

Pripadnik, ki je imel pri opravljanju nalog iz prvega odstavka tega člena škodo, ima pravico do povračila te škode.

Usposabljanje delovnih ljudi in občanov za opravljanje nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, za opravljanje nalog narodne zaščite, pripadnikov civilne zaščite, službe za opazovanje in obveščanje, enot za zveze družbenopolitičnih skupnosti ter delavcev, ki v organih in organizacijah opravljajo strokovna dela splošne ljudske obrambe se praviloma izvaja izven delovnega časa oziroma kadar udeleženci ali pripadniki ne delajo, in jim med tem časom ne pripada nadomestilo osebnega dohodka.

Pravice družinskih članov pripadnika teritorialne obrambe iz drugega in tretjega odstavka tega člena urejajo zvezni predpisi.

Sredstva, ki so potrebna za uresničevanje pravic iz tretjega in četrtega odstavka tega člena, zagotovijo družbenopolitične skupnosti v skladu z določbami tega zakona.

IV. PRAVICE IN DOLŽNOSTI KRAJEVNIH SKUPNOSTI, TEMELJNIH IN DRUGIH ORGANIZACIJ ZDRUŽENEGA DELA TER DRUGIH SAMOUPRAVNIH ORGANIZACIJ IN SKUPNOSTI

1. Krajevne skupnosti

28. člen

V krajevni skupnosti se delovni ljudje in občani organizirajo in pripravljajo za opravljanje nalog in

aktivnosti družbene samozaščite, za oborožen boj in druge oblike odpora, za osebno in vzajemno zaščito in reševanje ogroženega prebivalstva, materialnih in drugih dobrin, za preskrbo oboroženih sil in prebivalstva ter opravljanje drugih nalog, ki so določene z obrambnim in varnostnim načrtom v skladu s položajem in velikostjo ozemlja, s številom prebivalcev ter z ekonomsko in socialno razvitostjo krajevne skupnosti.

Delovni ljudje in občani v krajevni skupnosti skrbijo za svoje obrambno in samozaščitno usposabljanje in pripravljanje za učinkovito izvrševanje nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Delovni ljudje in občani uresničujejo v krajevni skupnosti ob naravnih in drugih nesrečah ukrepe za zaščito in reševanje ljudi, materialnih in drugih dobrin, v primeru izrednih razmer ali drugih nevarnosti izvajajo ukrepe in aktivnosti za njihovo odpravljanje, v vojni pa organizirajo in vodijo splošni ljudski odpor v skladu s svojimi obrambnimi načrti, ukrepi občine in odločitvami organov krajevne skupnosti.

29. člen

Delovni ljudje in občani sosednjih krajevnih skupnosti se samoupravno dogovarjajo in povezujejo za usklajeno in učinkovito opravljanje nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite. Za usklajevanje in opravljanje nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, ki so skupnega pomena, lahko ustanovijo koordinacijske organe, katerih naloge in pristojnosti določijo z aktom o ustanovitvi.

30. člen

Delovni ljudje in občani uresničujejo v krajevni skupnosti zlasti naslednje naloge splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite:

1. spremljajo in ocenjujejo varnostne in vojaško-politične razmere in v skladu s tem sprejemajo in izvajajo ustrezne ukrepe za varnost, obrambo in zaščito svoje ter širše družbene skupnosti;

2. razvijajo varnostno kulturo ter organizirajo in izvajajo aktivnosti, ki so pomembne za boj in zaščito pred sovražnim, obveščevalnim, propagandnim in drugim subverzivnim delovanjem in za preprečevanje družbeno škodljivih pojavov in dejanj;

3. organizirajo informativno-propagandno delo in se seznanjajo z vsebino, metodami in oblikami sovražnega in družbeno škodljivega delovanja;

4. varujejo družbene objekte, javni red ter okolje in sodelujejo pri izvajanju ukrepov za varnost prometa, požarno varnost ter varnost družbenega in zasebnega premoženja;

5. organizirajo narodno zaščito, jo usposabljaajo in v njej sodelujejo;

6. organizirajo, opremljajo in pripravljajo štabe in enote civilne zaščite ter skrbijo za priprave in za izvajanje osebne in vzajemne zaščite ter drugih ukrepov civilne zaščite;

7. organizirajo zbiranje podatkov, ki so pomembni za varnost in splošno ljudsko obrambo ter jih sporočajo centru za obveščanje oziroma drugim pristojnim organom v krajevni skupnosti ali občini;

8. organizirajo teritorialno obrambo;

9. sodelujejo pri izvajanju mobilizacije vseh sil in sredstev ter skrbijo za nastanitev enot oboroženih sil, umaknjenih organizacij združenega dela ter evakuiranih prebivalcev in beguncev.

31. člen

Organi krajevne skupnosti ter temeljne in druge organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije in skupnosti, družbenopolitične in družbene organizacije ter društva z območja krajevne skupnosti usklajujejo in povezujejo svoje delovanje in aktivnosti pri uresničevanju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

V obrambnih pripravah in aktivnostih družbene samozaščite krajevne skupnosti sodelujejo vse organizacije in skupnosti iz prejšnjega odstavka, ne glede na to, če imajo obveznosti po obrambnem ali varnostnem načrtu občine ali druge družbenopolitične skupnosti.

V planih razvoja krajevne skupnosti in v programih za delo njenih organov se določijo materialna in finančna sredstva za opravljanje nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

32. člen

Obrambni načrt krajevne skupnosti se izdela na podlagi vojnopolitične ocene, varnostne ocene ter ocene o možnostih delovanja in vodenja splošnega ljudskega odpora v krajevni skupnosti. Obrambni načrt krajevne skupnosti mora biti usklajen z varnostnim načrtom krajevne skupnosti ter z obrambnim načrtom občine in obrambnimi načrti sosednjih krajevnih skupnosti.

Varnostni načrt krajevne skupnosti se izdela na podlagi varnostne ocene in mora biti usklajen z obrambnim načrtom krajevne skupnosti ter z varnostnim načrtom občine in varnostnimi načrti sosednjih krajevnih skupnosti.

Z obrambnim in varnostnim načrtom krajevne skupnosti mora biti usklajen tudi obrambni in varnostni načrt tiste temeljne in druge organizacije združenega dela ali druge samoupravne organizacije in skupnosti, ki ima na njenem območju sedež ali tam opravlja svojo dejavnost.

Obrambni in varnostni načrt krajevne skupnosti sprejemata svet krajevne skupnosti in komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

33. člen

Skupščina krajevne skupnosti določa razvoj splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v krajevni skupnosti, odloča o temeljnih vprašanjih za izvrševanje nalog obrambe in zaščite, določa organiziranje teritorialne obrambe, narodne zaščite in civilne zaščite ter sprejema druge akte o organiziranju obrambnih priprav in samozaščitnih aktivnosti.

34. člen

Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito krajevne skupnosti spremlja in ocenjuje varnostne in obrambne razmere v krajevni skupnosti in na tej podlagi usmerja in usklajuje obrambne priprave in samozaščitno delovanje delovnih ljudi in občanov v miru ter za primer naravne ali druge nesreče, izrednih razmer, neposredne vojne nevarnosti in vojne.

Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito usmerja aktivnosti v zvezi z mobilizacijo sil in sredstev krajevne skupnosti ter skrbi za pravočasno in uspešno mobilizacijo delovnih ljudi in občanov, ki so razporejeni v oborožene sile.

Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito krajevne skupnosti odloča o ukrepih za preprečevanje izrednih razmer, če take razmere na-

stopijo in skrbi za izvajanje ukrepov in nalog, ki so za take primere določeni v varnostnem načrtu. Ob neposredni vojni nevarnosti skrbi za izvrševanje ukrepov iz načrta za pripravljenost in načrta mobilizacije, ob napadu na državo in v vojni pa usmerja in vodi splošni ljudski odpor.

Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito odloča o zadevah iz pristojnosti organov krajevne skupnosti, če je njihovo delovanje onemogočeno zaradi vojnih razmer ali drugih nevarnosti. Če se tudi komite ne more sestati, sprejema neodložljive ukrepe predsednik komiteja, sprejete ukrepe pa mora dati v potrditev komiteju takoj, ko se ta lahko sestane.

35. člen

Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito krajevne skupnosti in predsednika komiteja imenuje skupščina krajevne skupnosti.

Predsednik komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito je praviloma sekretar osnovne organizacije ali sveta zveze komunistov, njegovi člani pa so predsedniki vodstev družbenopolitičnih organizacij, predsednik skupščine in predsednik sveta krajevne skupnosti ter drugi delovni ljudje in občani, ki opravljajo pomembne naloge splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite ali imajo ustrezne izkušnje s tega področja.

Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito je za svoje delo odgovoren skupščini krajevne skupnosti in zvezi komunistov.

36. člen

Svet krajevne skupnosti opravlja na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite zlasti naslednje naloge:

1. pripravlja predlog obrambnega in predlog varnostnega načrta krajevne skupnosti in skrbi za izvajanje obrambnih priprav in drugih aktivnosti v mejah svojih pristojnosti;

2. skrbi za vključevanje nalog in potreb splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v planske akte krajevne skupnosti in za uresničevanje sprejetih programov v skladu z obrambnim in varnostnim načrtom;

3. sprejema ukrepe o pripravi materialnih sredstev in ukrepe za preskrbo prebivalstva enot oboroženih sil, narodne zaščite, civilne zaščite in drugih sil splošne ljudske obrambe v vojni, v primeru naravnih in drugih nesreč ali izrednih razmer;

4. sprejema ukrepe za mobilizacijo vseh sil in sredstev za splošni ljudski odpor v krajevni skupnosti ter za mobilizacijo delovnih ljudi in občanov razporejenih v oborožene sile;

5. skrbi za organiziranje teritorialne obrambe, narodne zaščite ter civilne zaščite.

Za opravljanje posameznih nalog lahko svet krajevne skupnosti imenuje komisije in druga delovna telesa.

V vojni svet krajevne skupnosti sprejema ukrepe za neposredno vodenje splošnega ljudskega odpora, če se skupščina krajevne skupnosti zaradi vojnih razmer ne more sestati.

37. člen

V stanovanjskih hišah organizirajo in skrbijo za izvajanje nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite tudi hišni sveti in drugi organi hišne samouprave.

38. člen

Organiziranje delovnih ljudi in občanov za izvrševanje nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, pristojnosti skupščine krajevne skupnosti, način organiziranja in delovanja komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, sveta krajevne skupnosti in drugih organov se natančneje določijo s statutom in drugimi samoupravnimi splošnimi akti krajevne skupnosti.

2. Organizacije združenega dela

a) Prave in dolžnosti temeljnih in drugih organizacij združenega dela

39. člen

Delavci v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela organizirajo in izvajajo kot sestavni del redne dejavnosti priprave za obrambo in za delo v vojni, za zaščito in reševanje delovnih ljudi, materialnih in drugih dobrin ob vojnih akcijah, ob naravnih in drugih nesrečah in v izrednih razmerah ter opravljajo naloge in aktivnosti družbene samozaščite v skladu s svojimi obrambnimi in varnostnimi načrti ter z načrti krajevne skupnosti in družbenopolitičnih skupnosti.

40. člen

Delavci v temeljni in drugi organizaciji združenega dela opravljajo zlasti naslednje naloge splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite:

1. ocenjujejo varnostne razmere in obrambne priprave v svoji organizaciji in v skladu z njimi izvajajo ukrepe za varnost svoje organizacije, za opravljanje obrambnih nalog ter za varnost in obrambo širše družbene skupnosti;

2. skrbijo za obrambno in družbeno samozaščitno usposabljanje in pripravljanje delavcev za izvrševanje nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v miru, ob naravnih in drugih nesrečah, v primeru izrednih razmer in ob neposredni vojni nevarnosti in v vojni;

3. organizirajo in izvajajo ukrepe za varovanje socialističnih samoupravnih odnosov, družbenega premoženja in drugih vrednot pred sovražnimi in drugimi družbeno škodljivimi pojavi in dejanji;

4. organizirajo narodno zaščito, jo usposabljaajo ter v njej sodelujejo;

5. organizirajo civilno zaščito ter pripravljajo in izvajajo ukrepe za zaščito in reševanje ljudi in premoženja;

6. organizirajo teritorialno obrambo;

7. zagotavljajo materialne pogoje za izvrševanje nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

41. člen

Delavci v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela načrtujejo in izvajajo priprave in ukrepe za obrambo, naloge družbene samozaščite in delovanje v vojnih in izrednih razmerah skladno s svojimi proizvodnimi oziroma storitvenimi, tehničnimi, kadrovskimi in drugimi zmogljivostmi in možnostmi ter v skladu z obveznostmi, ki jih sprejemajo s samoupravnimi sporazumi in drugimi samoupravnimi splošnimi akti ali ki so določene z načrti ali drugimi akti družbenopolitičnih skupnosti.

Plani temeljnih in drugih organizacij združenega dela morajo obsegati razvojne možnosti in potrebe splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, način

zagotovitve preskrbe oboroženih sil in prebivalstva v vojni ter preskrbe surovin, reprodukcijskih materialov ter energetskih in drugih virov, ki so potrebni za izvršitev nalog določenih z obrambnim in varnostnim načrtom.

42. člen

Delavci v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela določijo v svojih obrambnih načrtih proizvodne, storitvene, mobilizacijske in druge naloge za delovanje ob neposredni vojni nevarnosti in v vojni; v varnostnih načrtih pa določijo ukrepe in aktivnosti za preprečevanje izrednih razmer ter druge aktivnosti družbene samozaščite.

Obrambni in varnostni načrt sprejemata delavski svet oziroma njemu ustrezen organ upravljanja in komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

Temeljne in druge organizacije združenega dela usklajujejo svoje obrambne in varnostne načrte z obrambnimi in varnostnimi načrti občine in krajevne skupnosti. S svojimi obrambnimi pripravami in aktivnostmi družbene samozaščite se povezujejo in vključujejo v obrambne priprave in aktivnosti družbene samozaščite krajevne skupnosti, v kateri imajo svoj sedež ali kjer opravljajo svojo dejavnost, sodelujejo z njo in dajejo pomoč njenim organom pri izvrševanju nalog s področja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite. Pri izvrševanju teh nalog sodelujejo tudi s tistimi krajevnimi skupnostmi, v katerih živijo njihovi delavci.

Delavci temeljnih organizacij združenega dela, ki opravljajo svoje dejavnosti na istem sedežu, praviloma organizirajo skupno opravljanje nalog narodne zaščite, civilne zaščite ter ukrepov za zaščito in reševanje, ki so skupnega pomena.

Delavci manjših temeljnih organizacij združenega dela ali delavci temeljne organizacije združenega dela, ki opravljajo del svoje dejavnosti izven sedeža temeljne organizacije, praviloma organizirajo opravljanje nalog narodne zaščite, civilne zaščite in ukrepov za zaščito in reševanje skupno s krajevno skupnostjo.

43. člen

Delavci v temeljnih organizacijah združenega dela, ki so združene v delovno organizacijo ter delovnih organizacij, ki so združene v sestavljeno organizacijo združenega dela, s samoupravnim splošnim aktom določijo naloge, ki so skupnega pomena za organiziranje in uresničevanje splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, njihovo usklajevanje in opravljanje pa lahko prenesejo na delovno oziroma sestavljeno organizacijo združenega dela.

44. člen

Delavski svet oziroma njemu ustrezen organ upravljanja temeljne organizacije združenega dela usmerja splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito ter opravlja na tem področju zlasti naslednje naloge:

1. zagotovi, da se v planih temeljne organizacije združenega dela določijo naloge splošne ljudske obrambe in aktivnosti družbene samozaščite kot sestavni del redne dejavnosti;

2. imenuje komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito;

3. določa organizacijo teritorialne obrambe, narodne zaščite in civilne zaščite;

4. spremlja in usmerja delo poslovnih in izvršilnih organov pri uresničevanju nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite;

5. odloča o organiziranju, pripravljanju in izvrševanju delovne dolžnosti in drugih pogojev za delo v neposredni vojni nevarnosti, v vojni ali izrednih razmerah;

6. zagotavlja materialne pogoje za izvrševanje nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v mejah svojih pristojnosti.

Določbe prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tudi za delavski svet delovne oziroma sestavljene organizacije združenega dela.

45. člen

Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito v temeljni organizaciji združenega dela spremlja in ocenjuje varnostne in obrambne razmere in na tej podlagi usmerja in usklajuje obrambne priprave in samozaščitne aktivnosti, skrbi za obrambno in samozaščitno usposabljanje delavcev in za druge naloge splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito v delovni organizaciji spremlja in ocenjuje varnostne razmere in obrambne priprave in na tej podlagi usklajuje obrambne in samozaščitne priprave ter aktivnosti in usmerja druge naloge splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite skupnega pomena za vse temeljne organizacije.

46. člen

Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito v temeljni organizaciji združenega dela in delovni organizaciji združenega dela in predsednika komiteja imenuje delavski svet oziroma njemu ustrezen organ upravljanja.

Predsednik komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito je praviloma sekretar osnovne organizacije zveze komunistov, njegovi člani pa so predsedniki vodstev družbenopolitičnih organizacij, predsednik delavskega sveta, individualni poslovodni organ ter drugi delavci, ki opravljajo pomembne naloge splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite ali imajo ustrezne izkušnje s tega področja.

Delavski svet delovne organizacije imenuje v komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito določeno število članov temeljnih organizacij združenega dela, na delegatski osnovi, predsednika delavskega sveta, individualnega poslovodnega organa ali predsednika kolegijskega poslovodnega organa ter druge delavce, ki imajo ustrezne izkušnje na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito v organizaciji združenega dela je za svoje delo odgovoren delavskemu svetu, ki ga je imenoval in zvezi komunistov.

47. člen

V soglasju s komitejem za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito občine, kjer je sedež sestavljene organizacije združenega dela, se imenuje komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito v sestavljeni organizaciji združenega dela za usklajevanje in usmerjanje obrambnih in samozaščitnih nalog in priprav skupnega pomena.

V soglasju s Komitejem za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito Socialistične republike Slovenije se imenuje komite za splošno ljudsko ob-

rambo in družbeno samozaščito v sestavljeni organizaciji združenega dela ali drugi obliki združevanja organizacij združenega dela, ki je po odločitvi pristojnega republiškega organa posebnega pomena za ljudsko obrambo.

V sestavljeni organizaciji združenega dela ali drugi obliki združevanja organizacij združenega dela, v kateri se ne ustanovi komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, imenuje delavski svet oziroma njemu ustrezen organ upravljanja odbor za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito za opravljanje določenih nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, ki so skupnega pomena.

Odbor za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito iz prejšnjega odstavka se oblikuje na delegatski osnovi in je za svoje delo odgovoren organu, ki ga je imenoval.

48. člen

Poslovodni organ temeljne in druge organizacije združenega dela opravlja na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite zlasti naslednje naloge:

1. skrbi za uresničevanje nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite pri vodenju delovnega procesa v skladu z določeno politiko in obrambnim ter varnostnim načrtom;

2. organizira in usklajuje strokovno pripravo načrtov, priprav, poročil in drugih nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite za delavski svet, za komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito in za druge organe;

3. organizira in usklajuje priprave, načrtovanje in izvrševanje sklepov in ukrepov delavskega sveta in komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, za izvajanje obrambnih in samozaščitnih priprav, nalog in aktivnosti.

49. člen

Organizacije združenega dela določijo v samoupravnih sporazumih, v statutih ter v drugih samoupravnih splošnih aktih svoje naloge na področju obrambnih, zaščitnih ter varnostnih priprav, naloge, ki so skupnega pomena za več temeljnih organizacij združenega dela, oblike organiziranja in delovanja, pristojnosti in odgovornost organov upravljanja in drugih organov ter posebne pravice in dolžnosti svojih delavcev ter organizacije na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

b) Pravice in dolžnosti določenih organizacij združenega dela

50. člen

Organizacije združenega dela na področju javnega obveščanja (tisk, radio, televizija in druge) imajo pravico in dolžnost, da javnosti pravočasno in stalno posredujejo potrebna obvestila o obrambnih in samozaščitnih ukrepih ali aktivnostih, o raznih oblikah, vrstah in nevarnostih sovražne dejavnosti, nevarnostih za družbeno premoženje in o nalogah in aktivnostih za boj in odpor proti agresorju ter proti drugim vrstam napadov in nevarnosti za družbene dobrine in vrednote ter mirno in varno življenje delovnih ljudi in občanov.

Organizacije združenega dela, krajevne skupnosti in druge samoupravne organizacije in skupnosti, družbenopolitične in družbene organizacije ter društva, družbenopolitične skupnosti in njihovi organi ter stro-

kovne službe morajo dajati organizacijam združenega dela na področju javnega obveščanja podatke, ki jih te potrebujejo pri opravljanju nalog iz prejšnjega odstavka, razen tistih, ki so na podlagi zakona ali drugih predpisov tajni podatki.

51. člen

Organizacije združenega dela, ki se ukvarjajo z znanstveno-raziskovalnim delom, imajo pravico in dolžnost, da sodelujejo pri oblikovanju raziskovalne politike in pri izdelavi in uresničevanju razvojnih programov in projektov, katerih rezultati so pomembni za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, da raziskujejo vzroke in posledice družbeno škodljivih pojavov in dejanj, ter da iščejo načine za njihovo preprečevanje.

52. člen

Organizacije združenega dela, ki poslujejo ali na drug način sodelujejo s tujci ali imajo svoje organizacije in predstavništva v tujini, se morajo pri odnosih s tujimi fizičnimi in pravnimi osebami ravnati v skladu s splošnimi in posebnimi družbenimi interesi in varovati tajne podatke, katerih izdaja bi lahko škodovala tem interesom.

53. člen

Organizacije združenega dela na področju vzgoje in izobraževanja krepijo v celotnem vzgojnoizobraževalnem procesu obrambno zavest in varnostno kulturo učencev in študentov ter jih vzgajajo v pripravljenosti in odločenosti, da varujejo in branijo temeljne dobrine in vrednote človeka ter socialistične samoupravne družbe in jih usposabljaajo za opravljanje nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Delavci v organizacijah združenega dela iz prejšnjega odstavka skrbijo za poglobljanje poznavanja nalog in aktivnosti splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v procesu vzgoje in izobraževanja; v vzgojnoizobraževalnih organizacijah v usmerjenem izobraževanju pa morajo tudi s strokovnim oziroma znanstvenim delom zagotavljati nadaljnji razvoj in dograjevanje obrambnega in samozaščitnega delovanja v samoupravnih socialističnih družbi.

3. Samoupravne interesne skupnosti

54. člen

Delovni ljudje in občani v samoupravnih interesnih skupnostih na podlagi samoupravnega sporazumevanja organizirajo, pripravljajo, usklajujejo in usmerjajo uresničevanje nalog in interesov splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v okviru temeljnih dejavnosti, za katere so samoupravne interesne skupnosti ustanovljene. Naloge in interese splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v samoupravnih interesnih skupnostih neposredno opravljajo in uresničujejo zlasti delavci v organizacijah združenega dela, ki proizvajajo ali izvajajo določene storitve za člane samoupravnih interesnih skupnosti ter delavci delovnih skupnosti, ki opravljajo administrativna, strokovna, pomožna in temu podobna dela za skupnosti. V samoupravnih interesnih skupnostih se v skladu z njihovimi obrambnimi in varnostnimi načrti ter načrti družbenopolitičnih skupnosti zagotavlja delovanje njihovih temeljnih dejavnosti ob naravnih in drugih nesrečah, v izrednih razmerah in za primer vojne.

V planih samoupravnih interesnih skupnosti se določijo naloge za organiziranje, pripravljanje in uresničevanje splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite ter sredstva za uresničevanje teh nalog in dru-

gih ukrepov za pripravo na obrambo države, kakor tudi za opravljanje njihovih temeljnih dejavnosti v vojnih razmerah.

55. člen

Skupščina samoupravne interesne skupnosti spremlja in usmerja uresničevanje splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v dejavnosti, za katero je samoupravna interesna skupnost ustanovljena in imenuje odbor za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, ki skrbi za opravljanje določenih nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

56. člen

Pravice in dolžnosti samoupravne interesne skupnosti pri uresničevanju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite in njenih organov se natančneje določijo z njenimi samoupravnimi splošnimi akti.

4. Druge samoupravne organizacije in skupnosti

57. člen

Poslovne skupnosti in druge oblike združevanja organizacij združenega dela opravljajo in usklajujejo naloge splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v okviru opravljanja svoje dejavnosti in uresničevanja skupnih interesov pri delu in poslovanju, za katere so se samoupravno dogovorili delavci organizacij združenega dela, ki se združujejo v poslovno skupnost ali drugo obliko združevanja.

58. člen

Gospodarska zbornica Slovenije, občinske in medobčinske zbornice spremljajo, spodbujajo in pospešujejo obrambne priprave organizacij združenega dela in spodbujajo povezovanje znanstveno-raziskovalnega dela in organizacij združenega dela na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite. V skladu s splošnimi in posebnimi družbenimi interesi pospešujejo in usklajujejo razvoj gospodarskih dejavnosti za oborožene sile ter priprave svojih članic za delovanje ob naravnih in drugih nesrečah v izrednih razmerah ter v vojni.

59. člen

Kmetijske zadrage in druge oblike združevanja kmetov, obrtne in druge zadrage, pogodbenne organizacije združenega dela in druge oblike povezovanja samostojnega osebnega dela v sistem samoupravnega združenega dela, opravljajo v skladu s svojo dejavnostjo naloge splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, preprečujejo sovražne in družbeno škodljive pojave in dejanja ter se pripravljajo za delovanje ob naravnih in drugih nesrečah, izrednih razmerah ter v neposredni vojni nevarnosti in v vojni.

60. člen

Določbe tega zakona o pravicah in dolžnostih temeljnih in drugih organizacij združenega dela se smiselno uporabljajo tudi v bankah, zavarovalnih organizacijah, zadrugah in v oblikah povezovanja samostojnega osebnega dela v sistem samoupravnega združenega dela.

5. Delovne skupnosti

61. člen

Delavci v delovnih skupnostih opravljajo naloge splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite na

podlagi planov in načrtov organizacij, skupnosti oziroma državnih organov, za katere opravljajo določeno dejavnost, v skladu z zakonom, z delovnimi programi in s svojimi obrambnimi in varnostnimi načrti.

V delovni skupnosti svet delovne skupnosti oziroma njemu ustrezen organ upravljanja imenuje odbor za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito. Naloge odbora se določijo v samoupravnih splošnih aktih.

Odbor za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito je za svoje delo odgovoren svetu delovne skupnosti.

Odbor za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito v delovni skupnosti, ki opravlja administrativna, strokovna, pomožna in tem podobna dela za samoupravno interesno skupnost, je za svoje delo odgovoren skupščini samoupravne interesne skupnosti in svetu delovne skupnosti.

V. DRUŽBENOPOLITIČNE IN DRUŽBENE ORGANIZACIJE TER DRUŠTVA

62. člen

Družbenopolitične organizacije z idejnopoličnim delovanjem spodbujajo in krepijo obrambno in samozaščitno delovanje delovnih ljudi in občanov, njihovo družbeno in demokratično zavest, akcijsko enotnost in pripravljenost za obrambo in zaščito.

Družbenopolitične organizacije se pripravljajo za delovanje ob naravnih in drugih nesrečah, izrednih razmerah ter v vojni po svojih obrambnih in varnostnih načrtih, ki so sestavni del obrambnih in varnostnih načrtov organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti, drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter družbenopolitičnih skupnosti.

63. člen

Zveza komunistov je kot vodilna idejna in politična sila delavskega razreda in vseh delovnih ljudi in občanov glavni pobudnik in nosilec političnih in drugih aktivnosti na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite. Zveza komunistov uresničuje politično in akcijsko enotnost in usmerja delovanje vse družbe v splošni ljudski obrambi in družbeni samozaščiti.

V primeru agresije, neposredne vojne nevarnosti in izrednih razmer zveza komunistov na čelu vseh organiziranih socialističnih sil in povezana z najširšimi ljudskimi množicami neposredno in prek svojih in drugih organov ter komitejev za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito usmerja in usklajuje delovanje vseh nosilcev obrambe in zaščite.

Če pristojni družbeni, državni ali samoupravni organi ne bi mogli opravljati svojih nalog, delovni ljudje in občani nadaljujejo boj in odpor proti sovražniku, zveza komunistov pa neposredno prek svojih članov, organizacij in vodstev ter prek komitejev za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito organizira in vodi odpor in je nosilka obnavljanja in usposabljanja družbenih, državnih in samoupravnih organov za njihovo uspešno delovanje.

64. člen

Socialistična zveza delovnega ljudstva kot fronta organiziranih socialističnih sil, ki se opira na vlogo in izkušnje Osvobodilne fronte slovenskega naroda, s svojo družbenopolitično aktivnostjo spodbuja, razvija in krepi moralnopolitično zavest in pripravljenost delovnih ljudi in občanov za opravljanje nalog splošne

ljudske obrambe in družbene samozaščite in z njihovo politično mobilizacijo zagotavlja množičnost odpora zoper agresijo in druge nevarnosti, usklajuje ter povezuje obrambnosamozaščitno delovanje vseh družbenopolitičnih in družbenih organizacij ter društev in drugih socialističnih sil.

65. člen

Zveza sindikatov s politično, izobraževalno in z vzgojno dejavnostjo krepi razredno zavest delavcev in jih usmerja v akcijah za zagotovitev osebne varnosti ter za varovanje družbene lastnine, za preprečevanje sovražnih in družbeno škodljivih pojavov in dejanj, za načrtovanje in uresničevanje obrambnih priprav, za organiziranje proizvodnje oziroma storitev v vojnih razmerah, za vodenje oboroženega boja in drugih oblik odpora v primeru agresije, za opravljanje nalog narodne zaščite ter za izvajanje ukrepov civilne zaščite in drugih nalog s področja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

66. člen

Zveza socialistične mladine z družbenopolitičnim delovanjem ter na podlagi izkušenj NOB in revolucije krepi obrambno in samozaščitno zavest in pripravljenost mladine. S spodbujanjem mladine za uspešno obvladovanje učnih programov obrambe in zaščite in z organiziranjem in razvijanjem obrambnosamozaščitnih, športnih in drugih aktivnosti v vseh okoljih in oblikah njene organiziranosti, neposredno prispeva k vojaškostrokovnemu, telesnemu in tehničnemu usposabljanju mladine in k širjenju njene varnostne kulture, s tem pa tudi njene sposobnosti za oborožen boj in izvajanje drugih nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

67. člen

Zveza združenj borcev NOV s svojim družbenopolitičnim delovanjem utrjuje, ohranja, razvija in varuje pridobitve narodnoosvobodilnega boja in socialistične revolucije tako, da krepi moralno in bojno pripravljenost ter akcijsko enotnost svojih članov in vseh delovnih ljudi in občanov pri uresničevanju njihovih pravic in dolžnosti v splošni ljudski obrambi in družbeni samozaščiti.

68. člen

Družbene organizacije ter društva s svojim delovanjem krepijo socialistični patriotizem in varnostno kulturo delovnih ljudi in občanov ter njihovo moralno, fizično in strokovno pripravljenost za izvrševanje borbениh in drugih nalog v splošnem ljudskem odporu ter družbeni samozaščiti tako, da z uresničevanjem programov svojih dejavnosti v skladu s svojimi možnostmi, vlogo in položajem, prispevajo tudi k večji obrambni in samozaščitni moči družbe.

Družbene organizacije in društva se pripravljajo za delovanje ob naravnih in drugih nesrečah, v izrednih razmerah in v vojni, na podlagi programskih usmeritev socialistične zveze delovnega ljudstva, po svojih obrambnih in varnostnih načrtih, ki so del obrambnih in varnostnih načrtov organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter družbenopolitičnih skupnosti, kjer organizacije in društva delujejo.

69. člen

Zveza rezervnih vojaških starešin Socialistične republike Slovenije kot družbena organizacija sodeluje v splošni ljudski obrambi in družbeni samozaščiti, s tem da:

1. organizira idejnopolično in vojaškostrokovno usposabljanje rezervnih vojaških starešin in sodeluje pri obrambnem in samozaščitnem usposabljanju delovnih ljudi in občanov ter razvija njihovo sposobnost in pripravljenost, da varujejo in branijo socialistično samoupravno družbeno ureditev, suverenost ter neodvisnost in teritorialno nedotakljivost države;

2. z drugimi organiziranimi socialističnimi silami spodbuja in sodeluje v obrambnih pripravah in pri uresničevanju družbene samozaščite v organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih ter družbenopolitičnih skupnostih;

3. sodeluje pri usmerjanju mladine v vojaške šole in obrambne poklice in pri izbiri kandidatov za vojaške šole.

VI. DRUŽBENOPOLITIČNE SKUPNOSTI

70. člen

Družbenopolitične skupnosti urejajo in organizirajo splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito in zagotavljajo, da se obrambni in samozaščitni interesi družbe uveljavljajo na vseh področjih gospodarskega in družbenega razvoja in v vseh oblikah samoupravnega organiziranja delovnih ljudi in občanov.

Družbenopolitične skupnosti sprejemajo organizacijske, materialne, kadrovske in druge ukrepe za razvoj in krepitev teritorialne obrambe, narodne zaščite in civilne zaščite ter za pripravljanje in usposabljanje delovnih ljudi in občanov, organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti, samoupravnih interesnih skupnosti, drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, družbenopolitičnih in družbenih organizacij ter društev za preprečevanje sovražnih sil in družbeno škodljivih pojavov in dejanj, za zaščito in reševanje ljudi, materialnih in drugih dobrin, za preprečevanje in odpravljanje izrednih razmer, za vodenje oboroženega boja in drugih oblik odpora ter za delo v vojnih in v izrednih razmerah.

Obrambni in varnostni načrti družbenopolitičnih skupnosti morajo biti usklajeni med seboj in z načrti širših družbenopolitičnih skupnosti.

1. Občine

a) Splošne določbe

71. člen

Občine organizirajo in pripravljajo obrambo pred agresijo, preprečevanje sovražnih in družbeno škodljivih pojavov in dejanj, zaščito in reševanje ob. naravnih in drugih nesreč ter preprečevanje in odpravljanje izrednih razmer. V ta namen usmerjajo in usklajujejo obrambne priprave in družbenosamozaščitno delovanje delovnih ljudi in občanov, samoupravnih organizacij in skupnosti, usmerjajo organiziranje in usposabljanje narodne zaščite, organizirajo in pripravljajo teritorialno obrambo in civilno zaščito ter določajo svoje obrambne in varnostne načrte.

Ob naravnih in drugih nesrečah sprejemajo občine ukrepe za zaščito in reševanje ljudi in materialnih dobrin, v primeru izrednih razmer ali drugih nevarnosti ukrepe za njihovo odpravljanje, v vojni pa organizirajo in vodijo splošni ljudski odpor na svojem območju.

72. člen

Pravice in dolžnosti občine na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite izvršujejo v mejah svoje pristojnosti občinska skupščina in njen svet za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, izvršni svet, štab za teritorialno obrambo in štab za civilno zaščito, upravni organ, pristojen za zadeve ljudske obrambe, drugi upravni organi ter organi za notranje zadeve.

Obrambni in varnostni načrt občine sprejemata svet za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito občinske skupščine in občinski komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

b) Občinska skupščina

73. člen

Občinska skupščina določa politiko in odloča o temeljnih vprašanjih, ki so splošnega pomena za razvoj in krepitev splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v občini ter ureja organizacijske, materialne in druge pogoje za izvajanje obrambnih priprav in samozaščitnih aktivnosti, ki so skupnega pomena.

Občinska skupščina sprejema načrt organizacije in razvoja teritorialne obrambe ter ustanavlja občinski štab, enote in zavode teritorialne obrambe, določa organizacijo civilne zaščite in predpisuje izvrševanje ukrepov civilne zaščite.

Med vojno občinska skupščina lahko pooblasti krajevne skupnosti za izvrševanje določenih nalog, zlasti za preskrbo oboroženih sil z neborbenimi sredstvi ter za preskrbo, nastanitev in zaščito prebivalstva.

74. člen

Ce se občinska skupščina zaradi vojnih razmer ne more sestati, odloča o vseh vprašanjih iz njene pristojnosti, zlasti za neposredno organiziranje in vodenje splošnega ljudskega odpora, predsedstvo občinske skupščine.

Predsedstvo občinske skupščine predloži sprejete splošne akte v potrditev občinski skupščini takoj, ko se ta lahko sestane.

V primeru, da se tudi predsedstvo občinske skupščine zaradi vojnih razmer ne more sestati, sprejema ukrepe iz njegove pristojnosti predsednik predsedstva občinske skupščine. Te ukrepe mora predložiti v potrditev predsedstvu občinske skupščine, takoj, ko se to lahko sestane.

75. člen

Predsedstvo občinske skupščine imenuje občinska skupščina. Število članov predsedstva določi občinska skupščina hkrati z njihovim imenovanjem.

Predsednik predsedstva občinske skupščine je predsednik občinske skupščine; člani predsedstva pa so po svojem položaju predsedniki zborov občinske skupščine, predsednik izvršnega sveta občinske skupščine in predsednik občinske konference socialistične zveze delovnega ljudstva.

Ce se občinska skupščina zaradi vojnih razmer ne more sestati, predsedstvo občinske skupščine po potrebi samo spreminja svojo organizacijsko in kadrovsko sestavo. Akte o teh spremembah predloži predsedstvo občinske skupščine v potrditev takoj, ko se ta lahko sestane.

c) Svet za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščitno občinske skupščine

76. člen

Svet za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščitno občinske skupščine opravlja zlasti naslednje naloge:

1. obravnava ocene in poročila o političnih, varnostnih in obrambnih razmerah v občini in daje na tej podlagi občinski skupščini mnenja in predloge za sprejem ustreznih aktov oziroma ukrepov;
2. spremlja organizacijo in izvajanje obrambnih priprav v občini ter usklajuje obrambno samozaščitno delovanje organov skupščine in samoupravnih organizacij ter skupnosti;
3. obravnava in daje mnenja k predlogom načrtov organizacije in razvoja teritorialne obrambe in načrta civilne zaščite;
4. daje predloge za organiziranje službe za opazovanje in obveščanje in organiziranje upravnih zvez;
5. sprejema obrambni razvojni načrt v skladu s temeljnimi planskimi akti občine;
6. potrjuje letni program obrambnih priprav in opremljanja teritorialne obrambe, narodne zaščite, civilne zaščite, službe za opazovanje in obveščanje in upravnih zvez;
7. sprejema letne načrte porabe sredstev za obrambne priprave, ki so skupnega pomena;
8. potrjuje vojno organizacijo in kadrovske sestavo izvršnega sveta in upravnih organov za delo v vojni;
9. imenuje predstavnike občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij v naborne komisije;
10. spremlja in usklajuje obrambno in samozaščitno usposabljanje prebivalstva, mladine, ki ne obiskuje srednjih šol, pripadnikov teritorialne obrambe, narodne zaščite, civilne zaščite, službe za opazovanje in obveščanje, enote za zveze občine in rezervnih vojaških starešin;
11. spremlja in usklajuje aktivnosti pri usmerjanju mladine v vojaške šole in obrambne poklice ter daje soglasje za napotitev kandidatov v šole za rezervne oficirje, za sprejem v vojaške šole in za študij splošne ljudske obrambe;
12. daje mnenje pristojnemu organu o sprejemu aktivnih vojaških in civilnih oseb na delo v občinski štab za teritorialno obrambo, v upravni organ pristojen za zadeve ljudske obrambe ter delavcev, ki v drugih organih ter samoupravnih organizacijah in skupnostih opravljajo strokovna dela ljudske obrambe.

77. člen

Svet za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščitno imenuje občinska skupščina. Število članov sveta določi občinska skupščina hkrati z njihovim imenovanjem.

Predsednik sveta za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščitno je predsednik občinske skupščine, člani sveta pa se imenujejo izmed delegatov občinske skupščine, strokovnih delavcev s področja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite ter drugih delavcev, ki imajo izkušnje s tega področja.

č) Občinski komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščitno

78. člen

Občinski komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščitno spremlja in ocenjuje varnostne in vojnopolitične razmere in na tej podlagi zlasti:

1. usmerja obrambne priprave in samozaščitno delovanje ter izdelavo in dopolnjevanje obrambnega in varnostnega načrta občine, obrambnih in varnostnih načrtov temeljnih in drugih organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti, samoupravnih interesnih skupnosti, drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, družbenopolitičnih in družbenih organizacij ter društev;

2. usmerja razvoj, oboroževanje in opremljanje enot teritorialne obrambe ter razvoj in delovanje narodne zaščite ter civilne zaščite;

3. spodbuja in usklajuje ukrepe in delo nosilcev družbenogospodarskega in političnega razvoja v občini pri uresničevanju nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v miru, ob naravnih in drugih nesrečah, v izrednih razmerah, ob neposredni vojni nevarnosti in v vojni;

4. spremlja in usmerja obrambno in družbeno samozaščitno usposabljanje delovnih ljudi in občanov, samoupravnih organizacij in skupnosti ter njihovih organov, teritorialne obrambe, narodne zaščite, civilne zaščite in drugih sil splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

79. člen

V primeru izrednih razmer ali drugih nevarnosti sprejema občinski komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščitno ukrepe za njihovo preprečevanje oziroma odpravljanje. V ta namen odloča o uporabi narodne zaščite, organov za notranje zadeve ter drugih sil in sredstev v skladu z zakonom.

Ob neposredni vojni nevarnosti občinski komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščitno usmerja izvajanje ukrepov za pripravljenost, v vojni pa usmerja in vodi splošni ljudski odpor in v ta namen usmerja in usklajuje uporabo vseh družbenih sil in sredstev v boju ter odporu zoper agresijo.

80. člen

Občinski komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščitno in predsednika komiteja imenuje občinska skupščina na predlog predsedstva občinskega komiteja zveze komunistov.

Predsednik občinskega komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščitno je predsednik občinskega komiteja zveze komunistov ali sekretar predsedstva občinskega komiteja zveze komunistov, člani pa so: predsednik občinske skupščine, predsednik izvršnega sveta občinske skupščine, predsednik občinske konference socialistične zveze delovnega ljudstva, predsednik občinskega sveta zveze sindikatov, predsednik občinske konference zveze socialistične mladine, predsednik občinskega odbora zveze združenj borcev narodnoosvobodilne vojne, komandant teritorialne obrambe občine, predstojnik upravnega organa pristojnega za zadeve ljudske obrambe, komandir postaje milice, pooblaščen delavec službe državne varnosti in drugi družbeni in strokovni delavci, ki imajo izkušnje s tega področja.

Občinski komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščitno je za svoje delo odgovoren občinski skupščini in občinskemu komiteju zveze komunistov.

d) Izvršni svet občinske skupščine

81. člen

Izvršni svet občinske skupščine izvaja politiko in odločitve občinske skupščine s področja splošne ljud-

ske obrambe in družbene samozaščite in opravlja zlasti naslednje naloge:

1. določa predlog obrambnega in varnostnega načrta občine in skrbi, da upravni organi pripravljajo in dopolnjujejo načrte svoje dejavnosti za delo v vojni in v izrednih razmerah;

2. usmerja in povezuje izdelavo načrtov pripravljenosti in načrtov za delovanje gospodarskih ter družbenih dejavnosti v neposredni vojni nevarnosti in v vojni ter po potrebi določa naloge organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti v teh dejavnostih;

3. določa predlog obrambnega razvojnega načrta v skladu s temeljnimi planskimi akti občine in skrbi za njegovo izvajanje;

4. usmerja, usklajuje in nadzoruje delo upravnih organov na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite;

5. sprejema ukrepe za zaščito in reševanje prebivalstva in materialnih dobrin ob naravnih in drugih nesrečah, v izrednih razmerah in ob vojnih akcijah;

6. sprejema ukrepe za preprečevanje in odpravljanje sovražnih in družbeno škodljivih pojavov in dejanj;

7. obravnava in sprejema ukrepe za izvajanje mobilizacije vseh sil in sredstev v občini, za mobilizacijo oboroženih in drugih sil splošne ljudske obrambe;

8. sprejema ukrepe ter daje pobude za urejanje prostora občine za obrambo in zaščito;

9. skrbi za organiziranje, opremljanje in delovanje civilne zaščite, določa in organizira občinske enote civilne zaščite ter imenuje občinski štab za civilno zaščito;

10. določa organizacijo službe za opazovanje in obveščanje in organizacijo upravnih zvez v občini ter način delovanja in uporabe zvez v vojni, v izrednih razmerah in ob neposredni vojni nevarnosti;

11. predlaga finančna sredstva, ki so potrebna za izvrševanje obrambnega načrta, za priprave teritorialne obrambe, civilne zaščite, službe za opazovanje in obveščanje in upravnih zvez ter drugih sestavin splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, za zagotovitev blagovnih rezerv in za financiranje določenih priprav v dejavnostih, ki so skupnega ali posebnega pomena za obrambo, varnostno in samozaščitno pripravljenost občine;

12. skrbi za ustrezno razporejanje občanov in materialnih sredstev v oborožene sile in v druge sestavine splošne ljudske obrambe, za opravljanje nalog in del za oborožene sile in obrambo države ter organiziranje, pripravljaje in izvrševanje delovne dolžnosti.

Ob neposredni vojni nevarnosti in ob mobilizaciji izvršni svet skrbi za izvajanje načrta za pripravljenost in načrta mobilizacije občine.

Med vojno izvršni svet skrbi za izvajanje politike in odločitev občinske skupščine oziroma njenega predsedstva ter občinskega komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, zlasti še za mobilizacijo vseh človeških in materialnih zmogljivosti za oborožene sile in druge nosilce splošnega ljudskega odpora, za oskrbo oboroženih sil in prebivalstva ter za delovanje gospodarskih in družbenih dejavnosti.

e) Občinski upravni organ pristojen za zadeve ljudske obrambe

82. člen

Občinski upravni organ pristojen za zadeve ljudske obrambe opravlja upravne in strokovne zadeve iz pristojnosti občine na področju splošne ljudske obrambe, kolikor posamezne zadeve niso dane v pristojnosti drugim občinskim upravnim organom.

Občinski upravni organ pristojen za zadeve ljudske obrambe zlasti:

1. pripravlja osnutek obrambnega razvojnega načrta skupaj z občinskim štabom za teritorialno obrambo in občinskim štabom za civilno zaščito ter drugimi upravnimi organi;

2. spremlja in strokovno povezuje delo upravnih organov, ki so pristojni za pripravo in tekoče dopolnjevanje dokumentov občinskega obrambnega načrta;

3. skrbi, da so obrambni načrti organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti, samoupravnih interesnih skupnosti in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter državnih organov usklajeni z obrambnim načrtom občine, obrambni načrt občine pa z načrti uporabe oboroženih sil;

4. skrbi za mobilizacijske zadeve in za prenos ukazov o izvajanju ukrepov iz načrta za pripravljenost ter odloka o mobilizaciji;

5. opravlja strokovne zadeve pri usmerjanju mladine v vojaške šole in obrambne poklice in pri izbiri kandidatov za šole za rezervne oficirje;

6. organizira in izvaja usposabljanje pripadnikov civilne zaščite, službe za opazovanje in obveščanje, splošno usposabljanje delovnih ljudi in občanov za naloge splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, obrambno usposabljanje mladine, ki ne obiskuje srednjih šol ter organizira usposabljanje za opravljanje nalog narodne zaščite;

7. pripravlja organizacijo občinskega štaba in občinskih enot civilne zaščite, skrbi za njihovo načrtno in gospodarno opremljanje ter usmerja organiziranje, opremljanje in delovanje drugih štabov in enot civilne zaščite;

8. pripravlja organizacijo in skrbi za delovanje službe za opazovanje in obveščanje, za opremljanje in delovanje občinskega centra za obveščanje ter delovanje dopolnilnega opazovalnega omrežja;

9. opravlja upravne in strokovne zadeve, ki se nanašajo na pripravo upravnih zvez, kriptografsko zavarovanje in prenašanje zaupnih podatkov nosilcev obrambnih priprav družbeno gospodarskega in političnega sistema, jih usklajuje s pripravami oboroženih sil ter pripravami drugih imetnikov in uporabnikov zvez ter skrbi za strokovno usposabljanje delavcev upravnih zvez in pripadnikov enote za zveze občine;

10. opravlja upravne in vojaško-strokovne zadeve v zvezi z graditvijo zaklonišč in objektov, ki so posebnega pomena za splošno ljudsko obrambo;

11. opravlja upravne zadeve v zvezi z vojaško in materialno obveznostjo delovnih ljudi in občanov, materialno obveznostjo organizacij združenega dela, družbenopolitičnih in družbenih organizacij ter društev ter dolžnostjo delovnih ljudi in občanov za delovanje v civilni zaščiti, v službi za opazovanje in obveščanje in v narodni zaščiti.

Občinski upravni organ pristojen za zadeve ljudske obrambe skrbi in je odgovoren za porabo in vzdrževanje materialnih sredstev in drugih sredstev namenjenih za splošno ljudsko obrambo.

Občinski upravni organ pristojen za zadeve ljudske obrambe je dolžan dajati strokovno pomoč organizacijam združenega dela, krajevnim skupnostim in drugim samoupravnim organizacijam in skupnostim ter državnim organom pri izdelavi obrambnih načrtov in pri opravljanju drugih nalog splošne ljudske obrambe.

83. člen

Občinski upravni organ pristojen za zadeve ljudske obrambe opravlja strokovni nadzor nad izvajanjem zveznih, republiških in občinskih predpisov s področja splošne ljudske obrambe, zlasti pa:

1. glede uresničevanja pravic in dolžnosti organov, organizacij in skupnosti v zvezi z obrambnimi pripravami in obrambnimi načrti;

2. glede izvajanja predpisov, sklepov in drugih aktov občinske skupščine in njenega sveta za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito ter izvršnega sveta občinske skupščine s področja splošne ljudske obrambe;

3. glede organiziranja, pripravljavanja in usposabljanja civilne zaštite za delovanje ob naravnih in drugih nesrečah, v izrednih razmerah ter v vojni;

4. glede organiziranja in pripravljanja službe za opazovanje in obveščanje ter priprav zvez, ki so pomembne za splošno ljudsko obrambo;

5. glede izvajanja politike in sklepov občinske skupščine o projektiranju in graditvi zaklonišč ter izvajanja drugih ukrepov civilne zaštite;

6. glede izvajanja predpisanih varnostnih ukrepov in ukrepov za varovanje tajnosti ljudske obrambe.

Inšpekcijo nad projektiranjem, graditvijo, uporabo in vzdrževanjem zaklonišč ter drugih objektov pomembnih za splošno ljudsko obrambo opravljajo upravni organi določeni s splošnimi predpisi in upravni organ pristojen za zadeve ljudske obrambe.

f) Občinski upravni organ pristojen za notranje zadeve

84. člen

Občinski upravni organ pristojen za notranje zadeve:

— skrbi, da so varnostni načrti organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti, samoupravnih interesnih skupnosti in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter državnih organov usklajeni z varnostnim načrtom občine;

— daje strokovno pomoč organizacijam združenega dela, krajevnim skupnostim, samoupravnim interesnim skupnostim in drugim samoupravnim organizacijam in skupnostim ter državnim organom pri izdelavi varnostnih načrtov in pri opravljanju nalog družbene samozaščite.

Upravni organ pristojen za notranje zadeve opravlja nadzor varnostnih načrtov skupaj z upravnim organom pristojnim za ljudsko obrambo.

g) Drugi občinski upravni organi

85. člen

Drugi občinski upravni organi in organizacije izvajajo v mejah svojega delovnega področja zlasti naslednje naloge splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite:

1. pripravljajo načrte organiziranja in delovanja gospodarskih in družbenih dejavnosti v neposredni vojni nevarnosti in v vojni;

2. spremljajo in strokovno usmerjajo delo temeljnih in drugih organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti, samoupravnih interesnih skupnosti ter drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter državnih organov pri izvajanju obrambnih priprav in aktivnosti družbene samozaščite, zlasti pri izdelavi obrambnih in varnostnih načrtov za dejavnosti s svojega delovnega področja ter jim nudijo potrebno strokovno pomoč;

3. pripravljajo vojne predpise ter izdajajo strokovna navodila za izvajanje obrambnih priprav za dejavnosti s svojega delovnega področja;

4. se pripravljajo za svoje delo v vojnih in izrednih razmerah.

Pri opravljanju zadev splošne ljudske obrambe ter izvajanju aktivnosti in ukrepov družbene samozaščite občinski upravni organi in organizacije sodelujejo med seboj in se ravna po stališčih in sklepih občinske skupščine, sveta za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito občinske skupščine, občinskega komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, izvršnega sveta občinske skupščine in po strokovnih navodilih upravnega organa pristojnega za zadeve ljudske obrambe ter organov za notranje zadeve.

2. Mestne in regionalne skupnosti ter pokrajine

a) Mestne in regionalne skupnosti

86. člen

Mestna skupnost organizira in izvaja obrambne priprave ter samozaščitne aktivnosti v skladu s pravicami in dolžnostmi, ki jih določijo s statutom mestne skupnosti občine z njenega območja. Pri tem zlasti skrbi za izvrševanje nalog in uveljavljanje interesov splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, ki so skupnega pomena za območje mestne skupnosti, za organiziranje in izvajanje ukrepov za zaščito in reševanje ob naravnih in drugih nesrečah, za sprejemanje in izvajanje ustreznih ukrepov v izrednih razmerah na območju mesta ter za usklajeno in dogovorjeno izvajanje in financiranje obrambnih priprav skupnega pomena.

87. člen

Pravice in dolžnosti mestne skupnosti na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite izvajajo mestna skupščina in njen svet za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, mestni komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, izvršni svet mestne skupščine, mestni štab za teritorialno obrambo, mestni štab za civilno zaščito, upravni organ pristojen za zadeve ljudske obrambe in drugi upravni organi ter organi za notranje zadeve.

88. člen

Mestni komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito imenuje mestna skupščina na predlog predsedstva mestnega komiteja zveze komunistov.

Mestni komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito je za svoje delo odgovoren mestni skupščini in mestnemu komiteju zveze komunistov.

89. člen

Obrambni in varnostni načrt mestne skupnosti sprejemata svet za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, mestne skupščine in mestni komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

90. člen

Za organiziranje in izvajanje obrambnih priprav ter izdelavo obrambnih in varnostnih načrtov v mestni skupnosti se primerno uporabljajo tudi določbe tega zakona, ki urejajo pravice in dolžnosti občine; za mestno skupnost, ki se organizira kot pokrajina pa veljajo tudi določbe tega zakona, ki urejajo pravice in dolžnosti pokrajin.

Organizacija, pristojnosti in delovanje posameznih organov mestne skupnosti na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite se uredijo s statutom in drugimi akti mestne skupnosti.

91. člen

Regionalna skupnost, ki je posebna družbenopolitična skupnost, organizira in izvaja obrambne priprave in aktivnosti družbene samozaščite v skladu z obsegom in naravo zadev, ki so jih občine poverile regionalni skupnosti.

b) Pokrajine**92. člen**

Predsedstvo Socialistične republike Slovenije lahko ob neposredni vojni nevarnosti in v vojni z uredbo z zakonsko močjo ustanovi pokrajine in pokrajinske odbore ter določi njihove naloge. Predsedstvo lahko določi, da pokrajinski odbori opravljajo tudi posamezne zadeve iz pristojnosti republike.

Pokrajina obsega območja več občin, ki so med seboj geografsko, urbano ali kako drugače povezane. Kot pokrajina se lahko organizira tudi mestna skupnost.

Za uspešno organiziranje in izvajanje obrambnih priprav ter izvrševanje nalog družbene samozaščite v pokrajinah določi Predsedstvo Socialistične republike Slovenije že v miru območja pokrajin. Občine s teh območij sporazumno določijo zadeve, ki so skupnega pomena za obrambne priprave, za vodenje splošnega ljudskega odpora, za odpravljanje posledic naravnih in drugih nesreč ter za ukrepanje v izrednih razmerah.

Za usklajevanje in vodenje obrambnih priprav in aktivnosti družbene samozaščite v dogovorjenih zadevah je odgovoren pokrajinski odbor.

93. člen

Pokrajinski odbor v miru ustanovijo skupščine občin z območja pokrajine kot skupen medobčinski organ samoupravljanja. Pokrajinski odbor skrbi za izvajanje in usklajevanje obrambnih priprav ter aktivnosti in ukrepov družbene samozaščite, ki so skupnega pomena za občine z območja pokrajine.

Predsednika in člane pokrajinskega odbora imenuje Predsedstvo Socialistične republike Slovenije na predlog skupščin občin z območja pokrajine.

Pokrajinski odbor imenuje svoj izvršni svet, ki izvršuje sklepe in odločitve pokrajinskega odbora in pripravlja obrambni in varnostni načrt pokrajine. Izvršni svet pokrajinskega odbora ustanovi poverjeništvu za opravljanje nalog na posameznih področjih dela.

Pri pokrajinskem odboru se ustanovi tudi pokrajinski štab za teritorialno obrambo v skladu s tem zakonom.

Občine z območja pokrajine se dogovorijo o svojih obveznostih za delovanje pokrajinskega odbora in njegovega izvršnega sveta ter za sprejemanje in izvajanje programov in nalog s področja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v pokrajini.

94. člen

Pokrajinski odbor je med vojno najvišji organ oblasti v pokrajini. Ureja zadeve, ki so skupnega pomena za neposredno organiziranje in vodenje splošnega ljudskega odpora na območju pokrajine in skrbi za usklajeno in učinkovito delovanje vseh pokrajinskih organov in občin na območju pokrajine, za sodelovanje s sosednjimi pokrajinami in za mobilizacijo sil ter sredstev za oborožene sile, civilno zaščito in druge sile splošne ljudske obrambe.

95. člen

Pokrajinski komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito ocenjuje varnostne in vojnopolitične razmere v pokrajini in na tej podlagi usmerja in usklajuje obrambne priprave in aktivnosti družbene samozaščite v skladu z nalogami, ki so jih občine z območja pokrajine poverile pokrajini.

V primeru izrednih razmer odloča pokrajinski komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito v skladu z varnostnim načrtom pokrajine o ukrepih za preprečevanje in odpravo izrednih razmer, ob neposredni vojni nevarnosti usmerja in spremlja izvajanje ukrepov za pripravljenost, v vojni pa usmerja in vodi splošni ljudski odpor v skladu z obrambnim načrtom pokrajine in nastalimi vojnimi razmerami.

96. člen

Pokrajinski komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito in predsednika komiteja imenujejo skupščine občin z območja pokrajine na predlog medobčinskega sveta zveze komunistov.

Predsednik pokrajinskega komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito je sekretar medobčinskega sveta zveze komunistov, člani pa so: predsednik medobčinskega sveta socialistične zveze delovnega ljudstva, predsednik medobčinskega sveta zveze sindikatov, predsednik medobčinskega sveta zveze socialistične mladine, predsednik medobčinskega odbora zveze združenj borcev narodnoosvobodilne vojne, predsednik pokrajinskega odbora, predsednik izvršnega sveta pokrajinskega odbora, načelnik uprave za notranje zadeve, komandant teritorialne obrambe pokrajine, pooblaščen delavec službe državne varnosti, sekretar pokrajinskega odbora in drugi družbeni delavci, ki imajo izkušnje na tem področju.

Pokrajinski komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito je za svoje delo odgovoren skupščinam občin, ki so ga imenovala in medobčinskemu svetu zveze komunistov, v neposredni vojni nevarnosti in v vojni pa tudi pokrajinskemu odboru.

97. člen

Obrambni in varnostni načrt pokrajine sprejemata pokrajinski odbor in pokrajinski komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

Strokovne naloge s področja obrambnih priprav in družbenosamozaščitnih aktivnosti pokrajine opravlja strokovna služba, ki jo ustanovi izvršni svet pokrajinskega odbora v dogovoru z izvršnimi sveti občinskih skupščin z območja pokrajin.

98. člen

Obrambne priprave pokrajin usmerja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije.

Občine zagotavljajo, da temeljne in druge organizacije združenega dela, krajevne skupnosti, samouprav-

ne interesne skupnosti ter druge samoupravne organizacije in skupnosti z njihovega območja načrtujejo in izvajajo svoje obrambne priprave v skladu z dogovorjenimi stališči o izvajanju obrambnih priprav v pokrajini.

3. Socialistična republika Slovenija

99. člen

V skladu z zasnovo in s temelji sistema splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite Socialistična republika Slovenija na svojem ozemlju ureja in razvija splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, organizira in vodi teritorialno obrambo, narodno zaščito in civilno zaščito ter druge aktivnosti za varnost in obrambo države. Ob naravnih in drugih nesrečah organizira in izvaja ukrepe za zaščito in reševanje, v izrednih razmerah organizira in vodi aktivnosti za njihovo preprečevanje in odpravljanje, ob napadu na državo pa organizira in vodi splošni ljudski odpor.

100. člen

Pravice in dolžnosti Socialistične republike Slovenije na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite opravljajo in izvršujejo v mejah svojih pristojnosti Skupščina Socialistične republike Slovenije, Predsedstvo Socialistične republike Slovenije, Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito Socialistične republike Slovenije, Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije, Republiški štab za teritorialno obrambo, Republiški štab za civilno zaščito, Republiški sekretariat za ljudsko obrambo, Republiški sekretariat za notranje zadeve in drugi republiški organi ter organizacije.

a) Skupščina Socialistične republike Slovenije

101. člen

Skupščina Socialistične republike Slovenije pri uresničevanju politike in sistema splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v Socialistični republiki Sloveniji zlasti:

1. ureja splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito ter določa splošna načela, cilje in politiko Socialistične republike Slovenije ter njenih organov na tem področju;

2. obravnava varnostne in vojnopolitične razmere in ocene;

3. zagotavlja rezerve materialnih sredstev za oskrbovanje oboroženih sil in drugih sil splošne ljudske obrambe ter prebivalstva v miru, v vojni, ob naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah;

4. sodeluje s Skupščino Socialistične federativne republike Jugoslavije in s skupščinami drugih socialističnih republik in obeh socialističnih avtonomnih pokrajin pri urejanju temeljev sistema splošne ljudske obrambe Socialistične federativne republike Jugoslavije ter pri določanju in zagotavljanju sredstev za financiranje obrambnih priprav, preprečevanju in odpravljanju posledic naravnih in drugih nesreč, preprečevanju in odpravljanju izrednih razmer ter drugih obrambnih in samozaščitnih aktivnosti, ki so skupnega pomena.

b) Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

102. člen

Predsedstvo Socialistične republike Slovenije opravlja na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite zlasti naslednje naloge:

1. sprejema oceno varnostnih in vojnopolitičnih razmer v SR Sloveniji ter obrambni načrt republike in določa temelje obrambnih načrtov organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter družbenopolitičnih skupnosti in njihovih organov;

2. sprejema smernice za izdelavo in uporabo varnostnih načrtov skupaj s predsedstvom Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije;

3. obravnava vprašanja s področja družbene samozaščite in varstva z ustavo določenega reda, zavzema stališča o teh vprašanjih in daje pobude in predloge za njihovo reševanje pristojnim organom družbenopolitičnih skupnosti, samoupravnih organizacij in skupnosti ter predlaga razpravo o teh vprašanjih v družbenopolitičnih organizacijah;

4. določa globalni načrt razvoja, organizacije, oboroževanja in opremljanja teritorialne obrambe, smernice za uporabo teritorialne obrambe ter odloča o ustanavljanju enot in zavodov teritorialne obrambe, ki so republiškega pomena;

5. določa smernice za razvoj, organiziranje in delovanje narodne zaščite ter civilne zaščite;

6. določa vojno organizacijo in naloge organov za notranje zadeve;

7. določa politiko zaklanjanja in graditve zaklonišč ter drugih ukrepov za zaščito in reševanje prebivalstva in materialnih dobrin;

8. določa načela o organizaciji službe za opazovanje in obveščanje in upravnih zvez v republiki;

9. usklajuje temeljne obrambne priprave in priprave za primer naravnih in drugih nesreč ter izrednih razmer med republiškimi organi ter med njimi in Jugoslovansko ljudsko armado;

10. usklajuje obrambne priprave in aktivnosti družbene samozaščite Socialistične republike Slovenije z drugimi socialističnimi republikami in socialističnimi avtonomnimi pokrajinama.

103. člen

Ob naravnih in drugih nesrečah sprejema Predsedstvo Socialistične republike Slovenije ukrepe za zaščito in reševanje prebivalstva, materialnih in drugih dobrin, v izrednih razmerah pa sprejema v skladu z ocenami Komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito SR Slovenije ukrepe za preprečevanje in odpravljanje vzrokov in posledic izrednih razmer.

Ob neposredni vojni nevarnosti in med vojno Predsedstvo Socialistične republike Slovenije organizira in vodi splošni ljudski odpor ter usklajuje vodenje splošnega ljudskega odpora z drugimi socialističnimi republikami in socialističnimi avtonomnimi pokrajinama.

104. člen

Predsedstvo Socialistične republike Slovenije ima svet za ljudsko obrambo.

Svet Predsedstva Socialistične republike Slovenije za ljudsko obrambo spremlja in ocenjuje obrambne priprave v republiki ter svetuje in pomaga Predsedstvu Socialistične republike Slovenije pri uresničevanju njegovih pristojnosti s področja splošne ljudske obrambe.

105. člen

Predsednik sveta Predsedstva Socialistične republike Slovenije za ljudsko obrambo je predsednik Predsedstva Socialistične republike Slovenije.

Člane sveta za ljudsko obrambo imenuje Predsedstvo Socialistične republike Slovenije izmed svojih članov in funkcionarjev v družbenopolitičnih organizacijah in državnih organih, starešin v oboroženih silah, članov Sveta republike in izmed drugih izkušenih družbenopolitičnih delavcev s tega področja.

Svet sprejme poslovnik, s katerim se natančneje določita organizacija in način dela sveta.

c) Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito Socialistične republike Slovenije

106. člen

Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito Socialistične republike Slovenije zagotavlja idejno in akcijsko enotnost ter učinkovitost obrambnih priprav in družbenosamozaščitnih aktivnosti v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, v krajevnih skupnostih, v drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih, v družbenopolitičnih in družbenih organizacijah ter društvih in v družbenopolitičnih skupnostih v SR Sloveniji.

107. člen

Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito SR Slovenije opravlja pri usmerjanju vseh nosilcev splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite in zagotavljanju njihovega usklajenega delovanja zlasti naslednje naloge:

1. spremlja in ocenjuje varnostne in vojnopolitične razmere v Socialistični republiki Sloveniji in Socialistični federativni republiki Jugoslaviji ter v svetu in na tej podlagi sprejema ustrezne ukrepe za krepitev varnosti in obrambe v Socialistični republiki Sloveniji;

2. obravnava in ocenjuje organizacijo in stanje obrambnih priprav in aktivnosti družbene samozaščite ter obrambnih in varnostnih načrtov v republiki in usmerja ter usklajuje njihovo dograjevanje in uporabo;

3. spremlja in usmerja razvoj, oboroževanje, opremljanje ter usposabljanje teritorialne obrambe;

4. spremlja in usmerja razvoj in delovanje narodne zaščite, civilne zaščite, organov za notranje zadeve ter drugih sil splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

V izrednih razmerah odloča Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito SR Slovenije o ukrepih za njihovo odpravljanje ter za zagotovitev delovanja socialističnega samoupravnega sistema.

Ob neposredni vojni nevarnosti in v vojni Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito Socialistične republike Slovenije usmerja in koordinira splošni ljudski odpor.

108. člen

Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito Socialistične republike Slovenije in predsednika komiteja imenuje Skupščina Socialistične republike Slovenije na predlog Predsedstva Socialistične republike Slovenije in Predsedstva Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije.

Predsednik Komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito SR Slovenije je predsednik Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije, člani komiteja pa so: predsednik Predsedstva Socialistične republike Slovenije, predsednik Skupščine Socialistične republike Slovenije, predsednik Izvršnega sveta Skup-

ščine Socialistične republike Slovenije, predsednik Republiške konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije, predsednik Republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije, predsednik Republiškega odbora Zveze združenj borcev narodnoosvobodilne vojne Slovenije, predsednik Republiške konference Zveze socialistične mladine Slovenije, republiški sekretar za ljudsko obrambo, republiški sekretar za notranje zadeve, komandant teritorialne obrambe SR Slovenije in komandant Ljubljanskega armadnega območja ter drugi družbenopolitični delavci.

Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito Socialistične republike Slovenije je za svoje delo odgovoren Skupščini Socialistične republike Slovenije in Centralnemu komiteju Zveze komunistov Slovenije.

č) Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije

109. člen

Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije opravlja na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite zlasti naslednje naloge:

1. skrbi za izvajanje politike in izvrševanje zakonov in drugih aktov Socialistične republike Slovenije s področja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite;

2. spremlja varnostne in obrambne priprave gospodarskih in družbenih dejavnosti in sprejema ukrepe za njihovo dopolnjevanje oziroma delovanje v izrednih razmerah in drugih nevarnostih;

3. določa predlog obrambnega načrta in sprejema dele varnostnega načrta Socialistične republike Slovenije za dejavnost iz svoje pristojnosti;

4. sprejema obrambni razvojni načrt v skladu s temeljnimi planskimi akti republike;

5. določa predlog svoje vojne organizacije in vojne organizacije republiških upravnih organov ter potrjuje vojno sistemizacijo del in nalog republiških upravnih organov;

6. usmerja in usklajuje delo republiških upravnih in drugih organov in organizacij na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite;

7. spremlja, obravnava in usmerja obrambne priprave in aktivnosti družbene samozaščite v občinah in drugih družbenopolitičnih skupnostih ter jih usklajuje z republiškimi načrti in ukrepi;

8. skrbi za mobilizacijo in uporabo vseh sil in virov za splošni ljudski odpor in uresničevanje družbene samozaščite;

9. določa organizacije združenega dela in druge organizacije, ki so posebnega pomena za splošno ljudsko obrambo v republiki, po potrebi pa tudi odloča o načelih njihove vojne organiziranosti in o njihovih nalogah v vojni;

10. sprejema ukrepe za urejanje prostora za obrambo in zaščito;

11. skrbi za organiziranje, pripravljane in delovanje civilne zaščite ter ustanovi in imenuje republiški štab za civilno zaščito;

12. določa razvoj, priprave in delovanje službe za opazovanje in obveščanje;

13. določa organizacijo ter sistema delovanja oziroma uporabe upravnih zvez v republiki;

14. določa organizacijo kriptografskega zavarovanja in ukrepe za varnost prenašanja zaupnih podatkov in informacij;

15. ureja izvajanje delovne dolžnosti delovnih ljudi in občanov;

16. pripravlja in predlaga Predsedstvu Socialistične republike Slovenije izdajo uredb z zakonsko močjo in izdajo drugih splošnih aktov in ukrepov s področja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite;

17. Skupščini SR Slovenije predlaga zagotovitev potrebnih finančnih sredstev in skrbi za uresničevanje programov razvoja splošne ljudske obrambe iz pristojnosti republike, blagovnih rezerv in drugih nalog pomembnih za obrambo ter spodbuja samoupravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje za organiziranje, razvoj in financiranje splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v občinah in pokrajinah;

18. obravnava poročila o izvajanju obrambnih priprav in predpisov s področja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite ter sprejema ustrezne ukrepe.

Ob naravnih in drugih nesrečah sprejema Izvršni svet Skupščine SR Slovenije ukrepe za zaščito in reševanje prebivalstva in materialnih dobrin.

V izrednih razmerah sprejema Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije ukrepe za odpravljanje njihovih vzrokov in posledic.

Ob neposredni vojni nevarnosti in ob mobilizaciji skrbi Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije za izvajanje načrta za pripravljenost in načrta mobilizacije Socialistične republike Slovenije.

Med vojno skrbi Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije za izvajanje politike in odločitev Skupščine Socialistične republike Slovenije, Predsedstva Socialistične republike Slovenije ter Komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito Socialistične republike Slovenije pri organiziranju in vodenju splošnega ljudskega odpora, zlasti pa za mobilizacijo vseh človeških in materialnih zmogljivosti za oborožene sile in druge nosilce splošnega ljudskega odpora.

d) Republiški sekretariat za ljudsko obrambo

110. člen

Republiški sekretariat za ljudsko obrambo opravlja upravne in strokovne zadeve s področja splošne ljudske obrambe iz pristojnosti republike, če z zakonom niso dane v pristojnost drugim republiškim upravnim organom.

Republiški sekretariat za ljudsko obrambo zlasti:

1. spremlja in usklajuje strokovno delo republiških organov in organizacij pri obrambnih pripravah gospodarskih in družbenih dejavnosti in pri izdelavi dokumentov obrambnega načrta republike ter skrbi za usklajevanje teh priprav s pripravami oboroženih sil;

2. ureja in organizira sprejemanje in prenašanje ukazov o ukrepih za pripravljenost in odloka o mobilizaciji ter usklajuje organizacijske in mobilizacijske zadeve za prehod iz mirnodobnega v vojno stanje;

3. izdaja strokovna navodila o izdelavi, dopolnjevanju in varovanju obrambnih načrtov, načrtov civilne zaščite ter drugih načrtov in aktov s področja obrambnih priprav, o evidenci obveznikov civilne zaščite in evidenci žensk v teritorialni obrambi;

4. usmerja in usklajuje pripravo obrambnih razvojnih načrtov in spremlja ter usmerja njihovo uresničevanje;

5. daje pojasnila, strokovno pomoč in obvezna navodila upravnim organom pristojnim za zadeve ljudske obrambe in drugim nosilcem obrambnih priprav za opravljanje nalog splošne ljudske obrambe;

6. odloča v upravnem postopku na drugi stopnji in opravlja druge upravne zadeve iz pristojnosti republike, ki se nanašajo na pravice in dolžnosti delovnih ljudi in občanov s področja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite in drugih nosilcev obrambnih priprav;

7. organizira službo za opazovanje in obveščanje ter republiški center za obveščanje in skrbi za njuno delovanje;

8. pripravlja vojne zveze republiških organov, usmerja in usklajuje priprave upravnih zvez pokrajin, posebnih družbenopolitičnih skupnosti in občin, pripravlja kriptografsko zavarovanje in druge ukrepe za varnost in prenašanje tajnih podatkov za nosilce obrambnih priprav družbenogospodarskega sistema;

9. pripravlja programe obrambnega in samozaščitnega usposabljanja delovnih ljudi in občanov, narodne zaščite, civilne zaščite, službe za opazovanje in obveščanje, upravnih zvez in kriptografskega zavarovanja ter mladine, ki ne obiskuje šol srednjega usmerjenega izobraževanja;

10. skrbi za strokovno usposabljanje delavcev ter organov in organizacij družbenogospodarskega in političnega sistema za delovanje v vojni;

11. daje strokovna navodila za organiziranje in opremljanje civilne zaščite ter za izvajanje ukrepov civilne zaščite;

12. opravlja strokovne zadeve in usklajuje aktivnosti pri usmerjanju mladine v vojaške šole in obrambne poklice;

13. opravlja zadeve s področja vojaške obveznosti in vojaške mobilizacije, ki so v pristojnosti republike;

14. daje navodila in skrbi za izvajanje ukrepov za varnost in za varovanje tajnosti obrambnih priprav družbenogospodarskega in političnega sistema;

15. izdaja pooblastila strokovnjakom za uničevanje neeksplozivnih bojnih sredstev in potrdila o usposobljenosti oseb za druga opravila v zvezi z eksplozivnimi snovmi in sredstvi;

16. podeljuje priznanja za dosežene uspehe pri uresničevanju splošne ljudske obrambe.

Pri svojem delu Republiški sekretariat za ljudsko obrambo sodeluje zlasti z Republiškim štabom za teritorialno obrambo, s pristojnimi organi in poveljstvi Jugoslovanske ljudske armade, z Republiškim sekretariatom za notranje zadeve in drugimi republiški upravnimi organi, z Zveznim sekretariatom za ljudsko obrambo in drugimi zveznimi organi.

111. člen

V sestavi Republiškega sekretariata za ljudsko obrambo delujeta Republiški center za obrambno usposabljanje in Republiški center za obveščanje.

Republiški center za obrambno usposabljanje vodi načelnik centra, ki ga imenuje Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije na predlog republiškega sekretarja za ljudsko obrambo.

Izvajanje programov obrambnega usposabljanja v republiškem centru za obrambno usposabljanje usmerja svet centra, ki ga imenuje republiški sekretar za ljudsko obrambo. Svet centra usmerja in usklajuje tudi izvajanje usposabljanja v občinskih in pokrajinskih centrih za obrambno usposabljanje.

112. člen

Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem zakonov in drugih predpisov, ki urejajo splošno ljudsko obrambo na območju SR Slovenije, razen v Jugoslovanski

ljudski armadi in teritorialni obrambi, nad izdelavo obrambnih načrtov in nad izvajanjem obrambnih priprav opravlja republiški inšpektorat za ljudsko obrambo, ki je v sestavi Republiškega sekretariata za ljudsko obrambo.

Glavnega republiškega inšpektorja za ljudsko obrambo imenuje Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije.

Republiški sekretariat za ljudsko obrambo lahko pooblasti za opravljanje posameznih inšpekcijskih opravil s področja splošne ljudske obrambe še druge delavce Republiškega sekretariata za ljudsko obrambo in tudi delavce drugih republiških upravnih organov.

Inšpekcijsko nadzorstvo varnostnih načrtov opravlja Republiški sekretariat za notranje zadeve skupno z republiškim inšpektoratom za ljudsko obrambo.

Inšpekcijsko nadzorstvo v teritorialni obrambi opravlja Republiški štab za teritorialno obrambo.

113. člen

Republiški inšpektor za ljudsko obrambo in druge pooblaščen osebe za opravljanje inšpekcijskega nadzorstva iz prejšnjega člena, imajo pravico in dolžnost:

1. pregledovati in preverjati obrambne priprave, obrambne in varnostne načrte ter druge dokumente o organiziranju in pripravljanju splošne ljudske obrambe;

2. odrediti, da se odpravijo neskladnosti v obrambnih načrtih in drugih dokumentih ter izvedejo ukrepi in izvršijo naloge, ki jih je treba izvesti po obrambnem in varnostnem načrtu;

3. odrediti, da se ustavijo ukrepi in dejanja, ki niso v skladu z obrambnimi ali varnostnimi načrti družbenopolitičnih skupnosti ali z določenimi temelji načrtov in ukrepov splošne ljudske obrambe, dokler o tem ne odloči pristojni organ.

e) Drugi republiški upravni organi

114. člen

Republiški upravni organi izvajajo obrambne priprave in ukrepe ter dejavnosti na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v mejah svoje pristojnosti, pri čemer zlasti:

1. izdelujejo načrte o organizaciji in delovanju gospodarskih in družbenih dejavnosti v vojni, izvajajo mobilizacijske priprave in določajo načrte o svoji organiziranosti, ukrepih in aktivnostih v primeru naravnih in drugih nesreč, izrednih razmer, neposredne vojne nevarnosti in vojne;

2. spremljajo in usmerjajo obrambne priprave občinskih upravnih organov, temeljnih organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti, samoupravnih interesnih skupnosti, drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter državnih organov s svojega delovnega področja in jih usklajujejo z obrambnimi pripravami, načrti in ukrepi republike in federacije;

3. pripravljajo vojne in druge predpise ter nadzorujejo izvrševanje nalog pri obrambnih pripravah s področja svoje dejavnosti;

4. predlagajo ukrepe za zagotovitev sredstev za obrambne priprave dejavnosti s svojega delovnega področja in za materialne rezerve, ki imajo pomen za republiko ter skrbijo za uresničevanje sprejetih programov;

5. predlagajo, katere organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije in skupnosti so posebnega pomena za obrambne priprave v republiki;

6. organizirajo in izvajajo samozaščitne ukrepe ter druge dejavnosti družbene samozaščite v mejah svojega delovnega področja;

7. sodelujejo pri organizaciji in izvedbi vaj in izvajanju programov obrambnega in samozaščitnega usposabljanja delovnih ljudi in občanov, samoupravnih organizacij in skupnosti ter njihovih organov in skrbijo za strokovno usposabljanje svojih delavcev za delo v vojni in v izrednih razmerah.

115. člen

Posamezni republiški upravni organi opravljajo poleg nalog iz prejšnjega člena še naslednje naloge:

a) Republiški sekretariat za notranje zadeve:

1. pripravlja varnostno oceno za območje Socialistične republike Slovenije;

2. organizira pripravlja in usposablja organe za notranje zadeve za izvrševanje nalog določenih z obrambnimi in varnostnimi načrti družbenopolitičnih skupnosti;

3. skrbi za organizacijo in delovanje vseh organov za notranje zadeve v vojni;

4. izvaja določene varnostne ukrepe za varovanje območij, objektov, naprav in del, ki imajo poseben pomen za ljudsko obrambo;

5. pripravlja in skrbi za izvajanje načrtov in ukrepov organov za notranje zadeve ob naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah;

6. usmerja nudenje strokovne pomoči organov za notranje zadeve organizacijam združenega dela, krajevnim skupnostim in drugim samoupravnim organizacijam ter organom pri organiziranju in izvajanju družbene samozaščite ter skrbi za to, da organi za notranje zadeve seznanjajo delovne ljudi in občane z vsebino, metodami in oblikami sovražnega delovanja ter z družbeno-škodljivimi pojavi in dejanji, ki jih odkrivajo in z vzroki za nastajanje takih dejanj;

7. usmerja sodelovanje organov za notranje zadeve pri strokovnem usposabljanju narodne zaščite za opravljanje določenih nalog družbene samozaščite;

8. predpisuje preventivne in druge ukrepe ter sredstva za varstvo pred požarom;

9. vodi delovanje kazenskih poboljševalnih zavodov v vojnih razmerah.

b) Republiški sekretariat za pravosodje in upravo:

1. pripravlja organizacijo sodišč in drugih pravosodnih organov za delo v vojni;

2. določa merila in normative za razporeditev ljudi in sredstev v te organe in daje v zvezi s tem ustrezne predloge pristojnim republiškim organom;

3. v sodelovanju z republiškim sekretariatom za notranje zadeve pripravlja organizacijo kazenskih poboljševalnih zavodov za delo v vojni.

c) Republiški sekretariat za finance:

1. pripravlja organizacijo in način financiranja družbenih potreb v vojni ter določa načela organizacije in delovanja bančništva ter zavarovalstva v vojnih razmerah;

2. določa način izplačevanja nadomestil osebnega dohodka za osebe v rezervni sestavi v zvezi z izvrševanjem njihove vojaške obveznosti in med vojaško službo ter izplačevanje nadomestil osebnega dohodka med opravljanjem drugih nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v skladu z določbami tega zakona;

3. določa višino odškodnine za sredstva, vzeta v miru za vaje teritorialne obrambe, narodne zaščite, civilne zaščite, službe za opazovanje in obveščanje,

organov za notranje zadeve in organov družbenopolitičnih skupnosti in organizacij;

4. predpisuje v soglasju z republiškim sekretarjem za ljudsko obrambo in komandantom teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije način vodenja knjigovodske evidence sredstev za splošno ljudsko obrambo.

č) Republiški komite za vzgojo in izobraževanje ter telesno kulturo pripravlja organizacijo šolstva vseh stopenj za delo v vojni.

d) Republiški komite za delo skrbi za organizacijo, pripravljanje in izvajanje delovne dolžnosti, daje smernice in navodila za izvajanje priprav in za vodenje ustreznih evidence na tem področju.

e) Republiški inšpektorati v mejah svoje pristojnosti:

1. opravljajo inšpekcijo pri graditvi, uporabi in vzdrževanju zaklonišč;

2. dajejo navodila občinskim inšpekcijskim organom glede graditve, uporabe in vzdrževanja zaklonišč.

116. člen

Družbeni pravobranilec samoupravljanja, sodišča, javna tožilstva, inšpekcijski organi, javna pravobranilstva, organi za vodenje postopka o prekrških in drugi državni organi v mejah svoje pristojnosti prispevajo h krepitvi splošne ljudske obrambe in uresničevanju nalog družbene samozaščite s tem, da s hitrim in učinkovitim postopkom zagotavljajo varstvo ustavnosti in zakonitosti, socialistične morale, družbene lastnine in samoupravljanja ter opozarjajo na primere nezakonitega ravnanja in predlagajo ukrepe za preprečevanje sovražnih in družbeno škodljivih pojavov in dejanj.

Obrambni in varnostni načrt organov iz prejšnjega odstavka sprejme funkcionar oziroma predstojnik, ki tak organ vodi.

Organ iz prvega odstavka tega člena se zaradi boljšega preventivnega delovanja vključujejo s svojimi predstavniki v ustrezne odbore in komisije ter druga delovna telesa za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

4. Upravni in drugi delavci na področju ljudske obrambe

117. člen

Za delovna razmerja delavcev v upravnih organih pristojnih za zadeve ljudske obrambe in za delavce, ki opravljajo naloge splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v drugih organih družbenopolitičnih skupnosti, veljajo splošni predpisi, ki veljajo za delavce v upravnih organih, če s tem zakonom ni določeno drugače.

Za delavce, ki opravljajo naloge splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela ter v drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih veljajo splošni predpisi, ki veljajo za druge delavce, če s tem zakonom ni določeno drugače.

118. člen

Z aktom o sistemizaciji del in nalog v upravnem organu pristojnem za zadeve ljudske obrambe in v drugih organih družbenopolitičnih skupnosti oziroma z razvidom del in nalog v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela ter v drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih, se določijo dela in naloge s področja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, posebni pogoji za njihovo opravljanje ter dela

in naloge, za katere se sklene delovno razmerje brez javnega razpisa.

Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije določi, katera dela in naloge s področja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite so posebnega pomena za splošno ljudsko obrambo in za katere se sklene delovno razmerje brez javnega razpisa, merila za izbiro delavcev za opravljanje teh del in nalog ter posebne varnostne ukrepe za njihovo zavarovanje.

Republiški sekretar za ljudsko obrambo daje mnenje k imenovanju predstojnika občinskega in mestnega upravnega organa pristojnega za zadeve ljudske obrambe.

119. člen

Delavec, ki dela v upravnem organu na področju splošne ljudske obrambe, je dolžan opravljati delo v posebnih delovnih pogojih, kot so: delo ob nedeljah in praznikih, delo v deljenem delovnem času, delo daljše od polnega delovnega časa, dežurstvo kot redno obliko dela, dežurstvo, ki se odreja izjemoma, ko je to iz varnostnih in obrambnih razlogov potrebno, pripravljenost za delo v delovnih prostorih, na določenem mestu ali doma.

Delo v posebnih pogojih se odredi, kadar to terjajo varnostne ali obrambne razmere ali kadar je tako mogoče opraviti določene naloge, ki jih ni mogoče odlagati ali pa morajo biti opravljene določenega dne oziroma v določenem roku.

Natančnejše pogoje in primere, ob katerih je dovoljeno uvesti tako delo, in kdo ga lahko odredi, predpiše republiški sekretar za ljudsko obrambo.

120. člen

Dežurstvo, ki se odreja izjemoma, je poseben pogoj dela, kadar je potrebno zagotoviti neprekinjeno delo, ki ga ni mogoče organizirati drugače. Med dežurstvom mora biti delavec prisoten na delovnem mestu in opravljati naloge, če je to potrebno.

Pripravljenost je poseben pogoj dela, pri katerem mora biti delavec vsak čas dosegljiv, da ga je mogoče poklicati na delo.

121. člen

V samoupravnem sporazumu, v katerem se urejajo in usklajujejo odnosi v zvezi s pridobivanjem in razporejanjem dohodka delovnih skupnosti upravnih organov pristojnih za zadeve ljudske obrambe, se določijo osnove, po katerih se za vrednotenje posebnih pogojev dela in odgovornosti delavcev pri opravljanju določenih del in nalog v upravnih organih pristojnih za zadeve ljudske obrambe, lahko povečajo sredstva za osebne dohodke do 20 odstotkov.

Republiški sekretar za ljudsko obrambo predpiše enotna merila za določanje del in nalog iz prejšnjega odstavka.

122. člen

Z aktom o sistemizaciji del in nalog v upravnih organih pristojnih za zadeve ljudske obrambe in v drugih organih družbenopolitičnih skupnosti ter z razvidom del in nalog v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, se določijo tudi dela splošne ljudske obrambe, ki jih lahko opravljajo aktivne vojaške osebe.

Predlogi za zasedbo del in nalog z aktivnimi vojaškimi osebami se dostavljajo pristojnemu zveznemu organu prek Republiškega sekretariata za ljudsko obrambo.

123. člen

Aktivna vojaška oseba, ki je na delu v organu ali organizaciji iz prejšnjega člena tega zakona, je član delovne skupnosti organa oziroma organizacije, v kateri

je zaposlena in ima pravice in dolžnosti kot drugi delavci te skupnosti oziroma organizacije, če ni z zakonom o službi v oboroženih silah določeno drugače.

Družbenopolitična skupnost zagotavlja aktivnim vojaškim osebam, ki so na delu v upravnih organih, izplačilo razlike med osebnim dohodkom, nadomestili in povračili, ki jim gredo po splošnih aktih organa, in osebnimi dohodki po činu z dodatki, nadomestili in povračili, ki gredo aktivnim vojaškim osebam enakega čina v Jugoslovanski ljudski armadi.

Aktivne vojaške osebe, ki so na delu v upravnem organu pristojnem za zadeve ljudske obrambe ali v drugem organu ali organizaciji, v službi praviloma ne nosijo uniforme.

VII. TERITORIALNA OBRAMBA

1. Skupne določbe

124. člen

Teritorialna obramba je najširša oblika organiziranja in pripravljanja delovnih ljudi in občanov za oborožen splošni ljudski odpor. V skladu z obrambnimi in varnostnimi načrti družbenopolitičnih skupnosti opravlja teritorialna obramba tudi določene naloge pri zaščiti in reševanju ob naravnih in drugih nesrečah ter pri preprečevanju in odpravljanju izrednih razmer.

Z udeležbo v teritorialni obrambi varujejo delovni ljudje in občani neodvisnost, suverenost, celovitost ozemlja in z ustavo določeno družbeno ureditev Socialistične republike Slovenije in Socialistične federativne republike Jugoslavije in opravljajo druge naloge, določene z zakonom ter z obrambnimi in varnostnimi načrti in z načrti o uporabi oboroženih sil.

125. člen

Teritorialna obramba je sestavljena iz štabov, enot in zavodov, ki jih ustanavljajo občine, mestne skupnosti, pokrajine in republika, kot tudi iz enot in zavodov, ki jih ustanavljajo v skladu s tem zakonom organizacije združenega dela in krajevnih skupnosti.

V vojni so pripadniki teritorialne obrambe tudi delovni ljudje in občani, ki z orožjem ali kako drugače sodelujejo v narodni zaščiti v splošnem ljudskem odporu.

Štabi za teritorialno obrambo so strokovni organi družbenopolitičnih skupnosti in pokrajin za vodenje oboroženega boja in organi vodenja in poveljevanja z nižjimi štabi in z enotami teritorialne obrambe.

Štabi za teritorialno obrambo družbenopolitičnih skupnosti ter pokrajinski štabi za teritorialno obrambo delujejo v miru in v vojni.

Enote in zavodi teritorialne obrambe se organizirajo in pripravljajo v miru, aktivirajo pa ob neposredni vojni nevarnosti in v vojni, ob naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah, kakor tudi zaradi izvajanja vojaških vaj in opravljanja drugih nalog določenih z zakonom.

126. člen

Ukaz o uporabi teritorialne obrambe v izrednih razmerah izda na podlagi odločitve Komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito Socialistične republike Slovenije Predsedstvo Socialistične republike Slovenije; izjemoma o uporabi delov teritorialne obrambe v izrednih razmerah lahko odločijo v skladu z odlokom Predsedstva Socialistične federativne republike Jugoslavije in svojimi pristojnostmi tudi drugi komiteji za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

127. člen

V neposredni vojni nevarnosti in v vojni se lahko uporabijo za izvršitev določenih bojnih nalog oboroženih sil tudi enote milice, če vojne razmere tako zahtevajo.

Odločitev o uporabi milice za opravljanje bojnih nalog v neposredni vojni nevarnosti in vojni sprejme organ, ki vodi splošni ljudski odpor.

128. člen

Globalni načrt razvoja, organizacije, oboroževanja in opremljanja teritorialne obrambe in ustanavljanje enot in zavodov teritorialne obrambe, ki so republiškega pomena, določa Predsedstvo Socialistične republike Slovenije na predlog komandanta teritorialne obrambe SR Slovenije.

129. člen

Razvoj, organiziranje, opremljanje in pripravljanje teritorialne obrambe poteka po načrtih, ki morajo biti v skladu z načrtom o uporabi in nalogah teritorialne obrambe v vojni oziroma ob naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah in v skladu s temeljnimi načrti za razvoj, organizacijo in opremljanje oboroženih sil, ki jih določijo pristojni zvezni organi.

Načrti za uporabo teritorialne obrambe so sestavni del obrambnih načrtov.

Republiški načrt za uporabo teritorialne obrambe pripravi Republiški štab za teritorialno obrambo po smernicah Predsedstva Socialistične republike Slovenije, Komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito Socialistične republike Slovenije in Predsedstva Socialistične federativne republike Jugoslavije.

130. člen

Štabi za teritorialno obrambo izdelujejo načrte razvoja teritorialne obrambe, letne finančne načrte in letne načrte materialnih nabav.

Načrti razvoja teritorialne obrambe so del obrambnega razvojnega načrta družbenopolitičnih skupnosti in drugih nosilcev izdelave teh načrtov. Razvojni načrt teritorialne obrambe sprejme pristojni svet za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito skupščine družbenopolitičnih skupnosti, v skladu s temeljnimi planskimi akti družbenopolitične skupnosti, v pokrajini pa pokrajinski odbor.

Letni načrt materialnih nabav in finančni načrt za teritorialno obrambo v občini in v mestni skupnosti sprejme svet za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito občinske oziroma mestne skupščine, v pokrajini pa pokrajinski odbor v soglasju s svetom za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito občinskih skupščin z območja pokrajine.

Letni načrt materialnih nabav za naloge teritorialne obrambe, ki jih financira republika, sprejme Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije na predlog komandanta teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije.

131. člen

Materialno in finančno poslovanje štabov za teritorialno obrambo se vodi po predpisih, ki veljajo za družbenopolitične skupnosti.

Materialno knjigovodstvo oborožitve in vojaške opreme štabov, enot in zavodov teritorialne obrambe se vodi po predpisih Republiškega štaba za teritorialno obrambo, če z zveznim predpisom ni drugače določeno.

132. člen

Poveljevanje in pouk v teritorialni obrambi se izvaja v slovenskem jeziku.

Poveljevanje v posameznih enotah teritorialne obrambe se izvaja glede na njihovo sestavo tudi v jezikih narodov in narodnosti Jugoslavije, o čemer odloči komandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije.

133. člen

Delovni ljudje in občani, ki še niso dali slovesne zaveze jo dajo ob vstopu v teritorialno obrambo v skladu z zakonom o službi v oboroženih silah.

134. člen

Komandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije in starešina, ki ga ta pooblasti, lahko odredi, da morajo vojaške in civilne osebe v teritorialni obrambi prebivati v štabu, v enoti oziroma v zavodu teritorialne obrambe, če to terjaja služba (med pripravljenostjo oziroma med izvajanjem drugih ukrepov povečane bojne pripravljenosti, vojaškimi vajami, izvajanjem ukrepov ob naravnih in drugih nesrečah ali v izrednih razmerah).

2. Enote in zavodi teritorialne obrambe

135. člen

Enote teritorialne obrambe se organizirajo in pripravljajo za oborožen boj in druge oblike splošnega ljudskega odpora, za delovanje ob naravnih in drugih nesrečah in v izrednih razmerah ter delujejo po svojih načrtih in v skladu z odločitvami pristojnih organov družbenopolitičnih skupnosti ter njihovih štabov za teritorialno obrambo.

136. člen

Zavodi teritorialne obrambe se ustanovijo za vojaško strokovno izobraževanje, za zdravstveno varstvo, za neposredno materialno oskrbo ter za zagotavljanje drugih pogojev za delovanje enot teritorialne obrambe in vodenje oboroženega boja.

Zavodi iz prejšnjega odstavka se ustanovijo predvsem kot izobraževalni centri, ambulate, delavnice in skladišča.

137. člen

Enote in zavode teritorialne obrambe lahko ustanovijo tudi organizacije združenega dela in krajevne skupnosti po poprejšnjem soglasju sveta za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito občinske skupščine, morajo pa jih ustanoviti, kadar je to določeno z obrambnim načrtom občine.

138. člen

Enote in zavodi teritorialne obrambe se praviloma organizirajo po teritorialnem načelu. Formiranje enot združene sestave z območja dveh ali več občin odredi komandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije na predlog komandanta oziroma komandantov teritorialne obrambe pokrajin in po poprejšnjem soglasju pristojnih svetov za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito občinskih skupščin.

Komandanta enote združene sestave postavlja komandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije na predlog sveta za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito občinske skupščine oziroma na predlog svetov za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito občinskih skupščin z območja, s katerega so enote združene sestave formirane, po poprejšnjem soglasju pokrajinskega odbora.

Komandanta enote združene sestave iz območja več pokrajin postavlja na predlog komandantov teritorialne obrambe pokrajin komandant teritorialne obrambe

be Socialistične republike Slovenije, po poprejšnjem soglasju pokrajinskih odborov.

Komandanta višje združene taktične enote postavlja komandant teritorialne obrambe SR Slovenije po poprejšnjem soglasju Predsedstva SR Slovenije.

3. Vodenje in poveljevanje v teritorialni obrambi

139. člen

Teritorialno obrambo vodijo in ji poveljujejo komandanti teritorialne obrambe družbenopolitičnih skupnosti in pokrajin, komandanti in komandirji enot ter upravniki zavodov v skladu z zakonom in drugimi predpisi.

Komandant teritorialne obrambe v občini, v mestni skupnosti in pokrajini ter starešina teritorialne obrambe v organizaciji združenega dela in krajevni skupnosti je za svoje delo, za bojno pripravljenost, uporabo ter za vodenje in poveljevanje teritorialni obrambi odgovoren predpostavljenej starešini.

Komandant in starešina teritorialne obrambe iz prejšnjega odstavka je za svoje delo, bojno pripravljenost in vodenje teritorialne obrambe odgovoren tudi pristojnim organom družbenopolitične skupnosti, organizacije združenega dela, oziroma krajevne skupnosti.

V izrednih razmerah, kadar o uporabi teritorialne obrambe odloči pristojni komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito v skladu z odlokom Predsedstva Socialistične federativne republike Jugoslavije, je pristojni komandant teritorialne obrambe odgovoren za uporabo teritorialne obrambe tudi temu komiteju.

Za moralnopolitično stanje v štabu, enoti in zavodu teritorialne obrambe je odgovoren starešina, ki mu poveljuje; idejnopolitično delo pa vodi politični komisar.

140. člen

Starešino enote oziroma zavoda teritorialne obrambe v organizaciji združenega dela ali krajevni skupnosti imenuje komandant teritorialne obrambe občine, na predlog delavskega sveta oziroma sveta krajevne skupnosti ter s soglasjem sveta za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito občinske skupščine.

Starešina enote teritorialne obrambe v organizaciji združenega dela je za svoje delo, bojno pripravljenost in vodenje enote ali zavoda teritorialne obrambe odgovoren tudi delavskemu svetu in komiteju za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito v skladu z njunimi pristojnostmi.

Starešina enote oziroma zavoda teritorialne obrambe v krajevni skupnosti, je v skladu s prejšnjim odstavkom odgovoren tudi skupščini krajevne skupnosti in njenemu svetu ter komiteju za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

141. člen

Občinski štab za teritorialno obrambo vodi enote in zavode teritorialne obrambe na območju občine, kolikor zanje ni pristojen višji štab za teritorialno obrambo. Komandanta teritorialne obrambe občine imenuje komandant teritorialne obrambe SR Slovenije na predlog sveta za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito občinske skupščine po poprejšnjem soglasju pokrajinskega odbora in mnenju komandanta teritorialne obrambe pokrajine.

Komandant teritorialne obrambe občine je za svoje delo, bojno pripravljenost in vodenje enot oziroma zavodov odgovoren tudi občinski skupščini in njenemu svetu za splošno ljudsko obrambo in družbeno samo-

zaščito, občinskemu komiteju za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito in izvršnemu svetu občinske skupščine v skladu z njihovimi pristojnostmi.

142. člen

Občinski štab za teritorialno obrambo:

1. predlaga mobilizacijski razvoj enot in zavodov teritorialne obrambe, ki jih ustanovijo občina, organizacije združenega dela in krajevne skupnosti ter skrbi za njihovo mobilizacijsko in bojno pripravljenost;
2. izdeluje načrte za uporabo teritorialne obrambe, proučuje možnosti za delovanje enot teritorialne obrambe ter oblike, način oziroma taktiko delovanja v različnih razmerah;
3. ureja kadrovske zadeve;
4. organizira in vodi usposabljanje pripadnikov, enot in zavodov teritorialne obrambe v skladu s pristojnim pokrajinskim štabom za teritorialno obrambo;
5. skrbi za načrtno nabavo, hrambo, vzdrževanje, evidenco in nadzor nad predmeti oborožitve in opreme;
6. izvaja naloge v zvezi s prehrano in zdravstvenim varstvom enot in zavodov teritorialne obrambe;
7. skrbi za varnostno vzgojo in izvajanje varnostnih ukrepov v teritorialni obrambi;
8. usklajuje delovanje in uporabo teritorialne obrambe s pristojnimi poveljstvi Jugoslovanske ljudske armade in organi za notranje zadeve;
9. sodeluje z občinskim upravnim organom pristojnim za zadeve ljudske obrambe in z drugimi občinskimi organi in organizacijami zaradi izvajanja skupnih nalog;
10. daje navodila in pomaga temeljnim in drugim organizacijam združenega dela ter krajevnim skupnostim glede pripravljanja in oskrbovanja njihovih enot oziroma zavodov teritorialne obrambe;
11. opravlja druge zadeve ali naloge, ki so določene s predpisi, ali jih odredi nadrejeni štab za teritorialno obrambo oziroma pristojni občinski organ.

Občinski štab za teritorialno obrambo je odgovoren za strokovno usposabljanje narodne zaščite v organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih na območju občine za vključevanje v oborožen splošni ljudski odpor.

143. člen

Mestni štab za teritorialno obrambo vodi enote in zavode teritorialne obrambe na območju mestne skupnosti, če zanje ni odgovoren višji štab.

Komandanta teritorialne obrambe mestne skupnosti imenuje komandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije na predlog sveta za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito mestne skupščine po poprejšnjem soglasju Predsedstva Socialistične republike Slovenije; če mestna skupnost ni organizirana kot pokrajina ga imenuje po poprejšnjem soglasju pokrajinskega odbora in mnenju komandanta teritorialne obrambe pokrajine.

Komandant teritorialne obrambe mestne skupnosti je za svoje delo, bojno pripravljenost in vodenje teritorialne obrambe odgovoren tudi mestni skupščini in njenemu svetu za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, mestnemu komiteju za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito ter izvršnemu svetu mestne skupščine v skladu z njihovimi pristojnostmi.

Določbe tega zakona o občinskih štabih za teritorialno obrambo se primerno uporabljajo tudi za mestni štab za teritorialno obrambo mestne skupnosti, ki ni organizirana kot pokrajina.

144. člen

Pokrajinski štab za teritorialno obrambo vodi teritorialno obrambo na območju pokrajine, razen enot in zavodov, ki so neposredno podrejene republiškem štabu za teritorialno obrambo.

Pokrajinske štabe za teritorialno obrambo ustanavlja v skladu z vojnopolitično in teritorialno razdelitvijo Socialistične republike Slovenije republiški štab za teritorialno obrambo, na predlog pokrajinskih odborov in po poprejšnjem soglasju Predsedstva Socialistične republike Slovenije.

Komandanta teritorialne obrambe pokrajine imenuje komandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije na predlog pristojnega pokrajinskega odbora ter po poprejšnjem soglasju Predsedstva Socialistične republike Slovenije.

Komandant teritorialne obrambe pokrajine je za svoje delo, bojno pripravljenost in vodenje enot teritorialne obrambe odgovoren tudi pokrajinskemu odboru in pokrajinskemu komiteju za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito v skladu z njuno pristojnostjo.

145. člen

Pokrajinski štab za teritorialno obrambo:

1. predlaga mobilizacijski razvoj štabov, enot in zavodov, ki jih ustanovi pokrajina, daje mnenje k predlogu mobilizacijskega razvoja občine in skrbi za njihovo mobilizacijsko ter bojno pripravljenost;
2. izdeluje načrt za uporabo teritorialne obrambe, proučuje možnosti za delovanje enot teritorialne obrambe ter oblike in načine oziroma taktiko njihovega boja v različnih razmerah;
3. skrbi za idejnopolitično in vojaškostrokovno pripravljanje in usposabljanje pripadnikov ter enot teritorialne obrambe;
4. sodeluje pri oblikovanju predlogov za ustanovitve enot in zavodov teritorialne obrambe v občinah z območja pokrajine;
5. usklajuje načrte uporabe enot teritorialne obrambe s pristojnimi poveljstvi Jugoslovanske ljudske armade in organi za notranje zadeve;
6. ureja kadrovske zadeve;
7. skrbi za izvajanje varnostnih in zaščitnih ukrepov v teritorialni obrambi;
8. skrbi za načrtno nabavo, hrambo, vzdrževanje, evidenco in nadzor nad predmeti oborožitve in opreme;
9. opravlja druge zadeve in naloge, ki so določene s predpisom ali aktom pristojnega organa.

146. člen

Predsedstvo Socialistične republike Slovenije predlaga Predsedstvu Socialistične federativne republike Jugoslavije imenovanje komandanta teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije.

Komandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije je za svoje delo, bojno pripravljenost in vodenje štabov, enot in zavodov teritorialne obrambe odgovoren tudi Skupščini Socialistične republike Slovenije, Predsedstvu Socialistične republike Slovenije, Komiteju za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito Socialistične republike Slovenije in Izvršnemu svetu Skupščine Socialistične republike Slovenije v skladu z njihovimi pristojnostmi. Komandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije je odgovoren Predsedstvu Socialistične republike Slovenije tudi za izvršitev nalog teritorialne obrambe, določenih v obrabnem načrtu Socialistične republike Slovenije.

V izrednih razmerah v skladu z odlokom Predsedstva Socialistične federativne republike Jugoslavije in v primeru začasne zasedbe ozemlja, je komandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije odgovoren za uporabo in poveljevanje štabom, enotam in zavodom teritorialne obrambe tudi Predsedstvu Socialistične republike Slovenije in Komiteju za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito Socialistične republike Slovenije.

147. člen

Republiški štab za teritorialno obrambo vodi in poveljuje štabom, enotam in zavodom teritorialne obrambe na območju republike.

Republiški štab za teritorialno obrambo ureja zadeve s področja teritorialne obrambe iz pristojnosti republik, če niso dane v pristojnost drugega organa.

Za proučevanje določenih vprašanj s področja teritorialne obrambe deluje pri republiškem štabu za teritorialno obrambo svet za teritorialno obrambo.

148. člen

Republiški štab za teritorialno obrambo:

1. določa mobilizacijski razvoj, organizacijo in formacijo ter merila za razvoj in opremljanje teritorialne obrambe v skladu z globalnim načrtom razvoja, organizacije, oboroževanja in opremljanja teritorialne obrambe ter v skladu z drugimi odločitvami Predsedstva Socialistične republike Slovenije in s temelji načrtov za organizacijo, razvoj in opremljanje oboroženih sil Socialistične federativne republike Jugoslavije;

2. izdeluje načrte uporabe teritorialne obrambe;

3. skrbi za mobilizacijsko in bojno pripravljenost teritorialne obrambe;

4. načrtuje in usmerja idejnopolitično in vojaško-strokovno usposabljanje pripadnikov ter štabov, enot in zavodov teritorialne obrambe;

5. usklajuje s pristojnim poveljstvom Jugoslovanske ljudske armade merila za popolnjevanje teritorialne obrambe in druge zadeve, ki so skupnega pomena za bojno pripravljenost oboroženih sil, z republiškim sekretariatom za notranje zadeve pa sodelovanje pri uporabi enot teritorialne obrambe in milice;

6. usmerja in vodi kadrovske zadeve teritorialne obrambe;

7. ureja organizacijo in vodi organe varnosti ter določa varnostne in zaščitne ukrepe v teritorialni obrambi in skrbi za njihovo izvajanje;

8. organizira in izvaja kriptografsko zavarovanje in varnost prenašanja tajnih podatkov v teritorialni obrambi;

9. opravlja vojaško strokovne zadeve za Predsedstvo Socialistične republike Slovenije, za Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito Socialistične republike Slovenije in za Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije ter skrbi za izvajanje njihovih sklepov in odločitev, ki se nanašajo na teritorialno obrambo;

10. skrbi za uresničevanje smernic Predsedstva Socialistične federativne republike Jugoslavije in predpisanih obveznosti do zveznega sekretariata za ljudsko obrambo;

11. sodeluje z republiškim sekretariatom za ljudsko obrambo in z drugimi republiškimi organi in organizacijami zaradi skupnih nalog pri zagotavljanju materialnih sredstev in drugih možnosti za organiziranje in vodenje oboroženega boja in drugih oblik odpora;

12. opravlja druge zadeve in naloge, ki so določene z zakonom, z drugimi predpisi ali z aktom pristojnega zveznega oziroma republiškega organa.

149. člen

Ob neposredni vojni nevarnosti skrbi republiški štab za teritorialno obrambo za mobilizacijo in za izvajanje ukrepov za pripravljenost v teritorialni obrambi, ob napadu na državo in v vojni pa v sodelovanju s poveljstvi Jugoslovanske ljudske armade organizira in vodi oborožen boj na območju Socialistične republike Slovenije.

Ob naravnih in drugih nesrečah skrbi republiški štab za teritorialno obrambo za izvajanje nalog teritorialne obrambe v zvezi z odpravljanjem posledic teh nesreč, v izrednih razmerah pa za preprečevanje in odpravljanje posledic izrednih razmer.

150. člen

Komandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije ureja pristojnost starešin v teritorialni obrambi za izrekanje varstvenih in disciplinskih ukrepov predpisanih z zakonom o službi v oboroženih silah, izrekanje pohval, ocenjevanje oseb v rezervni sestavi, nošenje vojaške uniforme in postopek za pošiljanje predlogov za napredovanje rezervnih vojaških starešin, ki jih povišuje.

4. Popolnjevanje teritorialne obrambe

151. člen

Mobilizacijske številčne odmere za popolnjevanje teritorialne obrambe določajo štabi za teritorialno obrambo v skladu z načrtom mobilizacijskega razvoja.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko v primeru potrebe višji štab za teritorialno obrambo določi številčno odmero za nižji štab za teritorialno obrambo.

152. člen

Rezervne oficirje, rezervne vojaške uslužbence, rezervne nižje oficirje in rezervne vojake postavlja na oficirske dolžnosti v teritorialni obrambi komandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije in starešine, ki jih ta pooblasti, če ni določeno z zveznim zakonom drugače.

Aktivne vojaške osebe, ki so razporejene v teritorialno obrambo postavlja komandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije na ustrezna formacijska mesta v teritorialni obrambi.

153. člen

Teritorialna obramba se popolnjuje tudi s prostovoljci.

V miru se lahko v vojaške vaje in druge oblike usposabljanja enot, zavodov in štabov teritorialne obrambe prostovoljno vključijo tudi občani, ki niso vojaški obvezniki, v tem primeru so glede pravic in obveznosti izenačeni z vojaškimi obvezniki oziroma z vojaškimi osebami.

5. Mobilizacija, pripravljenost in uporaba teritorialne obrambe

154. člen

Mobilizacija in uporaba teritorialne obrambe ob neposredni vojni nevarnosti ali ob oboroženem napadu na državo se izvaja po mobilizacijskih načrtih in načrtih o uporabi teritorialne obrambe.

Mobilizacija štabov, enot in zavodov teritorialne obrambe ali njihovih posameznih delov ter ukrepe za njihovo pripravljenost in uporabo v miru odreja ko-

mandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije oziroma starešina, ki ga ta pooblasti, in sicer zaradi preverjanja mobilizacijske in bojne pripravljenosti, usposabljanja, za sodelovanje pri zaščiti in reševanju prebivalstva, materialnih in drugih dobrin in za preprečevanje in odpravljanje izrednih razmer.

Enote in zavodi teritorialne obrambe sodelujejo pri zaščiti in reševanju prebivalstva, materialnih in drugih dobrin, če je potrebna takojšnja intervencija ali če civilna zaščita in druge družbene sile ne morejo odpraviti nevarnosti, ki grozi ljudem in materialnim dobrinam zaradi naravne ali druge nesreče. Sodelovanje enot in zavodov teritorialne obrambe pri zaščiti in reševanju prebivalstva in materialnih dobrin odreja komandant teritorialne obrambe občine ali mestne skupnosti na podlagi odločitve izvršnega sveta občinske oziroma mestne skupščine.

Predpise o sodelovanju enot in štabov pri zaščiti in reševanju prebivalstva, materialnih in drugih dobrin izdaja komandant teritorialne obrambe SR Slovenije.

155. člen

Uporabo enot in zavodov teritorialne obrambe v skladu z zakonom, odlokom Predsedstva Socialistične federativne republike Jugoslavije in z odločitvijo pristojnega komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito za preprečevanje in odpravljanje izrednih razmer, odreja komandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije ali starešina, ki ga ta pooblasti.

Ukrepe za pripravljenost v teritorialni obrambi v izrednih razmerah ali na delu ozemlja, ki je ogroženo zaradi naravne ali druge nesreče, odreja komandant teritorialne obrambe SR Slovenije ali starešina, ki ga pooblasti.

Kadar se v izrednih razmerah teritorialna obramba uporabi za opravljanje nalog s področja notranjih zadev, vodi delovanje teritorialne obrambe, organov za notranje zadeve in drugih sil splošne ljudske obrambe posebno operativno telo, ki ga vodi predstojnik pristojnega organa za notranje zadeve.

6. Pristojnosti za imenovanje in povišanje oseb v rezervni sestavi

156. člen

Rezervne vojake v teritorialni obrambi povišuje komandant teritorialne obrambe občine in višji starešina na predlog komandanta ali komandirja enote ali upravnika zavoda.

Rezervne vodnike v teritorialni obrambi imenuje komandant teritorialne obrambe mestne skupnosti, ki je organizirana kot pokrajina, komandant teritorialne obrambe pokrajine in višji starešina.

Rezervne nižje oficirje, rezervne oficirje do čina kapetana I. razreda in rezervne vojaške uslužbenke do IV. razreda, ki so razporejeni v teritorialno obrambo ali niso razporejeni v oborožene sile, povišujejo komandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije in starešine, ki jih ta pooblasti.

157. člen

Štabi, enote in zavodi teritorialne obrambe, organizacije zveze rezervnih vojaških starešin in družbenopolitične organizacije dajejo pobude občinskemu upravnemu organu pristojnemu za zadeve ljudske obrambe za imenovanje rezervnih vodnikov in povišanje rezervnih nižjih oficirjev, oficirjev in vojaških uslužbencev.

Občinski upravni organ pristojen za zadeve ljudske obrambe pošlje pristojnemu starešini oziroma organu, predloge za imenovanje ali povišanje tistih oseb v rezervni sestavi, ki izpolnjujejo predpisane pogoje.

158. člen

Odredbe o imenovanju vodnikov in o povišanju rezervnih nižjih oficirjev, oficirjev in vojaških uslužbencev po tem zakonu se objavijo v Vojaškem uradnem listu.

Odredbe o napredovanju rezervnih vojakov se pošljejo občinskemu upravnemu organu pristojnemu za zadeve ljudske obrambe.

7. Socialno varstvo

159. člen

Osebe v stalni sestavi teritorialne obrambe, ki niso vojaški zavarovanci po zveznem zakonu in osebe v rezervni sestavi, imajo med službo v teritorialni obrambi pravice iz zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja po splošnih predpisih o zdravstvenem varstvu in druge pravice v zvezi z obolenjem, poškodbo ali smrtjo, ki so določene z zakonom o službi v oboroženih silah, z zakonom o vojaških invalidih in s tem zakonom.

Osebe iz prejšnjega odstavka uveljavljajo zdravstveno varstvo v civilnih zdravstvenih organizacijah, če ni z zdravstvenim zavodom Jugoslovanske ljudske armade drugače dogovorjeno.

Povračilo stroškov za prevoz posmrtnih ostankov, izplačila pogrebne, enkratne denarne pomoči in stroškov usposabljanja zakonca osebe iz prvega odstavka tega člena na podlagi zakona o službi v oboroženih silah, gre v breme pristojnega štaba za teritorialno obrambo, če upravičenec nima teh pravic na kakšni drugi podlagi.

Kadar so osebe iz prvega odstavka tega člena nepotene na pregled ali zdravljenje v drug kraj, jim je zagotovljeno povračilo potnih stroškov po predpisih o potnih in drugih stroških v teritorialni obrambi.

Civilni osebi, ki opravlja dolžnost vojaške starešine v stalni sestavi teritorialne obrambe gre v primeru njenečasne zadržanosti od dela zaradi bolezni ali zdravljenja nadomestilo osebnega dohodka po enakih pogojih in v enaki višini kot gre v teh primerih vojaškemu zavarovancu.

Podrobnejše predpise o postopku izplačevanja nadomestil in povračil po tem členu izda komandant teritorialne obrambe SR Slovenije

160. člen

Za osebe v stalni sestavi teritorialne obrambe, ki niso vojaški zavarovanci po zveznem zakonu ter za osebe v rezervni sestavi in druge osebe med službo v teritorialni obrambi se neposredno uporabljajo predpisi zveznega sekretarja za ljudsko obrambo izdani po pooblastilu iz zakona o službi v oboroženih silah, ki urejajo postopek:

- za uveljavljanje zdravstvenega varstva vojakov in oseb v rezervnem sestavu v službi v JLA;
- za uveljavljanje pravice do povračila potnih stroškov v zvezi z uveljavljanjem pravic in zdravstvenega varstva vojakov in oseb v rezervnem sestavu v službi v JLA;

- za uveljavljanje pravice do pogrebne in do povračila stroškov s prevozom posmrtnih ostankov vojakov in oseb v rezervni sestavi v službi v JLA;

— za ugotavljanje pogojev za usposabljanje zakonca vojaške osebe, ki je izgubila življenje brez svoje krivde med opravljanjem vojaške službe in postopek za uveljavljanje pravice do enkratne denarne pomoči vojaški osebi v službi v JLA;

— za ugotavljanje zneska enkratne denarne pomoči za vojaške osebe v službi v JLA oziroma tiste osebe, ki so se brez svoje krivde med opravljanjem vojaške službe poškodovale.

Odločbe v zadevah iz prejšnjega odstavka izdaja na prvi stopnji komandant teritorialne obrambe občine, mestne skupnosti oziroma pokrajine za osebe iz njihovega štaba ter iz neposredno podrejenih enot, na drugi stopnji pa komandant teritorialne obrambe SR Slovenije, ki izdaja tudi odločbe na prvi stopnji za osebe iz sestave republiškega štaba za teritorialno obrambo in temu neposredno podrejenih enot.

Zoper odločbo komandanta teritorialne obrambe SR Slovenije iz prejšnjega odstavka je dovoljeno sprožiti upravni spor.

Komandant teritorialne obrambe SR Slovenije izda natančnejše predpise o postopku za uveljavljanje pravic iz prvega odstavka tega člena.

8. Materialna odgovornost

161. člen

Oseba v teritorialni obrambi, ki pri opravljanju ali v zvezi z opravljanjem dolžnosti v teritorialni obrambi povzroči temeljni ali drugi organizaciji združenega dela, krajevni skupnosti ali družbenopolitični skupnosti škodo, je odgovorna po splošnih predpisih.

Za škodo iz prejšnjega odstavka se šteje škoda na družbeni lastnini in premoženju, ki ga uporabljajo štabi, enote in zavodi teritorialne obrambe.

162. člen

Za škodo, ki jo stori oseba v teritorialni obrambi s svojim nepravilnim ali nezakonitim delom v zvezi z opravljanjem dolžnosti v teritorialni obrambi tretji osebi, je odgovorna organizacija združenega dela ali krajevna skupnost, oziroma družbenopolitična skupnost, ki je organizirala vajo ali drugo obliko usposabljanja pripadnikov teritorialne obrambe.

Organizacija združenega dela, krajevna skupnost oziroma družbenopolitična skupnost, ima pravico zahtevati od osebe v teritorialni obrambi, da ji povrne škodo, ki jo je izplačala na podlagi prejšnjega odstavka tretji osebi le, če je bila škoda povzročena namenoma ali iz hude malomarnosti.

Ob pogojih iz prejšnjega odstavka ima organizacija združenega dela, krajevna skupnost oziroma družbenopolitična skupnost pravico zahtevati od povzročitelja škode povračilo zneskov, ki jih je dolžna periodično izplačevati na podlagi pravnomočne sodne odločbe.

Zahtevek za povračilo škode proti osebi v teritorialni obrambi zastara v šestih mesecih od dneva, ko je bila drugemu izplačana odškodnina.

Oškodovanec mora vložiti zahtevek za povračilo škode iz prvega odstavka tega člena pri republiškem štabu za teritorialno obrambo SR Slovenije.

Če zahtevku ni ugodeno v treh mesecih od dneva vložitve, lahko oškodovanec vloži tožbo pri pristojnem sodišču.

163. člen

Oseba v teritorialni obrambi je lahko deloma ali v celoti oproščena povračila škode iz 161. člena in iz drugega odstavka 162. člena tega zakona v primerih, ki so določeni v zakonu o službi v oboroženih silah.

O oprostitvi povračila škode povzročene organizaciji združenega dela, krajevni skupnosti oziroma družbenopolitični skupnosti, odloči delavski svet, svet krajevne skupnosti oziroma izvršni svet skupščine družbenopolitične skupnosti na predlog komandanta teritorialne obrambe SR Slovenije ali starešine, ki ga ta pooblasti.

9. Povračila potnih in drugih stroškov

164. člen

Določbe zakona o službi v oboroženih silah, ki urejajo povračila potnih in drugih stroškov v Jugoslovanski ljudski armadi, se primerno uporabljajo za stalno sestavo teritorialne obrambe in za pripadnike rezervne sestave, kadar opravljajo službo v teritorialni obrambi.

Zneski povračil potnih in drugih stroškov iz prejšnjega odstavka so enaki zneskom povračil potnih in drugih stroškov v Jugoslovanski ljudski armadi.

Povračila potnih stroškov iz tega člena se izplačujejo iz sredstev pristojnega štaba za teritorialno obrambo.

165. člen

Komandant teritorialne obrambe SR Slovenije izda natančnejše predpise o postopku izplačevanja povračil potnih in drugih stroškov v teritorialni obrambi, ki so določeni s tem zakonom, in po potrebi predpiše povračilo drugih izrednih stroškov, ki so nastali z opravljanjem vojaške službe v teritorialni obrambi.

10. Služba v teritorialni obrambi

166. člen

Teritorialna obramba ima stalno in rezervno sestavo.

Služba v stalni sestavi teritorialne obrambe je poklicno opravljanje vojaških in drugih dolžnosti v štabih in zavodih teritorialne obrambe.

Formacijo stalnega sestava štabov za teritorialno obrambo določa komandant teritorialne obrambe SR Slovenije v skladu z globalnim načrtom razvoja, organizacije, oboroževanja in opremljanja teritorialne obrambe.

167. člen

V stalni sestavi teritorialne obrambe so aktivne vojaške osebe in civilne osebe.

Za službo vojaških oseb v teritorialni obrambi veljajo zvezni predpisi.

Za civilne osebe v teritorialni obrambi se primerno uporabljajo določbe zakona o službi v oboroženih silah in na njegovi podlagi izdani predpisi, ki se nanašajo na civilne osebe v Jugoslovanski ljudski armadi, če s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi ni drugače določeno. Pri uporabi določb zakona o službi v oboroženih silah za civilne osebe v teritorialni obrambi ima komandant teritorialne obrambe SR Slovenije enaka pooblastila kot jih ima zvezni sekretar za ljudsko obrambo za civilne osebe v službi v JLA.

Za civilne osebe, ki opravljajo dolžnosti vojaških starešin v stalni sestavi teritorialne obrambe in imajo naziv po dolžnosti, ki jo opravljajo, so poleg določb iz prejšnjega odstavka primerno uporabljajo tudi določbe zakona o službi v oboroženih silah in predpisi za izvajanje njegovih določb, ki se nanašajo na aktivne vojaške osebe glede izvrševanja ukazov, posebnih pooblastil vojaških oseb, posebnih dolžnosti vojaških starešin, odgovornosti za prekrške, varstvenih ukrepov, postavitvev in razrešitev, osebnih dohodkov in drugih denarnih prejemkov, dopustov in sklenitve delovnega razmerja ali opravljanja dela proti plačilu ali nagradi izven vojaške enote oziroma zavoda oziroma opravljanja dejavnosti z osebnim delom ali poklicne dejavnosti.

168. člen

Civilna oseba se sprejme v delovno razmerje v stalni sestavi teritorialne obrambe, če izpolnjuje poleg splošnih tudi posebne pogoje.

Civilna oseba v teritorialni obrambi sklene delovno razmerje s pristojnim organom občine, mestne skupnosti, pokrajine oziroma republike.

Komandant teritorialne obrambe SR Slovenije predpiše, kdaj sme pristojni vojaški starešina ukazati daljše delo od polnega delovnega časa, o ustavitvi ali prekinitvi letnega in drugih dopustov, o času in načinu izrabe letnega dopusta in o drugih dopustih.

169. člen

Za opravljanje službe v stalni sestavi teritorialne obrambe dobivajo aktivne vojaške osebe in civilne osebe osebni dohodek in nadomestila, ob določenih pogojih pa še posebne dodatke.

Vpoklicani rezervni nižji oficirji, oficirji in vojaški uslužbenci ter rezervni vojaki, ki opravljajo dolžnost vojaških starešin, imajo med opravljanjem vojaške dolžnosti v teritorialni obrambi pravico do osebnih dohodkov in posebnih dodatkov pod enakimi pogoji in v enaki višini, kot jih imajo rezervne vojaške starešine v Jugoslovanski ljudski armadi.

Aktivnim vojaškim osebam in civilnim osebam v stalni sestavi teritorialne obrambe zagotavljajo družbenopolitične skupnosti sredstva za prevoz na delo in sredstva za prehrano v višini, kot jih zagotavljajo delavcem organov teh skupnosti. Ob enakih pogojih zagotavljajo družbenopolitične skupnosti reševanje stanovanjskega vprašanja za civilne osebe v stalni sestavi teritorialne obrambe.

Komandant teritorialne obrambe SR Slovenije lahko določi civilni osebi, ki opravlja dolžnost vojaškega starešine v stalni sestavi teritorialne obrambe in ki ima predpisano strokovno izobrazbo, osebni dohodek po činu do formacijskega.

170. člen

Civilni osebi, ki opravlja dolžnost vojaškega starešine v stalni sestavi teritorialne obrambe pripada teritorialni dodatek.

Teritorialni dodatek je enak armadnemu dodatku v Jugoslovanski ljudski armadi in se določa po predpisih, ki veljajo za aktivne vojaške osebe v Jugoslovanski ljudski armadi v višini čina, po katerem je osebi določen osebni dohodek.

171. člen

Komandant teritorialne obrambe SR Slovenije izda natančnejše predpise o postopku določanja in iz-

plačevanja osebnih dohodkov in drugih prejemkov osebam v službi v teritorialni obrambi ter o sklepanju delovnih razmerij, o ocenjevanju civilnih oseb, ki opravljajo dolžnost vojaških starešin v stalni sestavi, o izobrazbi, ki jo morajo izpolnjevati civilne osebe v stalni sestavi teritorialne obrambe in o nošenju strelnega orožja.

172. člen

Civilna oseba, ki opravlja dolžnost vojaškega starešine v stalni sestavi teritorialne obrambe ima službeno izkaznico.

Oseba iz prejšnjega odstavka lahko nosi uniformo in strelno orožje.

Komandant teritorialne obrambe SR Slovenije predpiše obrazec in postopek za izdajanje službene izkaznice.

VIII. NARODNA ZAŠČITA

173. člen

Narodna zaščita je najširša organizirana oblika samozasčitnega in samoobrambnega delovanja delovnih ljudi in občanov v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela in v krajevnih skupnostih ter v delovnih skupnostih samoupravnih organizacij in skupnosti, organov družbenopolitičnih skupnosti, družbenopolitičnih in družbenih organizacij ter društev za varovanje z ustavo določenega družbenega reda, pogojev dela, družbenega in zasebnega premoženja, objektov skupnega pomena in javnega reda, za zagotavljanje mirnega in varnega življenja in opravljanje drugih določenih nalog družbene samozasčite ter za najširše vključevanje delovnih ljudi in občanov v oborožen boj in druge oblike splošnega ljudskega odpora.

174. člen

V temeljni organizaciji združenega dela organizira narodno zaščito delavski svet, v krajevni skupnosti svet krajevnih skupnosti, v delovni skupnosti pa svet delovne skupnosti.

175. člen

Narodna zaščita deluje v skladu z načrtom za delovanje narodne zaščite, ki je sestavni del varnostnega in obrambnega načrta samoupravne organizacije oziroma skupnosti, v kateri je organizirana narodna zaščita.

Z načrtom za delovanje narodne zaščite se določijo njene naloge v miru ob nevarnostih, v katerih bi bila lahko v večjem obsegu ogrožena javni red oziroma varnost ljudi, družbeno in zasebno premoženje in objekti skupnega pomena, ob naravnih in drugih nesrečah, v izrednih razmerah, ob neposredni vojni nevarnosti in v vojni.

Z načrtom za delovanje narodne zaščite se določijo oblike organiziranosti in razporeditve delovnih ljudi in občanov za opravljanje posameznih nalog narodne zaščite.

176. člen

Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozasčito temeljne ali druge organizacije združenega dela oziroma odbor za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozasčito delovne skupnosti in komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozasčito krajevnih skupnosti lahko skleneta, da določeni delavci temeljne ali druge organizacije združenega dela oziroma delovne skupnosti, ki prebivajo na območju

druge krajevne skupnosti, opravljajo dolžnosti narodne zaščite v krajevni skupnosti, kjer je sedež temeljne ali druge organizacije združenega dela oziroma delovne skupnosti.

Delavci manjših temeljnih organizacij združenega dela in delavci delovnih enot oziroma obratov ali delovnih skupnosti, ki imajo sedež, delovišče ali delovne prostore na območju krajevne skupnosti, se lahko dogovorijo s krajevno skupnostjo, da se v celoti vključijo v narodno zaščito krajevne skupnosti.

177. člen

Narodno zaščito aktivira komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito temeljne ali delovne organizacije združenega dela ali krajevne skupnosti. V organizacijah združenega dela in v delovnih skupnostih, kjer ni komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, aktivira narodno zaščito delavski svet oziroma svet delovne skupnosti.

Pristojni komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito oziroma drug pristojni organ iz prejšnjega odstavka aktivira narodno zaščito, če obstaja nevarnost, da bi prišlo do družbeno škodljivih dejanj in posledic v primerih iz drugega odstavka 175. člena tega zakona.

Pristojni komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito oziroma drug pristojni organ iz prvega odstavka tega člena aktivira narodno zaščito praviloma v soglasju s pristojnim občinskim komitejem za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, mora pa jo aktivirati na podlagi njegove odločitve.

Izjemoma, če to terjajo nastale razmere, lahko aktivira narodno zaščito načelnik narodne zaščite v soglasju s predsednikom komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito oziroma predsednikom delavskega sveta oziroma sveta delovne skupnosti.

178. člen

Narodno zaščito vodi načelnik narodne zaščite.

Načelnika narodne zaščite imenuje organ, ki je po tem zakonu pristojen za organiziranje narodne zaščite, v soglasju z občinskim komitejem za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

Načelnik narodne zaščite je odgovoren za usposabljanje in pripravljanje narodne zaščite za oborožen boj in za opravljanje določenih nalog družbene samozaščite. Za svoje delo je odgovoren komiteju za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito in organu, ki ustanavlja in organizira narodno zaščito.

Načelnik narodne zaščite ima enega ali več pomočnikov za opravljanje določenih nalog narodne zaščite ali za vodenje narodne zaščite v posameznih okoljih, ki jih imenuje organ, ki organizira narodno zaščito. Pomočniki so za svoje delo odgovorni načelniku narodne zaščite.

179. člen

Delovanje v narodni zaščiti je pravica in dolžnost vseh delovnih ljudi in občanov.

Opravljanja nalog narodne zaščite je lahko oproščen, kdor je zaradi bolezni ali poškodbe trajno ali začasno nezmožen za delo, če je poklican k opravljanju nalog v oborožene sile, civilno zaščito, organe za notranje zadeve in drugih nalog h katerim je raz-

porejen ali če to narekujejo drugi utemeljeni razlogi.

180. člen

Delovni ljudje in občani opravljajo v narodni zaščiti naloge po načrtu za delovanje narodne zaščite in po razporedu, ki ga določi načelnik narodne zaščite ali njegov pomočnik.

Za opravljanje posameznih nalog narodne zaščite načelnik narodne zaščite ali njegov pomočnik lahko oblikuje skupino delovnih ljudi in občanov in določi tudi pripadnika narodne zaščite, ki to skupino vodi. Vodja skupine je za izvršitev naloge odgovoren načelniku narodne zaščite oziroma njegovemu pomočniku.

Kadar pripadniki narodne zaščite sodelujejo pri opravljanju določenih nalog družbene samozaščite skupaj z organi za notranje zadeve, skupno delovanje vodi pristojni predstojnik organov za notranje zadeve.

Kadar pripadniki narodne zaščite sodelujejo v borbenih aktivnostih skupaj s teritorialno obrambo, skupno delovanje vodi pristojni vojaški starešina.

181. člen

Pripadniki narodne zaščite imajo pri opravljanju nalog narodne zaščite v miru pravico in dolžnost:

— da ugotavljajo istovetnost neznanih oseb v svoji organizaciji združenega dela, v bližini objektov, ki jih varujejo ali na drugih območjih delovanja;

— da preprečujejo nepooblaščenim osebam vstop v prostore oziroma dostop k objektom, ki jih varujejo in te osebe tudi prisilno oddaljijo, če je to potrebno;

— da zadržijo osebo, ki je bila zalotena pri kaznivem dejanju, s katerim se ogroža varnost ter družbeno ali zasebno premoženje, do prihoda pooblaščenih delavcev pristojnega državnega organa;

— da pregledajo osebo ali vozilo, če sumijo, da ta prenaša oziroma prevaža predmete in naprave, ki bi lahko ogrozile varnost ali povzročile škodo;

— da izvajajo druge naloge, določene v načrtu za delovanje narodne zaščite oziroma v drugih dokumentih obrambnega in varnostnega načrta ali s sklepom pristojnega komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

Ob naravnih in drugih nesrečah sodelujejo pripadniki narodne zaščite tudi pri izvajanju nalog civilne zaščite.

V neposredni vojni nevarnosti in v vojni pripadniki narodne zaščite opravljajo naloge splošnega ljudskega odpora v skladu z načrtom za delovanje narodne zaščite in odločitvami komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

182. člen

Pripadniki narodne zaščite so med opravljanjem nalog narodne zaščite oboroženi:

— kadar varujejo objekte in drugo premoženje, ki je posebnega družbenega pomena;

— kadar so ogrožena življenja ljudi ali družbeno premoženje zaradi kriminalne dejavnosti skupin ali posameznikov;

— kadar grozi nevarnost sabotaž in drugih terorističnih dejanj;

— v neposredni vojni nevarnosti in v vojni.

Za nabavo orožja narodne zaščite se primerno uporabljajo predpisi, ki veljajo za orožje teritorialne obrambe.

Za opravljanje nalog narodne zaščite se uporabi tudi orožje družbenih organizacij in društev ter občanov.

183. člen

Pripadnik narodne zaščite sme v miru, med opravljanjem nalog narodne zaščite, uporabiti strelno orožje le, če ne more drugače:

1. zavarovati življenja ljudi,
2. odvrniti od sebe neposrednega napada, s katerim je ogroženo njegovo življenje,
3. odvrniti napada na objekt, ki ga varuje.

184. člen

Občinski upravni organ pristojen za zadeve ljudske obrambe, postaja milice in občinski štab za teritorialno obrambo dajajo komitejem za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito ter organom, ki po tem zakonu organizirajo narodno zaščito, strokovno pomoč pri organiziranju in delovanju narodne zaščite.

Postaja milice strokovno pomaga pri usposabljanju narodne zaščite za opravljanje določenih nalog družbene samozaščite, občinski štab za teritorialno obrambo pa pri usposabljanju narodne zaščite glede ravnanja z orožjem in njenem usposabljanju za vključevanje v oborožen splošni ljudski odpor.

185. člen

Republiški sekretar za notranje zadeve in komandant teritorialne obrambe SR Slovenije predpišeta v mejah svojih pristojnosti navodila za organiziranje, aktiviranje in opravljanje nalog narodne zaščite, oznake, ki jih nosijo delovni ljudje in občani, ko opravljajo naloge narodne zaščite, način nabave, hranjenja in vzdrževanja orožja narodne zaščite, nošenje in uporabo orožja ter drugih sredstev za opravljanje nalog narodne zaščite.

186. člen

Določene naloge narodne zaščite lahko opravljajo tudi enote civilne zaščite, kadar to odredi republiški ali pristojni občinski komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

Navodilo o uporabi enot civilne zaščite za opravljanje nalog narodne zaščite predpiše republiški sekretar za ljudsko obrambo v soglasju z republiškim sekretarjem za notranje zadeve.

IX. CIVILNA ZAŠČITA

1. Skupne določbe

187. člen

Civilna zaščita je del splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v Socialistični republiki Sloveniji in se organizira v vseh bivalnih in delovnih okoliših kot najširša oblika priprav in udeležbe delovnih ljudi in občanov za zaščito in reševanje prebivalstva, materialnih in drugih dobrin ob vojnih akcijah, ob naravnih in drugih nesrečah in za izvajanje samozaščitnih nalog v izrednih razmerah.

Delovni ljudje in občani se organizirajo in delujejo v civilni zaščiti v skladu z zakonom in z načrti civilne zaščite, ki so sestavni del obrambnih načrtov.

Načrti civilne zaščite se izdelajo na podlagi ocen ogroženosti, možnosti in pogojev za zaščito in reše-

vanje prebivalstva, materialnih in drugih dobrin ter na podlagi navodil pristojnih organov za operativno vodenje zaščitnih in reševalnih akcij.

188. člen

Temeljne in druge organizacije združenega dela, krajevne skupnosti, samoupravne interesne skupnosti, druge samoupravne organizacije in skupnosti, družbenopolitične in družbene organizacije ter društva in družbenopolitične skupnosti, so odgovorne za zaščito in reševanje prebivalstva, materialnih in drugih dobrin ob vojnih akcijah, ob naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah. V ta namen skrbijo za pripravljanje in usposabljanje delovnih ljudi in občanov za osebno in vzajemno zaščito, določajo ukrepe civilne zaščite ter organizirajo štabe in enote civilne zaščite.

Organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije in skupnosti ter organi katerih redna dejavnost je namenjena zaščiti in reševanju prebivalstva, materialnih in drugih dobrin ali je kako drugače pomembna za civilno zaščito, se s svojimi silami in sredstvi neposredno vključujejo v izvrševanje ukrepov in nalog civilne zaščite.

Družbenopolitične in družbene organizacije ter društva sodelujejo v skladu z naravo svoje dejavnosti pri pripravljanju in usposabljanju delovnih ljudi in občanov za izvajanje nalog civilne zaščite ter pri zaščiti in reševanju prebivalstva in materialnih dobrin ob vojnih akcijah, ob naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah.

Vse organizacije in skupnosti iz prvega odstavka tega člena določijo v svojih planskih aktih in načrtih civilne zaščite ukrepe in naloge civilne zaščite.

189. člen

Delovanje civilne zaščite temelji na:

— množičnem uresničevanju osebne in vzajemne zaščite delovnih ljudi in občanov;

— uresničevanju preventivnih in drugih ukrepov za zaščito in reševanje in vključevanju vseh materialnih in tehničnih zmogljivosti družbe v zaščito in reševanje ob vojnih akcijah, naravnih in drugih nesrečah ter izrednih razmerah;

— organiziranju, pripravljanju in usposabljanju štabov in enot civilne zaščite ter pripravljanju temeljnih in drugih organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti, drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, družbenopolitičnih in družbenih organizacij ter društev in družbenopolitičnih skupnosti za zaščito in reševanje;

— vključevanju teritorialne obrambe, narodne zaščite, organov za notranje zadeve in drugih družbenih sil v obsežne in zahtevne zaščitne in reševalne akcije;

— uresničevanju enotnosti vodenja zaščitnih in reševalnih akcij kot dela enotnega sistema vodenja v splošni ljudski obrambi in družbeni samozaščiti.

190. člen

Civilna zaščita se aktivira in izvaja ob vojnih akcijah, naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah v skladu z načrti civilne zaščite in odločitvami pristojnih organov temeljnih in drugih organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti, drugih samoupravnih organizacij in skupnosti in družbeno-

političnih skupnosti v času in obsegu, ki je potreben za zaščito in reševanje prebivalstva, materialnih in drugih dobrin.

Civilno zaščito aktivira poslovodni organ v organizaciji združenega dela ali delovni skupnosti, svet krajevnih skupnosti v krajevni skupnosti, hišni svet v stanovanjski hiši, izvršni svet občinske skupščine ali pristojni štab civilne zaščite oziroma njegov poveljnik. Civilna zaščita se aktivira tudi na podlagi odločitve pristojnega komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

Naravne in druge nesreče po tem zakonu so naravne nesreče, ki jih povzroči delovanje naravnih sil ali pojavov (potresi, poplave, zemeljski in snežni plazovi, neurja in podobno) in nesreče, ki jih povzroči človekovo nepravilno ravnanje ali opustitev, pri katerih je ogroženo življenje in zdravje večjega števila ljudi ali premoženje v večjem obsegu (požari, nesreče v rudnikih in na drugih deloviščih, prometne nesreče, eksplozije gorljivih in eksplozivnih snovi, jedrske nesreče, onesnaževanja zraka in vode, epidemije in podobno).

2. Osebnostna in vzajemna zaščita

191. člen

Osebnostna in vzajemna zaščita obsega ukrepe in postopke za neposredno osebnostno in vzajemno zaščito, prvo pomoč in reševanje delovnih ljudi in občanov ter družbenega in zasebnega premoženja v stanovanjskih hišah, poslovnih stavbah, na javnih mestih in v drugih bivalnih in delovnih okoljih.

Pri uresničevanju osebne in vzajemne zaščite si morajo delovni ljudje in občani pomagati v skladu z načeli vzajemnosti in solidarnosti.

Za osebno zaščito pred vojnimi dejstvi in drugimi nevarnostmi v vojni in v miru si morajo delovni ljudje in občani sami zagotoviti osebno zaščitna sredstva, če jim takšna sredstva niso zagotovljena na drug način.

Ob vojnih dejstvih, ob naravnih in drugih nesrečah, v izrednih razmerah ter ob drugih nevarnostih pričnejo delovni ljudje in občani takoj izvajati na lastno pobudo potrebne zaščitne in reševalne ukrepe in se po potrebi sami organizirajo v skupine ali druge organizirane oblike delovanja.

192. člen

Upravljalci in uporabniki družbenega ter lastniki zasebnega premoženja in drugih vrednosti skrbijo za izvrševanje ukrepov za njihovo varovanje pred vojnimi dejstvi, naravnimi in drugimi nesrečami, izrednimi razmerami ter drugimi nevarnostmi; ob njihovi neposredni ogroženosti pa morajo poskrbeti za hitro in učinkovito reševanje.

193. člen

Za usposabljanje in pripravljenost delovnih ljudi in občanov za izvrševanje zaščitnih ukrepov in za reševanje po načelih osebne in vzajemne zaščite skrbijo temeljne in druge organizacije združenega dela, krajevnih skupnosti, samoupravne interesne skupnosti, druge samoupravne organizacije in skupnosti, družbenopolitične in družbene organizacije ter društva, družbenopolitične skupnosti in zasebni delodajalci, pri katerih so delovni ljudje zaposleni.

194. člen

Samoupravne stanovanjske skupnosti skrbijo za organiziranje in izvajanje preventivnih in drugih ukrepov za zaščito in reševanje stanovalcev, materialnih in drugih dobrin, za organiziranje, usposabljanje in opremljanje enot civilne zaščite ter za izvajanje drugih nalog civilne zaščite v stanovanjskih hišah, katere upravljajo.

Hišni svet oziroma zbor stanovalcev skrbi v sodelovanju s samoupravno stanovanjsko skupnostjo in pristojnim štabom za civilno zaščito krajevnih skupnosti za izvajanje preventivnih in drugih ukrepov za zaščito in reševanje stanovalcev, materialnih in drugih dobrin, za organiziranje, usposabljanje in opremljanje enot civilne zaščite ter za izvajanje drugih nalog civilne zaščite v stanovanjski hiši. V zasebni stanovanjski hiši skrbi za izvajanje ukrepov in nalog civilne zaščite lastnik stanovanjske hiše po navodilih pristojnega štaba za civilno zaščito krajevnih skupnosti.

V stanovanju, stanovanjski hiši in stanovanjskem okolju izvršujejo ukrepe za zaščito in reševanje po načelih osebne in vzajemne zaščite vsi stanovalci. Njihovo delovanje usmerjata hišni svet in pristojni štab za civilno zaščito oziroma poveljnik enote civilne zaščite stanovanjske hiše.

Samoupravne stanovanjske skupnosti ter lastniki individualnih stanovanjskih hiš zagotavljajo sredstva in opremo za kolektivno zaščito in reševanje v stanovanjskih hišah in stanovanjskem okolju.

195. člen

Delavski svet oziroma njemu ustrezen organ temeljne in druge organizacije združenega dela, organi upravljanja drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter zasebni delodajalci skrbijo za organiziranje in izvajanje preventivnih in drugih ukrepov za zaščito in reševanje delavcev, materialnih in drugih dobrin, za organiziranje, usposabljanje in opremljanje enot civilne zaščite ter za izvajanje drugih nalog civilne zaščite.

V delovnem okolju izvajajo ukrepe za zaščito in reševanje po načelih zasebne in vzajemne zaščite delavci temeljne in druge organizacije združenega dela ter druge samoupravne organizacije in skupnosti. Njihovo delovanje usmerjata štab za civilno zaščito oziroma poveljnik enote civilne zaščite.

Temeljna in druga organizacija združenega dela in druga samoupravna organizacija in skupnost ter zasebni delodajalec morajo zagotoviti sredstva in opremo za kolektivno zaščito in reševanje v delovnem okolju.

3. Ukrepi civilne zaščite

196. člen

Z ukrepi civilne zaščite se izvaja zaščita in reševanje prebivalstva, materialnih in drugih dobrin ob vojnih dejstvih, ob naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah.

Ukrepi civilne zaščite so:

- a) zaklanjanje prebivalstva in materialnih dobrin;
- b) zaščita in reševanje ob rušenjih;
- c) zaščita in reševanje ob poplavah;
- d) zaščita in reševanje ob požarih;

- d) zaščita in reševanje ob eksplozijah;
- e) prva medicinska pomoč;
- f) zaščita in reševanje živali in živil živalskega izvora;
- g) zaščita in reševanje rastlin in živil rastlinskega izvora;
- h) radiacijska, kemijska in biološka zaščita;
- i) evakuacija;
- j) oskrba ogroženega in prizadetega prebivalstva;
- k) asanacija terena;
- l) zatamnitev;
- m) maskiranje.

Poleg ukrepov iz prejšnjega odstavka se lahko določijo še drugi ukrepi civilne zaščite.

197. člen

Ukrepi civilne zaščite iz prejšnjega člena obsegajo zlasti:

— naloge in aktivnosti za preprečevanje oziroma zmanjševanje posledic vojnih dejstev in izrednih razmer;

— naloge in aktivnosti za preprečevanje naravnih in drugih nesreč ter preprečevanje oziroma zmanjševanje njihovih posledic;

— organizacijske, kadrovske, materialne in druge priprave za izvajanje zaščite in reševanja.

Izvajanje ukrepov civilne zaščite ob vojnih akcijah, naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah organizira in vodi pristojni štab za civilno zaščito.

a) Zaklanjanje prebivalstva in materialnih dobrin

198. člen

Za zaščito pred vojnimi akcijami in njihovimi posledicami se prebivalstvo, materialne in druge dobrine zaklanjajo v zaklonišča, zaklonilnike in druge zaščitne objekte.

Zaklonišča se gradijo v stanovanjskih in poslovnih stavbah v mestih, občinskih in industrijskih središčih, na območju pomembnejših prometnih vozlišč in na drugih območjih oziroma v objektih, ki utegnejo biti po oceni pristojnega organa v vojni cilj sovražnikovih napadov.

V mestih in drugih naseljih se na območjih, kjer se zbira večje število ljudi, gradijo javna zaklonišča. Kot javna zaklonišča se uporabljajo tudi primerni obstoječi komunalni in drugi objekti pod površino tal, ki se prilagodijo za ta namen.

Družbeni investitorji in zasebni graditelji (v nadaljnjem besedilu: investitorji) lahko gradijo skupna zaklonišča, če je to v skladu s tehničnimi normativi ter z akti o urejanju prostora.

199. člen

Glede na odpornost in uporabo se gradijo zaklonišča osnovne, močnejše in dopolnilne zaščite ter zaklonilniki in drugi zaščitni objekti.

Zaklonišča iz prejšnjega odstavka se gradijo v skladu s tehničnimi normativi v novih stavbah in pri adaptacijah stavb, če gre za povečanje koristne površine ali za spremembo namembnosti objekta in za katere je treba pridobiti gradbeno dovoljenje.

Zaklonišča močnejše zaščite se gradijo za posebne namene na najbolj ogroženih območjih.

V zaklonišča dopolnilne zaščite se prilagajajo v skladu s tehničnimi normativi tudi obstoječi objekti oziroma prostori.

Zaklonilniki in drugi zaščitni objekti so ravni in drugi podobni objekti ter za zaklanjanje prilagojeni kletni in drugi prostori v obstoječih objektih, ki dajejo najnujnejšo zaščito pred učinki bojnih sredstev in se gradijo praviloma ob neposredni vojni nevarnosti.

200. člen

Zaklonišča morajo izpolnjevati pogoje, ki so določeni s tehničnimi normativi za zaščito pred učinki sodobnih bojnih sredstev.

Zaklonišča se gradijo praviloma tako, da jih je v miru mogoče uporabljati tudi za druge namene, vendar to ne sme vplivati na njihovo uporabnost in pripravljenost za zaščito.

201. člen

Investitorji morajo pri graditvi in adaptacijah stanovanjskih in poslovnih stavb s svojimi sredstvi graditi zaklonišča, če je tako predvideno s tem zakonom ali z odlokom oziroma z drugim aktom občinske skupščine.

Za stavbe iz prejšnjega odstavka se ne štejejo manjši objekti v katerih se ne bodo zadrževali ljudje.

Investitor je lahko oproščen graditve zaklonišča, če so v stavbi ali njeni neposredni bližini že zadostne zakloniščne zmogljivosti ali če graditev zaklonišča ni možna zaradi geoloških, hidroloških ali konstrukcijskih pogojev. Odločbo o oprostitvi graditve zaklonišča izda občinski upravni organ pristojen za zadeve ljudske obrambe.

202. člen

Investitorji, ki so oproščeni graditve zaklonišča, morajo plačati pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja prispevek za graditev zaklonišč (v nadaljnjem besedilu: prispevek za zaklonišča), ki ne sme biti manjši od 2% in ne večji od 4% skupne cene gradbenega dela stavbe.

Imetniki stanovanjske pravice in uporabniki poslovnih stavb in prostorov v družbeni lastnini, plačujejo prispevek za zaklonišča, ki ne sme biti manjši od 3% skupne letne stanarine oziroma najemnine.

Lastniki stanovanjskih, poslovnih, počitniških in drugih stavb in prostorov ter dela stavb in imetniki pravice uporabe na teh stavbah in prostorih plačujejo letni prispevek za zaklonišča, ki ne sme biti manjši od 0,06% nabavne vrednosti stavbe oziroma osnove za obračun amortizacije.

Za gradbeni del stavbe iz prvega odstavka tega člena se šteje gradbeni objekt z vgrajenimi napeljavami (električno, vodovodno, kanalizacijsko napeljavo, centralnim ogrevanjem in podobno) brez opreme in pohištva ter brez ureditve prostora okoli stavbe. Skupna cena gradbenega dela stavbe se ugotavlja na podlagi predračuna, ki je sestavni del gradbene dokumentacije in ki ni starejši od enega leta. Na tej podlagi ugotovljen prispevek pri gradnji skladišč, garažnih hiš in podobnih objektov, kjer je manjše število zaposlenih delavcev, ne more presehati stroškov, ki bi za investitorja nastali, če bi lahko gradil zaklonišče.

Prispevek iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se ne plačuje, če je v stavbi že zgrajeno zaklonišče ali če je bil pri njeni graditvi že plačan prispevek iz prvega odstavka tega člena, kot tudi ne,

če je investitor že zagotovil z lastnimi sredstvi zadostne zaklonske zmogljivosti ali če ne obstaja obveznost graditve zaklonske po tem zakonu ali na njegovi podlagi izdanih predpisih.

203. člen

Prostorske pogoje za graditev zaklonske predpiše republiški komite za varstvo okolja in urejanje prostora s soglasjem republiškega sekretariata za ljudsko obrambo.

Preizkuse o delovanju varnostnih in zaščitnih naprav v zaklonskih opravljajo organizacije, ki jih za ta namen pooblasti republiški sekretar za ljudsko obrambo.

204. člen

Občina s svojimi predpisi o graditvi zaklonske ter z akti o urejanju prostora, katerih sestavni deli so tudi načrti graditve zaklonske in načrti zaklanjanja, ureja graditev zaklonske, njihovo vzdrževanje, uporabo, oddajanje v najem ter graditev zaklonilnikov in drugih zaščitnih objektov za zaščito prebivalstva, materialnih in drugih dobrin.

Občina določa območja oziroma naselja, kjer je graditev zaklonske obvezna ter odpornost zaklonske na podlagi ocene ogroženosti območja občine v vojni in na podlagi stališč ter usmeritev, ki jih sprejme Predsedstvo Socialistične republike Slovenije.

Občina skrbi za graditev, opremljanje in vzdrževanje javnih zaklonske na svojem območju. Občina lahko naloži investitorju, da mora pri graditvi komunalnih in drugih objektov pod površino tal te objekte prilagoditi za zaklanjanje prebivalstva, materialnih in drugih dobrin.

Občina določa z načrtom zaklanjanja način izvajanja ukrepov za zaklanjanje prebivalstva, materialnih in drugih dobrin v zaklonska, zaklonilnike in druge zaščitne objekte.

205. člen

Občina določa višino in način plačevanja prispevka za zaklonska.

Prispevek za zaklonska in druga sredstva, ki jih namenja občina za graditev zaklonske, se zbirajo na posebnem računu občine.

O razporeditvi in uporabi sredstev iz prejšnjega odstavka odloča svet za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito občinske skupščine.

Sredstva iz drugega odstavka tega člena se uporabljajo le za graditev, opremljanje in vzdrževanje javnih zaklonske v skladu z načrtom graditve zaklonske. Izjemoma se ta sredstva lahko uporabijo za zagotavljanje potreb po javnih zaklonskih tudi za zadrževanje sredstev za gradnjo skupnih zaklonske v skladu z načrtom graditve zaklonske.

Za obračun in plačilo prispevkov za zaklonska skrbijo uprave za družbene prihodke.

206. člen

Zaklonska je treba redno vzdrževati v brezhibnem stanju.

Za vzdrževanje zaklonske za njihovo smotrno uporabo v miru skrbijo organi, ki upravljajo z zaklonskim ali s stavbo, v kateri je zaklonske.

Občina določa pogoje za oddajanje zaklonske v najem za mirnodobno uporabo družbenim in civilno pravnim osebam ter občanom, s tem:

— da se v zaklonskih ne opravljajo adaptacije, ki bi poslabšale odpornost, higienske in tehnične razmere ter osnovni namen zaklonske;

— da se redno vzdržujejo in jih je mogoče ob neposredni vojni nevarnosti ali v vojni izprazniti in usposobiti za zaščito najpozneje v 12 urah.

b) Drugi ukrepi

207. člen

Zaščita in reševanje ob rušenjih in pred drugimi nevarnostmi ob vojnih dejstvomanih, potresih, poplavah in ob drugih nesrečah se izvaja s prostorskimi, urbanističnimi, gradbenotehničnimi in drugimi ukrepi za zaščito prebivalstva, materialnih in drugih dobrin, z njihovim reševanjem in odpravljanjem posledic rušenj oziroma poplav in drugih nevarnosti.

Prostorske, urbanistične, gradbenotehnične in druge ukrepe za zaščito pred rušenji in drugimi nevarnostmi vojnih dejstvomanih, naravnih in drugih nesreč ter izrednih razmer izvajajo, v skladu s planskimi akti, temeljne in druge organizacije združenega dela, krajevne skupnosti, samoupravne interesne skupnosti, druge samoupravne organizacije in skupnosti ter družbenopolitične skupnosti.

Prostorski, urbanistični in gradbenotehnični zaščitni ukrepi se določijo s predpisi o urejanju prostora in drugimi predpisi.

Pri zaščiti in reševanju ob rušenjih, poplavah in drugih nevarnostih sodelujejo zlasti gradbene, rudarske, komunalne, transportne, vodnogospodarske in druge organizacije združenega dela, gasilske organizacije, gorska reševalna služba, radioamaterske in druge organizacije za tehnično kulturo, društva ter enote civilne zaščite.

208. člen

Za učinkovito gašenje požarov v vojni, ob naravnih in drugih nesrečah ter izrednih razmerah, morajo organizacije združenega dela, krajevne skupnosti in druge samoupravne organizacije in skupnosti ter občine izdelati načrt za varstvo pred požarom, ki je sestavni del načrta civilne zaščite.

Zaščito pred požari in gašenje požarov ureja poseben zakon.

209. člen

Prvo medicinsko pomoč prebivalstvu ob vojnih dejstvomanih, naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah izvajajo delovni ljudje in občani z ukrepi osebne in vzajemne zaščite, zdravstvene organizacije, Rdeči križ Slovenije, druge organizacije in službe, ki so za to usposobljene ter enote civilne zaščite.

210. člen

Zaščito in reševanje živali in živil živalskega izvora ter rastlin in živil rastlinskega izvora ob vojnih akcijah ali naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah izvajajo delovni ljudje in občani, veterinarske, kmetijske in druge organizacije združenega dela, službe ter enote civilne zaščite.

211. člen

Za preprečevanje in odpravljanje posledic delovanja radioloških, kemičnih in bioloških sredstev delovni ljudje in občani, organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije in skupnosti za-

gotavljajo sredstva in izvajajo druge ukrepe za osebno in kolektivno zaščito.

Samoupravne stanovanjske skupnosti zagotavljajo sredstva in skrbijo za izvajanje ukrepov za kolektivno radiološko, kemično in biološko zaščito stanovalcev v stanovanjskih hišah, ki jih upravljajo.

Ukrepe in naloge radiološke, kemične in biološke zaščite izvajajo tudi znanstveno-raziskovalne organizacije ter organizacije in organi hidrometeorološke službe in druge strokovne službe, ki imajo za to ustrezno osebje in sredstva.

Občine organizirajo odkrivanje in ugotavljanje nevarnosti pred radiacijskimi, kemijskimi in biološkimi sredstvi ter skrbijo za organiziranje in izvajanje ukrepov radiološke, kemične in biološke zaščite.

212. člen

Ob neposredni vojni nevarnosti in v vojni ali ob naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah se lahko odredi obvezna evakuacija delovnih ljudi in občanov, organizacij združenega dela in drugih organizacij oziroma skupnosti ter materialnih in drugih dobrin.

Evakuacijo odredi Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije ali izvršni svet pristojnega pokrajinskega odbora, v nujnih primerih pa tudi izvršni svet občinske skupščine.

Na območjih, kjer so boji, lahko odredi evakuacijo tudi vojaški starešina na položaju poveljnika divizije ali temu enakem ali višjem položaju.

213. člen

Za oskrbo ogroženega in prizadetega prebivalstva ob neposredni vojni nevarnosti in v vojni, ob naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah se odredijo nujni ukrepi, da se prebivalcem preskrbi začasna nastanitev, prehrana in zdravstveno ter socialno varstvo.

Pri tem morajo sodelovati delovni ljudje in občani, organizacije združenega dela zlasti s področja zdravstva, družbene prehrane, gostinstva, turizma in komunalnih storitev, Rdeči križ Slovenije, taborniška organizacija in druge organizacije in skupnosti, ki lahko pripomorejo k oskrbi ogroženega in prizadetega prebivalstva.

Upravljalci, uporabniki in lastniki stavb (šol, hotelov, združenih in drugih domov), stanovanjskih in drugih prostorov primernih za nastanitev, morajo sprejeti na začasno nastanitev prebivalce z ogroženega ali prizadetega območja, če tako odredi pristojni štab za civilno zaščito.

214. člen

Varstvo pred neeksplozivnimi ubojnimi sredstvi (iskanje in zavarovanje mesta, dezaktiviranje in uničenje) organizira občinski štab za civilno zaščito v sodelovanju z občinskim upravnim organom pristojnim za zadeve ljudske obrambe.

Varstvo pred neeksplozivnimi ubojnimi sredstvi smejo izvajati za to usposobljene osebe, ki imajo za to pooblastilo republiškega sekretarja za ljudsko obrambo ali ustrezne enote oboroženih sil, organov za notranje zadeve ter civilne zaščite.

215. člen

V vojni, če je treba pa tudi ob neposredni vojni nevarnosti, se zatemnijo naselja, gospodarski in drugi

objekti ter prometna sredstva v skladu z načrti za zatemnitev.

Zatemnitev stanovanjskih hiš in drugih stavb, industrijskih in drugih gospodarskih objektov ter prometnih sredstev morajo izvajati uporabniki stanovanj in stavb, lastniki in vozniki prometnih sredstev, organizacije združenega dela in druge organizacije ter se že v miru oskrbeti s sredstvi za zatemnitev.

216. člen

Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije natančneje predpiše vsebino in način izvajanja ukrepov civilne zaščite.

4. Mobilizacija ljudi in sredstev za zaščito in reševanje

217. člen

Za zaščito in reševanje prebivalstva, materialnih in drugih dobrin lahko izvršni svet občinske skupščine odredi mobilizacijo delovnih ljudi in občanov ter njihovih sredstev, delavcev in sredstev organizacij združenega dela, drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, družbenih organizacij, društev in državnih organov ter štabov in enot civilne zaščite na območju občine.

218. člen

V primeru hudih posledic vojnih dejstev, naravnih ali drugih nesreč ali izrednih razmer, lahko izvršni svet občinske skupščine odredi, da morajo pri zaščiti, reševanju in odpravljanju posledic sodelovati:

— delovni ljudje in občani z delom in z opremo, stroji in vozili s katerimi razpolagajo;

— temeljne in druge organizacije združenega dela, druge samoupravne organizacije in skupnosti, družbene organizacije in društva ter državni organi s svojimi delavci oziroma člani in s sredstvi, s katerimi razpolagajo.

Če izvršni svet občinske skupščine ni odredil ukrepov po prejšnjem odstavku ali če je treba odrediti obvezno sodelovanje delovnih ljudi in občanov, samoupravnih organizacij in skupnosti z območja več občin, odredi potrebne ukrepe Izvršni svet Skupščine SR Slovenije, v vojni pa tudi izvršni svet pokrajinskega odbora.

Če se izvršni svet občinske skupščine ne more sestati v primerih iz prvega odstavka tega člena, odredi potrebne ukrepe predsednik izvršnega sveta in jih predloži v potrditev izvršnemu svetu takoj, ko se ta lahko sestane.

Z aktom, izdanim na podlagi prvega oziroma drugega odstavka tega člena, se določi tudi obseg in trajanje obveznosti.

219. člen

Upravljalci, uporabniki in lastniki nepremičnin morajo dopustiti, da se na njihovih nepremičninah zaradi zaščite in reševanja izvršijo ukrepi, ki jih odredi pristojni štab za civilno zaščito (delno ali popolno rušenje stavb, sekanje dreves, odlaganja materiala in podobno).

Upravljalci, uporabniki in lastniki tehničnih in drugih naprav in sredstev (motornih vozil, prikolice, čolnov, cistern, sredstev za zveze, stanovanjskih prikolice, šotorov, orodja, strojev, gradbenega materiala itd.), ki so potrebna pri zaščiti in reševanju, morajo dati po nalogu pristojnega štaba za civilno zaščito te naprave in sredstva z ustreznim osebjem na razpolago za izvajanje zaščite in reševanja.

220. člen

Za sodelovanje pri akcijah zaščite in reševanja ob naravnih in drugih nesrečah in v izrednih razmerah in za škodo, ki jo pri tem utrpijo, imajo delovni ljudje in občani, temeljne in druge organizacije združenega dela, druge samoupravne organizacije in skupnosti ter družbene organizacije in društva pravico do povračila dejajskih stroškov in dejanske škode, delovni ljudje in občani pa tudi do brezplačne nastanitve in prehrane, če sodelujejo v akcijah zaščite in reševanja najmanj šest ur.

Izvršni svet občinske skupščine oziroma Izvršni svet Skupščine SR Slovenije lahko odredi v primeru obveznega sodelovanja temeljnih in drugih organizacij združenega dela, samoupravnih interesnih skupnosti, drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter družbenih organizacij po prvem in drugem odstavku 218. člena tega zakona, da lahko te organizacije in skupnosti v ceno svojih storitev opravljenih za zaščito in reševanje vračunajo le del dohodka, namenjenega za izdatke za osebno porabo in zadovoljevanje skupnih potreb delavcev ter dejanske materialne stroške.

Upravljalci, uporabniki in lastniki tehničnih in drugih naprav in sredstev ter nepremičnin imajo pravico do odškodnine po splošnih načelih odškodninskega prava za dejansko škodo, ki jim je bila povzročena z izvajanjem ukrepov za zaščito in reševanje.

Povračilo oziroma odškodnina iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena gre v breme tiste občine ali organizacije združenega dela, na območju katere oziroma v kateri se je zgodila nesreča, če z zakonom ali s samoupravnim sporazumom ni drugače določeno.

5. Enote civilne zaščite**221. člen**

Enote civilne zaščite so posebno organiziran ter tehnično in strokovno usposobljen del civilne zaščite, namenjen za zaščito in reševanje prebivalstva, materialnih in drugih dobrin ob vojnih akcijah, ob naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah.

222. člen

Enote civilne zaščite v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih organizirajo delavski sveti oziroma njim ustrezni organi, v krajevnih skupnostih sveti krajevnih skupnosti, v družbenopolitičnih skupnostih pa izvršni sveti skupščin družbenopolitičnih skupnosti.

V stanovanjskih hišah ustanovijo in organizirajo enote civilne zaščite hišni sveti. Če hišni sveti to dolžnost opustijo, ustanovi in organizira enote civilne zaščite v stanovanjskih hišah svet krajevnih skupnosti.

Enote civilne zaščite ustanovijo in organizirajo delavski sveti organizacij združenega dela tudi na gradbiščih ali deloviščih, kjer organizacije izvajajo dela, če tako odredi pristojni štab za civilno zaščito krajevnih skupnosti.

223. člen

Enote civilne zaščite so splošne in specializirane. Splošne enote civilne zaščite se ustanovijo za izvajanje manj zahtevnih ukrepov in nalog civilne

zaščite v stanovanjskih hišah, poslovnih in drugih stavbah, v naseljih in krajevnih skupnostih ter v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela in v drugih samoupravnih organizacijah ter skupnostih.

Specializirane enote se ustanovijo za izvajanje posameznih vrst ukrepov civilne zaščite v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, v krajevnih skupnostih, v drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih, v občinah in mestnih skupnostih ter v večjih naseljih in mestih.

Specializirane enote civilne zaščite se lahko združujejo v združene enote civilne zaščite, ki so namenjene za izvajanje vseh vrst ukrepov in nalog civilne zaščite. Združene enote civilne zaščite se ustanovijo v bolj ogroženih občinah ali za več občin skupaj, morajo pa se ustanoviti, če je tako določeno z republiškim načrtom civilne zaščite.

224. člen

Vrsta, velikost in število enot civilne zaščite se določi na podlagi ocene ogroženosti temeljne in druge organizacije združenega dela, krajevnih skupnosti, druge samoupravne organizacije in skupnosti ter družbenopolitične skupnosti pred vojnimi akcijami ter naravnimi in drugimi nesrečami.

Izvršni svet občinske skupščine lahko na predlog občinskega štaba za civilno zaščito določi temeljne in druge organizacije združenega dela, ki morajo ustanoviti specializirane enote civilne zaščite za zaščito in reševanje na območju občine.

225. člen

Enote civilne zaščite delujejo v skladu z načrti civilne zaščite in po navodilih pristojnih štabov za civilno zaščito.

Enote gasilskih društev in poklicne gasilske enote, enote prve pomoči Rdečega križa Slovenije in enote drugih družbenih organizacij in društev, se vključijo v vojni, ob naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah v zaščitne in reševalne akcije civilne zaščite in delujejo v skladu z načrti civilne zaščite ter po navodilih pristojnih štabov za civilno zaščito.

6. Štabi za civilno zaščito**226. člen**

Štabi za civilno zaščito organizirajo, usmerjajo in pripravljajo delovne ljudi in občane za osebno in vzajemno zaščito, usposabljaajo enote civilne zaščite, odredajo, organizirajo in usmerjajo izvajanje zaščitnih in reševalnih ukrepov ter vodijo zaščitne in reševalne akcije ob neposredni vojni nevarnosti in vojni, ob naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah.

Štabi za civilno zaščito so: štabi za civilno zaščito temeljnih in drugih organizacij združenega dela, štabi za civilno zaščito krajevnih skupnosti, občinski štabi za civilno zaščito, mestni štabi za civilno zaščito ter republiški štab za civilno zaščito.

Štabi za civilno zaščito se lahko ustanovijo tudi v stanovanjskih in drugih stavbah, v naseljih in v mestih, v delovnih skupnostih državnih in drugih organov ter v drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih.

Štab za civilno zaščito je za svoje delo odgovoren organu, ki ga je ustanovil, pristojnemu komiteju za

splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito ter višjemu štabu za civilno zaščito.

227. člen

Štab za civilno zaščito ima poveljnika, načelnika ter člane katerih število se določi ob njihovem imenovanju.

Štab za civilno zaščito imenuje delavski svet oziroma njemu ustrezen organ upravljanja v temeljni in drugi organizaciji združenega dela, svet krajevnih skupnosti v krajevni skupnosti in naselju, svet delovne skupnosti v delovni skupnosti, v stanovanjski hiši pa hišni svet.

V stavbah, v katerih deluje več samoupravnih organizacij in skupnosti se ustanovi skupen štab za civilno zaščito.

V samoupravni organizaciji oziroma skupnosti, ki organizira le splošno enoto civilne zaščite, opravlja naloge štaba za civilno zaščito poveljnik te enote.

228. člen

Štab za civilno zaščito krajevnih skupnosti neposredno usmerja in usklajuje, ob zaščitnih in reševalnih akcijah pa tudi vodi delo vseh štabov za civilno zaščito na območju krajevnih skupnosti ter sodeluje s štabi za civilno zaščito sosednjih krajevnih skupnosti.

229. člen

Štab za civilno zaščito v mestu, ki ni posebna družbenopolitična skupnost, ustanovijo in imenujejo sveti krajevnih skupnosti za območje mesta.

Štab za civilno zaščito mesta usmerja in usklajuje, ob zaščitnih in reševalnih akcijah pa tudi vodi delo vseh štabov za civilno zaščito na območju mesta.

230. člen

Občinski štab za civilno zaščito opravlja zlasti naslednje naloge:

1. ocenjuje ogroženost območja občine pred vojnimi akcijami, naravnimi in drugimi nesrečami in izrednimi razmerami ter možnosti in pogoje za zaščito in reševanje prebivalstva, materialnih in drugih dobrin;

2. izdela občinski načrt civilne zaščite in daje predloge izvršnemu svetu občinske skupščine za organiziranje civilne zaščite ter za izvajanje ukrepov civilne zaščite;

3. usmerja in usklajuje delo štabov za civilno zaščito v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, v krajevnih skupnostih, drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih ter v mestih in usmerja priprave samoupravnih organizacij in skupnosti na območju občine, ki opravljajo dejavnost pomembno za zaščito in reševanje;

4. usmerja in usklajuje izvajanje preventivnih ukrepov in aktivnosti za zaščito in reševanje;

5. organizira in neposredno vodi akcije za zaščito in reševanje ob vojnih dejstvih, naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah in pri tem sodeluje s štabi za civilno zaščito sosednjih občin;

6. skrbi za pripravljanje in usposabljanje prebivalstva za osebno in vzajemno zaščito;

7. skrbi za usposabljanje pripadnikov štabov, enot in drugih sestavin civilne zaščite.

231. člen

Mestni štab za civilno zaščito opravlja zlasti naslednje naloge:

1. ocenjuje ogroženost območja mestne skupnosti pred vojnimi akcijami, naravnimi in drugimi nesrečami ter spremlja in usklajuje enotno izvajanje ukrepov ter nalog civilne zaščite, ki so skupnega pomena;

2. izdela načrt civilne zaščite in daje predloge izvršnemu svetu mestne skupščine za organiziranje civilne zaščite ter za izvajanje ukrepov in nalog civilne zaščite;

3. med občinami mestne skupnosti usklajuje preventivno delovanje ter priprave za zaščito in reševanje ob vojnih dejstvih, naravnih in drugih nesrečah ter v izrednih razmerah, po potrebi pa neposredno organizira in vodi zaščitne in reševalne akcije.

232. člen

Republiški štab za civilno zaščito opravlja zlasti naslednje naloge:

1. ocenjuje ogroženost Socialistične republike Slovenije ob vojnih akcijah, naravnih in drugih nesrečah in izrednih razmerah ter daje predloge pristojnim organom za izvajanje ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje njihovih posledic;

2. izdela predlog smernic za organiziranje in delovanje civilne zaščite;

3. spremlja in usmerja organiziranje, pripravljanje in delovanje civilne zaščite v Socialistični republiki Sloveniji;

4. izdela republiški načrt civilne zaščite;

5. sodeluje s štabi za civilno zaščito drugih socialističnih republik in socialističnih avtonomnih pokrajin ter po potrebi skrbi za medsebojno pomoč in sodelovanje pri zaščiti in reševanju izven območja Socialistične republike Slovenije;

6. podeljuje priznanja za uspehe pri razvoju in uredničenju civilne zaščite.

7. Posebne pravice in dolžnosti pripadnikov civilne zaščite

233. člen

V štabih in enotah civilne zaščite so dolžni delovati delovni ljudje in občani od 15. do dopolnjenega 60. leta starosti (moški) oziroma do dopolnjenega 55. leta starosti (ženske); na podlagi prostovoljne odločitve pa tudi drugi delovni ljudje in občani.

V štabe in enote civilne zaščite se ne razporejajo:

1. osebe v službi v stalni sestavi oboroženih sil;

2. vojaški obvezniki, ki imajo vojni razpored v oboroženih silah;

3. osebe v rezervnem sestavu organov za notranje zadeve in delavci teh organov, ki so razporejeni v vojno organizacijske enote;

4. nosečnice, matere in rejniki z otrokom, ki še ni star sedem let oziroma z dvema ali več otroki, ki še nimajo 10 let;

5. moški — samohranilci z otrokom, ki še ni star sedem let oziroma z dvema ali več otroki, ki niso stari 10 let;

6. osebe, ki niso sposobne služiti v civilni zaščiti.

Ne glede na 4. in 5. točko prejšnjega odstavka tega člena so v vojni lahko razporejene v štabe in enote civilne zaščite zdravnice, medicinske sestre, inženirke in ženske drugih strokovnosti potrebnih v civilni zaščiti ter samohranilci in rejniki, ki imajo

otroke stare nad eno leto, če so jim med opravljanjem dolžnosti v civilni zaščiti zagotovljeni nega in varstvo njihovih otrok.

234. člen

Tuji državljani so lahko ob naravnih in drugih nesrečah ter v vojni poklicani k opravljanju ukrepov civilne zaščite, če to ni v nasprotju z mednarodnimi pogodbami ali s pravili mednarodnega prava.

235. člen

Pripadnik civilne zaščite, ki je razporejen v štab ali enoto civilne zaščite, mora v osmih dneh prijaviti občinskemu upravnemu organu pristojnemu za zadeve ljudske obrambe, pri katerem je vpisan v evidenco: spremembo priimka ali imena, spremembo stanovanja, spremembo stalnega prebivališča, pridobitev strokovne izobrazbe, spremembo zaposlitve za navedbo organizacije, organa ali zasebnega delodajalca, pri katerem je zaposlen ter vrsto in kraj morebitne samostojne dejavnosti.

Pripadnik civilne zaščite, ki je zaposlen v organizaciji združenega dela, v drugi samoupravni organizaciji ali skupnosti ali v organu družbenopolitične skupnosti, prijavi spremembe iz prejšnjega odstavka pristojni strokovni službi, ki v osmih dneh od dneva, ko so ji spremembe prijavljene, obvesti o teh spremembah pristojni občinski upravni organ pristojen za zadeve ljudske obrambe.

236. člen

Pripadnik civilne zaščite, ki je razporejen v štab ali enoto civilne zaščite, dobi knjižico pripadnika civilne zaščite.

Knjižica pripadnika civilne zaščite je javna listina, s katero se dokazuje razporeditev v civilno zaščito.

Knjižico pripadnika civilne zaščite izda občinski upravni organ pristojen za zadeve ljudske obrambe, ki vodi evidenco pripadnikov civilne zaščite.

237. člen

Glede odgovornosti za materialno škodo, ki jo pripadnik civilne zaščite povzroči pri opravljanju ali v zvezi z opravljanjem dolžnosti v civilni zaščiti na sredstvih, ki jih uporabljajo štabi in enote civilne zaščite ter za škodo, ki jo ti pripadniki storijo s svojim nepravilnim ali nezakonitim delom v zvezi z opravljanjem dolžnosti v civilni zaščiti občanom ali pravnim osebam, se uporabljajo določbe 161. člena ter prvega in drugega odstavka 162. člena tega zakona.

O zahtevku za povračilo škode po prejšnjem odstavku odloči organ, ki je organiziral štab ali enoto civilne zaščite, katere pripadnik je povzročil škodo.

X. OPAZOVANJE IN OBVEŠČANJE

238. člen

Za odkrivanje in spremljanje vseh vrst nevarnosti vojnih akcij, naravnih in drugih nesreč, izrednih razmer in drugih nevarnosti, ki lahko ogrožajo prebivalstvo, oborožene sile, materialne in druge dobrine ter za obveščanje o teh nesrečah in nevarnostih prebivalstva, organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti, drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, družbenopolitičnih in družbenih organizacij ter društev, družbenopolitičnih skupnosti in njihovih or-

ganov, se na ozemlju SR Slovenije organizira in razvija po enotnih osnovah sistem za opazovanje in obveščanje.

Sistem za opazovanje in obveščanje organizirajo družbenopolitične skupnosti. Strokovni nosilci organiziranja sistema so upravni organi, pristojni za zadeve ljudske obrambe.

239. člen

Sistem za opazovanje in obveščanje sestavljata:

— služba za opazovanje in obveščanje;

— dopolnilno opazovalno omrežje (organi, organizacije, služba in državni organi, ki se v svoji redni dejavnosti ukvarjajo z opazovanjem in spremljanjem pojavov in dogodkov, ki so pomembni tudi za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito).

Službo za opazovanje in obveščanje sestavljajo centri za obveščanje, strokovni organi in vizualne opazovalnice.

240. člen

Centri za obveščanje se ustanovijo v občinah in v republiki, po oceni pristojnega izvršnega sveta občinske skupščine pa se lahko ustanovijo tudi v posameznih organizacijah združenega dela in v krajevnih skupnostih.

Občinski centri za obveščanje delujejo pri izvršnih svetih občinskih skupščin. Izvršni svet Skupščine SR Slovenije določi občinske centre, ki opravljajo naloge obveščanja za pokrajinske odbore in druge organe in organizacije v pokrajini.

Republiški center za obveščanje je v sestavu republiškega sekretariata za ljudsko obrambo in deluje za vse republiške organe in organizacije.

241. člen

V sestavi občinskih centrov za obveščanje ter na območju krajevnih skupnosti, po potrebi pa tudi v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela se ustanovijo vizualne opazovalnice z nalogo, da opazujejo in sporočajo centrom za obveščanje pojave, ki so pomembni za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

242. člen

Služba za opazovanje in obveščanje uporablja pri opravljanju svojih nalog podatke, ki jih posredujejo vojaška služba zračnega opazovanja in javljanja, vojaški sistem opazovanja, javljanja in alarmiranja na kopnem in na morju, vojaški sistem radiološke, kemične in biološke kontrole ozemlja ter organi in organizacije, ki se ukvarjajo z opazovanjem in spremljanjem naravnih in drugih pojavov ter nevarnosti.

Elektrogospodarske, vodnogospodarske in druge organizacije združenega dela, službe in državni organi, ki imajo svoje naprave za obveščanje ob različnih nevarnostih, morajo te povezati na svoje stroške z najbližjim centrom za obveščanje. O tem izda upravni organ pristojen za zadeve ljudske obrambe odločbo in hkrati določi primeren rok za povezavo.

243. člen

Služba za opazovanje in obveščanje uporablja pri izvajanju svojih nalog upravne zveze, ki jih za primer vojne, naravnih in drugih nesreč ter izrednih razmer in drugih nevarnosti za državo, organizirajo družbenopolitične skupnosti ter zveze PTT organizacij, radiotelevizije, elektrogospodarstva, železniškega gospodarstva ter drugih imetnikov sistemov zvez.

Sporočanje in prenos podatkov v sistemu za opazovanje in obveščanje ima prednost pri uporabi vseh vrst in sistemov zvez.

Zahteve za prenos in sporočanje obvestil o nevarnostih, ki groze prebivalstvu, imajo prednost pred vsemi drugimi obvestili, ki se dajejo s sredstvi javnega obveščanja.

244. člen

Republiški center za obveščanje deluje tudi v miru in zagotavlja prenašanja obvestil med republiko in federacijo ter med republiko in pokrajinami ter občinami.

Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije določi način delovanja občinskih centrov za obveščanje v miru.

Sklep o aktiviranju vseh centrov za obveščanje na območju republike sprejme Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije.

245. člen

Druženopolitične skupnosti in pokrajine ustanovijo za delovanje upravnih zvez enote za zveze. Enote za zveze se organizirajo, opremljajo in pripravljajo po določbah tega zakona, ki veljajo za teritorialno obrambo.

246. člen

Enote za zveze in služba za opazovanje in obveščanje s centri za obveščanje se popolnjujejo z vojaškimi obvezniki in obvezniki civilne zaščite.

Pripadniki enot za zveze in službe za opazovanje in obveščanje nosijo pri opravljanju svojih dolžnosti uniforme teritorialne obrambe.

247. člen

Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije izda predpise s katerimi se podrobneje uredi delovanje sistema za opazovanje in obveščanje ter organizacija in delovanje upravnih zvez na območju Socialistične republike Slovenije.

XI. OBRAMBNO IN SAMOZAŠČITNO USPOSABLJANJE

1. Skupne določbe

248. člen

Obrambno in samozaščitno usposabljanje delovnih ljudi in občanov je temeljna sestavina obrambnega in samozaščitnega delovanja ter vzgoje in izobraževanja v celotnem vzgojnoizobraževalnem sistemu.

Delovni ljudje in občani imajo pravico, da se usposabljaajo za opravljanje nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite med izobraževanjem v izobraževalnih organizacijah, v mladinskih učnih enotah in centrih za pouk, med vojaško službo, v civilni zaščiti, v centrih organov za notranje zadeve, v službi za opazovanje in obveščanje, v enotah za zveze druženopolitičnih skupnosti, med izvajanjem programov obrambnega in samozaščitnega usposabljanja v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih, samoupravnih interesnih skupnostih ter drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih, v druženopolitičnih in družbenih organizacijah ter, društvi in organih družbeno-

političnih skupnosti za delovanje v miru, ob naravnih ali drugih nesrečah, v primeru izrednih razmer, neposredne vojne nevarnosti in vojne.

2. Obrambno in samozaščitno usposabljanje mladine

249. člen

Osnovne, srednje, višje in visoke šole ter druge vzgojnoizobraževalne organizacije izvajajo obrambno in družbeno samozaščitno usposabljanje učencev oziroma študentov pri celotnem delu za izvajanje vzgojnoizobraževalnega programa, pri izvajanju posameznih predmetov, ki obsegajo obrambne in družbenosamozaščitne vsebine in pri drugih organiziranih aktivnostih.

Usposabljanje mladine za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, ki ne obiskuje šol srednjega usmerjenega izobraževanja traja do 25 dni in se organizira ter izvaja po programu, ki ga določi republiški sekretar za ljudsko obrambo v skladu z medrepubliškim dogovorom.

Obrambno in samozaščitno usposabljanje mladine, ki se šola v srednjih in drugih šolah organov za notranje zadeve, se izvaja po programih, ki jih določi republiški sekretar za notranje zadeve v skladu z enotnimi temelji, ki jih predpiše pristojni zvezni organ.

250. člen

Organizacije združenega dela, krajevne skupnosti, druge samoupravne organizacije in skupnosti, druženopolitične in družbene organizacije ter društva in druženopolitične skupnosti morajo skrbeti za nenehno usposabljanje in pripravlanje mladih za izvrševanje nalog teritorialne obrambe, narodne zaščite, civilne zaščite ter za druge obrambne in samozaščitne aktivnosti.

3. Usposabljanje delovnih ljudi in občanov

251. člen

Delovni ljudje in občani se usposabljaajo za splošni ljudski odbor ter izvrševanje drugih nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v organizacijah združenega dela in v krajevnih skupnostih po programih, ki jih določi republiški sekretar za ljudsko obrambo v skladu s smernicami Predsedstva Socialistične republike Slovenije o obrambnem in samozaščitnem usposabljanju in enotnimi temelji načrtov in programov za obrambno in samozaščitno usposabljanje.

Programi usposabljanja teritorialne obrambe, narodne zaščite, civilne zaščite in drugih sil splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, morajo biti usklajeni s programom obrambnega in samozaščitnega usposabljanja delovnih ljudi in občanov iz prejšnjega odstavka.

252. člen

Delovni ljudje in občani, ki delajo pri obrambnih pripravah nosilcev druženogospodarskega in političnega sistema, v službi za opazovanje in obveščanje ali delajo kot predavatelji ali učitelji pri obrambnem usposabljanju, se usposabljaajo v republiškem centru za obrambno usposabljanje.

Delavci organov za notranje zadeve in osebe v rezervnem sestavu organov za notranje zadeve se usposabljaajo v centrih organov za notranje zadeve.

4. Usposabljanje pripadnikov teritorialne obrambe

253. člen

Vzgojnoizobraževalni program in program vojaškostrokovnega usposabljanja v teritorialni obrambi določa republiški štab za teritorialno obrambo. Štabi, poveljstva in uprave zavodov organizirajo in izvajajo svoje usposabljanje in usposabljanje pripadnikov ter enot teritorialne obrambe.

5. Usposabljanje narodne zaščite, pripadnikov civilne zaščite in službe za opazovanje in obveščanje

254. člen

Usposabljanje delovnih ljudi in občanov za opravljanje nalog narodne zaščite se izvaja po programih, ki zagotavljajo usposabljanje za opravljanje določenih nalog družbene samozaščite, za oborožen boj in druge oblike odpora.

Usposabljanje pripadnikov, ki so razporejeni v enote in štabe za civilno zaščito ter službo za opazovanje in obveščanje se izvaja po programih, ki zagotavljajo temeljno in dopolnilno usposabljanje za izvrševanje nalog civilne zaščite oziroma službe za opazovanje in obveščanje.

Program za temeljno usposabljanje pripadnikov, ki so razporejeni v enote in štabe civilne zaščite sme trajati največ 80 ur, program za dopolnilno usposabljanje pa letno največ 20 ur.

Program za temeljno usposabljanje pripadnikov, razporejenih v službe za opazovanje in obveščanje sme trajati največ 40 ur, program za dopolnilno usposabljanje pa letno največ 10 ur.

Dopolnilno usposabljanje se izvaja praviloma v obliki vaj in praktičnega dela.

Pripadnikom civilne zaščite se prizna opravljeno temeljno usposabljanje, če so si potrebno znanje pridobili med izobraževanjem v izobraževalni organizaciji, med služenjem vojaškega roka ali na drug način.

255. člen

Pripadnik civilne zaščite ali službe za opazovanje in obveščanje se mora udeležiti usposabljanja za izvajanje svojih nalog. Pripadniku civilne zaščite ali službe za opazovanje in obveščanje se na njegovo prošnjo odloži usposabljanje ali posamezna vaja:

1. če je zaradi bolezni ali poškodbe nezmožen obiskovati usposabljanje oziroma vajo;
2. če je ob pozivu k usposabljanju na šolanju in bi zaradi tega izgubil šolsko leto;
3. če neguje člana skupnega gospodinjstva, ki je hudo bolan;
4. če je po vročitvi poziva nastal smrtni primer v družini ali gospodinjstvu.

Usposabljanje ali posamezna vaja se lahko izjemoma odloži zaradi neodložljivih službenih nalog ali kmetijskih ali obrtnih opravil.

Določba prvega in drugega odstavka tega člena se uporablja tudi za usposabljanje delovnih ljudi in občanov za opravljanje nalog narodne zaščite.

Prošnjo za odložitev usposabljanja ali vaje je treba vložiti pri organu, ki je pripadnika vpoklical, v osmih dneh od vročitve poziva, iz razlogov po 1. in 4. točki drugega odstavka tega člena pa v osmih dneh od nastanka razloga.

O prošnji iz prejšnjega odstavka odloča organ, ki je osebo vpoklical, o pritožbi pa občinski upravni or-

gan pristojen za zadeve ljudske obrambe oziroma republiški sekretariat za ljudsko obrambo, če je odločbo prve stopnje izdal upravni organ pristojen za zadeve ljudske obrambe občine oziroma mestne skupnosti.

Pritožba zoper odločbo prve stopnje ne zadrži izvršitve odločbe.

6. Usposabljanje delavcev za delo na področju splošne ljudske obrambe

256. člen

Organizacije združenega dela, druge organizacije in skupnosti ter družbenopolitične skupnosti skrbijo za dopolnilno usposabljanje funkcionarjev in strokovnih delavcev za njihovo delo na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Dopolnilno obrambno in samozaščitno usposabljanje delavcev iz prejšnjega odstavka se izvaja v pokrajinskih centrih, v republiškem centru za obrambno usposabljanje, v centru visokih vojaških šol in v drugih organiziranih oblikah usposabljanja za obrambo in zaščito.

257. člen

Izobraževanje za poučevanje predmeta obramba in zaščita v srednjih, višjih in visokih izobraževalnih organizacijah ter strokovnih delavcev za delo na področju ljudske obrambe in družbene samozaščite se izvaja na ustreznih visokih šolah.

258. člen

Programe za usposabljanje v republiškem centru za obrambno usposabljanje, službe za opazovanje in obveščanje in enot za zveze določa republiški sekretar za ljudsko obrambo. Republiški sekretar za ljudsko obrambo predpiše tudi merila za priznavanje posameznih vrst usposabljanja ter daje strokovna navodila o izvajanju programov usposabljanja.

Programe usposabljanja narodne zaščite določa republiški sekretar za ljudsko obrambo v soglasju z republiškim sekretarjem za notranje zadeve in komandantom teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije.

XII. ČASTNA SODIŠČA

259. člen

Rezervni nižji oficirji, oficirji in vojaški uslužbenci so odgovorni pred častnimi sodišči za prestopke, storjene zunaj vojaške službe, s katerimi se škoduje ugledu ali hudo zanemarljivo dolžnost rezervnega vojaškega starešine.

260. člen

Častna sodišča so častna sodišča prve stopnje in višje častno sodišče.

Častna sodišča prve stopnje se ustanovijo za območje več občin pri občinskih upravnih organih pristojnih za zadeve ljudske obrambe.

Častna sodišča prve stopnje ustanavlja in odpravlja republiški sekretar za ljudsko obrambo. Hkrati določa njihovo območje in sedeže.

Višje častno sodišče je pri republiškem sekretariatu za ljudsko obrambo.

261. člen

Častno sodišče ima predsednika, namestnika predsednika in potrebno število sodnikov.

Pri vsakem častnem sodišču deluje tožilec, ki ima lahko namestnike.

262. člen

Predsednike častnih sodišč, njihove namestnike in sodnike ter tožilce in njihove namestnike imenuje in razrešuje republiški sekretar za ljudsko obrambo.

263. člen

Postopek pred častnim sodiščem prve stopnje se uvede na predlog tožilca.

Pobudo za uvedbo postopka lahko dajo organizacije zveze rezervnih vojaških starešin, upravni organi pristojni za zadeve ljudske obrambe, štabi za teritorialno obrambo in državni organi.

264. člen

Sredstva za delo častnega sodišča zagotavlja upravni organ pristojen za zadeve ljudske obrambe, pri katerem je sedež častnega sodišča.

Občine z območja, za katero je ustanovljeno častno sodišče prve stopnje, sporazumno določajo svoje deleže in način financiranja častnega sodišča prve stopnje.

265. člen

Republiški sekretar za ljudsko obrambo izda natančnejše predpise o organih za vodenje postopka ter o organizaciji, sestavi in delu častnih sodišč.

XIII. UKREPI ZA VARNOST IN ZA VAROVANJE TAJNOSTI

1. Varovanje tajnosti splošne ljudske obrambe

266. člen

Pravica in dolžnost delovnih ljudi in občanov, temeljnih in drugih organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, družbenopolitičnih in družbenih organizacij ter društev, družbenopolitičnih skupnosti in njihovih organov je, da izvajajo ukrepe za varnost in za varovanje tajnosti splošne ljudske obrambe.

Tajnosti splošne ljudske obrambe so podatki o listinah, bojnih in drugih materialnih sredstvih, objektih in ukrepih ter drugi podatki, ki bi utegnili škodovati obrambi in varnosti države, če bi bili odkriti.

267. člen

Ukrepi za varnost in za varovanje tajnosti splošne ljudske obrambe se načrtujejo in uresničujejo na osnovah družbene samozaščite.

Strokovne zadeve varnosti na področju splošne ljudske obrambe opravljajo pristojni organi varnosti v upravnih organih pristojnih za zadeve ljudske obrambe in v štabih za teritorialno obrambo ter organi za notranje zadeve.

268. člen

Delovni ljudje in občani varujejo tajnosti splošne ljudske obrambe s tem, da organizirajo in izvajajo ukrepe za varnost in za varovanje tajnosti splošne ljudske obrambe v svojih organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih, družbenopolitičnih in družbenih organizacijah ter društvih, sodelujejo med seboj ter pomagajo organom varnosti in drugim državnim organom pri odkrivanju in preprečevanju de-

javnosti, ki utegnejo škodovati obrambi in varnosti države.

269. člen

Organizacije združenega dela, krajevnih skupnosti in druge samoupravne organizacije in skupnosti ter društva, družbenopolitične skupnosti in državni organi ter štabi za teritorialno obrambo določajo s splošnim aktom, katera njihova dela, naloge in dolžnosti so posebnega pomena za splošno ljudsko obrambo, kateri podatki iz njihovega delovnega področja se štejejo za tajne podatke splošne ljudske obrambe ter predpisujejo in izvajajo splošne in posebne ukrepe za njihovo zavarovanje.

Komandant teritorialne obrambe SR Slovenije določa dela in naloge oziroma dolžnosti, ki so posebnega pomena za splošno ljudsko obrambo v štabih za teritorialno obrambo, način njihovega popolnjevanja, merila za izbiro oseb za opravljanje teh del in nalog oziroma dolžnosti ter posebne ukrepe za njihovo varovanje.

Organizacije, skupnosti, organi in štabi za teritorialno obrambo iz prvega in drugega odstavka tega člena določajo in izvajajo posebne ukrepe za zavarovanje tajnih podakov splošne ljudske obrambe v odnosih s tujimi fizičnimi in pravnimi osebami.

270. člen

Organizacije združenega dela, ki se ukvarjajo z znanstvenoraziskovalnim delom, organizacije javnega obveščanja in organizacije, ki proizvajajo sredstva oborožitve in vojno opremo ali so posebnega pomena za ljudsko obrambo, morajo izvajati posebne varnostne in druge ukrepe, ki zagotavljajo varovanje podatkov, pomembnih za splošno ljudsko obrambo in varnost države.

271. člen

Tajni podatki splošne ljudske obrambe se lahko prenašajo po tehničnih sredstvih za zveze samo, če se pri tem varuje in zagotavlja njihova tajnost. Pri prenašanju tajnih podatkov po tehničnih sredstvih za zveze, za katere je to predpisano, se morajo uporabljati kriptografski ukrepi za njihovo zavarovanje.

Zaradi varovanja tajnosti in drugih interesov splošne ljudske obrambe se pri uporabi elektronskih sredstev zvez izvajajo ukrepi protielektronskega zavarovanja.

272. člen

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije določa na predlog republiškega sekretariata za ljudsko obrambo in republiškega štaba za teritorialno obrambo območja, na katerih se iz obrambnih razlogov omeji prosto gibanje, prebivanje ali nastanjanje prebivalstva.

Omejitev prostega gibanja, prebivanja in nastanjanja se lahko nanaša na jugoslovanske državljane in na tujce.

Soglasje iz prvega odstavka tega člena oziroma dovoljenje iz prejšnjega odstavka daje:

a) za snemanje celovečernih filmov republiški komite za kulturo;

b) za snemanje informativnih filmov, filmov za televizijski program in vseh drugih video zapisov informativne narave republiški komite za informiranje.

Predloge za izdajo soglasja oziroma dovoljenja iz tega člena pripravlja komisija, ki jo imenuje predsednik republiškega komiteja za informiranje v so-

glasju z republiškim sekretarjem za ljudsko obrambo in republiškim sekretarjem za notranje zadeve ter predsednikom republiškega komiteja za kulturo.

Pri izvajanju vaj lahko komandant teritorialne obrambe SR Slovenije, v soglasju z republiškim sekretarjem za ljudsko obrambo in republiškim sekretarjem za notranje zadeve, omeji gibanje prebivalstva na območju, kjer se izvajajo vaje.

273. člen

Republiški sekretar za ljudsko obrambo določa objekte in okoliše objektov, ki so posebnega pomena za obrambo na območju republike in obvezne ukrepe za njihovo zavarovanje ter daje soglasje organom in organizacijam za opravljanje snemanja meritev in raziskav zemljišč ter gradenj v teh okoliših.

274. člen

Republiški komite za raziskovalno dejavnost in tehnologijo daje dovoljenja za opravljanje znanstvenih raziskovanj na območju Socialistične republike Slovenije s tujimi fizičnimi ali pravnimi osebami ali za take osebe ter dajanje tem osebam izsledkov raziskovanj na področjih, ki so z zveznim predpisom določena kot pomembna za splošno ljudsko obrambo.

Predloge za dovoljenja iz prejšnjega odstavka pripravlja komisija, ki jo imenuje predsednik republiškega komiteja za raziskovalno dejavnost in tehnologijo v soglasju z republiškim sekretarjem za ljudsko obrambo in republiškim sekretarjem za notranje zadeve.

275. člen

Zaradi varovanja interesov splošne ljudske obrambe morajo organizacije združenega dela in druge organizacije ter posamezniki, ki se ukvarjajo s snemanjem filmov in televizijskih produkcij v koprodukciji s tujimi pravnimi in fizičnimi osebami ali zanje, dobiti poprej soglasje za snemanje eksterierov na ozemlju Socialistične republike Slovenije.

Tuje fizične in pravne osebe ne smejo snemati filmov in televizijskih produkcij na ozemlju Socialistične republike Slovenije brez predhodnega dovoljenja.

276. člen

Organizacije združenega dela in državni organi, ki jih je pooblastil zvezni izvršni svet za snemanje jugoslovanskega ozemlja iz zraka, morajo poslati aerofotografske posnetke pred uporabo, najpozneje pa v osmih dneh po snemanju, v pregled republiškem sekretariatu za ljudsko obrambo.

277. člen

Komandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije in starešina, ki ga ta pooblasti, sme dovoliti, da vojaška oseba ali civilna oseba v službi v teritorialni obrambi oziroma oseba, ki ji je prenehala služba v teritorialni obrambi, sporoči organu upravljanja ali državnemu organu določen podatek, ki pomeni tajnost, vendar le tedaj, kadar je to v javnem interesu.

Predstojnik organa, organizacije oziroma skupnosti, ki je za to pooblaščen s splošnim aktom o določanju tajnih podatkov splošne ljudske obrambe, sme dovoliti, da delavec ali oseba, ki ji je prenehalo delovno razmerje v upravnem organu pristojnem za zadeve ljudske obrambe in drugem upravnem organu, v organizaciji združenega dela, drugi samoupravni

organizaciji in skupnosti ali v delovni skupnosti družbenopolitične organizacije, sporoči organu upravljanja ali državnemu organu določen podatek, ki pomeni tajnost, vendar le tedaj, če je to v javnem interesu.

278. člen

Delavci v upravnih organih pristojnih za zadeve ljudske obrambe, ki potujejo v tujino, morajo o tem predhodno obvestiti svojega predstojnika.

Kadar terjajo interesi splošne ljudske obrambe, lahko Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije začasno prepove potovanje v tujino osebam, ki opravljajo dela in naloge oziroma dolžnosti, ki so posebnega pomena za splošno ljudsko obrambo.

279. člen

Strokovno delo varnosti v teritorialni obrambi izvajajo varnostni organi teritorialne obrambe, vojaška policija teritorialne obrambe, določena strokovna opravila pa tudi organi za notranje zadeve.

Varnostni organi teritorialne obrambe zbirajo v skladu s pravicami in dolžnostmi, ki jih imajo, podatke in obvestila ter izvajajo ukrepe za odkrivanje in preprečevanje dejavnosti posameznikov, skupin ali organizacij, ki meri na spodkopavanje ali rušenje z ustavo določene družbene ureditve in na ogrožanje varnosti države, če gre za tako dejavnost v teritorialni obrambi ali proti teritorialni obrambi ter opravljajo druge naloge za odkrivanje in preprečevanje dejavnosti, ki meri na ogrožanje varnosti in tajnosti načrtov in priprav teritorialne obrambe. Komandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije predpiše ob pogojih, ki jih določa zakon in pravilo službe varnostnih organov v oboroženih silah metode in sredstva, ki jih smejo varnostni organi teritorialne obrambe uporabljati pri opravljanju svojih nalog.

280. člen

Pri opravljanju nalog iz drugega odstavka prejšnjega člena imajo starešine varnostnih organov teritorialne obrambe enake pravice in dolžnosti kot pooblašcene uradne osebe po zakonu o notranjih zadevah.

Starešine varnostnih organov teritorialne obrambe iz prejšnjega odstavka določa komandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije.

Starešine varnostnih organov imajo posebno izkaznico. Obrazec izkaznice predpiše komandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije.

281. člen

Teritorialna obramba ima vojaško policijo za varnost vojaškega prometa, za vojaški red in disciplino, za odkrivanje kaznivih dejanj in storilcev v teritorialni obrambi, ki se preganjajo po uradni dolžnosti in za katere so pristojna vojaška sodišča.

Komandant teritorialne obrambe Socialistične republike Slovenije izda natančnejše predpise o organizaciji in delovanju vojaške policije teritorialne obrambe.

2. Varovanje materialnih in drugih dobrin

282. člen

Organizacija združenega dela in druga samoupravna organizacija in skupnost ter državni organ,

pri katerem je zaradi posebnosti dela in poslovanja ali zaradi kakršnegakoli drugega vzroka potrebno trajno organizirano varstvo naprav, orodja, surovin, radioaktivnih snovi, jedrskega goriva, spisov, arhiva ali predmetov znatne vrednosti, mora te dobrine varovati pred uničenjem, poškodovanjem, tatvino in drugimi oblikami škodljivega delovanja. Način varovanja se določi z načrtom varovanja.

Za varovanje dobrin iz prejšnjega odstavka se lahko organizira posebna služba varovanja.

Organizacija združenega dela in druga samoupravna organizacija, ki razpolaga z jedrskim gorivom, radioaktivnimi odpadnimi snovmi, jedrskimi objekti in napravami ter objekti za dokončno odlaganje radioaktivnih odpadnih snovi, je dolžna organizirati lastno službo varovanja.

Ce samoupravna organizacija, skupnost oziroma organ iz prvega odstavka tega člena ne izvede potrebnih ukrepov za varovanje materialnih dobrin, lahko določi republiški sekretar za notranje zadeve, kaj mora organizacija ali skupnost oziroma organ v ta namen storiti.

Natančnejše predpise o organizaciji službe varovanja in o pravicah in dolžnostih delavcev službe varovanja izda republiški sekretar za notranje zadeve.

283. člen

Delavci, ki opravljajo naloge iz prejšnjega člena imajo pravico in dolžnosti da:

- ugotavljajo istovetnost neznanih oseb na območju ali v neposredni bližini objekta, ki ga varujejo;

- preprečuje nepooblaščenim osebam vstop v prostore oziroma dostop k objektom, ki jih varujejo in da te osebe tudi prisilno oddaljijo, če je to potrebno;

- zadržijo osebo, ki je bila zalotena pri kaznivem dejanju, s katerim se ogroža javna varnost ali družbeno premoženje, do prihoda pooblaščenih delavcev pristojnega državnega organa;

- pregledajo osebo ali vozilo, če sumijo, da ta prenaša oziroma prevaža predmet ali naprave, ki bi lahko ogrozile varnost ali povzročile škodo na območju ali v neposredni bližini objekta, ki ga varujejo;

- izvajajo tudi druge naloge določene v načrtu varovanja.

284. člen

Delavci organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter državnih organov so med opravljanjem nalog varovanja lahko oboroženi s strelnim orožjem, ki ga smejo uporabiti le, če ne morejo drugače:

- zavarovati življenja ljudi,

- odvrniti od sebe neposrednega protipravnega napada, s katerim je ogroženo njihovo življenje;

- odvrniti napad na objekt oziroma premoženje organizacije, ki jo varujejo.

Delavci, ki opravljajo naloge fizičnega varovanja imajo pravico uporabiti fizično silo in službenega psa v primerih, ko je dovoljena uporaba strelnega orožja, za prijetje storilca kaznivega dejanja, za preprečitev bega zadržane osebe in za odvrnitev napada nase ali na objekt, ki ga varujejo.

285. člen

Strokovna opravila v zvezi z organiziranjem in izvajanjem varovanja, vzgoje delavcev, ki opravljajo

naloge varovanja, projektiranjem, montiranjem in vzdrževanjem tehničnih naprav in podobna opravila v zvezi z izvajanjem nalog organizacij združenega dela, drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter državnih organov za varovanje materialnih dobrin lahko opravljajo tudi v ta namen organizirane in usposobljene organizacije združenega dela. Medsebojne pravice in obveznosti med organizacijo združenega dela, ki opravlja storitve varovanja po tem členu in uporabniki njenih storitev se urejajo s pogodbo.

Zadeve iz prejšnjega odstavka so zadeve posebnega družbenega pomena. Posebni družbeni pomen teh zadev se zagotavlja s sodelovanjem uporabnikov v organih upravljanja organizacije, ki opravlja storitve varovanja ter z določanjem splošnih pogojev poslovanja, usposobljenosti kadrov in opremljenosti take organizacije. Način delegiranja delegatov uporabnikov in način njihovega sodelovanja v organih upravljanja se določi s samoupravnim splošnim aktom organizacije združenega dela.

Delovno razmerje v organizaciji združenega dela, ki opravlja dejavnost iz prvega odstavka tega člena lahko sklene kdor ni bil obsojen za kaznivo dejanje zoper temelje socialistične samoupravne družbene ureditve in varnost SFR Jugoslavije, zoper človečnost in mednarodno pravo ali zoper uradno dolžnost oziroma kdor ni v kazenskem postopku za navedena kazniva dejanja.

Delavci organizacije združenega dela iz prvega odstavka tega člena imajo pri opravljanju nalog neposrednega varovanja enake pravice in dolžnosti kot delavci organizacij združenega dela, drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter državnih organov, ki organizirajo lastno službo varovanja.

Republiški sekretar za notranje zadeve predpiše splošne pogoje za opravljanje dejavnosti iz prvega odstavka tega člena ter pogoje glede opremljenosti, ki jih mora izpolnjevati organizacija združenega dela, ki tako dejavnost opravlja.

XIV. FINANCIRANJE SPLOŠNE LJUDSKE OBRAMBE IN DRUŽBENE SAMOZASČITE

286. člen

Delovni ljudje in občani zagotavljajo sredstva za uresničevanje načrtov in programov splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite na način, kot zagotavljajo uresničevanje drugih skupnih potreb v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, v krajevnih skupnostih, v samoupravnih interesnih skupnostih, v drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih oziroma kot zagotavljajo uresničevanje splošnih potreb v družbenopolitičnih skupnostih.

287. člen

Družbenopolitične skupnosti zagotavljajo sredstva za financiranje programov splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite iz svoje pristojnosti po splošnih predpisih o financiranju družbenopolitičnih skupnosti.

Sredstva za zadeve in naloge, ki so skupnega pomena za samoupravne organizacije in skupnosti na območju občine se zagotavljajo na podlagi samoupravnega sporazumevanja v skladu s tem zakonom, če za izvedbo posameznih nalog niso z zakonom določeni posebni viri.

Občine z območja pokrajine se dogovorijo o načinu zagotavljanja sredstev za izvajanje nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite skupnega pomena v pokrajini, v skladu z obsegom del in nalog, ki so jih poverile pokrajinskim organom ali za katere ocenijo, da so širšega obrambnega pomena.

288. člen

Z dogovorom o temeljih plana Socialistične republike Slovenije za posamežno srednjeročno obdobje se določijo naloge razvoja, opremljanja in usposabljanja teritorialne obrambe in druge naloge splošne ljudske obrambe, ki so skupnega pomena za obrambno pripravljenost Socialistične republike Slovenije in za katere zagotavljajo potrebna sredstva po načelu vzajemnosti ter za izenačevanje materialnih pogojev obrambnih priprav vse občine na podlagi dogovora, ki ga sklenejo občinske skupščine in izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije ter republiški štab za teritorialno obrambo.

Podrobnejši program nalog iz prejšnjega odstavka določi v prilogi k družbenemu planu Socialistične republike Slovenije Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije.

289. člen

Delavci v temeljnih organizacijah združenega dela in v delovnih skupnostih zagotavljajo sredstva za uresničevanje svojih in skupnih programov splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela oziroma delovnih skupnosti v odvisnosti od doseženega dohodka.

290. člen

Sredstva za uresničevanje programov splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v krajevnih skupnostih ter za opravljanje nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, ki so skupnega pomena za območje občine, ter za uresničevanje načela vzajemnosti pri zagotavljanju izenačevanja materialnih pogojev za razvoj teritorialne obrambe in drugih nalog splošne ljudske obrambe, ki so skupnega pomena za obrambno pripravljenost republike, zagotavljajo delavci v temeljnih organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih, delovni ljudje, ki z osebnim delom samostojno opravljajo poklicno dejavnost ter delovni ljudje, ki s samostojnim delom in z lastnimi sredstvi v lastnini občanov opravljajo obrtno ali kako drugo gospodarsko dejavnost in se jim po zakonu o davkih občanov ugotavlja dohodek, s prispevkom za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito iz dohodka (v nadaljnjem besedilu: prispevek).

Osnova za obračunavanje prispevka iz prejšnjega odstavka je osebni dohodek z vsemi obveznostmi, ki se plačujejo iz osebnega dohodka.

Višina prispevka iz dohodka iz prvega odstavka tega člena se določi na podlagi sprejetih programov splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite s samoupravnim sporazumom, ki ga sprejmejo zavezanci za prispevek. Če samoupravni sporazum ni sklenjen ali če k njemu ne pristopijo vsi zavezanci prispevka iz dohodka in zato ni zagotovljeno izvajanje sprejetega programa, se z odlokom občinske skupščine lahko predpiše za vse zavezance oziroma za tiste, ki k samoupravnemu sporazumu niso pristopili, da so dolžni izvesti postopek za samoupravno spora-

zumevanje glede prispevka za splošno ljudsko obrambo iz prvega odstavka tega člena.

291. člen

Kadar pristojni organ družbenopolitične skupnosti za izvajanje posameznih obrambnih priprav naloži nalogo organizaciji združenega dela oziroma drugi samoupravni organizaciji ali skupnosti, zagotovi družbenopolitična skupnost sredstva za izvedbo te naloge v delu, ki presega obseg potrebnih priprav te samoupravne organizacije ali skupnosti.

Če naloži družbenopolitična skupnost v zvezi z opravljanjem nalog s področja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite organizaciji združenega dela, krajevni skupnosti ali drugi samoupravni organizaciji in skupnosti kakšno nalogo iz svoje pristojnosti, mora zagotoviti sredstva za njeno izvršitev.

292. člen

Sredstva za posebne namene splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, ki se ne porabijo v letu, za katero so zagotovljena, se z enakim namenom prenesejo v naslednje leto.

293. člen

Sredstva za izobraževanje, strokovno izpopolnjevanje in usposabljanje na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite zagotavljajo:

1. organizator — za organiziranje in izvajanje programa;

2. Socialistična republika Slovenija in Izobraževalna skupnost Slovenije oziroma nosilec posamezne oblike izobraževanja za organiziranje in izvajanje programov v republiškem centru za obrambno usposabljanje;

3. organizacija združenega dela oziroma delovna skupnost, v kateri je delavec zaposlen ali opravlja funkcijo, za nadomestila osebnega dohodka delavcu in funkcionarju, če je obrambno usposabljanje ali vaja izvedena v delovnem času;

4. organizator za denarno nadomestilo osebi, ki z osebnim delom samostojno opravlja poklicno dejavnost in osebi, ki s samostojnim osebnim delom in z lastnimi sredstvi v skladu s predpisi opravlja obrtno ali kako drugo gospodarsko dejavnost ter osebi, ki ni v delovnem razmerju in se ne ukvarja s samostojno dejavnostjo, na podlagi katere se plačujejo prispevki za pokojninsko in invalidsko zavarovanje oziroma ne uveljavlja pravice do pokojnine ali do nadomestila zaradi začasne brezposelnosti.

Višina nadomestila osebi iz 4. točke prejšnjega odstavka se določa v skladu z ustreznimi določbami zakona o vojaški obveznosti; izplača pa ga družbenopolitična skupnost, če sta pouk in usposabljanje izvedena v delovnih dneh.

Temeljne in druge organizacije združenega dela ter samoupravne organizacije in skupnosti lahko določijo s posebnim samoupravnim sporazumom v občini način izplačevanja in vzajemnega pokrivanja nadomestil iz 3. točke prvega odstavka tega člena, da posamezne organizacije oziroma delovne skupnosti ne bi bile preobremenjene zaradi večjega števila delavcev, odtegnjenih z dela.

294. člen

Socialistična republika Slovenija zagotavlja sredstva:

1. za republiški štab za teritorialno obrambo in enote teritorialne obrambe za zaščito republiških organov ter za izvrševanje vojaške in materialne obveznosti za te enote in štab;

2. za graditev skladišč za republiške rezerve in drugih objektov posebnega obrambnega pomena za republiko;

3. za republiški štab za civilno zaščito in republiške potrebe civilne zaščite ter izvrševanje materialne obveznosti in obveznosti delovanja v republiškem štabu;

4. za republiško službo za opazovanje in obveščanje z republiškim centrom za obveščanje ter za izvrševanje obveznosti delovanja v republiškem centru;

5. za upravne zveze republiških organov in upravne zveze s pokrajinami;

6. za priprave republiških organov in organizacij za delo v vojni, graditev objektov, zaklonišč in nabavo, naprav, opreme in drugih sredstev, ki so nujna za njihovo delo ob naravni ali drugi nesreči in v izrednih razmerah;

7. za zadeve iz republiške pristojnosti, ki jih prenese na pokrajinske odbore;

8. za druge naloge s področja ljudske obrambe, ki so v pristojnosti republiških organov.

Socialistična republika Slovenija zagotavlja sredstva tudi za nabavo orožja, vojaške opreme in drugih sredstev posebnega pomena za obrambo določenih območij, če je to v obrambnem razvojnem načrtu posebej predvideno ali to narekujejo posebni družbeni interesi.

XV. KAZENSKKE DOLOČBE

295. člen

Z denarno kaznijo od 10.000 do 100.000 din se kaznuje za prekršek temeljna organizacija združenega dela oziroma druga samoupravna organizacija ali skupnost ali druga pravna oseba:

1. če ne organizira narodne zaščite oziroma jo ne usposablja (5. točka 30. člena, 4. točka prvega odstavka 40. člena);

2. če z načrtom za delovanje narodne zaščite ne določa njenih nalog v miru, ob naravnih in drugih nesrečah, v izrednih razmerah, ob neposredni vojni nevarnosti in v vojni ter ob drugih nevarnostih (2. odstavek 175. člena);

3. če uporabi sredstva za gradnjo zaklonišč v nasprotju s 4. odstavkom 205. člena tega zakona;

4. če kot upravljalci in uporabniki družbenega ter lastniki zasebnega premoženja in drugih vrednosti ne skrbijo za izvrševanje ukrepov za njihovo varovanje pred vojnimi dejstvomani, naravnimi in drugimi nesrečami, izrednimi razmerami ter drugimi nevarnostmi; ob njihovi neposredni ogroženosti pa ne poskrbijo za hitro in učinkovito reševanje (192. člen);

5. če kot upravljalec, uporabnik in lastnik stavbe (šole, hotela, združenega in drugega doma), stanovanjskih in drugih prostorov primernih za nastanitev, brez opravičenih razlogov ne sprejme na začasno nastanitev prebivalstva z ogroženega ali prizadetega območja (3. odstavek 213. člena);

6. če kot upravljalec, uporabnik ali lastnik tehničnih in drugih naprav in sredstev, ki so potrebna pri zaščiti in reševanju ne da le-teh, ali če se pri tem ne ravna po navodilih in odredbah pristojnega štaba za civilno zaščito (2. odstavek 219. člena);

7. če kot upravljalec, uporabnik ali kot lastnik nepremičnine ne dopusti, da se na tej nepremičnini izvršijo ukrepi, ki jih odredi pristojni štab za civilno zaščito (1. odstavek 219. člena);

8. če onemogoči prednost sporočanja in prenosa podatkov v sistemu za opazovanje in obveščanje (2. odstavek 243. člena);

9. če se v samoupravnem splošnem aktu ne določi dela, naloge in dolžnosti, ki so posebnega pomena za ljudsko obrambo ter kateri podatki se smejo za tajne podatke ljudske obrambe (1. odstavek 269. člena);

10. če zaradi posebnosti dela in poslovanja ali zaradi kakršnega koli drugega vzroka trajno ne organizira varstvo naprav, orodja, surovin, radioaktivnih snovi, jedrskega goriva, spisov, arhiva ali predmetov znatne vrednosti pred uničenjem, poškodovanjem, tatvino in drugimi oblikami škodljivega delovanja ali če ne sprejme načrta varovanja oziroma če ne organizira posebne službe varovanja oziroma če ne izvrši potrebnih ukrepov za varovanje materialnih dobrin, ki jih je določil republiški sekretar za notranje zadeve (282. člen);

11. če neuporabljen sredstva za posebne namene splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, z enakim namenom ne prenese v naslednje leto (292. člen).

Z denarno kaznijo od 2000 do 10.000 dinarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba v organizaciji združenega dela oziroma drugi samoupravni organizaciji in skupnosti ali drugi pravni osebi, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Z denarno kaznijo od 2000 do 10.000 dinarjev se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba v družbenopolitični skupnosti ali drugem državnem organu.

296. člen

Z denarno kaznijo od 2000 do 20.000 dinarjev ali zaporom do 60 dni se kaznuje za prekršek posameznik:

1. če ne deluje ali se izmika delovanju v narodni zaščiti (21. člen, 5. točka 30. člena, 4. točka prvega odstavka 40. člena);

2. če ravna v nasprotju z določbami 23. člena;

3. če ne varuje in po predpisih ne vzdržuje orožja in drugo opremo, ki mu je zaupana (24. člen);

4. če se na vpoklic pristojnega organa ne zgleda v kraju in ob času, ki sta navedena v posamičnem ali splošnem pozivu (1. odstavek 25. člena);

5. če kot upravljalec in uporabnik družbenega ter lastnik zasebnega premoženja in drugih vrednosti ne skrbi za izvrševanje ukrepov za njihovo varovanje pred vojnimi dejstvomani, naravnimi in drugimi nesrečami, izrednimi razmerami in drugimi nevarnostmi; ob njihovi neposredni ogroženosti pa ne poskrbi za hitro in učinkovito reševanje (192. člen);

6. če kot upravljalec, uporabnik in lastnik stavb, stanovanjskih in drugih prostorov primernih za nastanitev, ne sprejme na začasno nastanitev prebivalstva z ogroženega ali prizadetega območja, če tako odredi pristojni štab za civilno zaščito (213. člen);

7. če kot uporabnik ali kot lastnik nepremičnine ne dopusti, da se na tej izvršijo ukrepi za zaščito in reševanje, ki jih odredi pristojni štab za civilno zaščito, ali ovira izvršitev teh ukrepov oziroma če kot upravljalec, uporabnik ali lastnik tehničnih in drugih naprav in sredstev potrebnih za zaščito in reševanje,

teh sredstev ne da na razpolago po nalogu pristojnega štaba za civilno zaščito oziroma če teh sredstev ne da na razpolago z ustreznim osebjem (219. člen);

8. če v predpisanem roku ne prijavi pristojnemu organu nastalih sprememb iz 235. člena tega zakona.

XVI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

297. člen

Temeljne in druge organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije in skupnosti ter samoupravne stanovanjske skupnosti morajo v svojih razvojnih programih zagotoviti, da se v roku 15 let po uveljavitvi tega zakona v obstoječih objektih na območjih, kjer je obvezna graditev zaklonišč za zaklanjanje prebivalstva in materialnih dobrin, zgradijo ustrezna zaklonišča oziroma da se za ta namen prilagodijo in uporabijo ustrezni kletni prostori in drugi gradbeni ali naravni objekti, če je pri njih možno doseči odpornost zaklonišča dopolnilne zaščite.

298. člen

Organizacije združenega dela, krajevne skupnosti in druge samoupravne organizacije in skupnosti, družbenopolitične in družbene organizacije ter društva in družbenopolitične skupnosti morajo v 6 mesecih od dneva uveljavitve tega zakona uskladiti svoje samoupravne splošne akte z določbami tega zakona.

299. člen

Ko začne veljati ta zakon preneha veljati zakon o ljudski obrambi (Uradni list SRS, št. 23/76) ter uvodna načela in določbe 1. do 35. člena zakona o družbeni samozaščiti, varnosti in notranjih zadevah (Uradni list SRS, št. 47/72 in 23/76).

300. člen

Ta zakon začne veljati trideset dni po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 8-12/82

Ljubljana, dne 28. septembra 1982.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Vinko Hafner l. r.

1576.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o stanovanjskih razmerjih

Razglša se zakon o stanovanjskih razmerjih, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 28. septembra 1982, na seji Zbora občin dne 28. septembra 1982, na seji Družbenopolitičnega zbora dne 28. septembra 1982 in na seji Skupščine skupnosti socialnega varstva Slovenije dne 28. septembra 1982.

Št. 0100-10/82

Ljubljana, dne 28. septembra 1982.

Predsednik

Viktor Avbelj l. r.

ZAKON

o stanovanjskih razmerjih

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) Delavci, delovni ljudje in občani z lastnimi sredstvi, na podlagi pravice dela z družbenimi sredstvi ter na podlagi vzajemnosti in solidarnosti pridobijo stanovanjsko pravico na stanovanju, ki je družbeno lastnina.

(2) Stanovanjska pravica zagotavlja delavcem, delovnim ljudem in občanom (v nadaljnjem besedilu: imetnikom stanovanjske pravice), da pod pogoji, ki jih določa ta zakon, trajno uporabljajo stanovanje v družbeni lastnini za zadovoljevanje osebnih in družinskih stanovanjskih potreb.

(3) Stanovanjska pravica lahko preneha samo v primerih in na način, kot to določa zakon.

2. člen

(1) Pravice in obveznosti imetnikov stanovanjske pravice in imetnikov pravice do začasne uporabe stanovanj v družbeni lastnini nasproti družbeni skupnosti, se določijo s tem zakonom, s predpisi izdanimi na njegovi podlagi in s samoupravnimi splošnimi akti samoupravnih organizacij in skupnosti.

(2) Ta zakon določa tudi pravice občana, da uporablja stanovanje, na katerem ima kdo drug lastninsko pravico (v nadaljnjem besedilu: imetnik pravice do uporabe stanovanja), kot tudi pravico občana, da uporablja stanovanje na katerem ima sam lastninsko pravico (v nadaljnjem besedilu: lastnik stanovanja).

3. člen

(1) Delavci v organizacijah združenega dela in delovnih skupnosti delavci, delovni ljudje, občani in stanovalci v samoupravnih interesnih stanovanjskih skupnostih (v nadaljnjem besedilu: stanovanjske skupnosti), družbenopolitične skupnosti, druge samoupravne organizacije in skupnosti ter druge družbene pravne osebe, ki so pridobili pravico, da s stanovanjem razpolagajo, odločajo o dodeljevanju stanovanj (stanodajalci).

(2) Občani, društva in druge civilne pravne osebe imajo pravico dajati v uporabo stanovanje, na katerem imajo lastninsko pravico.

4. člen

(1) Za stanovanje po tem zakonu se šteje skupina prostorov, namenjenih za stanovanje, ki so praviloma gradbena celota in imajo poseben vhod.

(2) Za stanovanje po tem zakonu se ne štejejo:

1. prostori začasno prebivanje (časna delavska stanovanja na stavbiščih, prostori v provizoričnih objektih in podobno);

2. prostori v stavbi, zgrajeni za nastanitev posameznikov (samski domovi, dijaški in študentski domovi, domovi za ostarele občane in podobno);

3. prostori, ki so v skladu z zakonom opredeljeni kot prostori, ki se v sezoni ali od časa do časa uporabljajo za počitek ali oddih.

5. člen

(1) Za uporabnike stanovanja se štejejo po tem zakonu imetniki stanovanjske pravice (10. člen) in naslednje osebe, ki z njimi stalno stanujejo: zakonec ali oseba, katere dalj časa trajajoča življenjska skupnost z imetnikom stanovanjske pravice ima po zakonu o zakonski zvezi in družinskih razmerjih enake pravne

posledice kot zakonska zveza, otroci, posvojenci, starši in posvojitelji imetnika stanovanjske pravice in njegovega zakonca, tisti, ki jih je imetnik stanovanjske pravice dolžan vzdrževati po zakonu in tisti, ki najmanj dve leti živijo z imetnikom stanovanjske pravice v ekonomski skupnosti.

(2) Za stanovalce se štejejo po tem zakonu poleg uporabnikov stanovanja tudi druge osebe, ki stalno stanujejo z imetnikom stanovanjske pravice, podstanovanci in člani njihovega družinskega gospodinjstva, ki z njimi stanujejo, najemniki in imetniki pravice uporabe poslovnih prostorov ter njihovi lastniki, če te prostore uporabljajo.

6. člen

(1) Če se morajo uporabniki stanovanja izseliti iz stanovanja iz razlogov, ki niso nastali po njihovi krivdi, se smejo prisilno izseliti samo, če jim je zagotovljeno drugo primerno stanovanje, razen, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Če se morajo uporabniki stanovanja izseliti iz stanovanja iz razlogov, ki so nastali po njihovi krivdi, se smejo prisilno izseliti samo, če so jim zagotovljeni najpotrebnejši prostori, razen če ni s tem zakonom drugače določeno.

7. člen

(1) Za primerno stanovanje se šteje po tem zakonu stanovanje, ki ne pomeni bistvenega poslabšanja razmer uporabnikov stanovanja.

(2) Za najpotrebnejše prostore se štejejo po tem zakonu prostori, ki varujejo stanovalce pred vremenskimi nevarnostmi, njihovo pohištvo pa pred znatnejšo škodo.

(3) Na najpotrebnejših prostorih ni mogoče pridobiti stanovanjske pravice, uporabniki takih prostorov pa uživajo varstvo, kot ga imajo imetniki stanovanjske pravice.

8. člen

(1) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na stanovalca in na imetnika stanovanjske pravice, se smiselno uporabljajo tudi za lastnika družinske stanovanjske hiše, za lastnika stanovanja kot posameznega dela stavbe in za imetnika pravice do uporabe stanovanja, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(2) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na stanovanja v družbeni lastnini, se smiselno uporabljajo tudi za stanovanja v družinskih stanovanjskih hišah in za stanovanja kot posamezne dele stavb, na katerih ima kdo lastninsko pravico, če ni v tem zakonu drugače določeno.

9. člen

(1) Za reševanje sporov iz razmerij, ki jih ureja ta zakon so pristojna sodišča združenega dela; redna sodišča pa so pristojna, če gre za reševanje sporov v zvezi z oddajanjem družinskih stanovanjskih hiš in stanovanj kot posameznih delov stavb, na katerih ima kdo lastninsko pravico in v drugih primerih, določenih z zakonom.

(2) Postopki za reševanje sporov iz razmerij, ki jih ureja ta zakon, veljajo za nujne.

II. STANOVANJSKA PRAVICA IN PRAVICA DO UPORABE STANOVANJA

1. Pridobitev stanovanjske pravice

10. člen

Občan pridobi stanovanjsko pravico na stanovanju v družbeni lastnini na podlagi pravnomočne odločbe o dodelitvi stanovanja.

11. člen

(1) Stanovanjska pravica se ne sme prenašati na druge osebe, razen v primerih, ki jih določa ta zakon.

(2) Prenos stanovanjske pravice v nasprotju z določbami tega zakona nima pravnega učinka.

12. člen

(1) Občan sme imeti stanovanjsko pravico le na enem stanovanju.

(2) Uporabnik stanovanja ne more biti hkrati tudi imetnik stanovanjske pravice na drugem stanovanju, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(3) Razen v primerih, določenih s tem zakonom, je prepovedana uporaba dveh ali več stanovanj.

13. člen

(1) Kdor uporablja več stanovanj, mora v tridesetih dneh, odkar je pridobil stanovanjsko pravico oziroma začel uporabljati več stanovanj, sporočiti za stanovanjske zadeve pristojnemu občinskemu upravnemu organu (v nadaljnjem besedilu: stanovanjski organ), na katerem stanovanju bo obdržal stanovanjsko pravico oziroma katero stanovanje bo uporabljal.

(2) Če oseba iz prejšnjega odstavka ne sporoči, na katerem stanovanju bo obdržala stanovanjsko pravico oziroma katero stanovanje bo uporabljala, odloči o tem stanovanjski organ, ki hkrati tudi določi rok, v katerem mora ta oseba izprazniti druga stanovanja.

(3) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov sme lastnik v primeru iz prvega odstavka tega člena zahtevati pri stanovanjskem organu izpraznitev stanovanja, na katerem ima lastninsko pravico, če mu je to potrebno, da bi se lahko sam ali pa člani njegove družine vselili.

(4) Zahtevo po izpraznitvi stanovanja v smislu drugega odstavka tega člena lahko poda pri stanovanjskem organu krajevna in stanovanjska skupnost in vsakdo, ki ima na taki izpraznitvi pravni interes.

14. člen

(1) Če skleneta zakonsko zvezo dva imetnika stanovanjske pravice, odločata zakonca sporazumno, na katerem stanovanju bo eden od njiju obdržal oziroma pridobil stanovanjsko pravico; to svojo odločitev morata zakonca sporočiti stanovanjskemu organu v roku tridesetih dni po sklenitvi zakonske zveze. Oba zakonca pa lahko obdržita stanovanjsko pravico na svojih stanovanjih, če sta obe stanovanji neprimerni za njuno skupno prebivanje.

(2) Če sta zakonca pred sklenitvijo zakonske zveze uporabljala stanovanje skupaj z drugimi uporabniki, pridobi stanovanjsko pravico na stanovanju, za katero sta se zakonca sporazumela, da ga ne bosta obdržala, uporabnik po določbah 19. člena tega zakona.

(3) Če je katero izmed stanovanj iz prvega odstavka tega člena v lasti občana, sme lastnik, ne glede na voljo zakoncev, zahtevati pri stanovanjskem organu izpraznitev stanovanja, na katerem ima lastninsko pravico, da bi se lahko sam ali člani njegove družine vselili.

15. člen

Imetnik stanovanjske pravice na istem stanovanju more biti le ena oseba.

16. člen

Če imetnik stanovanjske pravice umre ali trajno neha uporabljati stanovanje, pridobi njegov zakonec stanovanjsko pravico na stanovanju, ki ga je soupo-

rabljat. To velja tudi za moškega in žensko katerih dalj časa trajajoča življenjska skupnost z imetnikom stanovanjske pravice ima po zakonu o zakonski zvezi in družinskih razmerjih enake pravne posledice kot zakonska zveza.

17. člen

(1) Če se zakonska zveza razveže, se lahko prejšnja zakonca sporazumeta, kdo od njiju obdrži oziroma pridobi stanovanjsko pravico na stanovanju, za katero je bil imetnik stanovanjske pravice eden od njiju.

(2) Če se prejšnja zakonca ne moreta sporazumeti o stanovanjski pravici, odloči o tem na zahtevo enega od njiju v nepravdnem postopku redno sodišče, na čigar območju je stanovanje. Sodišče upošteva pri tem stanovanjske potrebe prejšnjih zakoncev, njihovih otrok in drugih oseb, ki skupaj z njima stanujejo in druge okoliščine primera.

(3) Prejšnji zakonec, ki po sodni odločbi ne obdrži oziroma ne pridobi stanovanjske pravice, se mora izseliti iz stanovanja.

(4) Zakoncu, ki se je dolžan po prejšnjem odstavku izseliti iz stanovanja, je treba priskrbeti najpotrebnejše prostore.

(5) Določbe prejšnjih odstavkov veljajo tudi v primeru ko razpade dalj časa trajajoča življenjska skupnost moškega in ženske, ki ima po zakonu o zakonski zvezi in družinskih razmerjih enake pravne posledice kot zakonska zveza.

18. člen

(1) Uporabniki, ki skupaj z imetnikom stanovanjske pravice stanujejo v stanovanju, imajo pravico, ob pogojih iz tega zakona, neovirano osebno uporabljati to stanovanje.

(2) Uporabniki stanovanja imajo pravico iz prejšnjega odstavka tudi po smrti imetnika stanovanjske pravice.

(3) Če uporabniki stanovanja uporabljajo stanovanje tudi po smrti imetnika stanovanjske pravice, pa ni pogojev za prenos stanovanjske pravice po določbah 16. člena tega zakona, določi imetnika stanovanjske pravice stanodajalec na predlog uporabnikov.

(4) Če uporabniki ne predlagajo imetnika stanovanjske pravice v tridesetih dneh po smrti imetnika stanovanjske pravice, določi stanodajalec izmed njih imetnika stanovanjske pravice potem, ko dobi mnenje pristojnega organa skupnosti socialnega skrbstva.

(5) Če stanodajalec meni, da nihče od tistih, ki so ostali v stanovanju, ko je imetnik stanovanjske pravice umrl, ne izpolnjujejo pogojev za pridobitev stanovanjske pravice, lahko zahteva v roku dveh let po smrti imetnika stanovanjske pravice s predlogom pri sodišču združenega dela izselitev vseh, ki so ostali v stanovanju.

19. člen

(1) Imetnik stanovanjske pravice, ki trajno neha uporabljati stanovanje, izgubi stanovanjsko pravico. Steje se, da je imetnik stanovanjske pravice trajno nehal uporabljati stanovanje, če ga ne uporablja več kot šest mesecev.

(2) Uporabniki stanovanja, ki so najmanj dve leti živeli z imetnikom stanovanjske pravice, preden je nehal uporabljati stanovanje, obdržijo pravico uporabljati stanovanje. Rok dveh let se ne nanaša na mladoletne uporabnike stanovanja.

(3) Za določitev novega imetnika stanovanjske pravice veljajo v primerih iz prejšnjega odstavka določbe tretjega, četrtega in petega odstavka prejšnjega člena.

(4) Določbe drugega odstavka tega člena ne veljajo v primeru, če je imetnik stanovanjske pravice trajno nehal uporabljati stanovanje na podlagi odpovedi stanovanjskega razmerja ali na podlagi pogodbe o zamenjavi stanovanja, kakor tudi v primeru, če je bilo imetniku stanovanjske pravice v skladu s samoupravnimi splošnimi akti stanodajalca dodeljeno drugo primerno stanovanje zanj in druge uporabnike ali če je imetnik stanovanjske pravice zgradil ali kupil družinsko stanovanjsko hišo oziroma stanovanje in se vanj vselil, če je to stanovanje primerno zanj in za druge uporabnike stanovanja.

20. člen

V primeru, ko po določbah 18. in 19. člena tega zakona ni bil določen imetnik stanovanjske pravice, lahko vsak uporabnik stanovanja predlaga sodišču združenega dela, da ga določi za imetnika stanovanjske pravice. Sodišče upošteva pri določitvi imetnika stanovanjske pravice, stanovanjske potrebe uporabnika in druge okoliščine primera. Pravnomočna odločba sodišča nadomestuje odločbo o dodelitvi stanovanja.

2. Pravice imetnika stanovanjske pravice

21. člen

Brez dovoljenja imetnika stanovanjske pravice se nihče ne sme vseliti v stanovanje, ki ga on uporablja.

22. člen

(1) Imetnik stanovanjske pravice sme iz upravičenih razlogov zahtevati od vsakega uporabnika, razen od svojih mladoletnih otrok in svojega zakonca, izselitev iz stanovanja in mu dati za izselitev primeren rok, ki ne sme biti krajši od trideset dni.

(2) Če se uporabnik stanovanja na zahtevo iz prejšnjega odstavka ne izseli v določenem roku, lahko zahteva imetnik stanovanjske pravice s tožbo pri rednem sodišču njegovo izselitev.

23. člen

(1) Imetnik stanovanjske pravice lahko zamenja svoje stanovanje za stanovanje drugega imetnika stanovanjske pravice na stanovanju v družbeni lastnini.

(2) Z zamenjavo pridobi imetnik stanovanjske pravice na stanovanju, ki ga je dobil v zamenjavo, stanovanjsko pravico.

(3) Zamenjava stanovanj ni dovoljena:

1. če je katero od stanovanj, ki se naj zamenja, v hiši, ki se mora po odločbi pristojnega organa podreti;

2. če je tako stanovanje v hiši, za katero je vložen zahteva za razlastitev;

3. če je imetniku stanovanjske pravice odpovedano stanovanjsko razmerje, dokler ni odpoved umaknjena ali pa zavržena s pravnomočno sodno odločbo;

4. če gre za navidežno zamenjavo.

(4) Uporabniki stanovanj lahko nasprotujejo zamenjavi, če bi se z njo bistveno poslabšale njihove stanovanjske razmere.

(5) Za navidežno zamenjavo stanovanj se šteje zlasti, če eden izmed imetnikov stanovanjske pravice dejansko ne izvrši zamenjave, če po izvršeni zamenjavi brez opravičenih razlogov ne uporablja stanovanja najmanj šest mesecev, če eden izmed imetnikov stanovanjske pravice, ki zamenjuje to stanovanje, gradi hišo ali ima sklenjeno kupno pogodbo za stanovanje.

24. člen

(1) Pogodba o zamenjavi stanovanj v družbeni lastnini mora biti sklenjena v pisni obliki.

(2) Pogodba, ki ni sklenjena v pisni obliki, nima pravnega učinka.

(3) Imetnika stanovanjske pravice morata dostaviti po en izvod pogodbe o zamenjavi stanovanj stanodajalcema in stanovanjski skupnosti ter skupnosti stanovalcev.

25. člen

(1) Za zamenjavo stanovanj v družbeni lastnini je potrebno soglasje obeh stanodajalcev; to soglasje mora imetnika stanovanjske pravice pridobiti preden skleneta pogodbo o zamenjavi stanovanj.

(2) Stanodajalec lahko zavrne soglasje za zamenjavo stanovanj v družbeni lastnini, če je stanovanje namenjeno le za osebe, določene s splošnim aktom o dodeljevanju stanovanj oziroma s splošnim aktom o dodeljevanju solidarnostnih stanovanj, imetnik stanovanjske pravice, ki naj bi se z zamenjavo v to stanovanje vselil, pa ne spada med take osebe.

(3) Soglasje za zamenjavo stanovanj ali zavrnitev soglasja morata biti pisnena, zavrnitev soglasja pa mora biti obrazložena.

(4) Tisti, kateremu stanodajalec v tridesetih dneh od dneva, ko mu je bila predložena zahteva za soglasje, ne izda soglasja ali ga zavrne, lahko zahteva v petnajstih dneh od poteka roka za izdajo soglasja oziroma od dneva zavrnitve pri sodišču združenega dela, naj ugotovi, da ima predlagatelj pravico do zamenjave stanovanja.

(5) Tisti, ki misli, da je prizadet v svojih pravicah, ker je zamenjava stanovanj sklenjena v nasprotju z določbami tega zakona ali samoupravnim splošnim aktom o dodelitvi stanovanj, lahko pogodbo o zamenjavi izpodbija s predlogom pri sodišču združenega dela.

26. člen

Imetnik stanovanjske pravice lahko uporablja v skladu z določbami tega zakona in samoupravnimi splošnimi akti stanodajalca posamezne prostore v stanovanju za opravljanje dovoljene dejavnosti, lahko pa jih odda komu drugemu kot podstanovalcu za prebivanje ali za opravljanje dovoljene dejavnosti.

3. Obveznosti imetnika stanovanjske pravice

27. člen

(1) Imetnik stanovanjske pravice mora ravnati pri uporabi stanovanja skrbno in stanovanje varovati pred okvarami in poškodbami.

(2) Imetnik stanovanjske pravice mora uporabljati stanovanje na tak način, da drugih imetnikov stanovanjske pravice ne ovira v mirni uporabi njihovih stanovanjskih prostorov in skupnih prostorov.

28. člen

(1) Posamezne prostore v stanovanju sme imetnik stanovanjske pravice uporabljati za opravljanje dejavnosti iz 26. člena tega zakona samo z dovoljenjem stanovanjskega organa; ta zahteva poprej mnenje stanodajalca in hišnega sveta.

(2) Dovoljenje ni potrebno, če uporablja uporabnik stanovanja posamezne prostore v stanovanju za umetniško dejavnost v skladu z določbami drugega odstavka prejšnjega člena.

29. člen

(1) Imetnik stanovanjske pravice ne sme izvrševati sprememb na stanovanjskih prostorih ter opremljati in napravah v stanovanju, ki so sestavni del stanovanja, brez poprejšnjega soglasja stanodajalca in skupnosti stanovalcev.

(2) Brez soglasja lastnika tudi ni mogoče izvrševati sprememb iz prejšnjega odstavka v stanovanjih, ki so v lasti občanov.

30. člen

Imetnik stanovanjske pravice je dolžan dopustiti, da se izvršijo v stanovanju dela, ki so potrebna, da se v hiši opravijo popravila ali koristne izboljšave, pa jih drugače ni mogoče izvršiti, ali pa le z nesorazmernimi stroški. Popravila oziroma izboljšave se morajo izvršiti v najkrajšem času in z motnjami, ki najmanj prizadejejo stanovalce.

31. člen

Imetnik stanovanjske pravice mora plačevati stanarino in druge obveznosti po predpisih o stanovanjskem gospodarstvu od dneva, ko je prevzel stanovanje.

32. člen

(1) Imetnik stanovanjske pravice trpi stroške za popravila v stanovanju ali na drugih delih hiše, ki jih povzroči po svoji krivdi.

(2) Za škodo, ki jo povzročijo stanovalci po svoji krivdi, je odgovoren imetnik stanovanjske pravice solidarno s stanovalci.

33. člen

(1) Po prenehanju stanovanjskega razmerja mora imetnik stanovanjske pravice izročiti stanovanje skupnosti stanovalcev oziroma lastniku stanovanja v takem stanju, v kakršnem ga je prevzel; pri tem se upošteva jo spremembe, do katerih je prišlo zaradi normalne rabe stanovanja ter izboljšave in spremembe v stanovanju, ki jih je imetnik stanovanjske pravice izvršil na svoje stroške v soglasju s skupnostjo stanovalcev.

(2) Skupnost stanovalcev v samoupravnem splošnem aktu določi, kdo skupaj z imetnikom stanovanjske pravice pisмено ugotovi, v kakšnem stanju je stanovanje ob izročitvi, kakor tudi postopek in način ugotavljanja stanja stanovanja ob izročitvi, če imetnik stanovanjske pravice pri tem ne sodeluje.

4. Pravice do uporabe stanovanja

34. člen

(1) Občan pridobi pravico do uporabe stanovanja v družinski stanovanjski hiši oziroma na stanovanju kot posameznem delu stavbe v lasti občana na podlagi stanovanjske pogodbe, ki jo sklene z lastnikom stanovanjske hiše oziroma stanovanja kot posameznega dela stavbe.

(2) Stanovanjska pogodba se sklene za določen ali nedoločen čas.

(3) Stanovanjska pogodba mora biti sklenjena v pisni obliki.

III. DODELJEVANJE STANOVANJ

35. člen

(1) Stanovanja v družbeni lastnini se dodeljujejo z odločbo o dodelitvi stanovanja, ki jo izda pooblaščen organ stanodajalca v skladu s samoupravnim splošnim aktom o dodelitvi stanovanj.

(2) Odločba o dodelitvi stanovanja mora biti obrazložena in objavljena na način, kot to določa samoupravni splošni akt o dodelitvi stanovanj.

36. člen

(1) Stanodajalec s samoupravnim splošnim aktom o dodelitvi stanovanj določi zlasti osnove in merila za prednostni red, po katerem se dodelijo stanovanja, največjo površino stanovanja glede na število družinskih članov (stanovanjski standardi) in postopek za sprejem prednostnega vrstnega reda upravičencev za dodelitev stanovanj.

(2) Stanodajalec sprejme in objavi prednostni vrstni red upravičencev za dodelitev stanovanj v skladu z določbami svojega samoupravnega splošnega akta o dodelitvi stanovanj.

37. člen

(1) Zoper odločbo o dodelitvi stanovanja in zoper prednostni vrstni red lahko vloži v petnajstih dneh od dneva, ko je bila vročena odločba o dodelitvi stanovanja, oziroma ko je bil objavljen prednostni vrstni red, ugovor na pristojni organ stanodajalca tisti, ki je določen z odločbo za imetnika stanovanjske pravice, ter vsak, kdor meni, da je kršen njegov interes in da po samoupravnem splošnem aktu o dodelitvi stanovanj lahko dobi stanovanje.

(2) Sklep o ugovoru zoper prednostni vrstni red mora biti obrazložen.

(3) Odločba o ugovoru zoper odločbo o dodelitvi stanovanja mora biti obrazložena.

38. člen

(1) Tisti, ki z ugovorom iz prejšnjega člena ni uspel, lahko vloži v petnajstih dneh od dneva vročitve sklepa oziroma odločbe predloga za odpravo sklepa oziroma odločbe pri sodišču združenega dela.

(2) Vložitev predloga za odpravo sklepa oziroma odločbe zadrži izvršitev sklepa oziroma odločbe.

39. člen

(1) V skladu s predpisi, ki urejajo dodeljevanje stanovanj za nosilce družbenih funkcij, se nosilcu take funkcije lahko dodeli v začasno uporabo stanovanje v drugem kraju za čas, dokler opravlja to funkcijo.

(2) Pravico dočasne uporabe stanovanja pridobi oseba iz prejšnjega odstavka, ko sklene s stanodajalcem pogodbo o uporabi stanovanja za določen čas.

40. člen

(1) Pravico dočasne uporabe stanovanja, namenjenega osebi, ki opravlja službeno dolžnost (stanovanje v kazensko-poboljševalnih zavodih in v objektih organov za notranje zadeve, na letališčih, na železniških postajah in drugih objektih železniške transportne organizacije, šolskih poslopih, zdravstvenih zavodih in podobno) lahko pridobi le oseba, ki opravlja službeno dolžnost, zvezano s stavbo, v kateri je stanovanje.

(2) Pravico dočasne uporabe stanovanja, namenjenega za hišnika, kurjača ali podobno, lahko pridobi le oseba, ki opravlja takšna dela v hiši, v kateri je stanovanje. Stanodajalec določi stanovanje namenjeno za hišnika.

(3) Pravico dočasne uporabe stanovanja pridobi oseba iz prvega in drugega odstavka tega člena, ko sklene pogodbo o začasni uporabi stanovanja.

(4) Pravico oddati stanovanje v stavbah iz prvega odstavka tega člena ima stanodajalec.

(5) Pravico oddati stanovanje iz drugega odstavka tega člena ima hišni svet.

41. člen

Na stanovanju, ki je zgrajeno s pomočjo sredstev za solidarnostno graditev stanovanj, pridobijo stanovanjsko pravico občani, v skladu s splošnim aktom samoupravne stanovanjske skupnosti o dodeljevanju solidarnostnih stanovanj.

42. člen

V primerih, ko je razlastitveni upravičenec po predpisih o razlastitvi dolžan priskrbeti drugo stanovanje prejšnjemu lastniku, ki gradi ali kupuje stanovanjsko hišo ali stanovanje, se sklene pogodba o uporabi stanovanja za določen čas, ki ne sme biti daljši od petih let.

43. člen

Za stanovanje v stavbi za katero je pristojni organ odločil, da jo je treba podreti ali prenoviti, se lahko sklene pogodba o začasni uporabi stanovanja za čas do poteka roka, ko naj se začne stavba podirati ali prenavljati.

44. člen

(1) Če imetnik stanovanjske pravice oziroma imetnik pravice do uporabe stanovanja po dogovoru s stanodajalcem ali lastnikom začasno uporablja stanovanje, dokler mu stanodajalec ali lastnik ne priskrbi dogovorjenega stanovanja, se sklene pogodba o začasni uporabi stanovanja.

(2) Razen v primerih, ko je po določbah tega zakona imetniku stanovanjske pravice mogoče odpovedati za nedoločen čas sklenjeno stanovanjsko razmerje, se imetnik stanovanjske pravice iz prejšnjega člena in prejšnjega odstavka ni dolžan izseliti dokler mu stanodajalec ali lastnik ne omogoči vselitve v dogovorjeno stanovanje.

45. člen

(1) Stanodajalec je dolžan dodeliti prazno stanovanje.

(2) Hišni svet obvesti o izpraznitvi stanovanja pristojni organ stanodajalca in samoupravno stanovanjsko skupnost občine.

(3) Če stanodajalec ne dodeli praznega stanovanja najkasneje v enem mesecu, ko je bilo stanovanje zgrajeno ali izpraznjeno, je sam dolžan plačati stanarino in druge obveznosti po predpisih o stanovanjskem gospodarstvu za prazno stanovanje za ves čas, ko se stanovanje ne dodeli.

(4) Določbi prvega in tretjega odstavka tega člena veljata tudi za stanovanja v družinskih stanovanjskih hišah in za stanovanja kot posamezne dele stavbe, ki so v lasti občanov.

46. člen

Določbe 35., 37. in 38. člena tega zakona veljajo tudi za prenos stanovanjske pravice na zasedenem stanovanju na drugo osebo.

IV. STANOVANJSKO RAZMERJE

1. Nastanek stanovanjskega razmerja

47. člen

(1) Stanovanjsko razmerje med občanom, ki je pridobil stanovanjsko pravico na stanovanju v družbeni lastnini, in stanodajalcem, skupnostjo stanovalcev in

stanovanjsko skupnostjo nastane z dnem, ko ta občan prevzame stanovanje.

(2) Pred prevzemom stanovanja v družbeni lastnini podpiše imetnik stanovanjske pravice izjavo, da bo uporabljal stanovanje v skladu s samoupravnimi splošnimi akti skupnosti stanovalcev, če ni v tem zakonu drugače določeno, in vplačati stanodajalcu sredstva lastne udeležbe.

(3) Preden imetnik stanovanjske pravice podpiše izjavo, da bo uporabljal stanovanje v družbeni lastnini v skladu s samoupravnimi splošnimi akti, se mu morajo vročiti ti samoupravni splošni akti. Če brez utemeljenega razloga ne podpiše izjave v petnajstih dneh od tedaj, ko mu je bila predložena v podpis, izgubi stanovanjsko pravico na tem stanovanju in stanovanjsko razmerje ne nastane.

(4) Če se skupnost stanovalcev še ni konstituirala in ni sprejela samoupravnih splošnih aktov iz drugega odstavka tega člena, lahko imetnik stanovanjske pravice prevzame stanovanje, izjavo pa podpiše takrat, ko so ti akti sprejeti. Če brez utemeljenega razloga ne podpiše izjave, se šteje da nezakonito zaseda stanovanje in se zoper njega lahko uvede postopek po 50. členu tega zakona.

(5) Stanovanjsko razmerje med občanom in lastnikom stanovanja, nastane z dnem vselitve na podlagi stanovanjske pogodbe.

2. Prevzem stanovanja

48. člen

(1) Potem ko občan pridobi stanovanjsko pravico (10. člen) in predloži potrdilo, da je vplačal stanodajalcu sredstva lastne udeležbe oziroma potem ko pridobi pravico do uporabe stanovanja (34. člen) prevzame stanovanje od skupnosti stanovalcev oziroma lastnika stanovanja.

(2) Ob prevzemu stanovanja se z zapisnikom ugotovi njegovo stanje oziroma pomanjkljivosti v njem. Samoupravni splošni akt skupnosti stanovalcev določi, kdo skupaj z imetnikom stanovanjske pravice pisмено ugotovi, v kakšnem stanju je stanovanje ob prevzemu.

(3) V stanovanjskih hišah v družbeni lastnini, kjer se skupnost stanovalcev ni konstituirala, prevzame imetnik stanovanjske pravice stanovanje od stanodajalca.

49. člen

Če občan brez upravičenega vzroka ne prevzame stanovanja v tridesetih dneh, ko je pridobil stanovanjsko pravico, izgubi stanovanjsko pravico na tem stanovanju.

50. člen

(1) Če se kdo vseli v stanovanje v nasprotju z določbami tega zakona, izda stanovanjski organ po uradni dolžnosti ali na zahtevo prizadetega odločbo o izpraznitvi stanovanja.

(2) Zoper odločbo o izpraznitvi stanovanja je v treh dneh od njene vročitve dovoljena pritožba. Vložena pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(3) Odločbo iz prvega odstavka tega člena ni mogoče izdati, če sta pretekli dve leti od vselitve v stanovanje.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko stanodajalec oz. prizadeti zahteva v roku iz prejšnjega odstavka s predlogom pri sodišču združenega dela oziroma tožbo pri rednem sodišču izpraznitev stanovanja. Predloga oziroma tožbe ne more vložiti tisti, ki je predlagal uvedbo upravnega postopka. Prav tako

ne more predlagati uvedbe upravnega postopka tisti, ki je vložil predlog oziroma tožbo pri sodišču.

(5) Ob prisilni izvršitvi odločbe iz prvega odstavka četrtega odstavka tega člena ne pripadajo tistemu, ki je izseljen, niti najpotrebnejši prostori.

(6) Kdor se je vselil v stanovanje v nasprotju z določbami tega zakona, trpi vso škodo in stroške, ki so bili povzročeni v zvezi z njegovo nezakonito vselitvijo.

51. člen

Če se vselitev po prvem odstavku iz prejšnjega člena pripravlja ali je v teku, so organi milice dolžni tako vselitev preprečiti.

3. Vzdrževanje in popravilo stanovanja

52. člen

Stanovalci v skupnosti stanovalcev so skupaj z delavci, delovnimi ljudmi in občani, organiziranimi v stanovanjski skupnosti, odgovorni za vzdrževanje in vzajemno gospodarjenje s stanovanji v družbeni lastnini v skladu s predpisi o stanovanjskem gospodarstvu in dogovorjenimi osnovami in merili samoupravnega sporazuma o temeljih plana stanovanjske skupnosti.

53. člen

(1) Če je potrebno v stanovanju za stanje, v kakršnem ga je treba vzdrževati po predpisih o stanovanjskem gospodarstvu, popravilo, ki ne gre na račun imetnika stanovanjske pravice, lahko ta zahteva od skupnosti stanovalcev oziroma od lastnika hiše ali lastnika stanovanja kot posameznega dela stavbe, tako popravilo.

(2) Če zavezanec iz prejšnjega odstavka ne izvrši v primernem roku popravila, lahko izvrši tako popravilo imetnik stanovanjske pravice sam, če predhodno sodišče združenega dela oziroma redno sodišče v nepravnem postopku ugotovi potrebo po popravilu.

(3) Imetnik stanovanjske pravice lahko izvrši popravilo tudi brez ugotavljanja potrebe v smislu prejšnjega odstavka, če je popravilo neodložljivo, da se zavaruje življenje ali zdravje stanovalcev ali zavaruje stanovanje in oprema v njem pred večjo škodo.

4. Spreminjanje stanovanjskih prostorov v druge namene

54. člen

(1) Stanovanjski prostori se lahko spremenijo v poslovne prostore ali v prostore za drugo namembnost samo z dovoljenjem, ki ga izda stanovanjski organ na zahtevo stanodajalca oziroma lastnika družinske stanovanjske hiše ali stanovanja kot posameznega dela stavbe, potem ko je dobil mnenje skupnosti stanovalcev.

(2) Stanovanjski organ mora pred izdajo dovoljenja iz prvega odstavka dobiti mnenje za urbanizem pristojnega občinskega upravnega organa.

(3) Predlagatelj mora zahtevati za dovoljenje po prvem odstavku predložiti dokaz, da je, oziroma da bo zgradil ali na drug način pridobil iz sredstev, ki niso namenjena za stanovanjsko graditev, ustrezne nove druge stanovanjske prostore v istem kraju, oziroma dokaz, da je zagotovljena izpolnitev te obveznosti v določenem roku.

(4) Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za spreminjanje stanovanjskih prostorov v prostore za vzgojno-varstvene namene, če tako določajo planski in drugi samoupravni akti skupnosti otroškega varstva, stano-

vanske skupnosti oziroma skupnosti socialnega varstva, kakor tudi za spreminjanje stanovanjskih prostorov dveh najnižjih kategorij v poslovne prostore na podlagi planov samoupravne stanovanjske skupnosti.

V. PRENEHANJE STANOVANJSKEGA RAZMERJA

55. člen

(1) Imetnik stanovanjske pravice lahko odpove stanovanjsko razmerje vselej, ne da bi moral za to navajati razlog.

(2) Imetnik stanovanjske pravice odpove stanovanjsko razmerje stanodajalcu pismeno z veljavnostjo prvega dne v naslednjem mesecu; odpovedni rok poteče zadnji dan v mesecu, ko je odpoved začela veljati.

56. člen

(1) Stanodajalec lahko odpove imetniku stanovanjske pravice stanovanjsko razmerje:

— če uporablja stanovanje v nasprotju s samoupravnimi splošnimi akti stanodajalca in skupnosti stanovalcev ali na tak način, da nastaja v stanovanju, skupnih prostorih ali napravah po njegovi krivdi škoda;

— če ne plača stanarine in drugih obveznosti po predpisih o stanovanjskem gospodarstvu zapored tri mesece ali tri mesece v zadnjih dveh letih, če ni dogovorjen daljši rok;

— če sam ali drug stanovalec uporablja stanovanje na tak način, da stanovalec v drugem stanovanju ovira v mirni uporabi stanovanja.

(2) Iz razlogov iz prejšnjega odstavka stanodajalec lahko odpove stanovanjsko razmerje le tedaj, če je bil predhodno poslan imetniku stanovanjske pravice priporočeno po pošti pismen opomin in če v tridesetih dneh imetnik stanovanjske pravice ni odpravil škode oziroma če ni prenehal z ravnanjem, zaradi katerega se daje odpoved.

(3) Stanodajalec je dolžan odpovedati imetniku stanovanjske pravice razmerje iz razlogov, navedenih v prvem odstavku tega člena, če to zahteva skupnost stanovalcev. Če stanodajalec v tridesetih dneh po prejemu te zahteve ne odpove stanovanjskega razmerja, je sam dolžan kriti povzročeno škodo in zaostalo stanarino ter druge obveznosti po predpisih o stanovanjskem gospodarstvu.

57. člen

(1) Imetniku stanovanjske pravice ni mogoče odpovedati stanovanjskega razmerja zato, ker ni plačal stanarine in drugih obveznosti po predpisih o stanovanjskem gospodarstvu za tisti čas, ko je bil začasno brezposlen in ima pravico do denarnega nadomestila med brezposelnostjo, ali iz kakšnega podobnega opravičenega vzroka, če je za ta čas plačal stanarino in druge obveznosti sorazmerno denarnemu nadomestilu in drugim dohodkom.

(2) Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo, če zmorejo drugi uporabniki stanovanja plačati stanarine in drugih obveznosti.

(3) Neporavnane obveznosti iz prvega odstavka mora imetnik stanovanjske pravice poravnati, ko se zaposli, najpozneje pa v roku trikrat daljšem od časa, kolikor je bil brez posla.

58. člen

(1) Stanovanjsko razmerje preneha, če so imetnik stanovanjske pravice in uporabnik stanovanja nehali uporabljati stanovanje in brez presledka več kot šest mesecev niso več stanovali v njem, ne glede na to ali

so bili takrat v državi ali v tujini, ali če je stanovanje v celoti oddano podstanovalcem, ali če stanovanje uporablja oseba, ki po tem zakonu ni uporabnik stanovanja.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka ne pripadajo tistemu, ki se mu nalaga izpraznitev stanovanja niti najpotrebnejši prostori.

(3) Iz razlogov prvega odstavka tega člena stanovanjsko razmerje ne preneha:

1. če je imetnik stanovanjske pravice vpoklican v Jugoslovansko ljudsko armado;

2. če je imetnik stanovanjske pravice na zdravljenju;

3. če imetnik stanovanjske pravice v skladu s samoupravnim splošnim aktom stanodajalca odda v uporabo prazno ali delno opremljeno stanovanje drugemu za čas, dokler stanovanje sam ne uporablja;

4. če je imetnik stanovanjske pravice, ki je v delovnem razmerju v organizaciji združenega dela, državnem organu ali družbenopolitični organizaciji, moral zaradi premestitve nastopiti delo v drugem kraju v državi, dokler v tem drugem kraju ne pridobi primerenega stanovanja;

5. če imetnik stanovanjske pravice uporablja začasno prebivanje prostorov iz druge točke drugega odstavka 4. člena in 39. člena tega zakona.

59. člen

Če se število uporabnikov stanovanja zmanjša tako, da površina stanovanja dvakratno presega površino določeno s samoupravnim splošnim aktom iz 36. člena tega zakona, stanodajalec lahko odpove stanovanjsko razmerje imetniku stanovanjske pravice na tem stanovanju potem, ko mu dodeli drugo spremenjenim okoliščinam primerno stanovanje.

Stroške preselitve imetnika stanovanjske pravice iz prejšnjega odstavka v drugo stanovanje je dolžan poravnati stanodajalec.

60. člen

(1) Stanodajalec odpove stanovanjsko razmerje imetniku stanovanjske pravice, ki ima v lastnini prazno družinsko stanovanjsko hišo ali stanovanje kot posamezen del stavbe, če je to stanovanje primerno (7. člen tega zakona).

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka ne pripadajo tistemu, ki se mu nalaga izpraznitev stanovanja niti najpotrebnejši prostori.

(3) Če družinska stanovanjska hiša še ni dograjena, imetnik stanovanjske pravice iz prvega odstavka tega člena pa bi jo lahko dogradil, sodišče potrdi odpoved stanovanjskega razmerja in določi izpraznitveni rok, upoštevajoč vse okoliščine primera, zlasti čas, v katerem bo mogoče stavbo dograditi, premoženjske razmere imetnika stanovanjske pravice in posojila, ki jih je dobil za gradnjo.

61. člen

(1) Občan, ki je v delovnem razmerju v organizaciji združenega dela, državnem organu ali družbenopolitični organizaciji in kot tak odhaja na delo v tujino, občan, ki odhaja v tujino na delo kot strokovnjak s soglasjem pristojnega organa, občan, ki odhaja v tujino začasno na delo s posredovanjem skupnosti za zaposlovanje ter občan, ki odhaja v tujino na šolanje ali specializacijo, odbrži ne glede na določbe 58. člena tega zakona stanovanjsko pravico, če ta odsotnost ne traja dalj kot štiri leta. Po poteku tega roka stanodajalec lahko odpove imetniku stanovanjske pravice stanovanjsko razmerje.

(2) Določbe prejšnjega odstavka veljajo tudi, kadar odhajajo občani z enakim namenom začasno v kakšen drug kraj v državi.

(3) Delovnim ljudem na delu pri diplomatskih in konzularnih predstavništvih, pri državnih misijah in predstavništvih mednarodnih organizacij ni mogoče odpovedati stanovanjskega razmerja iz razlogov v prvem odstavku 58. člena tega zakona.

(4) V primerih iz prejšnjih odstavkov lahko imetnik stanovanjske pravice odda stanovanje ali del stanovanja s poprejšnjim soglasjem stanodajalca; v takem primeru se sklene s tem stanovalcem pogodba o uporabi stanovanja za določen čas, ki ne sme biti daljši, kot je čas določen v prvem odstavku tega člena.

(5) Če imetnik stanovanjske pravice odda stanovanje ali del stanovanja v nasprotju z določbo prejšnjega odstavka, lahko stanodajalec zahteva izselitev novega stanovalca po določbah 50. člena tega zakona.

62. člen

(1) Če je dobil imetnik stanovanjske pravice stanovanje od organizacije združenega dela, delovne skupnosti oziroma druge družbene pravne osebe kot stanodajalca, mu ta lahko odpove stanovanjsko razmerje tudi tedaj, kadar mu preneha delovno razmerje pri stanodajalcu:

- po lastni izjavi, razen v primeru upokojitve in
- po njegovi krivdi.

(2) Stanodajalec lahko odpove v primerih iz prejšnjega odstavka imetniku stanovanjske pravice stanovanjsko razmerje le v treh mesecih po pravnomočni odločitvi o prenehanju delovnega razmerja.

(3) Določba prvega odstavka ne velja za imetnika stanovanjske pravice, ki je dopolnil deset let delovne dobe, od tega, če je tako določeno s samoupravnim splošnim aktom stanodajalca, najmanj pet let delovne dobe pri stanodajalcu.

63. člen

(1) Osebi, ki je pridobila pravico do začasne uporabe stanovanja v drugem kraju po 39. členu tega zakona, preneha ta pravica, ko preneha opravljati družbeno funkcijo v tem kraju. Ob izselitvi ne pripadajo tej osebi niti najpotrebnejši prostori.

(2) Osebi, ki je pridobila pravico do začasne uporabe stanovanja po 40. členu tega zakona, preneha ta pravica tedaj, kadar iz razlogov, ki jih je sama povzročila, neha opravljati službeno dolžnost oziroma dela v hiši, v kateri je stanovanje. Ob izselitvi priskrbi stanodajalec oziroma za osebe iz drugega odstavka 40. člena tega zakona samoupravna stanovanjska skupnost tej osebi primerno stanovanje le v primeru, če je prenehala opravljati službeno dolžnost oziroma dela v hiši iz razlogov, ki jih ni povzročila ali če je opravljala službeno dolžnost oziroma dela v hiši do upokojitve.

(3) Osebi, ki je pridobila pravico do začasne uporabe stanovanja po 42., 43. in 44. členu tega zakona preneha ta pravica s potekom časa, za katerega je bila sklenjena pogodba o uporabi stanovanja, oziroma v primerih iz 43. in 44. člena tega zakona, ko ji stanodajalec omogoči vselitev v dogovorjeno stanovanje.

64. člen

(1) Imetniku stanovanjske pravice, ki se je nastanil v domu za ostarele občane, lahko stanodajalec odpove stanovanjsko razmerje, če je imetnik stanovanjske pravice pisмено izjavil, da se je nastanil v domu z namenom stalnega bivanja in če s to izjavo soglašajo pristojni organ skupnosti socialnega skrbstva in pristojni organ doma za ostarele, v katerem se je nastanil.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka sklene pristojni organ doma za ostarele občane z imetnikom stanovanjske pravice pogodbo, s katero mu zagotovi pravico do stalnega bivanja v tem domu.

(3) Če imetnik stanovanjske pravice prekliče izjavo iz prvega odstavka tega člena, mu je stanodajalec dolžan v enem letu od dneva prejema preklica izjave priskrbeti primerno stanovanje.

65. člen

(1) Imetniku stanovanjske pravice se v primeru spora odpoveduje stanovanjsko razmerje s predlogom pri sodišču združenega dela.

(2) Imetniku pravice do uporabe stanovanja se v primeru spora odpoveduje stanovanjsko razmerje s tožbo, ki se vložijo pri rednem sodišču.

66. člen

(1) Odločbe oziroma sodbe, s katero se ugotovi odgovornost za stanovanjskega razmerja, ni mogoče izvršiti, dokler ne preteče rok, ki ga sodišče določi za prostovoljno izvršitev; ta rok ne sme biti krajši kot petnajst dni in ne daljši kot trideset dni, računano od dneva, ko je imetniku stanovanjske pravice oziroma imetniku pravice do uporabe stanovanja vročena odločba oziroma sodba.

(2) Odločbe oziroma sodbe, s katero se imetniku stanovanjske pravice nalaga izpraznitev stanovanja, ni mogoče izvršiti, preden mu izvršilni upravičenec ne priskrbi primerno stanovanje ali najpotrebnejše prostore, če je k temu zavezan po tem zakonu, samoupravnem splošnem aktu stanodajalca ali po stanovanjski pogodbi.

(3) Če gre za prisilno izselitev imetnika stanovanjske pravice v najpotrebnejše prostore, odločbe oziroma sodbe ni mogoče izvršiti, če je med uporabniki stanovanja kakšna oseba, katere življenje ali zdravje bi bilo ogroženo s takšno preselitvijo. Preden sodišče v takem primeru odloči o izvršitvi odločbe oziroma sodbe, mora zahtevati tudi mnenje pristojnega organa skupnosti socialnega skrbstva.

(4) Predlogu za dovolitev prisilne izselitve v najpotrebnejše prostore je treba predložiti overjeno izjavo stanodajalca, da daje na voljo najpotrebnejše prostore.

67. člen

(1) Stanovanjsko razmerje preneha, če je treba hišo ali del hiše, v kateri je stanovanje, po odločbi pristojnega organa podreti, ali če je treba na podlagi take odločbe izseliti stanovalce iz stanovanj, ker stanovanje ne ustreza higienskemu pogojem, ker stavba ni več stabilna in ogroža življenje in varnost stanovalcev ali iz drugih podobnih utemeljenih razlogov.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka ni treba imetniku stanovanjske pravice odpovedati stanovanjskega razmerja; imetnik stanovanjske pravice in uporabniki stanovanja se izselijo na podlagi odločbe stanovanjskega organa.

(3) Če z zakonom ni drugače določeno, se izselitev iz razlogov, navedenih v prvem odstavku tega člena, lahko izvrši šele, ko je zagotovljeno drugo primerno stanovanje.

(4) Pritožba zoper odločbo pristojnega organa iz prvega odstavka tega člena, ki je izdana zaradi varstva življenja in varnosti stanovalcev, ne zadrži izvršitve odločbe.

68. člen

(1) Nihče ne sme brez dovoljenja stanovanjskega organa in soglasja hišnega sveta preurejati podstreš-

nih, kletnih in drugih skupnih prostorov v stanovanjski hiši v družbeni lastnini.

(2) Hišni svet lahko odkloni soglasje za preureditev iz prejšnjega odstavka v primeru, če se s tem zmanjša vrednost stanovanjske hiše ali če se poslabšajo pogoji bivanja v hiši ali če bi preureditev povzročila znatno večje stroške vzdrževanja skupnih delov in naprav v hiši.

(3) Imetniki stanovanjske pravice in lastniki stanovanja, kot posameznega dela stavbe se ne morejo upirati preureditvam podstrešnih, kletnih in drugih skupnih prostorov v stavbi, ki je v družbeni lastnini, če se z njimi znatno ne poslabšajo pogoji bivanja v stavbi. Imetnik stanovanjske pravice oziroma lastnik stanovanja kot posameznega dela stavbe lahko zahteva, naj redno sodišče v nepravdnem postopku izda sklep, s katerim ugotovi, da bi se s preureditvijo znatno poslabšali pogoji bivanja v hiši. S tem sklepom sodišče razveljavi soglasje hišnega sveta, če je bilo to že dano.

(4) V primeru, da hišni svet ne da soglasja za preureditev podstrešnih, kletnih in drugih prostorov, lahko zahteva tisti, ki ima na preureditvi interes, da redno sodišče v nepravdnem postopku izda sklep, ki nadomesti soglasje hišnega sveta.

(5) Dovoljenje stanovanjskega organa in soglasje hišnega sveta ni potrebno v primerih, ko se izvaja prenova stanovanj in stanovanjskih hiš v skladu s sprejetimi programi prenove na podlagi planskih aktov stanovanjske skupnosti.

(6) Medsebojna razmerja v zvezi s preureditvijo določijo investitor, stanovanjska skupnost in skupnost stanovalcev s pogodbo.

(7) Če se podstrešni, kletni in drugi prostori preuredijo v stanovanje ali poslovne prostore, izgubijo imetniki stanovanjske pravice in lastniki stanovanj kot posamezniki delov stavbe pravico do souporabe skupnih prostorov.

(8) Lastniki stanovanj kot posameznih delov stavbe imajo zaradi preureditve podstrešnih, kletnih in drugih skupnih prostorov in v zvezi z izgubo pravice do souporabe skupnih prostorov, pravico do primerne odškodnine. Odškodnino določi v primeru spora redno sodišče v nepravdnem postopku.

69. člen

(1) Če je stanovanjska pogodba sklenjena za določen čas, preneha stanovanjsko razmerje s potekom časa, za katerega je bila sklenjena.

(2) Če po preteku časa, za katerega je bila sklenjena stanovanjska pogodba, stanovanje ni izpraznjeno, lahko vloži stanodajalec v šestdesetih dneh tožbo pri rednem sodišču za izpraznitev stanovanja. Če tožba ni vložena v tem roku, se šteje, da je stanovanjsko razmerje obnovljeno za nedoločen čas.

(3) Ob prisilni izselitvi ne pripadajo imetniku pravice do uporabe stanovanja niti najpotrebnejši prostori. Prisilne izselitve pa ni mogoče izvršiti v primerih iz tretjega odstavka 66. člena tega zakona.

70. člen

Obveznost imetnika stanovanjske pravice, da se mora izseliti iz stanovanja, velja tudi za druge stanovalce, če ni s tem zakonom drugače določeno.

VI. PODSTANOVALSKA RAZMERJA

71. člen

(1) Podstanovalsko razmerje nastane s pogodbo med imetnikom stanovanjske pravice in podstanovalcem.

(2) Pogodba se lahko sklene za določen čas ali za nedoločen čas in mora biti pismena.

(3) O sklenitvi pogodbe obvesti imetnik stanovanjske pravice stanodajalca.

72. člen

Podstanovalec ne more oddati drugi osebi niti v celoti niti delno stanovanjskih prostorov, ki jih uporablja na podlagi podstanovalske pogodbe.

73. člen

(1) Podstanovalska pogodba, sklenjena za nedoločen čas, preneha z odpovedjo. Za odpoved podstanovalske pogodbe ni treba navesti razloga odpovedi.

(2) Če ni v pogodbi drugače dogovorjeno, je odpovedni rok trideset dni. V pogodbi določen odpovedni rok ne sme biti krajši od 30 dni.

74. člen

(1) Podstanovalska pogodba, sklenjena za določen čas, preneha s pretekom tega časa.

(2) Za podstanovalsko pogodbo, sklenjeno za določen čas, se šteje, da je molče obnovljena za nedoločen čas, če podstanovalec po preteku časa, za katerega je bila pogodba sklenjena, še naprej uporablja stanovanjske prostore, imetnik stanovanjske pravice pa v petnajstih dneh temu ne nasprotuje.

75. člen

Podstanovalska pogodba, sklenjena za nedoločen čas, se odpove drugi stranki neposredno, ustno ali pisмено po pošti ali pri rednem sodišču.

76. člen

(1) Pravica podstanovalca, da po podstanovalski pogodbi uporablja stanovanjske prostore, preneha tudi, če preneha pravica imetnika stanovanjske pravice, da uporablja stanovanje, v katerem so ti prostori.

(2) Za podstanovalec, ki ostane v stanovanju po izselitvi imetnika stanovanjske pravice, se šteje, da nezakonito zaseda te prostore; zoper takega podstanovalca se lahko uvede postopek po 50. členu tega zakona.

77. člen

(1) Podstanovalsko razmerje se lahko sklene samo za posamezne stanovanjske prostore, pri čemer mora imetnik stanovanjske pravice podstanovalcu zagotoviti ustrezne higienske in druge življenjske pogoje.

(2) Občinska skupščina s odlokom predpiše način in pogoje za oddajanje posameznih stanovanjskih prostorov podstanovalcem; najvišjo raven podstanarine, ki jo imetnik stanovanjske pravice lahko dogovori za uporabo posameznih stanovanjskih prostorov; najvišje zneske plačil za storitve in za uporabo pohištva ter način evidence podstanovalskih razmerij.

78. člen

Pri nastanitvi posameznikov v samskih domovih se smiselno uporabljajo določbe VI. poglavja tega zakona.

VII. PRAVICA LASTNIKA DO VSELITVE V LASTNO STANOVANJE

79. člen

(1) Lastnik družinske stanovanjske hiše ima pravico vseliti se v prazno stanovanje v svoji hiši.

(2) To pravico ima lastnik ne glede na to, ali uporablja stanovanje v tej hiši ali v kakšni drugi hiši in

ne glede na to, ali bo stanovanje s tem, da bo v njem stanoval smotrno izkoriščeno.

(3) Določbe prejšnjih odstavkov veljajo tudi za lastnika stanovanja kot posameznega dela stavbe.

80. člen

Če se namerava solastnik ali več solastnikov hkrati vseliti v prazno stanovanje v solastniški družinski hiši ali v prazno solastniško stanovanje kot posamezni del stavbe in nastane o tem spor, odloči o sporu redno sodišče v nepravdnem postopku; pri tem upošteva sodišče upravičenost razlogov za vselitev posameznih solastnikov, velikost solastniških delov in druge okoliščine.

81. člen

(1) Lastnik družinske stanovanjske hiše ali stanovanja kot posameznega dela stavbe ima pravico do vselitve v svoje stanovanje ne glede na čas, za katerega je sklenjena stanovanjska pogodba, če ponudi v zameno imetniku pravice do uporabe stanovanja drugo stanovanje v skladu z družbeno dogovorjenimi stanovanjskimi standardi.

(2) Lastnik ima pravico do vselitve v svoje stanovanje tudi v primeru, če ponudi imetniku pravice do uporabe stanovanja, ki oddaja del stanovanja podstanovalcem ali ga oddaja za opravljanje poslovne dejavnosti, v zameno drugo stanovanje, ki po velikosti in opremljenosti ustreza sorazmernemu delu stanovanja, ki ga dejansko uporablja imetnik pravice do uporabe stanovanja z drugimi uporabniki.

(3) Pravico do vselitve po prvem in drugem odstavku ima lastnik ne glede na to, ali bo stanovanje s tem, da bo v njem stanoval, smotrno izkoriščeno.

(4) Določbe prejšnjih odstavkov veljajo tudi v primeru, če lastnik vseli v svoje stanovanje polnoletnega otroka ali polnoletnega posvojenca oziroma starše ali posvojitelje.

(5) Če imetnik pravice do uporabe stanovanja ne pristane na izselitev, lahko lastnik uveljavlja svoje pravice s tožbo pri rednem sodišču.

82. člen

(1) V primeru smrti imetnika pravice do uporabe stanovanja, ki je sklenil stanovanjsko pogodbo z lastnikom družinske stanovanjske hiše ali stanovanja kot posameznega dela stavbe za nedoločen čas, kakor tudi v primeru, da ta trajno ne uporablja stanovanja, obdrži pravico do uporabe stanovanja njegov zakonec, ali oseba katere dalj časa trajajoča življenjska skupnost z imetnikom stanovanjske pravice ima po zakonu o zakonski zvezi in družinskih razmerjih enake pravne posledice kot zakonska zveza, njuni starši, posvojitelji ter otroci in posvojenci, dokler so jih starši dolžni preživljati.

(2) Če lastnik družinske stanovanjske hiše ali stanovanja kot posameznega dela stavbe meni, da nihče od tistih, ki so ostali v stanovanju, ko je imetnik pravice do uporabe stanovanja umrl ali trajno nehal uporabljati stanovanje, nima pravice do nadaljnje uporabe stanovanja, lahko zahteva v roku enega leta po smrti imetnika pravice do uporabe stanovanja, ali ko ta trajno neha uporabljati stanovanje, s tožbo pri rednem sodišču izselitev vseh, ki so ostali v stanovanju.

83. člen

(1) Če so stanovanjske razmere lastnika družinske stanovanjske hiše ali stanovanja kot posameznega dela

stavbe težke, mora stanodajalec na njegovo zahtevo uvrstiti imetnika pravice do uporabe lastnikovega stanovanja med prednostne pričakovalce stanovanj.

(2) O težkih stanovanjskih razmerah lastnika morata dati mnenje pristojni organ skupnosti socialnega skrbstva in krajevne skupnosti.

84. člen

Določbe tega zakona o pravici do vselitve lastnika v lastno stanovanje se smiselno uporabljajo tudi za tiste, ki imajo služnostno pravico na stanovanju, upoštevajoč pri tem obseg pravice.

VIII. SOSTANOVALSKA RAZMERJA

85. člen

(1) Sostanovalska razmerja, ki so obstojala na dan, ko je začel veljati ta zakon, ostanejo v veljavi.

(2) Potem ko začne veljati ta zakon, se sme oddati prazno stanovanje le enemu imetniku stanovanjske pravice.

(3) Nova stanovanjska razmerja se tudi v zasedenih stanovanjih ne smejo ustanavljati in to niti na podlagi sporazuma, razen v primerih iz četrtega odstavka 88. člena tega zakona.

(4) Akt, s katerim se ustanovi sostanovalsko razmerje v nasprotju z določbami prejšnjih odstavkov, nima pravnega učinka.

86. člen

Sostanovalec je imetnik stanovanjske pravice glede tistih stanovanjskih prostorov, ki jih uporablja kot sostanovalec.

87. člen

(1) Stanodajalec sme v skladu z veljavnimi predpisi prezidati stanovanje, da se s tem ločijo sostanovalski deli ali doseže smotrnejša uporaba stanovanjskih prostorov.

(2) Sostanovalci se ne morejo upirati prezidavam v stanovanju, če se z njimi ne poslabšajo njihove stanovanjske razmere.

88. člen

(1) Če se sostanovalec izseli, stanodajalec ne sme oddati novemu sostanovalcu prostorov, ki jih je uporabljal sostanovalec, ki se je izselil. V takem primeru je dolžan oddati stanodajalec izpraznjene stanovanjske prostore sostanovalcu, ki je ostal v stanovanju.

(2) Če z oddajo stanovanjskih prostorov po prejšnjem odstavku stanovanje ne bi bilo smotrno izkoriščeno, sme stanodajalec sostanovalcu odpovedati stanovanjsko razmerje, če mu preskrbi drugo stanovanje, primerno tistemu delu stanovanja, ki ga je uporabljal kot sostanovalec.

(3) Če ostane po izselitvi enega sostanovalca v stanovanju dvoje ali več sostanovalcev, odloči stanodajalec, kako se razdelijo izpraznjeni prostori, upoštevajoč pri tem stanovanjske potrebe posameznih sostanovalcev, če se o tem niso sporazumeli sostanovalci sami.

(4) Lastnik družinske stanovanjske hiše ali lastnik stanovanja kot posameznega dela stavbe, ki ni imetnik stanovanjske pravice na drugem stanovanju, ima pravico vseliti se v prostore, ki so ostali prazni z izselitvijo sostanovalca ali več sostanovalcev.

89. člen

Stanovanjsko razmerje je mogoče odpovedati vsem sostanovalcem, če se jim zagotovi primerna stanovanja.

90. člen

(1) Sostanovalec plačuje stanarino in druge stroške po predpisih o stanovanjskem gospodarstvu, ustrezno stanovanjski površini, ki jo sam uporablja.

(2) Stanarino in druge stroške po predpisih o stanovanjskem gospodarstvu za stanovanjske prostore, ki jih uporablja skupaj z drugimi sostanovalci, plačuje sostanovalec v sorazmerju med številom stanovalcev, ki skupaj z njim uporabljajo te prostore, nasproti skupnemu številu oseb, ki uporabljajo te prostore.

(3) Pri določanju, kolikšen del stanarine in drugih stroškov po predpisih o stanovanjskem gospodarstvu bodo plačevali posamezni sostanovalci, je treba upoštevati tudi razlike, ki so med posameznimi sostanovalci glede uporabe pomožnih prostorov (kopalnica, kuhinja, shramba in podobno).

91. člen

(1) Sostanovalec ima pravico v soglasju s stanodajalcem zamenjati z drugim stanovanjske prostore, ki jih uporablja kot sostanovalec.

(2) Stanodajalec sme zavrniti soglasje za zamenjavo, če drug sostanovalec nasprotuje zamenjavi zato, ker bi se njegove stanovanjske razmere z ozirom na število oseb, ki naj bi se na podlagi zamenjave vselile, ali z ozirom na druge okoliščine občutno poslabšale, ali pa zato, ker bolega kdo od tistih, ki naj bi se vselili, za kronično nalezljivo boleznijo.

(3) Določbe 24. in 25. člena tega zakona veljajo smiselno tudi za zamenjavo stanovanjskih prostorov med sostanovalci.

92. člen

(1) Sostanovalec ne sme brez privolitve drugih sostanovalcev oddati prostorov v svojem delu stanovanja podstanovalcu oziroma sprejeti v ta del stanovanja nikogar drugega, razen zakonca ali tistega, ki ga je po zakonu dolžan vzdrževati.

(2) Če sprejme sostanovalec v nasprotju z določbami prejšnjega odstavka podstanovalca, sme drugi sostanovalec v tridesetih dneh od dneva, ko zve za njegovo vselitev, zahtevati njegovo izselitev s tožbo pri rednem sodišču.

93. člen

(1) Sostanovalec lahko zahteva, da se izseli iz stanovanja drug sostanovalec, ki ga ovira v mirni uporabi stanovanja.

(2) Za zahtevo iz prejšnjega odstavka veljajo smiselno določbe tega zakona o odpovedi stanovanjskega razmerja iz razloga, ker imetnik stanovanjske pravice ovira drugega stanovalca v mirni uporabi stanovanja.

94. člen

(1) Sostanovalec lahko zahteva, da se iz stanovanja izselijo osebe, ki so ostale v stanovanju po smrti sostanovalca ali v primeru ko je sostanovalec trajno nehal uporabljati stanovanje, če misli, da nobena od teh oseb nima po določbah tega zakona pravice, da nadaljuje z uporabo tega dela stanovanja (16. in 18. člen).

(2) Sostanovalec ne more zahtevati izselitve po prejšnjem odstavku, če bi z dodelitvijo spornega dela stanovanja temu sostanovalcu, stanovanje ne bilo smotrno izkoriščeno.

IX. KAZENSKKE DOLOČBE

95. člen

(1) Z denarno kaznijo do 100.000 dinarjev se kaznuje za prekršek organizacija združenega dela in druga pravna oseba:

1. ki dodeli prazno stanovanje dvema ali več imetnikom stanovanjske pravice (15. člen in drugi odstavek 85. člena);

2. ki ne dodeli praznega stanovanja (prvi odstavek 45. člena);

3. ki spremeni stanovanjske prostore v poslovne prostore ali v prostore z drugo namembnostjo brez dovoljenja stanovanjskega organa (prvi odstavek 54. člena);

4. ki z oddajo dela zasedenega stanovanja ustanovi novo sostanovalsko razmerje v nasprotju z določbami tretjega odstavka 85. člena in prvega odstavka 88. člena.

(2) Z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba organizacije združenega dela ali druge pravne osebe.

96. člen

Z denarno kaznijo do 20.000 dinarjev se kaznuje za prekršek občan:

1. za dejanje iz 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena;

2. ki po sklenitvi zakonske zveze ne sporoči stanovanjskemu organu odločitve zakoncev, na katerem stanovanju bo eden od njiju zadržal oziroma pridobil stanovanjsko pravico (prvi odstavek 14. člena);

3. ki zamenja stanovanje v nasprotju z določbami tretjega odstavka 23. člena;

4. ki sklene pogodbo o zamenjavi stanovanja brez soglasja obeh stanodajalcev (prvi odstavek 25. člena);

5. ki uporablja stanovanje v nasprotju z določbami 27. člena;

6. ki uporablja ali odda brez predpisanega dovoljenja stanovanje ali posamezne prostore v stanovanju za opravljanje dejavnosti (26. člen in 1. odstavek 28. člena);

7. ki izvrši brez predpisanega soglasja spremembe na stanovanjskih prostorih, opremi ali napravah v stanovanju (29. člen);

8. ki ne dopusti, da se izvršijo v njegovem stanovanju potrebna dela (30. člen);

9. ki po prenehanju stanovanjskega razmerja ne izroči stanovanja skupnosti stanovalcev oziroma lastniku (prvi odstavek 33. člena);

10. ki kot lastnik stanovanja v družinski stanovanjski hiši ali stanovanju kot posameznem delu stavbe ne odda praznega stanovanja (45. člen);

11. ki ne obvesti stanodajalca o sklenitvi pogodbe o podstanovalskem razmerju (71. člen);

12. ki odda drugi osebi stanovanjske prostore, ki jih uporablja na podlagi podstanovalske pogodbe (72. člen);

13. ki sklene podstanovalsko razmerje za celotno stanovanje, kakor tudi če ne zagotovi podstanovalcem ustreznih higienskih in drugih življenjskih pogojev (77. člen).

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

97. člen

(1) Obstoječe stanovanjske pogodbe, sklenjene do dneva, ko začne veljati ta zakon, ostanejo v veljavi, za pravice in obveznosti, ki izvirajo iz njih pa se uporabljajo določbe tega zakona.

(2) Določbe prejšnjega odstavka veljajo tudi za podstanovalske pogodbe, sklenjene do dneva, ko je začel veljati ta zakon.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko lastnik družinske stanovanjske hiše ali lastnik stanovanja kot posameznega dela stavbe zahteva, da se v

stanovanjski pogodbi iz prvega odstavka določi prepo-
ved oddajanja posameznih prostorov v stanovanju.

98. člen

Stanovanje ali del stanovanja, ki se na dan uve-
ljavitve tega zakona uporablja za poslovne ali druge
nestanovanjske namene na podlagi veljavnega prav-
nega naslova, se sme, ko se izprazni, oddati v upora-
bo samo za stanovanje, za druge namene pa le izjemo-
ma v skladu z določbami tega zakona.

99. člen

Upravni, prāvni in nepravni postopki, ki so se
začeli po dosedanjih predpisih, pa do uveljavitve tega
zakona niso bili pravnomočno končani, se nadaljujejo
in končajo po dosedanjih predpisih.

100. člen

Postopki, ki so do ustanovitve posebnih sodišč
zdrženega dela začeli pri rednih sodiščih, se zaklju-
čijo pri teh sodiščih.

101. člen

Pristojni občinski organi so dolžni v enem letu, po
uveljavitvi tega zakona, izdati svoje predpise za izvr-
ševanje tega zakona.

102. člen

Za občane, ki so z odločbo pridobili stanovanjsko
pravico na stanovanju v družinski stanovanjski hiši
ali stanovanju kot posameznem delu stavbe, veljajo
določbe 81. in 82. člena tega zakona.

103. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati
zakon o stanovanjskih razmerjih (Uradni list SRS, št.
18/74 in 10/76).

104. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v
Uradnem listu SRS.

St. 36-30/82

Ljubljana dne 28. septembra 1982.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije
Predsednik
Vinko Hafner l. r.

1577.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične
republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične
republike Slovenije

U K A Z

**o razglasitvi zakona o obveznem posojilu Socialistični
republiki Sloveniji v letu 1982**

Razglša se zakon o obveznem posojilu Sociali-
stični republiki Sloveniji v letu 1982, ki ga je sprejela
Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji
Zbora združenega dela dne 28. septembra 1982 in
na seji Zbora občin dne 28. septembra 1982.

St. 0100-11/82

Ljubljana, dne 28. septembra 1982.

Predsednik
Viktor Avbelj l. r.

ZAKON

**o obveznem posojilu Socialistični republiki Sloveniji
v letu 1982**

1. člen

Za izpolnitev obveznosti SR Slovenije po 2.
členu zakona o preložitvi vračanja anuitet za kre-
dite, dane organizacijam združenega dela z ozemlja
SAP Kosovo iz sredstev Sklada federacije za kredi-
tiranje hitrejšega razvoja gospodarsko manj razvitih
republik in avtonomnih pokrajin (Uradni list SFRJ,
št. 42-506/82. — v nadaljnjem besedilu: zvezni zakon),
razpisuje SR Slovenija v letu 1982 obvezno brez-
obrestno posojilo v skupnem znesku 302.600.000 din
(v nadaljnjem besedilu: obvezno posojilo).

2. člen

Zavezanci za obvezno posojilo (v nadaljnjem be-
sedilu: zavezanci) so temeljne in druge organizacije
zdrženega dela s področja gospodarstva, ki so za
leto 1981 izpolnile obveznost po zakonu o zagotav-
ljanju sredstev in izpolnjevanju obveznosti SR Slove-
nije za pospeševanje razvoja gospodarsko manj raz-
vitih republik in SAP Kosovo (Uradni list SRS, št.
35-1612/81) z združitvijo sredstev za skupna vlaganja
in s plačilom obveznega posojila Skladu federacije
za kreditiranje hitrejšega razvoja gospodarsko manj
razvitih republik in avtonomnih pokrajin.

3. člen

Zavezanci vplačajo obvezno posojilo v višini
6,40 odstotka od izpolnjene obveznosti iz 2. člena
tega zakona v roku 15 dni od njegove uveljavitve na
poseben zbirni račun pri Službi družbenega knjigo-
vodstva.

4. člen

Za vplačane zneske obveznega posojila sklene
SR Slovenija z zavezanci kreditne pogodbe. Pogodbe
sklene za SR Slovenijo republiški sekretar za finance.

5. člen

SR Slovenija bo vrnila zavezancem vplačane
zneske v petih enakih letnih obrokih, ki dospejajo
31. januarja vsakega leta, začeni z 31. januarjem
leta 1986.

6. člen

Če bi SR Slovenija morala poravnati del obvez-
nosti iz zveznega zakona pred prillivom sredstev iz
obveznega posojila, se sredstva obveznega posojila
do višine tako poravnane obveznosti vplačajo z zbir-
nega računa v proračun SR Slovenije.

7. člen

Posle v zvezi z vplačilom in vračilom obveznega
posojila opravlja za SR Slovenijo Služba družbenega
knjigovodstva.

8. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v
Uradnem listu SRS.

St. 44-58/82

Ljubljana, dne 28. septembra 1982.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Vinko Hafner l. r.

1578.

Na podlagi 353. člena in prvega odstavka 342. člena ustave Socialistične republike Slovenije, prvega razdelka 71. člena in tretjega odstavka 254. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela in Zbora občin dne 28. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o soglasju k spremembam statuta Samoupravne interesne skupnosti SR Slovenije za ekonomske odnose s tujino

Skupščina Socialistične republike Slovenije daje soglasje k spremembam statuta Samoupravne interesne skupnosti SR Slovenije za ekonomske odnose s tujino, ki jih je Skupščini SR Slovenije poslala skupščina Samoupravne interesne skupnosti SR Slovenije za ekonomske odnose s tujino.

Št. 025-26/82

Ljubljana, dne 28. septembra 1982.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije
Predsednik
Vinko Hafner l. r.

1579.

Na podlagi 335. člena in prvega odstavka 342. člena ustave Socialistične republike Slovenije, prvega razdelka 71. člena in tretjega odstavka 254. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije in 40. člena zakona o svobodni menjavi dela na področju kulturnih dejavnosti (Uradni list SRS, št. 1-2/81) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela in Zbora občin dne 28. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o soglasju k samoupravnemu sporazumu o ustanovitvi Kulturne skupnosti Slovenije in njenemu statutu

Skupščina Socialistične republike Slovenije daje soglasje k samoupravnemu sporazumu o ustanovitvi Kulturne skupnosti Slovenije in k statutu Kulturne skupnosti Slovenije, ki ga je sprejela skupščina Kulturne skupnosti Slovenije na sejah zborov dne 27. maja 1982.

Št. 025-11/82

Ljubljana, dne 28. septembra 1982.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Vinko Hafner l.

1580.

Na podlagi petega odstavka 279. člena, 5. točke drugega odstavka 286. člena in 300. člena ustave Socialistične federativne republike Jugoslavije, 5. točke 326. člena, 335. člena in drugega odstavka 342. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 3. alinee

drugega razdelka 71. člena in tretjega odstavka 254. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela in Zbora občin dne 28. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o soglasju k predlogu zakona o ratifikaciji pogodbe med Socialistično federativno republiko Jugoslavijo in Kraljevino Nizozemsko o izogibanju dvojnemu obdavčevanju dohodka in premoženja, s protokolom

Daje se soglasje k predlogu zakona o ratifikaciji pogodbe med Socialistično federativno republiko Jugoslavijo in Kraljevino Nizozemsko o izogibanju dvojnemu obdavčevanju dohodka in premoženja, s protokolom, ki ga je Skupščini SR Slovenije poslala Skupščina SFR Jugoslavije.

Št. 010-15/82

Ljubljana, dne 28. septembra 1982.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Vinko Hafner l. r.

1581.

Na podlagi 355. člena in 344. člena ustave Socialistične republike Slovenije, tretjega razdelka 70. člena, 3. alinee prvega odstavka 175. člena, tretjega odstavka 254. člena in 433. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela, Zbora občin in Družbenopolitičnega zbora dne 28. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o ustanovitvi, nalogah in sestavi uredniškega odbora Poročevalca, o imenovanju predsednika in članov uredniškega odbora Poročevalca ter o imenovanju odgovornega urednika Poročevalca

1. člen

Ustanovi se uredniški odbor Poročevalca, kot skupnega glasila Skupščine SR Slovenije in Skupščine SFR Jugoslavije za delegacije in delegate (v nadaljnjem besedilu: Poročevalec).

2. člen

Uredniški odbor Poročevalca:

- obravnava vsebinsko zasnovo Poročevalca in skrbi za njeno izvajanje;
- določa program izdajanja Poročevalca in okvirni letni finančni načrt;
- imenuje uredništvo Poročevalca in določa njegove naloge;
- obravnava druga vprašanja, ki so temeljnega pomena za izdajanje in urejanje Poročevalca.

3. člen

Odgovorni urednik:

- skrbi za redno izhajanje rednih in posebnih tematskih števil Poročevalca;
- ureja vsebinsko in grafično zasnovo gradiv za objavo v Poročevalcu;

— sodeluje z uredništvom skupnega delegatskega glasila Skupščine SFRJ ter z uredništvu delegatskih glasil skupščin republik in avtonomnih pokrajin;

— sodeluje z uredništvu delegatskih glasil republiških samoupravnih interesnih skupnosti ter z drugimi informativnimi službami s področja obveščanja delegacij in delegatov ter javnosti;

— opravlja druge naloge, ki jih določa uredniški odbor Poročevalca.

4. člen

Uredniški odbor ima predsednika in 15 članov. Predsednika in tri člane uredniškega odbora imenuje Skupščina SR Slovenije izmed delegatov v zborih Skupščine SR Slovenije.

Po enega člana imenujejo v uredniški odbor:

- Skupščina Izobraževalne skupnosti Slovenije,
- Skupščina Raziskovalne skupnosti Slovenije,
- Skupščina Kulturne skupnosti Slovenije,
- Skupščina Zdravstvene skupnosti Slovenije,
- Skupščina Skupnosti socialnega varstva Slovenije,

— Republiška konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije

Po položaju so člani uredniškega odbora Poročevalca:

- generalni sekretar Skupščine SR Slovenije,
- namestnik generalnega sekretarja Skupščine SR Slovenije,
- generalni sekretar Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije,
- sekretar Sekretariata za informacije Skupščine SR Slovenije,
- odgovorni urednik Poročevalca,
- član uredniškega odbora glasila Skupščine SFRJ in SR Slovenije.

5. člen

Izmed delegatov v zborih Skupščine SR Slovenije se v uredniški odbor imenujejo:

za predsednika:

Silva Jereb, podpredsednica Skupščine SR Slovenije, delegat v Družbenopolitičnem zboru;

za člane:

Ilija Bregar, delegat v Zboru združenega dela,

Vid Štampihar, delegat v zboru občin,

Marjan Kotar, delegat v Družbenopolitičnem zboru.

6. člen

Za odgovornega urednika se imenuje:

Marjan Gogala, delavec služb Skupščine SR Slovenije.

7. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 0201-1/82

Ljubljana, dne 28. septembra 1982.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Vinko Hafner l. r.

1582.

Na podlagi 26. alineje 355. člena in 9. alineje 350. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 10. alineje tretjega razdelka 70. člena, 2. alineje prvega odstavka 175. člena, tretjega odstavka 254. člena in 360. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije ter 41. člena in 222. člena zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 24/79 in 12/82) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela, Zbora občin in Družbenopolitičnega zbora dne 28. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o imenovanju namestnika predsednika Republiškega komiteja za zdravstveno in socialno varstvo

Znova se imenuje:

Franc Hočevnar, za namestnika predsednika Republiškega komiteja za zdravstveno in socialno varstvo.

Št. 111-6/82

Ljubljana, dne 28. septembra 1982.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Vinko Hafner l. r.

1583.

Na podlagi 335. člena in 350. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 6. alineje tretjega razdelka 70. člena 3. alineje prvega odstavka 175. člena in tretjega odstavka 254. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije ter drugega odstavka 60. člena, 61. člena, 62. člena in 65. člena, 74. člena in 2. točke 75. člena zakona o rednih sodiščih (Uradni list SRS, št. 10/77) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela, Zbora občin in Družbenopolitičnega zbora dne 28. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o izvolitvi sodnice Vrhovnega sodišča SR Slovenije in o razrešitvi sodnice Višjega sodišča v Ljubljani

Izvoli se:

Ana Pogačnik-Komar, za sodnico Vrhovnega sodišča SR Slovenije.

Razreši se:

Ana Pogačnik-Komar, dolžnosti sodnice Višjega sodišča v Ljubljani s 30. septembrom 1982.

Št. 111-13/82

Ljubljana, dne 28. septembra 1982.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Vinko Hafner l. r.

1584.

Na podlagi 196. in 271. člena zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 24/79 in 12/82) in 12. točke odloka o najvišjih cenah za nafto in naftne derivate (Uradni list SFRJ, št. 41/82) ter v zvezi z dogovorom o načinu uporabe cestnine za črpanje zunanjih kreditov za razvoj prometa, energetike in osnovne kmetijske proizvodnje ter o usmerjanju tujih kreditov izdaja Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

ODLOK

o uporabi sredstev dela prodajne cene motornega bencina in plinskega olja — dieselskega goriva

1. člen

Sredstva dela prodajne cene motornega bencina in plinskega olja — dieselskega goriva, ki se v skladu z 12. točko odloka o najvišjih cenah za nafto in naftne derivate in načinu oblikovanja cen za naftne derivate (Uradni list SFRJ, št. 41/82) in z odlokom o določitvi in vplačilu razlike v prodajni ceni motornega bencina in plinskega olja — dieselskega goriva (Uradni list SRS, št. 29/82) v višini 2 dinarja po litru plačujejo in izločajo po poseben vplačilni račun, se uporabijo za financiranje izgradnje avtoceste Naklo—Ljubljana, za katero je Mednarodna banka za obnovo in razvoj odobrila posojilo št. Yu-1819.

2. člen

Sredstva iz prejšnjega člena usmerja s posebnega vplačilnega računa Služba družbenega knjigovodstva na račun izločenih sredstev Republiške skupnosti za ceste za financiranje izgradnje avtoceste Naklo—Ljubljana.

Naloge za usmerjanje sredstev po prejšnjem odstavku daje Službi družbenega knjigovodstva Republiški sekretariat za finance, in sicer na podlagi mesečnih zahtevkov Republiške skupnosti za ceste, oblikovanih glede na predvideno dinamiko plačil za izvršena dela pri izgradnji avtoceste Naklo—Ljubljana.

3. člen

Sredstva iz 1. člena tega odloka se do izločitve na račun izločenih sredstev Republiške skupnosti za ceste vključujejo v sredstva depozita družbenopolitičnih skupnosti pri Narodni banki Slovenije.

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 380-04/82-6/1-1.

Ljubljana, dne 23. septembra 1982.

**Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije**

**Predsednik
Janez Zemljarič l. r.**

1585.

Na podlagi drugega odstavka 272. člena zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih

(Uradni list SRS, št. 24/79 in 12/82) in na podlagi zakona o varstvu prebivalstva pred nalezljivimi boleznimi (Uradni list SRS, št. 7/77) izdaja Republiški komitej za zdravstveno in socialno varstvo

PRAVILNI

o spremembah in dopolnitvah pravilnika o posebnih ukrepih pri zastrupitvah in infekcijah oseb s hrano in o njihovem preprečevanju

1. člen

V drugem odstavku 1. točke prvega odstavka 6. člena pravilnika o posebnih ukrepih pri zastrupitvah in infekcijah oseb s hrano in o njihovem preprečevanju (Uradni list SRS, št. 24/81) se besedilo »Obroke — vzorce se mora hraniti v sterilni embalaži (PVC vrečke, steklena embalaža)« črta in nadomesti z besedilom »Obroki — vzorci se hranijo v pokriti posodi, v kateri se servirajo, lahko pa tudi v drugi čisti in pokriti posodi ali v novih polietilenskih vrečkah«.

2. člen

V 1. točki 8. člena se pred besedo »jedilni« vstavi besedi »kuhinjski in«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»O opravljeni preiskavi vzorcev brisov na snaznost mora strokovna organizacija združenega dela, ki je opravila preiskavo, izdati pisni izvid z rezultati preiskave, oceno, mnenjem in predlogi ukrepov.«

Dosedanji drugi odstavek se razdeli v dva odstavka, tretjega in četrtega, ki se glasita:

»Celoten poslovni obrat je nesnažen, če je več kot 50 % odvzetih vzorcev brisov nesnažnih.

V primeru, da so v odvzetih vzorcih prisotne kulture bakterij navedenih v 3. točki, poda oceno o snaznosti obrata in predlaga ukrepe higiensko-epidemiološka služba strokovnega zavoda.«

Dosedanji tretji odstavek postane peti, njegovo besedilo pa se spremeni tako, da se glasi:

»V slučaju posebne epidemiološke indikacije odvzame higiensko epidemiološka služba strokovnega zavoda po nalogu organa sanitarne inšpekcije ciljane vzorce brisov na snaznost.«

3. člen

V 4. točki prvega odstavka 10. člena se besedilo »(drugi odstavek 8. člena)« črta in nadomesti z besedilom »(8. člen)«.

4. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 530-04/82-1

Ljubljana, dne 30. avgusta 1982.

**Predsednik
Republiškega komiteja za
zdravstveno in socialno varstvo
Borut Miklavčič l. r.**

1586.

Na podlagi drugega odstavka 272. člena zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 24/79 in 12/82), četrtega odstavka 6. člena zakona o blagovnem prometu (Uradni list SRS, št. 21/77) in na podlagi zakona o varstvu prebivalstva

pred nalezljivimi boleznimi (Uradni list SRS, št. 7/77) ter zakona o zdravstvenem nadzorstvu nad živali (Uradni list SRS, št. 17/75) izdaja Republiški komite za zdravstveno in socialno varstvo

PRAVILNIK

o spremembah in dopolnitvah pravilnika o opravljanju zdravstvenih pregledov oseb, ki so pod zdravstvenim nadzorstvom

1. člen

V 2. točki 5. člena pravilnika o opravljanju zdravstvenih pregledov oseb, ki so pod zdravstvenim nadzorstvom (Uradni list SRS, št. 15/81) se na koncu črta vejica in doda besedilo »O 124 K 72.«.

Besedilo 3. točke 5. člena se črta in nadomesti z besedilom »pregled blata na jajčeca vrst *Ascaris lumbricoides*, *Trichiuris trichiura* in *Enterobius vermicularis*«.

Za prvim odstavkom istega člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Če je izvid iz 2., 3., 4. ali 7. točke prejšnjega odstavka pozitiven, oseba ni zdravstveno sposobna za nastop dela.«

2. člen

Za prvim odstavkom 6. člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Če je izvid iz 2., 3., 4. ali 7. točke prvega odstavka prejšnjega člena pozitiven, oseba ni zdravstveno sposobna za opravljanje dela.«

3. člen

V 1. točki prvega odstavka 7. člena se na koncu črta vejica in doda besedilo »O 124 K 72.«.

Besedilo 2. točke prvega odstavka 7. člena se črta in nadomesti z besedilom »pregled blata na jajčeca vrst *Ascaris lumbricoides*, *Trichiuris trichiura* in *Enterobius vermicularis*«.

Besedilo 3. točke prvega odstavka 7. člena se črta in nadomesti z besedilom: »pregled kože na kožne bolezni povzročene z bakterijo *Staphylococcus aureus*«.

Drugi odstavek 7. člena se črta.

Dodata se novi drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»Če je izvid iz 1., 2. ali 3. točke prejšnjega odstavka pozitiven, se šteje, da oseba ni zdravstveno sposobna za opravljanje dela.

Osebam, ki delajo v proizvodnji in prometu hitropokvarljivih živil (mlečni izdelki, sladolei in slaščičarski izdelki ter delikatesna živila) se vzame tudi bris nosu in žrela za pregled na *staphylococcus aureus*. V primeru pozitivnega izvida strokovna služba pristojnega zavoda za socialno medicino in higieno oceni tehnološki postopek iz higienskih vidikov, ugotovi stopnjo in način izvajanja higienskega režima, po potrebi določi dodatne sanitarnohigienske ukrepe in na osnovi uveljavitve teh ukrepov odloči o delazmožnosti prizadetega delavca ter o tem obvesti organ sanitarne inšpekcije.«

4. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 510-08/82-1

Ljubljana, dne 16. septembra 1982.

Predsednik

Republiškega komiteja za
zdravstveno in socialno varstvo
Borut Miklavčič l. r.

1587.

Na podlagi drugega odstavka 272. člena zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 24/79 in 12/82) in tretjega odstavka 10. člena zakona o zdravstvenem nadzorstvu nad živali (Uradni list SRS, št. 17/75) izdaja Republiški komite za zdravstveno in socialno varstvo

PRAVILNIK

o posebni delovni obleki in obutvi oseb, ki prihajajo pri opravljanju svojih del in nalog v proizvodnji ali prometu v neposreden dotik z živali

1. člen

Osebe, ki prihajajo pri opravljanju del in nalog v proizvodnji ali prometu z živali v neposreden dotik z živali, morajo uporabljati posebno delovno obleko in obutev, ki zagotavlja higiensko varstvo živil in je predpisana s tem pravilnikom.

2. člen

Osebe iz prejšnjega člena morajo uporabljati posebno delovno obleko in obutev pri opravljanju del in nalog:

1. v industrijski ali obrtni proizvodnji živil:
 - suknjič in hlače ali bluzo in krilo oziroma delovno haljo ali kombinezon,
 - kapo ali ruto oziroma mrežo za lase in poraščeno brado,
 - posebno delovno obutev,
 - nepremočljiv predpasnik in nepremočljivo delovno obutev pri grobi pripravi ali predelavi surovin za živila;
2. v proizvodnji pekarskih ali slaščičarskih izdelkov:
 - majico s kratkimi rokavi in hlače ali krilo oziroma delovno haljo,
 - kapo ali ruto oziroma mrežo za lase in poraščeno brado,
 - predpasnik,
 - posebno delovno obutev;
3. v proizvodnji mlevskih izdelkov ali testenin:
 - suknjič in hlače ali bluzo in krilo oziroma kombinezon,
 - kapo ali ruto oziroma mrežo za lase in poraščeno brado,
 - posebno delovno obutev;
4. pri klanju živali, pripravi ali predelavi rib, rakov, školjk, morskih ježkov, žab, želv in polžev:
 - suknjič ali plašč in hlače ali krilo oziroma kombinezon,
 - kapo ali ruto za lase oziroma mrežo za lase in poraščeno brado,
 - posebno delovno obutev,
 - nepremočljiv predpasnik in nepremočljivo delovno obutev, če njihovo uporabo pogojuje tehnološki proces;
5. v laboratoriju za preiskavo živil:
 - delovno haljo,
 - posebno delovno obutev;
6. pri vzdrževanju in čiščenju prostorov, naprav ali opreme za surovine za živila, za živila, pijačo in pitno vodo:
 - delovno haljo ali kombinezon,
 - kapo ali ruto za lase,
 - posebno delovno obutev,

— nepremočljive rokavice in nepremočljivo obutev odporno na kemična sredstva, če njihovo uporabo pogojuje način higienskega vzdrževanja;

7. pri nakladanju kruha, peciva ali slaščičarskih izdelkov:

- delovno haljo ali kombinezon,
- kapo ali ruto oziroma mrežo za lase,
- posebno delovno obutev;

8. pri nakladanju ali razkladanju mesa, mesnih izdelkov ali rib, rakov, školjk, morskih ježkov; žab, želv in polžev:

- delovno haljo ali kombinezon,
- kapo ali ruto za lase, po potrebi pa tudi ščitnik za vrat,

— nepremočljiv predpasnik in nepremočljivo posebno delovno obutev;

9. v skladišču živil:

- delovno haljo ali kombinezon,
- kapo ali ruto oziroma mrežo za lase,
- posebno delovno obutev,

— nepremočljiv predpasnik in nepremočljivo delovno obutev, če njihovo uporabo pogojuje način skladiščenja surovin za živila ali živil;

10. pri pakiranju živil:

- delovno haljo ali kombinezon,
- kapo ali ruto oziroma mrežo za lase in poraščeno brado,

- posebno delovno obutev,

— nepremočljiv predpasnik in nepremočljivo delovno obutev, če njihovo uporabo pogojuje način pakiranja surovin za živila ali živil;

11. pri prenašanju ali sortiranju pakiranih živil, pri opravljanju drugih del in nalog, ki zahtevajo higiensko varstvo živil:

- delovno haljo;

12. pri klasični prodaji živil:

- delovno haljo,
- kapo ali ruto oziroma mrežo za lase in poraščeno brado,

- posebno delovno obutev,

— nepremočljiv predpasnik pri prodaji mesa, rib, rakov in školjk;

13. pri prodaji sadja, zelenjave, gob, alkoholnih in brezalkoholnih pijač ter mineralnih vod:

- delovno haljo;

14. v kuhinjskih prostorih gostinskih objektov ali objektov družbene prehrane:

— suknjič in hlače ali bluzo in krilo oziroma delovno haljo,

— kapo ali ruto oziroma mrežo za lase in poraščeno brado,

- posebno delovno obutev;

15. strežbe hrane ali pijač:

— suknjič in hlače ali bluzo in krilo oziroma eno ali dvodelno obleko.

3. člen

Osebe, ki delajo v proizvodnji ali prometu z živili, morajo imeti zagotovljene brisače za enkratno uporabo ali napravo za sušenje rok.

Rane na rokah morajo biti zavarovane z gumijastimi rokavicami ali z naprtnikom.

4. člen

Zaradi higienskega varstva živil je dovoljeno uporabljati osebam posebno delovno obleko in obutev samo pri opravljanju del in nalog navedenih v 2. členu tega pravilnika.

Posebna delovna obleka in obutev mora biti čista in urejena.

Delavci, ki preidejo med delovnim procesom iz nečistega v čisti del obrata, se morajo preobleči v čisto delovno obleko.

Delavci morajo pred vstopom v stranišče v garderobnem prostoru ali vsaj v predprostoru sanitarij odložiti del posebne delovne obleke (predpasnik, delovno haljo ipd.).

Posebna delovna obleka mora imeti na vidnem mestu naziv ali oznako organizacije združenega dela, ali samostojnega obrtnika.

5. člen

Stroški nabave, vzdrževanja in čiščenja posebne delovne obleke in obutve bremenijo organizacijo združenega dela, samostojnega obrtnika oziroma posameznika, ki proizvaja ali daje v promet živila.

6. člen

Osebam, ki opravljajo dela in naloge iz 1. do 14. točke 2. člena tega pravilnika, mora nabaviti organizacija združenega dela ali samostojni obrtnik najmanj tri celotne posebne delovne obleke in dva para posebne delovne obutve, osebam iz 15. točke 2. člena pa najmanj dve celotni posebni delovni obleki.

7. člen

Posebna delovna obleka mora biti iz materiala, ki se prekuha in lika pri temperaturi nad 100° C ali kemično čisti.

Posebna delovna obleka navedena v 1., 2., 3., 4., 10., 12. in 14. točki 2. člena tega pravilnika mora biti bele ali druge svetle pastelne barve.

8. člen

Osebe, ki delajo v hladilnicah ali zmrzovalnicah, morajo nositi predpisano posebno delovno obleko čez obleko, ki jih varuje pred mrazom.

Obleke in obutve, ki jo imajo osebe za vzdrževanje sanitarnih prostorov, ni dovoljeno nositi v prostorih za proizvodnjo ali promet z živili.

9. člen

Posebno delovno obleko in obutev morajo osebe shranjevati v garderobnih omaricah ločeno od civilne obleke.

Garderobne omarice morajo imeti odprtine za zračenje in biti iz snovi, ki se da mokro čistiti in razkuževati.

10. člen

Garderobne omarice morajo biti nameščene v posebnem prostoru, ki ustreza številu oseb, ki nosijo posebno delovno obleko in obutev. Garderobni prostor mora biti v neposredni bližini kopalnice ali umivalnice.

Če kopalnice ali umivalnice ni, mora imeti garderobni prostor potrebno število umivalnikov s hladno in toplo tekočo vodo. Umivalniki morajo biti opremljeni s priborom za umivanje rok (milo, eventualna druga čistilna sredstva, ščetka, brisače za enkratno uporabo oziroma naprava za sušenje rok in posoda za odpadke).

V garderobnem prostoru, v katerem shranjujejo osebe vlažno posebno delovno obleko in obutev, morajo biti naprave ali oprema za sušenje.

11. člen

Izjemoma so garderobne omarice lahko nameščene v predprostoru sanitarij, namenjenih osebam, ki delajo v proizvodnji ali prometu živil ali v drugih pomožnih prostorih, ki so funkcionalni del objekta.

Predprostor sanitarij mora biti opremljen z umivalniki v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena.

12. člen

Z denarno kaznijo od 5000 do 50.000 se kaznuje za prekršek organizacija združenega dela, druga pravna oseba ali samostojni obrtnik:

1. če ne zagotovi osebam pri opravljanju del in nalog iz 2. člena tega pravilnika posebne delovne obleke in obutve ali če ne zagotovi v predpisani količini brisač za enkratno uporabo ali naprave za sušenje rok (3. in 6. člen);

2. če ne nabavi, vzdržuje in čisti posebne delovne obleke in obutve za svoje delavce (5. člen);

3. če posebna delovna obleka ni iz materiala, ki se prekuha in lika pri temperaturi nad 100°C ali kemično čisti, če ne ustreza predpisani barvi ali če je brez naziva ali oznake (7. člen in 4. člen);

4. če ne zagotovi garderobnih omaric in če te niso iz materiala, ki se da mokro čistiti in razkuževati (9. člen);

5. če za garderobne omarice ni zagotovljen poseben prostor, če garderobni prostor ni opremljen z umivalniki in priborom za umivanje rok, ali če nima naprave ali opreme za sušenje posebne delovne obleke in obutve (10. in 11. člen).

Z denarno kaznijo od 1000 do 5000 din se kaznuje odgovorna oseba organizacije združenega dela oziroma druge pravne osebe, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

13. člen

Z denarno kaznijo od 500 do 5000 din se kaznuje za prekršek posameznik, ki proizvaja ali daje v promet živila:

1. če nima brisače za enkratno uporabo ali če ne nabavi, vzdržuje in čisti posebne delovne obleke in obutve (3. in 5. člen);

2. če nosi posebno delovno obleko in obutev v nasprotju z prvim, drugim in tretjim odstavkom 4. člena;

3. če posebna delovna obleka ni iz materiala, ki se prekuha in lika pri temperaturi nad 100°C ali kemično čisti ali če ne ustreza predpisani barvi.

14. člen

Z denarno kaznijo od 500 do 5000 din se kaznuje za prekršek oseba, ki prihaja pri opravljanju del in nalog v proizvodnji ali prometu z živili v neposreden dotik z živili:

1. če nosi posebno delovno obleko in obutev v nasprotju z prvim, drugim in tretjim odstavkom 4. člena;

2. če ne nosi posebne delovne obleke čez obleko, ki ga varuje pred mrazom ali če posebno delovno obleko in obutev, ki jo ima za vzdrževanje sanitarnih prostorov nosi v prostorih za proizvodnjo ali promet z živili;

3. če ne shranjuje čiste posebne delovne obleke v garderobni omarici ločeno od civilne obleke (prvi odstavek 9. člena).

15. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega pravilnika opravljajo organi sanitarne inšpekcije, v obratih za proizvodnjo in promet živil živalskega izvora pa tudi organi veterinarske inšpekcije.

16. člen

Organizacije združenega dela, samostojni obrtniki in posamezniki, ki proizvajajo ali dajejo v promet živila, morajo zagotoviti posebno delovno obleko in obutev ter njeno vzdrževanje in shranjevanje v skladu z določbami tega pravilnika v roku 90 dni po njegovi objavi.

17. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 180-01/82-1

Ljubljana, dne 30. avgusta 1982.

Predsednik

Republiškega komiteja za
zdravstveno in socialno varstvo
Borut Miklavčič l. r.

1588.

Na podlagi 22. člena zakona o uporabi predpisov in o reševanju kolizij med republiški oziroma pokrajinskimi zakoni na področju davkov, prispevkov in taks (Uradni list SFRJ, št. 36/75, 33/76 in 43/82) in drugega odstavka 25. člena zakona o obračunavanju in plačevanju prispevkov za zadovoljevanje skupnih potreb na področju družbenih dejavnosti (Uradni list SRS, št. 33/80) objavlja Republiška uprava za družbene prihodke

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE PREGLEDA

stopenj davkov iz osebnega dohodka in stopenj prispevkov iz osebnega dohodka za financiranje splošnih družbenih potreb v družbenopolitičnih skupnostih in samoupravnih interesnih skupnostih na področju družbenih dejavnosti za leto 1982 (Uradni list SRS, št. 37/81, 38/81, 1/82, 2/82, 4/82, 7/82, 9/82, 12/82, 13/82, 15/82, 18/82, 20/82, 21/82, 22/82, 23/82, 24/82, 25/82, 27/82, 31/82, 32/82 in 34/82)

I. V tabeli pod točko 1 »Stopnje davkov in prispevkov iz osebnega dohodka« se izvršijo naslednje spremembe:

1. Pri zaporedni številki 18 občina Kranj se:
— v stolpcu 14 stopnja 0,45 nadomesti s stopnjo 0,60;
— v stolpcu 18 stopnja 11,08 nadomesti s stopnjo 11,23.

2. Pri zaporedni številki 54 občina Trbovlje se:
— v stolpcu 6 stopnja 0,25 nadomesti s stopnjo 0,50;
— v stolpcu 8 stopnja 1,21 nadomesti s stopnjo 1,36;
— v stolpcu 9 stopnja 1,40 nadomesti s stopnjo 1,25;
— v stolpcu 16 stopnja 1,38 nadomesti s stopnjo 1,13;

— v stolpcu 18 stopnja 11,70 nadomesti s stopnjo 12,10.

3. Pri zaporedni številki 57 občina Titovo Velenje se:

— v stolpcu 6 vnese stopnja 0,30;

— v stolpcu 18 stopnja 10,75 nadomesti s stopnjo 11,05;

— v stolpcu 19 stopnja 25,86 nadomesti s stopnjo 26,16.

II. V tabeli točke 3 pod B c) »Prispevki iz dohodkov od osnove dohodek« se:

— pri zaporedni številki 54 občina Trbovlje stopnja 0,06 črta.

III. Spremembe pregledov stopenj davkov in prispevkov se uporabljajo 15 dni po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 420-34/81

Ljubljana, dne 30. septembra 1982.

Direktor
Republiške uprave
za družbene prihodke
Tone Pengov l. r.

1589.

Na podlagi 50. točke odredbe o računih za vplačevanje prihodkov družbenopolitičnih skupnosti in njihovih skladov, samoupravnih interesnih skupnosti ter drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, o načinu njihovega vplačevanja in o načinu obveščanja njihovih uporabnikov (Uradni list SFRJ, št. 70/80, 70/81 in 34/82) izdaja Republiška uprava za družbene prihodke

ODREDBO

o spremembi in dopolnitvi odredbe o prehodnih računih za vplačevanje zbirnih stopenj davkov in prispevkov iz osebnega dohodka za financiranje družbenopolitičnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti na področju družbenih dejavnosti

V odredbi o prehodnih računih za vplačevanje zbirnih stopenj davkov in prispevkov iz osebnega dohodka za financiranje družbenopolitičnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti na področju družbenih dejavnosti (Uradni list SRS, št. 37/81, 38/81, 1/82, 2/82, 4/82, 7/82, 9/82, 12/82, 13/82, 15/82, 18/82, 20/82, 21/82, 22/82, 23/82, 24/82, 25/82, 27/82, 31/82, 32/82 in 34/82) se v tabelah točke 2:

— pri zaporedni številki 18 občina Kranj stopnja 11,08 nadomesti s stopnjo 11,23;

— pri zaporedni številki 54 občina Trbovlje stopnja 11,70 nadomesti s stopnjo 12,10;

— pri zaporedni številki 57 občina Titovo Velje stopnja 10,75 nadomesti s stopnjo 11,05.

Št. 420-34/81

Ljubljana, dne 30. septembra 1982.

Direktor
Republiške uprave
za družbene prihodke
Tone Pengov l. r.

1590.

Na podlagi 15. in 16. člena ter v zvezi s tretjim odstavkom 8. člena zakona o zajamčenem osebnem dohodku in izplačevanju osebnih dohodkov v organizacijah združenega dela, ki poslujejo z izgubo (Uradni list SRS, št. 7/82) izdaja direktor Zavoda SR Slovenije za statistiko

ODREDBO

o višini minimalnih življenjskih stroškov

Minimalni življenjski stroški na delavca so v avgustu 1982 znašali 7.390 din.

Št. 010-3/82

Ljubljana, dne 15. septembra 1982.

Direktor
Zavoda SR Slovenije
za statistiko
Tomaž Banovec l. r.

1591.

Na podlagi 26. člena zakona o osnovni šoli (Uradni list SRS, št. 5-281/80) je Strokovni svet SRS za vzgojo in izobraževanje sprejel naslednji

SKLEP

1. Sprejme se del programa življenja in dela osnovne šole, ki obsega:

— smernice za delo osnovnih šol

— učne načrte za pouk naslednjih fakultativnih predmetov: Merjenje, Risanje v geometriji in tehniki, Statistika, Prenos informacij in radiotehnika, Informatika in računalništvo, Izbrana poglavja iz elektronike, Svet svetlobe, Astronomija, Vremenslovje, Kemija v industriji, Obdelava lesa, Obdelava kovin, Umetnostna vzgoja, Etnologija, Varstvo in urejanje pokrajine, Turizem, Kuharstvo, Nega zdravega dojenčka, Vivaristika, Čebelarstvo, Gozdarstvo, Kmetijstvo, Vinogradništvo, Srbskohrvatski oz. hrvatsko-srbski jezik, Italijanski jezik, Madžarski jezik, Ruski jezik, Nemški jezik, Francoski jezik, Angleški jezik, Latinski jezik, Mednarodni jezik esperanto.

2. Smernice za delo osnovnih šol in učne načrte za pouk fakultativnih predmetov iz prejšnje točke pričnejo osnovne šole uporabljati (izvajati) v šolskem letu 1982/83.

Št. SS-87/154-82

Ljubljana, dne 22. septembra 1982.

Predsednik
Strokovnega sveta SRS
za vzgojo in izobraževanje
Stane Kranjc l. r.

1592.

Na podlagi 2. točke 264. člena v zvezi z drugim odstavkom 243. člena statuta Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 10/82) je skupščina Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji na seji dne 20. septembra 1982 sprejela

SKLEP**o mejnem znesku najnižjih pokojninskih prejemkov****I**

Mejni znesek najnižjih pokojninskih prejemkov znaša od 1. oktobra 1982 dalje 7.162,75 din.

II

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 01000-130/29

Ljubljana, dne 20. septembra 1982.

Skupščina Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji

Predsednik

Rudi Bregar l. r.

1593.

Na podlagi 1. točke 264. člena v zvezi z drugim odstavkom 181. člena statuta Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 10/82) je skupščina skupnosti na seji dne 20. septembra 1982 sprejela

SKLEP**o ponovni uskladitvi pokojnin med letom****I**

V skladu s samoupravnim sporazumom o temeljnih plana Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji za obdobje 1981—1985 in drugim odstavkom 181. člena statuta Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji se s 1. oktobrom 1982 ponovno uskladijo starostne, invalidske in družinske pokojnine tako, da se povečajo za 6%.

II

Uskladijo se vse pokojnine, razen tistih, pri katerih so bili za izračun pokojninske osnove upoštevani osebni dohodki oziroma zavarovalne osnove iz leta 1982.

III

Po I. točki tega sklepa se uskladijo tudi pokojnine, odmerjene po 3. odstavku 41. člena statuta Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji ne glede na to, kateri osebni dohodek je bil kot zadnji upoštevan za izračun dejanske pokojninske osnove teh pokojnin.

IV

Za odstotek povečanja iz I. točke tega sklepa se povečajo tudi vse pokojnine borcev NOV pred 9. 9. 1943 oziroma do 13. 10. 1943, odmerjene od zajamčene pokojninske osnove.

V

Pokojnine z varstvenim dodatkom se povečajo tako, da se za odstotek povečanja po I. točki tega sklepa poveča znesek pokojnine, varstveni dodatek pa na novo odmeri od mejnega zneska najnižjih pokojninskih prejemkov, veljavnega od 1. oktobra 1982.

Na način iz prvega odstavka te točke se povečajo tudi pokojnine z varstvenim dodatkom, odmerjene po tretjem odstavku 41. člena statuta Skupnosti po-

kojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji.

Pokojnine z varstvenim dodatkom, pri katerih je za izračun pokojninske osnove upoštevan osebni dohodek iz leta 1982 se ne povečajo, temveč se varstveni dodatek na novo odmeri od mejnega zneska najnižjih pokojninskih prejemkov, veljavnega od 1. oktobra 1982 dalje.

VI

Po I. točki tega sklepa se povečajo tudi pokojnine, odmerjene v sorazmernem delu po določbah mednarodnih sporazumov o socialni varnosti.

VII

Povečajo se zneski pokojnin, ki gredo upokojenecem za mesec september 1982.

Uskladitev se opravi po uradni dolžnosti.

VIII

Odstotek povečanja pokojnin po tem sklepu se upošteva pri dokončni uskladitvi s 1. januarjem 1983.

IX

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 01000-130/30

Ljubljana, dne 20. septembra 1982.

Skupščina Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji

Predsednik

Rudi Bregar l. r.

1594.

Skupščina Raziskovalne skupnosti Slovenije je na svoji seji dne 30. junija 1982 sprejela

SKLEP

o vplačilu razlike med obračunano obveznostjo po predpisanih stopnjah od dohodka zavezancev in vplačano akontacijsko vrednostjo za obdobje januar—september 1982

1

Na podlagi tega sklepa so podpisniki samoupravnega sporazuma o temeljnih plana Raziskovalne skupnosti Slovenije in posebnih raziskovalnih skupnosti za obdobje 1981—1985 dolžni vplačati razliko, nastalo med obračunano obveznostjo po predpisanih stopnjah od dohodka od zavezancev (Uradni list SRS, št. 37/81) in vplačano akontacijsko vrednostjo za obdobje januar—september 1982.

2

Ta sklep se objavi v Uradnem listu SRS.

Predsednik

skupščine RSS

mag. Peter Kunc l. r.

1595.

Na podlagi 37. člena zakona o samoupravnih sodiščih in 230.a člena statuta Zavarovalne skupnosti Triglav so delegati v zboru delegatov zavarovalne

skupnosti, po predhodni obravnavi v zborih delegatov skupnosti temeljnih rizičnih skupnosti, na zasedanju dne 25. februarja 1982 sprejeli, izvršilni odbor zavarovalne skupnosti pa na seji dne 29. julija 1982 določil naslednje prečiščeno besedilo

PRAVILNIK

o arbitraži v Zavarovalni skupnosti Triglav

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Zavarovanci, ki združujejo sredstva v Zavarovalni skupnosti Triglav, ustanovijo arbitražo za reševanje:

— sporov, ki izvirajo iz samoupravnega sporazuma o konstituiranju in oblikovanju medsebojnih razmerij zavarovancev združenih v Zavarovalni skupnosti Triglav, statuta Zavarovalne skupnosti Triglav in drugih samoupravnih splošnih aktov;

— sporov v zvezi z izvajanjem zavarovanj in

— sporov iz zavarovalnih in odškodninskih razmerij (v nadaljnjem besedilu: premoženjskopравни spori), kadar se o pristojnosti dogovorijo zavarovalna skupnost, zavarovanec in oškodovanec.

2. člen

Arbitraža je samoupravno sodišče, ki opravlja sodno funkcijo v mejah svojih pristojnosti.

Arbitraža ima sedež v Ljubljani, Miklošičeva 19.

Arbitraža ima svoj pečat z besedilom: Zavarovalna skupnost Triglav, Arbitraža, Ljubljana, Miklošičeva 19.

3. člen

Arbitraža je pri odločanju neodvisna ter odloča na podlagi ustave, zakonov, drugih predpisov, samoupravnih splošnih aktov in pravil socialistične morale.

Kadar odloča v premoženjskopravnih sporih se lahko udeleženci spora dogovorijo, da bo arbitraža odločala po načelu pravičnosti.

4. člen

Arbitraža odloča in izdaja dokončne odločbe o sporih iz svoje pristojnosti.

5. člen

Če v tem pravilniku ali drugem samoupravnem splošnem aktu ni drugače določeno, se za arbitražo, kadar odloča v samoupravnih sporih, uporabijo določbe zakona o samoupravnih sodiščih in zakonov o sodiščih združenega dela, v primeru pa, kadar odloča v premoženjskopravnih sporih, določbe zakona o pravnem postopku.

6. člen

Odločbe arbitraže imajo moč pravnomočne odločbe in so izvršljive ter jih izvršujejo redna sodišča.

7. člen

Materialna sredstva in druge pogoje, ki so potrebni za delo arbitraže, zagotavlja Zavarovalna skupnost Triglav.

Sredstva iz prejšnjega odstavka tega člena določi z letnim finančnim načrtom zbor delegatov Za-

varovalne skupnosti Triglav in sicer v celotnem prihodku delovne skupnosti skupnih služb.

II. ORGANIZACIJA IN SESTAVA ARBITRAŽE

8. člen

Arbitraža ima predsednika in 44 arbitrov.

9. člen

V arbitraži odločajo arbitri z liste arbitrov, ki jih izvolijo zbori delegatov območnih skupnosti in zbor delegatov zavarovalne skupnosti.

Zbor delegatov zavarovalne skupnosti izvoli predsednika arbitraže in 10 arbitrov za predsednike arbitražnih senatov iz vrst zavarovancev.

Zbor delegatov zavarovalne skupnosti izvoli tudi 2 arbitra iz vrst zavarovalnih delavcev.

Zbori delegatov območnih skupnosti izvolijo po 1 arbitra iz vrst zavarovancev in zavarovalnih delavcev.

Po opravljenih volitvah razglasi izvršilni odbor zavarovalne skupnosti listo arbitrov.

10. člen

Arbitri se izvolijo za 4 leta in so lahko ponovno izvoljeni.

Arbiter se razreši v primerih, ki jih določa zakon o samoupravnih sodiščih in po postopku in na način, ki veljata za odpoklic delegata.

Za predsednika arbitraže in predsednika arbitražnih senatov je lahko izvoljena oseba, ki ima pravno fakulteto in ustrezne delovne izkušnje.

11. člen

Arbitraža ima tajnika.

Tajnika imenuje izvršilni odbor zavarovalne skupnosti izmed delavcev Zavarovalne skupnosti Triglav.

Tajnik je oseba z dokončano pravno fakulteto in pravosodnim izpitom.

12. člen

Predsednik arbitraže opravlja naslednja dela:

— spremlja in usmerja delo arbitraže

— skrbi za pravilno uporabo samoupravnega sporazuma o konstituiranju in oblikovanju medsebojnih razmerij zavarovancev združenih v Zavarovalni skupnosti Triglav, statuta in drugih samoupravnih splošnih aktov

— predseduje in sodeluje v senatu, ki odloča o pristojnosti arbitraže

— predseduje in sodeluje v senatu za posredovanje

— imenuje predsednika arbitražnega senata

— imenuje arbitre v arbitražne senate v primerih iz 18. člena tega pravilnika

— odloča o izločitvi arbitrov

— opravlja druge zadeve, določene v tem pravilniku.

13. člen

Tajnik arbitraže opravlja naslednja dela:

— opravlja pripravljalna dejanja za konstituiranje arbitražnih senatov

- pomaga predsedniku arbitraže in arbitražnim senatom pri pripravi razprav in izdelavi odločb
- skrbi za administrativno delo, potrebno za delovanje arbitraže
- skrbi za pravilno izvrševanje sklepov in odločb arbitražnih senatov
- opravlja druge posle, določene v tem pravilniku.

Tajnik arbitraže lahko prisostvuje vsem narokom in sejem arbitražnega senata, na katerih se senat posvetuje in glasuje o izdaji arbitražne odločbe.

14. člen

Arbitraža odloča v senatu, ki ga sestavljajo predsednik senata in dva arbitra kot člana.

Za arbitra ali predsednika senata ne more biti imenovana oseba, ki je v delovnem razmerju pri udeležencu v sporu ali je delegat v njegovem organu upravljanja.

15. člen

Predlagatelj mora že v svojem predlogu navesti, koga je imenoval za arbitra.

III. PRISTOJNOST ARBITRAŽE

16. člen

Arbitraža je pristojna za reševanje:

- a) samoupravnih sporov iz samoupravnih razmerij, ki izhajajo iz izvajanja samoupravnega sporazuma o konstituiranju in oblikovanju medsebojnih razmerij zavarovancev združenih v Zavarovalni skupnosti Triglav;
- b) premoženjskopравnih sporov v zavarovalnih in odškodninskih razmerjih, če so se udeleženci tako sporazumeli;
- c) v vseh drugih sporih, za katere je v samoupravnih splošnih aktih določeno, da se ji poverijo.

17. člen

Arbitraža rešuje tudi spore o odškodnini za povzročeno škodo, ki je nastala zaradi neizpolnjevanja samoupravnih sporazumov ali drugačne kršitve samoupravnih razmerij.

18. člen

Kadar nasprotnik predlagatelja postopka pred arbitražo v odgovoru na predlog izpodbija pristojnost arbitraže, odloči o pristojnosti poseben tričlanski senat, ki mu predseduje predsednik arbitraže ali njegov namestnik in v katerem sodelujeta še dva arbitra, ki ju določi predsednik arbitraže.

Če senat, ki določa o pristojnosti, ugotovi, da je arbitraža pristojna za odločanje, se nadaljuje postopek z imenovanjem arbitrov in konstituiranjem rednega senata, čeprav nasprotnik predlagatelja odkloni sodelovanje v tem postopku.

Odločitev posebnega senata o pristojnosti arbitraže ne izključuje kasnejšega uveljavljanja nepristojnosti v nadaljevanju arbitražnega postopka pred razpravljajočim arbitražnim senatom.

Kadar senat, ki določa o pristojnosti, odloči, da zadeva ne spada v pristojnost arbitraže, ustavi s sklepom arbitražni postopek in odstopi zadevo pristojnemu rednemu ali samoupravnemu sodišču.

IV. STROŠKI POSTOPKA

19. člen

V postopku pred arbitražo udeleženci ne plačujejo taks.

Udeleženci plačujejo dejanske stroške postopka, ki so nastali v času od uvedbe do konca postopka. Med te spadajo: stroški udeležencev in njihovih pooblaščenecv, prič, izvedencev, tolmačev in drugih ter stroški in nagrade predsednika in članov arbitražnega senata. Višina stroškov in nagrade se določi s posebnim aktom, ki ga sprejme izvršilni odbor zavarovalne skupnosti.

Glede tega, kdo je dolžan plačati stroške, komu in v kolikšnem obsegu, se smiselno uporabljajo določbe zakona o pravnem postopku.

20. člen

Predlagatelj postopka mora položiti predjem za plačilo stroškov v smislu prejšnjega člena v višini, ki jo določi tajnik oziroma predsednik senata, če je že imenovan.

Udeleženci morajo položiti predjem tudi za stroške, ki bodo predvidoma nastali zaradi z njihovih strani predlaganih dokazov, zlasti v zvezi s predlaganim ogledom, zaslišanjem prič, sodelovanjem izvedencev in tolmačev.

Če predlagata izvedbo dokaza oba udeleženca, plačata vsak pol predjuma.

Vsa prejeta plačila se obračuna ob zaključku postopka.

Udeleženci dokazujejo poleg predjuma z odrezkom nakazila ali z blagajniškim potrdilom, ki se pripne stroškovniku, v katerem se vpisujejo tekoča izplačila.

21. člen

Predjem mora udeleženec postopka položiti pred uvedbo postopka oziroma pred izvedbo dokaza, ki je vezan na stroške.

22. člen

Pri priznavanju stroškov in nagrad mora arbitražni senat uporabljati načelo racionalnosti, dopuščati in priznavati potrebne stroške in opravljenemu delu primerno nagrado.

V. NAČELA POSTOPKA

23. člen

Arbitraža postopka po določbah tega pravilnika ter v skladu z dogovorom udeležencev.

Če postopek po prejšnjem odstavku tega člena ni določen, ga določijo arbitri ter pri tem smiselno uporabijo določbe zveznega zakona o sodiščih združenega dela in republiškega zakona o samoupravnih sodiščih, v premoženjskopравnih sporih pa določbe zakona o pravnem postopku.

24. člen

Arbitraža odloči o spornem razmerju, zaradi katerega je vložen predlog za začetek postopka.

25. člen

Arbitraža odloča na seji senata. Če pri odločanju ni mogoče uskladiti mnenj in stališč članov senata, odloči senat z večino glasov.

26. člen

Arbitraža odloči o zahtevku na podlagi ustnega in neposrednega obravnavanja.

27. člen

Arbitraža mora dati vsakemu udeležencu možnost, da se izjavi o zahtevkih in trditvah nasprotnika.

28. člen

Arbitraža mora popolnoma in po resnici ugotoviti vsa sporna dejstva, od katerih je odvisna odločitev o spornem razmerju in o utemeljenosti zahtevkov.

Arbitraža pri ugotavljanju dejstev in pri izvajanju dokazov ni vezana na predloge udeležencev. Upoštevati sme tudi dejstva, ki jih udeleženci niso zahtevali in izvajati dokaze, ki jih udeleženci niso predlagali.

29. člen

Udeleženci arbitražnega postopka morajo pred arbitražo govoriti resnico in pošteno uporabljati pravice, ki so jim priznane s tem pravilnikom.

Arbitraža onemogoči vsako zlorabo procesnih pravic.

30. člen

Katera dejstva je šteti za dokazna, odloči arbitraža po svojem prepričanju na podlagi vestne in skrbne presoje vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj in na podlagi uspeha celotnega postopka.

31. člen

Obravnavanje pred arbitražo je javno.

Arbitražni senat lahko sam ali na predlog enega od udeležencev sklene, da bo pri obravnavanju izključil javnost, če to zahtevajo koristi vojaške, uradne ali poslovne tajnosti, oziroma če je to potrebno zaradi varovanja pravic osebnosti ali če to zahtevajo koristi javnega reda ali razlogi morale.

32. člen

Arbitraža opravi postopek čim hitreje in brez zavračevanja ter s čim manjšimi stroški.

VI. POSREDOVALNI POSTOPEK

33. člen

V sporih, ki spadajo v pristojnost arbitraže, se lahko udeleženec, ki namerava vložiti predlog za začetek postopka, obrne na arbitražo za posredovanje in zaradi mirne ureditve spora.

Posredovalni postopek je neodvisen od postopka, v katerem arbitraža odloča o sporih med udeleženci.

34. člen

Predlog za izvedbo posredovalnega postopka se vložijo pisмено pri posebnem arbitražnem senatu, ki ga sestavljajo predsednik arbitraže in dva arbitra, ki ju on določi.

Udeleženci lahko vsak čas enostransko odklonijo nadaljnje sodelovanje v posredovalnem postopku.

35. člen

V predlogu za izvedbo posredovalnega postopka je treba navesti odločilna dejstva, navesti dokaze in zavzeti stališča o ureditvi spornega razmerja.

36. člen

Če vložijo predlog za uvedbo posredovalnega postopka eden od udeležencev, obvesti predsednik arbitraže o tem nasprotnika in mu dostavi predlog za posredovanje. Obenem ga pozove, da se v določenem roku izjasni, ali pristane na izvedbo posredovalnega postopka in da v tem primeru v pismenem odgovoru navede svoje stališče o odločilnih dejstvih in dokazih ter o razrešitvi spornega razmerja.

Če nasprotnik predlagatelja v določenem roku ne odgovori ali odkloni predlog za izvedbo posredovalnega postopka, obvesti predsednik arbitraže predlagatelja, da postopek posredovanja ni uspel.

37. člen

Posredovalni senat sestavi pismeni predlog poravnave in ga dostavi udeležencem. Če udeleženci ne vrnejo podpisane poravnave posredovalnemu senatu v 15 dneh od dneva dostave se šteje, da posredovanje ni uspelo.

Udeleženci lahko pisмено na zapisnik pred posredovanim senatom sklenejo poravnavo, ki po svoji vsebini odstopa od predloga poravnave tega senata.

38. člen

Poravnava, sklenjena po določbah prejšnjega člena tega pravilnika, ima med udeleženci moč sodne poravnave.

39. člen

Arbiter, ki je sodeloval v posredovalnem postopku, ne more biti član arbitražnega senata, ki odloča v kasnejšem sporu pred arbitražo v isti zadevi.

VII. POSTOPEK ODLOČANJA V SPORIH

40. člen

Postopek pred arbitražo se začne s predlogom, v katerem mora predlagatelj navesti sporno razmerje, o katerem naj arbitraža odloči, dejstva, ki so pomembna za odločitev, dokaze za te navedbe ter nasprotnega udeleženca, obenem pa mora takoj imenovati arbitra.

Postopka se lahko udeležujejo tudi drugi udeleženci spornega razmerja.

Arbitraža pazi na svojo pristojnost po uradni dolžnosti med vsem postopkom. Udeleženci lahko arbitražo ves čas postopka opozorijo na njeno pristojnost.

Sklep arbitražnega senata, da arbitraža ni pristojna za odločanje v sporu, je dokončen in ga ni mogoče izpodbijati s pravnim sredstvom.

41. člen

Predsednik arbitraže pošlje nasprotniku predlagatelja predlog za uvedbo postopka pred arbitražo ter ga pozove, da na predlog v 8 dneh odgovori.

V odgovoru na predlog mora nasprotnik predlagatelja imenovati arbitra, ker ga sicer imenuje predsednik arbitraže z liste arbitrov.

En izvod odgovora na predlog vroči predsednik arbitraže predlagatelju.

Če nasprotnik predlagatelja v določenem roku ne vložijo odgovora ali odkloni sodelovanje v arbitražnem postopku, se arbitražni postopek nadaljuje po določbah tega pravilnika.

42. člen

Arbitražni senat je dolžan o začetem sporu obvestiti tudi druge udeležence samoupravnega sporazuma, v zvezi s katerim je prišlo do spora.

Arbitražni senat je dolžan na zahtevo enega izmed udeležencev obvestiti o sporu pristojnega družbenega pravobranilca samoupravljanja. Družbenega pravobranilca samoupravljanja lahko obvesti o sporu tudi sam arbitražni senat, če meni, da je to potrebno, razen v primerih, ki so določeni z zakonom.

43. člen

Tajnik arbitraže dostavlja vsa vabila in odločbe ter sklepe arbitraže.

Dostavljanje opravlja bodisi neposredno udeležencem proti potrdilu o prejemu ali po pošti priporočeno.

44. člen

Pred začetkom razpravljanja na naroku opozori predsednik arbitražnega senata udeležence na možnost sklenitve poravnave.

Arbitražni senat si mora ves čas postopka prizadevati, da bi udeleženci sklenili pred arbitražo poravnavo.

45. člen

Dokazovanje pred arbitražo obsega vsa dejstva, ki so po mnenju arbitražnega senata pomembna za odločitev.

V arbitražnem postopku se dejstva ugotavljajo z zaslišanjem prič, listinami, ogledom, z zaslišanjem udeležencev in po potrebi tudi z zaslišanjem izvedencev.

Dokazi se izvajajo pred arbitražo, ta pa lahko iz tehtnih razlogov sklene in če se udeleženci strinjajo, da se izvedejo določeni dokazi pred predsednikom arbitražnega senata ali pred posebej pooblaščenim članom arbitražnega senata. V tem primeru se zapisniki o izvedbi dokazov preberejo na glavni obravnavi.

46. člen

Naroki se opravljajo praviloma na sedežu arbitraže v prostorih, ki jih določi arbitražni senat v soglasju s predsednikom arbitraže.

Predsednik arbitraže lahko odobri, da se narok opravi v drugem kraju, če arbitražni senat meni, da je to smiselno, ali če to predlagajo udeleženci.

Arbitražni senat lahko preloži narok, če je to potrebno za izvedbo dokazov ali če obstoje zato drugi upravičeni razlogi. V takem primeru že na zadnjem naroku naznani udeležencem čas in kraj novega naroka. Na novi narok posebej vabi le udeležence in tiste osebe, ki na zadnjem naroku niso bile navzoče.

47. člen

Če udeleženec zamudi narok ali rok za kakšno procesno dejanje in izgubi zaradi tega pravico opirati to dejanje, mu arbitražni senat na njegov predlog dovoli, da opravi to dejanje pozneje, če spozna, da je udeleženec zamudil narok ali rok iz opravičenega razloga.

48. člen

Arbitri in zlasti predsednik arbitražnega senata skrbijo s postavljanjem vprašanj in na drug primeren način, da udeleženci postopka navedejo vsa pomembna dejstva, postavijo, spremenijo in dopolnijo

svoje zahtevke, stališča, dejanske trditve in predloge za izvajanje dokazov.

49. člen

Poravnava, ki jo udeleženci med sporom sklenejo, se vnese v zapisnik.

Poravnava je sklenjena, ko jo udeleženci potem, ko jim je bil prečitani zapisnik o poravnavi in ko je poravnavo odobril arbitražni senat, podpišejo.

50. člen

O dejanjih, ki so bila opravljena na narokih, se sestavi zapisnik.

Zapisnik se sestavi tudi o važnejših izjavah ali sporočilih, ki jih dajejo udeleženci izven naroka.

Zapisnik piše zapisnikar, ki ga določi predsednik arbitraže.

51. člen

Zapisnik mora vsebovati naslov in sestavo arbitraže, kraj, dan in uro dejanja, sporni predmet ter imena navzočih udeležencev in drugih oseb, ki sodelujejo v postopku.

Zapisnik mora obsegati izjave udeležencev, ki so bistvenega pomena za arbitražni postopek, zlasti tiste, s katerimi udeleženci v celoti ali delno razpolagajo s predlogom, bistveno vsebino izvedenih dokazov, odločbo arbitraže in okoliščino ali je bila obravnavana javna ali pa je bila javnost izključena.

52. člen

O vsebini spornega razmerja odločajo arbitri z odločbo, glede ostalih vprašanj pa s sklepom.

Odločbe in sklepe arbitraže podpišejo vsi arbitri in tajnik arbitraže, če je navzoč, in zapisnikar.

53. člen

Odločbe arbitraže so pismene in obrazložene. Obrazložitev ni potrebna, če so se tako sporazumeli udeleženci v postopku.

VIII. IZPODBIJANJE ODLOČB ARBITRAŽE

54. člen

Udeleženci samoupravnega sporazuma, na katerega se odločba nanaša, lahko vložijo zoper odločbo arbitraže v roku 30 dni od dneva vročitve odločbe udeležencu, ki mu je bila vročena najpozneje, predlog za preizkus zakonitosti odločbe arbitraže.

Predlog za preizkus zakonitosti lahko vložita tudi družbeni pravobranilec samoupravljanja in javni tožilec.

55. člen

Zakonitost odločbe arbitraže v samoupravnem sporu presoja pristojno sodišče združenega dela.

56. člen

Predlog za preizkus zakonitosti odločbe arbitraže se lahko poda:

— če je odločba v nasprotju z ustavo, zakonom, drugim predpisom prisilne narave, samoupravnim splošnim aktom ali mednarodno pogodbo

— če arbitraža ni bila ustanovljena s samoupravnim sporazumom oziroma drugim samoupravnim splošnim aktom ali če ta sporazum oziroma akt ni veljaven

- če sestava arbitraže ni bila v skladu s tem pravilnikom
- če je arbitraža odločila o razmerju, ki ne spada v njeno pristojnost
- če so bila pri izdaji odločbe bistveno kršena pravila postopka, po katerih je arbitraža dolžna postopati,
- če izvirnika odločbe ni podpisala večina članov arbitraže
- če je podan kakšen razlog za obnovo postopka po zakonu o sodiščih združenega dela.

57. člen

Zoper odločbo arbitraže, sprejeto v premoženjsko-pravnem sporu lahko udeleženci vložijo tožbo na razveljavitev v 30 dneh od prejema odločbe arbitraže, če je udeleženec za razlog zvedel pozneje, pa od dneva, ko je zanj izvedel. Glede štetja roka, kadar se zahteva razveljavitev iz obnovitvenih razlogov, veljajo smiselno določbe 1. in 2. odstavka 423. člena ZPP.

Po petih letih od pravnomočnosti arbitražne odločbe v premoženjskopravnih sporih, se ne more več zahtevati njene razveljavitve.

58. člen

O tožbi za razveljavitev odločbe arbitraže v premoženjskopravnih sporih odloča pristojno redno sodišče.

59. člen

Razveljavitev odločbe arbitraže v premoženjskopravnih sporih se lahko zahteva:

- če sploh ni bila sklenjena pogodba o arbitraži ali če ta pogodba ni bila veljavna
- če je bila glede sestave arbitraže ali glede odločanja prekršena kakšna določba zakona o pravnem postopku, tega pravilnika ali pogodbe o arbitraži
- če odločba arbitraže ni obrazložena, pa se udeleženci niso dogovorili, da obrazložitev ni potrebna ali če izvirnik in prepisi odločbe niso podpisani

tako, kot je to določeno v 2. odstavku 481. člena ZPP

- če je arbitraža prekoračila meje svoje naloge
- če je izrek odločbe nerazumljiv ali sam s seboj v nasprotju
- če je arbitraža obsodila udeleženca na tako dajatev, ki po zakonu ni dovoljena ali je sploh prepovedana
- če je podan kakšen razlog za obnovo postopka iz 421. člena ZPP.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

60. člen

Za razlago tega pravilnika je pristojen zbor delegatov zavarovalne skupnosti.

61. člen

Ta pravilnik se lahko spremeni le po postopku kot je bil sprejet.

62. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS. Objavi pa se tudi v Obzorniku — glasilu Zavarovalne skupnosti Triglav.

63. člen

Arbitraža prične z delom 1. marca 1983.

Ljubljana, dne 25. februarja 1982.

Predsednik
zbora delegatov
zavarovalne skupnosti
Oto Sekavčnik l. r.

Ljubljana, dne 29. julija 1982.

Predsednik
izvršilnega odbora
zavarovalne skupnosti
Jože Šefman l. r.

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI

LJUBLJANA

1596.

Na podlagi drugega odstavka 15. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78) ter 54., 119. in 121. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 2/78 in 35/81) je Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane na svoji 16. seji, dne 21. septembra 1982 sprejel

SKLEP

o potrditvi odmika od sprejetega Generalnega plana razvoja mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 29/82) — za izgradnjo objektov Vojne bolnice

1

Devodi se odmik od Generalnega plana razvoja mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 29/82) tako, da se iz obvezne izdelave zazidalnega načrta za območje zazidalnega otoka CI 1 — Klinični center (7. člen citiranega odloka (izvzame zemljišča s parcelnimi

številkami: 105/2, 104/3, 102, 101/1, 101/3, 103/2, 93/22, 94, 93/7, 93/21, 93/11, 93/20 93/23, 93/24 in 93/25 vse k. o. Peter II — za izgradnjo objektov Vojne bolnice.

2

Odmik iz prve točke tega sklepa ponazarja projektna dokumentacija, ki jo je pod št. 82053 v maju 1982 izdelal Centroprojekt Beograd in je sestavni del tega sklepa ter Generalnega plana razvoja mesta Ljubljane.

3

Odmik je usklajen s sedanjo rabo prostora, kar so ugotovili Klinični center, Vojna pošta 20—50, ZIL TOZD Urbanizem-LUZ, Izvršni svet Skupščine občine Ljubljana Center in Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane.

4

Načrtovanje in urejanje zemljišč Vojaške bolnice mora biti skladno z izdelavo, in izvajanjem zazidalnega načrta za celotno območje zazidalnega otoka CI 1 — Klinični center.

5

Nadzorstvo nad izvajanjem tega sklepa opravlja Urbanistična inšpekcija pri Mestni upravi inšpekcijskih služb.

6

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu SRS.

Št. 1257/1-82

Ljubljana, dne 22. septembra 1982.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine mesta Ljubljane
Dore Dovečar l. r.

1597.

Na podlagi 5. člena pravilnika o postopku oblikovanja cen storitev ter merilih in elementih za oblikovanje cen storitev TOZD Mestni potniški promet je mešani Delavski svet TOZD Mestni potniški promet na svoji 2. redni seji dne 22. septembra 1982 sprejel

SKLEP

o spremembi cene za delavsko mesečno vozovnico za vse proge v javnem mestnem potniškem prometu v Ljubljani

1

Delavski svet INTEGRAL, DO Ljubljanski potniški promet, TOZD Mestni potniški promet Ljubljana določa cene za delavsko mesečno vozovnico za vse proge in sicer 650 din.

2

Ta sklep začne veljati 1. oktobra 1982 in se objavi v Uradnem listu SRS.

Z dnem, ko začne veljati ta sklep, preneha veljati cena za delavsko mesečno vozovnico za vse proge, določena v I. poglavju točka i, hkrati pa preneha veljavnost vozovnice in cena delavske mesečne vozovnice za tri proge, določene v I. poglavju točka h sklepa o cenah za prevoz potnikov v javnem mestnem potniškem prometu v Ljubljani in kriterijih za izdajo ter veljavnost mesečnih vozovnic (Uradni list SRS, št. 7/82).

Predsednik
delavskega sveta
TOZD Mestni potniški promet
Ivan Fotivec l. r.

BREŽICE

1598.

Na podlagi 8. člena zakona o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS, št. 5/80) in 150. člena statuta občine Brežice (Uradni list SRS, št. 14/78) je Skupščina občine Brežice na seji zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 20. julija 1982 sprejela

ODLOK

o spremembi območja naselja Bizeljsko in o uvedbi uličnega sistema v naselju Bizeljsko ter Čatež ob Savi

1. člen

K naselju Bizeljsko se priključi del naselja:

— Brezovica v k. o. Brezovica in k. o. Vitna vas, območja hišnih števil: 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 68

— Vitna vas v k. o. Vitna vas, območja hišnih števil: 26, 27, 28, 29, 30, 31, 36.

2. člen

V naselju Bizeljsko se poimenujejo ulice kot sledi:

Ime ulice	Št. ulice na pregledni karti
Vrhovna	1
Janeževa gorca	2
Okrog	3
Sodarska pot	4
Pot na Žalce	5
Mizarska pot	6
Nimnik	7
Bošt	8
Drameljšek	9
Vidova pot	10
Gradišče	11
Vinarska cesta	12
Kumrovska cesta	13
Hribček	14
Florjanova pot	15
Bizeljska cesta	16
Župjek	17
Pišeska cesta	18

3. člen

V naselju Čatež ob Savi se poimenujejo sledeče ulice:

Ime ulice	Št. ulice na pregledni karti
Zagrebska cesta	1
Na griču	2
Rimska cesta	3
Šentviška pot	4
Čateška ulica	5
Razlagov breg	6
Savska pot	7
Topliška cesta	8

4. člen

Ulice so vrisane na posebnih preglednih kartah merila 1 : 5000, ki so sestavni del tega odloka.

5. člen

Ustrezna preštevilčenja izvrši ter naroči izdelavo napisnih tabel in hišnih tablic Geodetska uprava Brežice v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega odloka.

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 015-3/82-1

Brežice, dne 20. julija 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Brežice

Mirko Kambič l. r.

CELJE

1599.

Skupščina občine Celje je po 234. členu zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 21/74, 39/74, 5/76, 10/76, 8/78) in 146. člena statuta občine Celje na sejah vseh treh zborov dne 14. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o potrditvi letnega davčnega zaključnega računa za leto 1981

1. člen

Potrdi se letni davčni zaključni račun davkov in prispevkov občanov občine Celje za leto 1981.

2. člen

Letni davčni zaključni račun vsebuje:

	Prispevki in davki
— obremenitve	210.891.778,20
— odpisi	454.422,20
— plačila	193.929.563,35
— znesek dolga zavezancev	23.728.986,50
— znesek preplačil	7.221.193,85
— računski saldo	16.507.792,65

3. člen

Letni davčni zaključni račun vsebuje bilanco, bruto bilanco in pregled individualnih dolgov oziroma preplačil za prispevke in davke.

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 400-7/82-8

Celje, dne 14. septembra 1982.

Predsednik

Skupščine občine Celje
Edvard Stepišnik l. r.

1600.

Skupščina občine Celje je po 1. členu zakona o davku na promet nepremičnin (Uradni list SR Slovenije, št. 27/72, 39/74 in 11/79) na sejah vseh treh zborov občinske skupščine dne 14. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o davku na promet nepremičnin v občini Celje

1. člen

Davek na promet nepremičnin se na območju občine Celje predpisuje, odmerja in pobira po določbah zakona o davku na promet nepremičnin, po določbah tega odloka in predpisih izdanih na njuni podlagi.

2. člen

Občinski davek na promet nepremičnin se plačuje glede na prometno vrednost m² zemljišča oziroma uporabne površine gradbenega objekta po naslednjih stopnjah:

1. za kmetijska zemljišča, če znaša prometna vrednost m²

nad	do	din davek	%	din
	5		10	
5	10	0,50 + 17		od presežka nad 5
10	15	1,35 + 24		od presežka nad 10
15	20	2,55 + 30		od presežka nad 15
20	25	4,05 + 40		od presežka nad 20
25	30	6,05 + 50		od presežka nad 25
30		8,55 + 60		od presežka nad 30

2. za nezazidana stavbna zemljišča, če znaša prometna vrednost m²

nad	do	din davek	%	din
	40		25	
40	60	10 + 35		od presežka nad 40
60	80	17 + 40		od presežka nad 60
80	100	25 + 45		od presežka nad 80
100	120	34 + 50		od presežka nad 100
120	140	44 + 55		od presežka nad 120
140		55 + 60		od presežka nad 140

3. za gradbene objekte, če znaša prometna vrednost m²

nad	do	din davek	%	din
	6.000		10	
6.000	9.000	600 + 12		od presežka nad 6.000
9.000	12.000	960 + 14		od presežka nad 9.000
12.000	15.000	1.380 + 16		od presežka nad 12.000
15.000	18.000	1.860 + 18		od presežka nad 15.000
18.000		2.400 + 20		od presežka nad 18.000

3. člen

Poleg oprestitve po zakonu o davku na promet nepremičnin se davek na promet nepremičnin ne plača še v naslednjih primerih:

1. če prodaja organizacija združenega dela, občan ali zasebna pravna oseba kmetijsko zemljišče občanu, ki se po 4. členu zakona o kmetijskih zemljiščih šteje za kmeta. Če kupec tako zemljišče proda ali podari prej kot v petih letih po pridobitvi tega zemljišča, plača prometni davek tudi od nakupa;

2. pri prodaji gozdnega zemljišča občanu, ki je zavarovan po določbah zakona o starostnem zavarovanju kmetov ali kmetu kooperantu. Če kupec gozd odtuji pred potekom petih let od pridobitve občanu, ki ni čisti kmet oziroma kmet kooperant, se davek naknadno odmeri;

3. od kupnine za prodajo objektov (razen vikendov), ki jo prodajalec uporabi za nakup ali gradnjo poslovnega prostora v občini Celje za opravljanje obrtnih dejavnosti. Oprostitev je možno uveljaviti v roku 2 let po izvršeni prodaji. Glede načina in uveljavitve te oprostitve, se smiselno uporabljajo določbe 14. točke 4. člena zakona o davku na promet nepremičnin.

Ce prodajalec v roku enega leta od uveljavljene oprostitve ne prične opravljati obrtne dejavnosti, se mu davek naknadno odmeri.

Zavezanec, ki je kupil poslovni prostor, za nakup katerega je bila priznana oprostitve davka na promet nepremičnin po tej točki tega člena, mora opravljati v tem prostoru obrtno dejavnost in biti lastnik poslovnega prostora najmanj pet let od pričetka obratovanja, sicer se mu davek naknadno odmeri;

4. pri prodaji poslovnega prostora, ki je bil zgrajen s sredstvi uporabnikov družbenih sredstev in še ni bil v uporabi.

Oprostitve po tej točki velja tudi za nedograjen poslovni prostor ali poslovni prostor v gradnji;

5. pri prenosu pravice uporabe na nezazidanem stavbnem zemljišču, če ga odda stanovanjska zadruga.

4. člen

Z uveljavitvijo tega odloka preneha veljati odlok o občinskem davku na promet nepremičnin v občini Celje (Uradni list SRS, št. 16-747/75 in 16-1009/80).

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 422-19/82-8

Celje, dne 14. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine Celje
Edvard Stepišnik l. r.

1601.

Skupščina občine Celje je po prvem odstavku 20. člena zakona o intervencijah v kmetijstvu in porabi hrane (Uradni list SRS, št. 1/79), drugega odstavka 3. člena zakona o zagotavljanju in usmerjanju sredstev za intervencije v proizvodnji hrane v obdobju 1982 do 1985 (Uradni list SRS, št. 3-183/82), statuta občine Celje na sejah vseh treh zborov dne 14. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o ustanovitvi samoupravnega sklada za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane občine Celje in o zagotavljanju in usmerjanju sredstev za intervencije v proizvodnji hrane v obdobju 1982—1985

1. člen

S tem odlokom se ustanovi samoupravni sklad za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane občine Celje (v nadaljnjem besedilu: sklad), ki opravlja s sredstvi za intervencije, ki jih uvede občina Celje (v nadaljnjem besedilu: občina).

Sklad je pravna oseba s pravicami in obveznostmi, določenimi z zakonom, tem odlokom in statutom sklada.

2. člen

S sredstvi sklada upravljajo kmetijske organizacije združenega dela, organizacije združenih kmetov, druge organizacije združenega dela in delovne skupnosti, ki so združile sredstva v skladu in samoupravno organiziranimi porabniki hrane, v skladu s programom sklada in predpisi o uvedbi posameznih intervencij.

3. člen

Organ upravljanja sklada je skupščina sklada, v katero delegirajo polovico delegatov kmetijske organizacije združenega dela in organizacije združenih kmetov z območja občine, polovico delegatov pa delegirajo druge organizacije združenega dela, porabniki hrane, združeni v samoupravni interesni skupnosti za oskrbo in sveti potrošnikov pri krajevnih skupnostih z območja občine.

Podrobnejša ureditev organizacije in delovanje sklada se določi s statutom sklada, ki ga sprejme skupščina sklada.

Administrativno-tehnična, finančna in druga opravila za sklad opravljajo upravni organi občine Celje, stroški bremenijo proračun.

4. člen

Sklad predloži program dela in finančni načrt za naslednje leto po sprejemu na skupščini sklada Izvršnemu svetu Skupščine občine Celje do 15. oktobra v tekočem letu.

Zaključni račun in poročilo o izvršitvi letnega programa dela in poročilo o uporabi sredstev, ki so bila zagotovljena v občinskem proračunu predloži sklad po sprejemu na skupščini sklada izvršnemu svetu skupščine občine za vsako preteklo leto do 30. marca v tekočem letu. Sklad je dolžan v svojem delu poročati IS skupščine tudi polletno.

Ko IS skupščine občine ugotovi, da je program dela sklada usklajen z družbenim planom občine Celje, predlaga občinski skupščini, da s svojim aktom določi potrebni del sredstev občine, ki so v skladu s finančnim načrtom sklada potrebnih za zagotovitev izvedbe del sklada.

5. člen

Program dela sklada mora biti usklajen z dogovorom o enotni politiki in ukrepih pri pospeševanju proizvodnje hrane v SR Sloveniji, ki ga vsako leto sklenejo samoupravni skladi za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane v SR Sloveniji.

6. člen

Sredstva za intervencije, ki jih izplačuje sklad, se zagotavljajo iz sredstev, ki jih samoupravno združujejo delavci namensko iz skladov skupne porabe, iz sredstev rezerv in iz osebnih dohodkov v temeljni organizaciji združenega dela in v delovnih skupnostih in iz sredstev proračuna občine ter iz drugih virov.

7. člen

Sredstva sklada se uporabljajo na podlagi predpisov izvršnega sveta skupščine občine oziroma skupščine občine v skladu s 3. členom zakona o intervencijah v kmetijstvu in porabi hrane (Uradni list SRS, št. 1/79) v skladu z letnim programom dela sklada in v skladu z letno resolucijo o izvajanju družbenega plana občine.

8. člen

Za zagotovitev sredstev za intervencije v proizvodnji hrane z namenom uresničevanja ciljev in nalog pri družbeno organizirani proizvodnji hrane v skladu s planskimi akti občine se s tem odlokom za obdobje 1982—1985 uvaža posebni občinski davek iz bruto osebnega dohodka delavcev in sicer po stopnji: 0,3 %.

9. člen

Sredstva, zbrana po določbi prejšnjega člena, se lahko uporabljajo za namene iz 6. člena zakona o zagotavljanju in usmerjanju sredstev za intervencije v proizvodnji hrane v obdobju 1982—1985 (Uradni list SRS, št. 3/82) in za namene vsakoletnega usklajevanja programa dela sklada, zlasti pa za:

— pospeševanje kmetijstva, regresiranje reprodukcijskega materiala in semen, pomoč pri preusmerjanju ipd. v skladu z zakonom o intervencijah v kmetijstvu in porabi hrane.

10. člen

Sredstva za naročeno proizvodnjo govejih pitalcev in mleka iz 7. člena tega odloka se lahko upravičencem dodelijo le ob pogoju, če se s sporazumom oz. pogodbo zavežejo zagotavljati dogovorjene količine hrane OZD s področja preskrbe s hrano v občini po odkupu govejih pitalcev v klavnico oziroma oddaji mleka v mlekarno. Sredstva za ostale namene iz 7. člena tega odloka se upravičencem dodelijo po predložitvi dokazila o realizaciji programa.

11. člen

Glede obračunavanja in plačevanja posebnega občinskega davka po tem odloku se uporabljajo določbe odloka o davkih občanov.

12. člen

Posebni občinski davek po tem odloku se obračunava iz bruto OD dohodka delavcev, ki imajo stalno prebivališče v občini izplačanih od 1. 10. 1982 dalje.

13. člen

Priprave za sklic ustanovne skupščine sklada opravi odbor za ustanovitvev sklada.

Konstituiranje sklada se opravi najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi tega odloka.

14. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 06-16/82-3

Celje, dne 14. septembra 1982.

Predsednik

Skupščine občine Celje
Edvard Stepišnik l. r.

1602.

Skupščina občine Celje je po 20. členu zakona o zajamčenem osebnem dohodku in izplačevanju osebnih dohodkov v organizacijah združenega dela, ki poslujejo z izgubo (Uradni list SRS, št. 7/82) na sejah vseh treh zborov dne 14. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o pooblastitvi organa za odločanje na podlagi 20. člena zakona o zajamčenem osebnem dohodku in izplačevanju osebnih dohodkov v organizacijah združenega dela, ki poslujejo z izgubo

1. člen

Za odločanje o zahtevah na podlagi 20. člena zakona o zajamčenem osebnem dohodku in izplače-

vanju osebnih dohodkov v organizacijah združenega dela, ki poslujejo z izgubo, se pooblasti Izvršni svet Skupščine občine Celje.

2. člen

Ce izvršni svet zahtevo zavrne, ima temeljna organizacija v roku 30 dni pravico ugovora na zbor združenega dela Skupščine občine Celje.

3. člen

Izvršni svet je dolžan na prvi seji skupščine poročati o odločitvah, ki jih je sprejel v zvezi z izplačevanjem osebnih dohodkov v organizacijah združenega dela, ki poslujejo z izgubo.

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 113-18/82-2

Celje, dne 14. septembra 1982.

Predsednik

Skupščine občine Celje
Edvard Stepišnik l. r.

1603.

Skupščina občine Celje je po 14. členu zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 1/79 in 11/81) na seji zbora združenega dela in seji zbora krajevskih skupnosti dne 14. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o odškodnini zaradi spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč, izkoriščanja rudnin in drugega materiala v občini Celje

1. člen

V odloku o odškodnini zaradi spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč, izkoriščanja rudnin in drugega materiala v občini Celje (Uradni list SRS, št. 16-1010/80 in 15-1243/81) se 5. člen spremeni in se glasi:

Odškodnina zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča ali gozda se določi v znesku na kvadratni meter in sicer:

— 100 din za m² kmetijskega obdelovalnega zemljišča I. katastrskega razreda,

— 80 din za m² kmetijskega obdelovalnega zemljišča II. katastrskega razreda,

— 60 din za m² kmetijskega obdelovalnega zemljišča III. katastrskega razreda,

— 40 din za m² kmetijskega obdelovalnega zemljišča IV. katastrskega razreda,

— 30 din za m² kmetijskega obdelovalnega zemljišča V. in VI. katastrskega razreda,

— 20 din za m² kmetijskega obdelovalnega zemljišča VII. katastrskega razreda,

— 20 din za m² neobdelanih kmetijskih zemljišč in gozdov

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 320-327/79

Celje, dne 14. septembra 1982.

Predsednik

Skupščine občine Celje

Edvard Stepišnik l. r.

1604.

Skupščina občine Celje je po 117. členu statuta občine Celje (Uradni list SRS, št. 6/82) na seji vseh treh zborov dne 14. septembra 1982 sprejela

* ODLOK

o prenehanju veljavnosti nekaterih odlokov občine Celje

1. člen

Prenehajo veljati naslednji odloki in pravilnik, ki jih je sprejela Skupščina občine Celje:

1. odlok o prepovedi dajanja nepasteriziranega mleka v promet (Uradni vestnik Celje, št. 26-270/63 in 54-486/64),

2. odlok o splošni prepovedi graditve ter prepovedi parcelacije zemljišča na območju Smartinskega jezera (Uradni list SRS, št. 25-568/72),

3. odlok o splošni prepovedi graditve ter prepovedi parcelacije zemljišča na območju južno od avtoceste v Celju (Uradni list SRS, št. 15-420/73),

4. odlok o splošni prepovedi graditve ter prepovedi parcelacije zemljišča na območju južno od avtoceste v Celju (Uradni list SRS, št. 22-598/73),

5. odlok o prepovedi gradnje na področju zazidalnega načrta Nova vas (Uradni list SRS, št. 45-1052/73),

6. odlok o zvišanju denarnih kazni za prekrške, določene v odlokih Skupščine občine Celje (Uradni vestnik Celje, št. 35-596/65),

7. odlok o ustanovitvi komisije za proučitev prekrške Celja z vodo (Uradni vestnik Celje, št. 23-241/68),

8. odlok o izdelavi koncepta dolgoročnega ekonomske-političnega razvoja celjske regije (Uradni vestnik Celje, št. 22-262/69)

9. pravilnik o oddajanju stanovanj, glede katerih je stanodajalec občina Celje (Uradni vestnik Celje, št. 12-150/67).

2. člen

Ugotovi se, da so zaradi prenehanja veljavnosti pooblastilnih zakonov prenehali veljati naslednji odloki in odredba, ki jih je sprejela Skupščina občine Celje:

1. odlok o ukrepih družbene kontrole cen iz pristojnosti občine (Uradni list SRS, št. 14-386/73),

2. odlok o ureditvi nekaterih vprašanj družbene kontrole cen v občini Celje (Uradni list SRS, št. 14-387/73),

3. odlok o pooblastilu izvršnega sveta, da predpisuje ukrepe neposredne družbene kontrole cen (Uradni list SRS, št. 30-1375/79),

4. odlok o amortizaciji stanovanjskih hiš (Uradni list SRS, št. 47-874/65),

5. odlok o merilih za uporabo sredstev, zbranih s prispevkom za graditev stanovanj za udeležence NOV (Uradni vestnik Celje, št. 10-141/69),

6. odlok o obveznem prispevku za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu v občini Celje (Uradni list SRS, št. 52-1069/72),

7. odlok o sredstvih, ki jih za stanovanjsko graditev plačujejo občani, ki pri opravljanju samostojne dejavnosti uporabljajo dopolnilno delo drugih oseb (Uradni list SRS, št. 55-1143/72 in 6-84/73),

8. odlok o določitvi najnižjega prispevka za razširjeno reprodukcijo in družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu v občini Celje (Uradni list SRS, št. 6-87/73),

9. odlok o ugotovitvi vrednosti stanovanjskih hiš in stanovanj v občini Celje (Uradni list SRS, št. 10-159/73, 33-806/73, 28-1385/75 in 8-426/77),

10. odlok o določitvi stanovanjskega standarda (Uradni list SRS, št. 22-597/73),

11. odlok, kaj se šteje za investicijsko vzdrževanje, revitalizacijo, tekoče vzdrževanje, upravljanje in obratovanje stanovanjskih hiš v občini Celje (Uradni list SRS, št. 33-808/73 in 8-428/77),

12. odlok o načinu upravljanja s sredstvi solidarnostnega stanovanjskega sklada za udeležence NOV (Uradni list SRS, št. 15-347/74),

13. odlok o delni nadomestitvi stanarin v občini Celje (Uradni list SRS, št. 11-588/77),

14. odlok o določitvi obveznega prispevka za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu (Uradni list SRS, št. 1-56/81),

15. odlok o preživninskem varstvu kmetov (Uradni vestnik Celje, št. 40-323/64),

16. odlok o zdraviliškem redu zdraviliško turističnega kraja Dobrna (Uradni vestnik Celje, št. 12-149/67),

17. odlok o pogojih in kriterijih za dodeljevanje varstvenega dodatka kmetom-borcem NOV (Uradni list SRS, št. 20-539/73 in 33-1479/79),

18. odlok o urejanju in vzdrževanju vojaških pokopališč in grobov ter o varstvu spomenikov in spominskih obeležij (Uradni list SRS, št. 18-850/76),

19. odlok o nujenju pravne pomoči v občini Celje (Uradni vestnik Celje, št. 33-270/69),

20. odlok o obvezni predložitvi splošnih aktov delovnih organizacij občinski skupščini (Uradni vestnik Celje, št. 114/68),

21. odlok o ustanovitvi komisije za dolgoročni program razvoja občine Celje (Uradni vestnik Celje, št. 30-321/68),

22. odlok o izdatkih za potne in druge stroške, ki se priznavajo upravnim in drugim organizacijam v občini Celje med materialne stroške (Uradni list SRS, št. 13-270/72),

23. odlok o rokih čiščenja in pregledovanju kurilnih naprav in dimnih vodov na območju občine Celje (Uradni vestnik Celje, št. 11-154/66 in 41-832-71),

24. odredba o načinu zavijanja kruha in peciva (Uradni vestnik Celje, št. 29-308/68).

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 010-2/82

Celje, dne 14. septembra 1982.

Predsednik

Skupščine občine Celje

Edvard Stepišnik l. r.

1605.

Skupščina občine Celje je po 15. členu zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/76, 27/72 in 8/78) na seji zбора združenega dela in seji zбора krajevnih skupnosti dne 14. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o zazidalnem načrtu Spodnja Hudinja

1. člen

Zazidalni načrt Spodnja Hudinja (Uradni list SRS, št. 8/78), ki ga je z naslovom »Stanovanjska cona 12 in del stanovanjske cone 13 do Travnškega potoka na severu pod številko projekta 212/76 izdelal RCC TOZD Planiranje, se spremeni in dopolni po projektu številka 14/82, ki ga je v mesecu maju 1982 izdelal Razvojni center Celje — TOZD Planiranje.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 350-7/77

Celje, dne 14. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine Celje
Edvard Stepišnik l. r.

CERKNICA

1606.

Na podlagi 161. člena zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list SRS, št. 5/82) ter 136., 163. in 280. člena statuta občine Cerknica je Skupščina občine Cerknica na seji zбора združenega dela, zбора krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zбора dne 29. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o ustanovitvi in delovnem področju sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Cerknica

1. člen

Ustanovi se svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: občinski svet) kot strokovno družbeno telo.

2. člen

Občinski svet sestavljajo: predsednik, tajnik in člani sveta.

Svet šteje 19 članov. Predsednika imenuje občinska skupščina, ostale članе pa delegirajo organizacije združenega dela, krajevne skupnosti in druge samoupravne organizacije ali skupnosti, določene v tem členu.

Po enega člana v občinski svet delegirajo: vsaka krajevna skupnost v občini Cerknica, pristojna temeljna organizacija združenega dela za ceste, Komunala Cerknica, Integral Ljubljana — TOZD Notranjska Cerknica, Kmetijska zadruga Cerknica, delovna organizacija Brest, delovna organizacija Kovinoplastika, Izobraževalna skupnost občine Cerknica, AMD Cerknica, združenje šoferjev in avto mehanikov Cerknica, Postaja milice Cerknica in obrtna zadruga

Prevoz — poslovna enota Cerknica.

Svet lahko pri reševanju vprašanj varstva in preventive v cestnem prometu povabi k sodelovanju še druge članе ali organizacije, ki lahko pripomorejo k boljšemu reševanju nalog.

Mandatna doba občinskega sveta je 4 leta.

Delo občinskega sveta je javno. Natančnejše določbe o delovanju sveta se predpišejo s poslovnikom o delu, ki ga sprejme svet.

3. člen

Občinski svet opravlja zlasti tele naloge:

— skrbi za uveljavljanje družbene samozaščite na področju preventive in vzgoje v cestnem prometu

— proučuje in obravnava cestno prometno problematiko v zvezi s preventivo in vzgojo

— pospešuje prometno vzgojo, izobrazbo in etiko udeležencev v cestnem prometu

— sodeluje pri delu organov in organizacij, ki se ukvarjajo s prometno vzgojo in preventivno dejavnostjo v cestnem prometu

— izdaja in razširja prometno vzgojne publikacije ter razvija in pospešuje varnost cestnega prometa s sredstvi javnega obveščanja

— predlaga organom in organizacijam, ki se ukvarjajo z vprašanji cestnega prometa, ukrepa za izboljšanje varnosti

— razvija in pospešuje organizacijo in aktivnost šolske prometne službe

— nudi strokovno pomoč šolam, organizacijam in komisijam pri krajevnih skupnostih, ki skrbijo za preventivo in vzgojo v cestnem prometu

— občasno opravlja poročila in informacije o delu, problemih in ukrepih preventive in vzgojne dejavnosti ter o tem obvešča občinsko skupščino.

4. člen

Strokovne naloge za občinski svet opravlja tajnik sveta, upravno tehnično delo oddelke za notranje zadeve, finančne zadeve opravlja pristojni upravni organ za finance občine Cerknica.

5. člen

Sredstva za opravljanje nalog sveta določi občinska skupščina v vsakoletnem proračunu, na podlagi programa dela sveta.

Del sredstev, ki jih prispevajo druge organizacije ali skupnosti, se steka na poseben račun za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

Za izvajanje in koriščenje teh sredstev skrbi svet za vzgojo in preventivo v cestnem prometu.

6. člen

Občinski svet ima za potrebe sveta svoj uradni pečat.

Ta je okrogle oblike in vsebuje: grb SR Slovenije — Socialistična republika Slovenija — občina Cerknica — Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

7. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o ustanovitvi in delovnem področju sveta za

preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Cerknica (Uradni list SRS, št. 17/77).

Št. 020-22/82-9

Cerknica, dne 29. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Cerknica
Edo Lenarčič l. r.

1607.

Na podlagi 11. člena v zvezi s 13. členom zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78) je Izvršni svet Skupščine občine Cerknica na svoji 14. seji dne 28. septembra 1982 sprejel

SKLEP

o javni razgrnitvi osnutka spremembe in dopolnitve urbanističnega načrta za naselje Cerknica

1. člen

Javno se razgrne osnutek spremembe in dopolnitve urbanističnega načrta za naselje Cerknica z lokacijo bloka za starejše občane v naselju Cerknica, ki ga je izdelala Komunala Cerknica v mesecu septembru 1982.

2. člen

Osnutek spremembe in dopolnitve urbanističnega načrta bo javno razgrnjen v krajevni skupnosti Cerknica in v prostorih Komiteja za urejanje prostora, varstvo okolja in gradbeništvo SO Cerknica 30 dni računajoč od dneva objave.

3. člen

Organizacije združenega dela, druge organizacije in skupnosti, organi ter društva, delovni ljudje in občani, lahko do poteka 30-dnevnega roka razgrnitve podajo pismene pripombe na kraju razgrnitve ali pa pripombe pošljejo Komiteju za urejanje prostora, varstvo okolja in gradbeništvo SO Cerknica.

4. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 350-2/68

Cerknica, dne 28. septembra 1982.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Cerknica
Tone Kebe l. r.

1608.

Na podlagi 11. člena v zvezi s 13. členom zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78) je Izvršni svet Skupščine občine Cerknica na svoji 14. seji dne 28. septembra 1982 sprejel

SKLEP

o javni razgrnitvi osnutka spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta »Center« Cerknica

1. člen

Javno se razgrne osnutek spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta »Center« Cerknica z lokacijo bloka za starejše občane v naselju Cerknica, ki ga je izdelala Komunala Cerknica v mesecu septembru 1982.

2. člen

Osnutek spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta bo javno razgrnjen v Krajevni skupnosti Cerknica in v prostorih Komiteja za urejanje prostora, varstvo okolja in gradbeništvo SO Cerknica 30 dni računajoč od dneva objave.

3. člen

Organizacije združenega dela, druge organizacije in skupnosti, organi ter društva, delovni ljudje in občani, lahko do poteka 30-dnevnega roka razgrnitve podajo pismene pripombe na kraju razgrnitve ali pa pripombe pošljejo Komiteju za urejanje prostora, varstvo okolja in gradbeništvo SO Cerknica.

4. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 350-8/73

Cerknica, dne 28. septembra 1982.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Cerknica
Tone Kebe l. r.

GROSUPLJE

1609.

Na podlagi 1., 4. in 31. člena zakona o upravnih taksah (Uradni list SRS, št. 7/72, 23/77, 11/79 in 23/82) ter 190. člena statuta občine Grosuplje (Uradni list SRS, št. 10/78, 6/82) je Skupščina občine Grosuplje na seji družbenopolitičnega zbora in na seji zbora združenega dela ter zbora krajevnih skupnosti dne 14. in 15. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o dopolnitvah odloka o občinskih upravnih taksah

1. člen

V 1. členu odloka o občinskih upravnih taksah na območju občine Grosuplje (Uradni list SRS, št. 24/77) se besedilo v oklepaju spremeni tako, da se glasi:

»(Uradni list SRS, št. 7/72, 23/77, 11/79 in 23/82)«.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. novembra 1982 dalje.

Št. 425-3/82

Grosuplje, dne 21. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine Grosuplje
Janez Koščak l. r.

1610.

Na podlagi 12. in 13. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78), 4. člena zakona o prenehanju lastninske pravice in drugih pravic na zemljiščih, namenjenih za kompleksno graditev (Uradni list SRS, št. 19/76) in in 191. člena statuta občine Grosuplje (Uradni list SRS, št. 10/78 in 6/82) je Skupščina občine Grosuplje na seji zбора združenega dela in zбора krajevnih skupnosti dne 15. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o sprejetju zazidalnega načrta Višnja gora G-3 za družbeno usmerjeno in organizirano stanovanjsko in drugačno kompleksno graditev

1. člen

S tem odlokom se sprejme zazidalni načrt Višnje gore G-3 za družbeno usmerjeno in organizirano stanovanjsko in drugačno kompleksno graditev, ki ga je izdelal Urbanistični inštitut SR Slovenije pod št. UI-1039 v juniju 1982.

2. člen

Zazidalni otok obsega območje Baronovega hriba med cesto na Polževo in novo regionalno cesto Ljubljana—Bregana zahodno od zazidalnega otoka G-1 Višnja gora.

3. člen

Lokacijska dovoljenja za gradnjo objektov družbeno usmerjene in organizirane stanovanjske in drugačne kompleksne gradnje skladno z zazidalnim načrtom izdaja Oddelek za urbanizem in gradbene zadeve Skupščine občine Grosuplje.

Manjše odmike od sprejetega zazidalnega načrta dovoljuje v smislu določil drugega odstavka 15. člena zakona o urbanističnem planiranju Izvršni svet Skupščine občine Grosuplje.

4. člen

Zazidalni načrt je redno na vpogled občanom, organom in organizacijam pri Oddelku za urbanizem in gradbene zadeve Skupščine občine Grosuplje.

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 351-5/79

Grosuplje, dne 21. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine Grosuplje
Janez Koščak l. r.

1611.

Na podlagi 3. odstavka 8. člena zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 3/73) in 191. člena statuta občine Grosuplje (Uradni list SRS, št. 10/78 in 6/82) je Skupščina občine Grosuplje na seji zбора združenega dela in zбора krajevnih skupnosti dne 15. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o razširitvi obveznosti plačevanja samoprispevka v krajevni skupnosti Dob

1. člen

Obveznost plačevanja samoprispevka, ki se plačuje od posesti oziroma od dohodkov od nepremičnin se razširi tudi na občane, ki na območju krajevnih skupnosti Dob nimajo stalnega prebivališča, imajo pa na njenem območju v posesti oziroma lasti vikend hišo.

Za krajevno skupnost Dob je bil uveden krajevni samoprispevek s sklepom o uvedbi krajevnega samoprispevka na območju krajevnih skupnosti Dob (Uradni list SRS, št. 32/80, popravek 21/82).

2. člen

Znesek samoprispevka, sprejetega v 1. členu tega odloka, se določi v višini 800 din letno.

3. člen

Obveznost plačevanja samoprispevka iz 1. člena velja od dneva uveljavitve tega odloka do 31. 12. 1985.

Odmero samoprispevka izvrši krajevna skupnost tako, da razdeli pripadajoči samoprispevek na dva enaka obroka, ki morata biti plačana vsako leto do 31. 3. in 30. 9.

Izjemoma se v letu 1982 samoprispevek obračuna samo v enem obroku.

4. člen

Sredstva, zbrana s samoprispevkom so namenjena za sofinanciranje komunalnih dejavnosti na območju krajevnih skupnosti na osnovi programa, ki ga sprejema svet krajevnih skupnosti ob sodelovanju vaških odborov v katere so vključeni delegati — obvezniki plačevanja gornjega samoprispevka, ločeno za posamezne vaške odbore.

5. člen

Svet krajevnih skupnosti Dob zagotovi udeležbo obveznikov plačevanja gornjega samoprispevka v organih za izvajanje programa iz 4. člena tega odloka.

6. člen

Skupščina krajevnih skupnosti Dob objavi ob koncu vsakega leta poročilo o izvedbi programa in porabljenih sredstvih. Na zbor delovnih ljudi in občanov, kjer se poročilo obravnava povabi delegate obveznikov plačevanja gornjega samoprispevka.

7. člen

Od zavezancev, ki samoprispevka ne plačajo v določenem roku, se obveznosti izterjajo po predpisih, ki veljajo za izterjavo davkov občanov.

8. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 420-73/81

Grosuplje, dne 21. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine Grosuplje
Janez Koščak l. r.

1612.

Na podlagi 4. in 190. člena statuta občine Grosuplje (Uradni list SRS, št. 10/78 in 6/82) in 7. člena odloka o priznanjih in nagradah »Louisa Adamiča« (Uradni list SRS, št. 24/76 in 32/79) je Skupščina občine Grosuplje na seji družbenopolitičnega zbora dne 27. septembra 1982, zbora združenega dela in zbora krajevnih krajevnih skupnosti dne 29. septembra 1982 sprejela

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE PRAVILNIKA

o kriterijih in postopku za podelitev priznanj in nagrad »Louisa Adamiča«

1. člen

Tretji odstavek 5. člena pravilnika o kriterijih in postopku za podelitev priznanj in nagrad »Louisa Adamiča« (Uradni list SRS, št. 24/76 in 32/79) se spremeni tako, da se glasi:

Predlog mora biti komisiji skupščine občine za odlikovanja poslan do 1. oktobra v letu.

2. člen

Drugi odstavek 6. člena se spremeni tako, da se glasi:

Dokončen predlog o izbiri kandidature za priznanja in nagrade z utemeljitvijo predloži komisija skupščini občine najkasneje do 15. oktobra vsako leto.

3. člen

Spremembe in dopolnitve začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 17-1/76

Grosuplje, dne 29. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Grosuplje
Janez Koščak l. r.

IDRIJA

1613.

Na podlagi 504. člena zakona o združenem delu (Uradni list SFRJ, št. 53/76), 52. in 53. člena zakona o volitvah in odpoklicu organov upravljanja in o imenovanju poslovnih organov v organizacijah združenega dela (Uradni list SRS, št. 23/77) in 206. člena statuta občine Idrija je Skupščina občine Idrija na seji družbenopolitičnega zbora dne 20. septembra 1982, na seji zbora krajevnih skupnosti dne 22. septembra 1982 in na seji zbora združenega dela dne 22. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o izvolitvi predstavnikov družbene skupnosti v razpisne komisije za imenovanje individualnega poslovnega organa in članov kolegijskega poslovnega organa v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela v občini Idrija

1. člen

V razpisne komisije za imenovanje individualnega poslovnega organa in članov kolegijskega po-

slovnega organa v temeljnih organizacijah združenega dela v občini Idrija se na predlog koordinacijskega odbora za kadrovska vprašanja pri Občinski konferenci SZDL Idrija izvolijo:

1. Silvij Kovač, OK SZDL Idrija
2. Alojz Švab, OK SZDL Idrija
3. Miloš Šturm, OK ZKS Idrija
4. Sergije Keser, OK ZKS Idrija
5. Vladimir Babič, Obč. svet Zveze sindikatov

Idrija

6. Ivan Primožič, Obč. odbor ZZB NOV Idrija

7. Marijan Mesarič, OK ZSMS Idrija

8. Bojan Sever, SO Idrija

9. Branka Kogej, SO Idrija

10. Danilo Bratina, SO Idrija

11. Ivo Vencelj, SO Idrija

12. Andra Marinko, SO Idrija

13. Leopold Kogoj, SO Idrija

14. Bogdan Rupnik, SO Idrija

15. Darko Svetičič, ETA Cerkno

16. Bogdan Krivec, Slovenijales Sp. Idrija

17. Evalija Pajer, Slovenijales Sp. Idrija

18. Srečko Poljanec, »Iskra« — TOZD Montaža Sp. Idrija

19. Vili Makuc, Kolektor Idrija

20. Franc Kenda, Gostol. — TOZD Tov. strojev Idrija

21. Marijan Repanšek, IMP TIO Idrija

22. Franc Božič, Mercator Idrija

23. Sonja Lazar, RŽS Idrija

24. Marjeta Permozer, Psihiatrična bolnišnica Idrija

2. člen

Predstavniki družbene skupnosti aktivno sodelujejo v razpisnih komisijah za imenovanje individualnega poslovnega organa in članov kolegijskega poslovnega organa v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela v skladu z določili zakona o združenem delu, zakona o volitvah in odpoklicu organov upravljanja in o imenovanju poslovnih organov v organizacijah združenega dela in družbenim dogovorom o temeljnih kadrovske politike na območju občine Idrija.

3. člen

Izbir predstavnikov v razpisne komisije opravi v vsakem konkretnem primeru komisija za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve, oziroma njen predsednik, ki ga komisija za to pooblasti.

4. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, neha veljati odlok o izvolitvi predstavnikov družbene skupnosti v razpisne komisije za imenovanja individualnega poslovnega organa v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela v občini Idrija (Uradni list SRS, št. 17/78).

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 021-24/82

Idrija, dne 22. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Idrija
Stanislav Brelih l. r.

1614.

Na podlagi 13. in 206. člena statuta občine Idrija je Skupščina občine Idrija na seji zbora združenega dela dne 22. septembra 1982, na seji zbora krajevnih skupnosti dne 22. septembra 1982 in na seji družbeno-političnega zbora dne 20. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o podelitvi domicila 3. bataljonu II. brigade VDV

1. člen

Tretjemu bataljonu II. brigade VDV, ki je med narodnoosvobodilno vojno in ljudsko revolucijo operativno deloval na območju občine Idrija, podeljuje Skupščina občine Idrija, domicil.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 204-5/82

Idrija, dne 22. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Idrija
Stanislav Brelih l. r.

1615.

Na podlagi 207. člena statuta občine Idrija (Uradni list SRS, št. 22/79) in 20. člena zakona o zjamčenem osebnem dohodku in izplačevanju osebnih dohodkov v OZD, ki poslujejo z izgubo (Uradni list SRS, št. 7/82) je Skupščina občine Idrija na seji zbora združenega dela dne 22. septembra 1982 in na seji zbora krajevnih skupnosti dne 22. septembra 1982 sprejela

SKLEP

o pooblastitvi Izvršnega sveta SO Idrija glede izplačil akontacij osebnih dohodkov v skladu z 20. členom zakona o zjamčenem osebnem dohodku in izplačevanju osebnih dohodkov v OZD, ki poslujejo z izgubo

1

Izvršni svet Skupščine občine Idrije se s tem sklepom pooblašča, da temeljni organizaciji, ki posluje z izgubo, lahko dovoli izplačilo akontacij osebnih dohodkov v večjem obsegu od tistega, ki je določen s prvim odstavkom 17. člena zakona o zjamčenem osebnem dohodku, če ugotovi objektivni značaj vzrokov za izgubo ali oceni, da je zaradi narave in pomena dejavnosti to opravičljivo.

2

O vsaki odločitvi po prvi točki tega sklepa poroča izvršni svet skupščine občine v sklopu obravnave rezultatov gospodarjenja po periodičnih oziroma zaključnih računih.

3

Sklep velja z dnem, ko se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 113-11/82

Idrija, dne 22. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Idrija
Stanislav Brelih l. r.

1616.

Na podlagi 206. člena statuta občine Idrija (Uradni list SRS, št. 22/79) je Skupščina občine Idrija na seji družbenopolitičnega zbora dne 20. septembra 1982, na seji zbora združenega dela dne 22. septembra 1982 in na seji zbora krajevnih skupnosti dne 22. septembra 1982 sprejela

ODLOČBO

o poimenovanju enote Vzgojno-varstvenega zavoda »Štefke Majnik« Idrija v Sp. Idriji po sekretarki SKOJ III. prekomorske brigade Nadi Zagarjevi

1

Enota VVZ »Štefke Majnik« Idrija v Spodnji Idriji se poimenuje v Vzgojnovarstveni zavod »Štefke Majnik« Idrija, enota Nada, Zagar Spodnja Idrija.

2

Ta odločba velja takoj.

Št. 022-14/82

Idrija, dne 22. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Idrija
Stanislav Brelih l. r.

KOČEVJE

1617.

Na podlagi 1. člena zakona o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ, št. 33/72, 55/72, 28/73, 36/75, 58/75, 7/77, 61/78, 26/79, 5/80, 63/80, 3/81 in 23/82) ter 196. člena statuta občine Kočevje (Uradni list SRS, št. 6/79 in 2/82) je Skupščina občine Kočevje na seji zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 27. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o posebnem občinskem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve

1. člen

V drugem členu odloka o posebnem občinskem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve (Skupščinski Dolenjski list, št. 2/76, 8/76, 11/76, 18/76, 1/78 in Uradni list SRS, št. 14/80, 11/81 in 9/82) se črtajo besede: »ter od hlodovine, žaganega in tesanega lesa.«

2. člen

Ta odlok velja osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 420-13/75-4/1

Kočevje, dne 30. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Kočevje
Jože Novak l. r.

1618.

Skupščina občine Kočevje je na podlagi 1. in 4. člena zakona o upravnih taksah (Uradni list SRS, št. 7/72, 23/77, 11/79 in 23/82) ter 196. člena statuta občine Kočevje (Uradni list SRS, št. 6/79 in 2/82) na seji zбора združenega dela in zбора krajevnih skupnosti dne 27. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o občinskih upravnih taksah

1. člen

V odloku o občinskih upravnih taksah (Skupščinski Dolenjski list, št. 1/78) se 7. člen spremeni tako, da se glasi:

Za spise in dejanja v upravnih stvareh ter za druge predmete in dejanja se glede taksne tarife uporabljajo določbe zakona o upravnih taksah (Uradni list SRS, št. 7/72, 23/77, 11/79 in 23/82).

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 423-5/77-4/1

Kočevje, dne 30. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Kočevje

Jože Novak l. r.

1619.

Na podlagi 20. člena zakona o intervencijah v kmetijstvu in porabi hrane (Uradni list SRS, št. 1/79), 3. člena zakona o zagotavljanju in usmerjanju sredstev za intervencije v proizvodnji hrane (Uradni list SRS, št. 3/82) in 196. člena statuta občine Kočevje (Uradni list SRS, št. 6/79) je Skupščina občine Kočevje na seji zбора združenega dela in zбора krajevnih skupnosti dne 27. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o spremembi odloka o ustanovitvi samoupravnega sklada za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane v občini Kočevje

1. člen

Spremeni se 9. člen odloka tako, da glasi:

»Organ upravljanja sklada je skupščina sklada, v katero delegirajo polovico delegatov kmetijske organizacije združenega dela in organizacija združenih kmetov, polovico delegatov pa delegirajo druge organizacije združenega dela in delovne skupnosti, ki so združile sredstva v skladu, uporabniki hrane in potrošniki v občini Kočevje.

Skupščino sklada sestavlja 15 delegatov.«

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 320-5/82-3/7

Kočevje, dne 27. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Kočevje

Jože Novak l. r.

1620.

Na podlagi 7. člena zakona o ukrepih v živinoreji (Uradni list SRS, št. 17/78) in 196. člena statuta občine Kočevje (Uradni list SRS, št. 6/79) je Skupščina občine Kočevje na seji zбора združenega dela in zбора krajevnih skupnosti dne 27. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o načinu oplojevanja živali na območju občine Kočevje

1

Oplojevanje govedi, konj, svinj in ovac se na območju občine Kočevje opravlja z osemenjevanjem in s pripustom.

2

Oplojevanje govedi s pripustom je možno poleg osemenjevanja opravljati na območju občine, v katero spadajo naslednje vasi: Predgrad, Jelenja vas, Čeplje, Kralji, Vimolj, Paka pri Predgradu, Dol, Laze pri Predgradu, Vrt, Sp. Bilpa za zasebni sektor ter za družbeni zaradi odročnosti v krajih: Stari breg, Stari log, Rajhenav in Kačji potok.

3

Oplojevanje kobil se opravlja s pripustom, oplojevanje svinj pa z osemenjevanjem in s pripustom.

4

Za oplojevanje s pripustom se lahko uporabljajo samo ocenjeni, odbrani in priznani plemenjaki s preverjenim rodovnikom.

Oplojevanje in odbiro plemenjakov izvaja vsako leto komisija, ki jo imenuje občinski upravni organ, pristojen za kmetijstvo.

5

Za organizacijo in izvajanje osemenjevanja ter pripust se pooblasti Veterinarsko postajo Kočevje, ki je dolžna skrbeti za pravočasno zamenjavo plemenjakov, kjer se izvaja pripust in ureditev pogodb z rejci plemenjakov (ZKGP — TOZD Govedoreja in TOK Kmetijstvo).

6

Zaradi dejavnosti posebnega družbenega pomena, v katero spada reprodukcija in selekcija živinoreje, je Veterinarska postaja Kočevje dolžna zagotoviti osemenjevanje in pripust plemenic vse dni v letu razen 1. januarja, 1. maja, 1. novembra in 29. novembra.

7

Ob vsaki osemenitvi ali pripustu plemenice je potrebno izdati potrdilo, ki mora vsebovati:

- datum osemenitve ali pripusta
- ime in evidenčno številko plemenjaka

— vse druge podatke, ki so pomembni za zagotavljanje in spremljanje proizvodnih sposobnosti živali.

8

Cena oplojevanja živali na območju občine je enotna. Lahko se regresira. O višini regresa odloča samoupravni sklad za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane.

9

Nadzor nad izvajanjem tega odloka je v pristojnosti upravnega organa za veterinarsko in kmetijsko inšpekcijo.

10

Kršenje določil tega odloka se kaznuje po kazenskih določbah zakona o ukrepih v živinoreji (Uradni list SRS, št. 17/78).

11

Z dnem ko začne veljati ta odlok, preneha veljavnost odloka o ukrepih za pospeševanje živinoreje in o zdravstvenem varstvu živali (Skupščinski Dolenjski list, št. 15/67), razen 5. člena.

12

Odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 320-33/81-3/7

Kočevje, dne 27. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Kočevje
Jože Novak l. r.

LITIJA

1621.

Na podlagi 26. člena statuta Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Litija (Uradni list SRS, št. 30/82) je odbor za planiranje, razvoj družbenoekonomskih odnosov, finančne in kadrovske zadeve na seji dne 27. septembra 1982 sprejel

UGOTOVITVENI SKLEP

o sprejemu aneksa št. 1 k samoupravnemu sporazumu o temeljih plana Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Litija za obdobje 1981—1985

I

Odbor za planiranje, razvoj družbenoekonomskih odnosov, finančne in kadrovske zadeve pri Samoupravnem stanovanjski skupnosti občine Litija ugotavlja, da je aneks št. 1 k samoupravnemu sporazumu o temeljih plana Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Litija za obdobje 1981—1985 sklenjen, ker ga je sprejela večina udeležencev samoupravnega sporazuma o temeljih plana Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Litija za obdobje 1981—1985 (Uradni list SRS, št. 5/80).

II

Aneks št. 1 k samoupravnemu sporazumu o temeljih plana Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Litija za obdobje 1981—1985 se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 010-5/80-1

Litija, dne 27. septembra 1982.

Predsednik odbora
Andrej Kralj l. r.

1622.

Na podlagi 17. člena zakona o stanovanjskem gospodarstvu (Uradni list SRS, št. 3/81), 2. in 159. člena zakona o sistemu družbenega planiranja in o družbenem planu SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 1/80) samoupravnega sporazuma o ustanovitvi Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Litija (Uradni list SRS, št. 1/79) in samoupravnega sporazuma o temeljih plana Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Litija za obdobje 1981—1985 (Uradni list SRS, št. 5/81)

sklepamo

— delavci v temeljnih organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih,

— delovni ljudje in občani, ki samostojno opravljajo dejavnost z osebnim delom s sredstvi v lasti občanov,

— delovni ljudje, ki samostojno opravljajo kot poklic umetniško ali drugo dejavnost ter

— delovni ljudje in občani v krajevnih skupnostih kot uporabniki in

— delavci v temeljnih organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih, ki izvajajo s samoupravnim sporazumom o temeljih plana Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Litija za obdobje 1981 do 1985 opredeljene naloge kot izvajalci, organizirani v stanovanjski skupnosti (v nadaljnjem besedilu: udeleženci aneksa),

ANEKS ŠT. 1

k samoupravnemu sporazumu o temeljih plana Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Litija za obdobje 1981—1985 (Uradni list SRS, št. 5/81) (v nadaljevanju besedila: aneks)

1. člen

Udeleženci aneksa s tem aneksom opredeljujejo dodatne dogovorjene cilje, usmeritve in naloge razvoja stanovanjskega gospodarstva v občini Litija v srednjeročnem obdobju 1981—1985, zlasti pa:

- graditev družbeno najemnih stanovanj,
- združevanje sredstev za stanovanjsko gradnjo,
- stanarine.

2. člen

Črta se besedilo 3. člena in tabela 1.

Nov 3. člen se glasi:

»Udeleženci se obvezujemo, da bomo realizirali na podlagi ponovno preverjenih finančnih zmožnosti program stanovanjske graditve v letih 1981—1985 po naslednji dinamiki:

- v letu 1981 84 stanovanjskih enot v Litiji
- v letu 1982 14 stanovanjskih enot v Gabrovki
- v letu 1983 34 stanovanjskih enot v Litiji
- v letu 1984 17 stanovanjskih enot v Litiji, 7 stanovanjskih enot na Dolah pri Litiji
- v letu 1985 34 stanovanjskih enot v Litiji

Skupaj v obdobju 1981—1985 190 stanovanjskih enot.

3. člen

Za 6. členom se doda nov 6.a člen, ki se glasi:

»V stanovanjski skupnosti združujejo sredstva za reševanje stanovanjske problematike tudi delavci, ki samostojno opravljajo dejavnost z osebnim delom s

sredstvi v lasti občanov in pri njih zaposleni delavci kot tudi delavci, ki samostojno kot poklic opravljajo umetniško ali drugo dejavnost in pri njih zaposleni delavci. Stopnje združevanja sredstev za reševanje stanovanjske problematike ter delavcev so enake stopnjam TOZD in delovnih skupnosti s tem, da tudi sredstva, s katerimi po osnovnem sporazumu razpolagajo TOZD in delovne skupnosti same (za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev) združujejo v stanovanjski skupnosti.

Tako združena sredstva se po posebnem pravilniku namenijo za gradnjo oziroma nakup družbeno najemnih stanovanj in kreditiranje nakupa ali graditve stanovanj v lasti občanov. Pravice teh delavcev iz tega člena pa so tako kot za vse ostale udeležence osnovnega sporazuma in aneksa, pogojene z izpolnjevanjem obveznosti iz sprejetih aktov.

4. člen

Za novim 6.a členom se doda nov 6.b člen, ki se glasi:

»Pravice in obveznosti pri planiranju in angažiranju sredstev za reševanje stanovanjske problematike upokojujencev, ki se oblikujejo pri Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja SR Slovenije, se opredelijo s posebnim samoupravnim sporazumom o reševanju stanovanjskih vprašanj upokojujencev med SPIZ SR Slovenije — enoto Litija in stanovanjsko skupnostjo.«

5. člen

Clen 7. se razveljavi.

6. člen

Dopolni se 8. člen samoupravnega sporazuma z odstavkom, ki se glasi:

»Da bomo lahko gradili družbena stanovanja za namene iz 1. alineje prejšnjega odstavka, udeleženci samoupravnega sporazuma soglašamo, da bomo iz združenih sredstev v stanovanjski skupnosti sofinancirali izdelavo temeljne urbanistične dokumentacije. Višino sredstev za ta namen bomo določili z vsakoletnim finančnim načrtom stanovanjske skupnosti.«

7. člen

Spremeni se 9. člen samoupravnega sporazuma, tako, da se glasi:

»Z združenimi sredstvi iz druge alineje 6. člena (združena sredstva zajednosti) bomo po načelih vzajemnosti reševali stanovanjska vprašanja delavcev v tistih delovnih organizacijah in delovnih skupnostih, ki začasno ne morejo zagotoviti dovolj čistega dohodka, da bi v skladu skupne porabe oblikovale sredstva za reševanje stanovanjskih potreb, opredeljenih s planom, ki morajo biti odraz dejanskih sposobnosti delovnih organizacij in usklajenih s planom stanovanjske skupnosti.

Skupščina stanovanjske skupnosti lahko s sklepom deloma ali v celoti začasno odloži obveznosti plačila obračunanega prispevka za vzajemnost v primeru:

— ko zavezanec za plačilo prispevka za vzajemnost zaide v finančne težave,

— ko skupščina stanovanjske skupnosti ugotovi, da je priliv sredstev večji od tekoče porabe (če se ne izvaja družbena stanovanjska izgradnja zaradi nepravočasno pridobljenih zemljišč, zaradi komunalne neurejenosti zemljišč itd.).

Združena sredstva vzajemnosti bomo uporabljali za dodeljevanje posojil TOZD, OZD in delovnim skupnostim za nakup ali gradnjo družbenih stanovanj ter za kredite delavcem, zaposlenim v TOZD, OZD in DS, ki so pristopile k temu samoupravnemu sporazumu, za gradnjo stanovanjske hiše in nakup stanovanja v etažni lastnini.

Udeleženci aneksa se tudi strinjamo, da se začasno prosta in nerazporejena sredstva vzajemnosti uporabljajo za premostitveno in kratkoročno kreditiranje usmerjene družbene stanovanjske gradnje, katere investitor je stanovanjska skupnost.

Podrobnejše pogoje in merila za dodeljevanje posojil iz združenih sredstev vzajemnosti določa pravilnik, ki ga sprejme skupščina stanovanjske skupnosti. Združena sredstva vzajemnosti bomo začeli združevati s 1. 1. 1982.

8. člen

Spremeni se besedilo drugega odstavka 10. člena, tako, da se glasi:

»O dodelitvi kadrovskega stanovanja odloča skupščina stanovanjske skupnosti po pridobitvi soglasja OK SZDL Litija in ZSS Občinski svet Litija.«

9. člen

Za členom 15. se doda nov 15.a člen, ki se glasi:

»Cene stanovanjske graditve so v sistemu potrjevanja cen pri Skupnosti za cene občine Litija.«

10. člen

Spremeni se 19. člen tako, da se glasi:

»Za oblikovanje in prehod na ekonomske stanarine sprejemamo udeleženci naslednja skupna in enotna izhodišča in kriterije:

a) ekonomsko stanarino, kot družbeno priznano ceno za uporabo stanovanja, določamo na podlagi potrebnih sredstev za amortizacijo, vzdrževanje, upravljanje in funkcionalne izdatke ter na podlagi revalorizirane vrednosti stanovanj in stanovanjskih hiš na dan 31. 12. 1981;

b) ekonomsko stanarino bomo v občini Litija uveljavili s 1. 1. 1986;

c) pri izračunu ekonomske stanarine bomo upoštevali povprečno 25% letno poviševanje cen stanovanjske izgradnje v obdobju 1981—1985;

d) v letih prehoda na ekonomske stanarine bo povišanje stanarin uveljavljeno s pričetkom koledarskega leta (1. januar).«

11. člen

Spremeni se 20. člen, tako, da se glasi:

»Osnovna merila za oblikovanje in prehod na ekonomske stanarine ob upoštevanju skupnih enotnih izhodišč in kriterijev so:

a) letni odstotek vrednosti stanovanja za letno stanarino je 2,55%;

b) dejansko povišanje cen stanovanj v letu 1981 je znašalo 12,6%;

c) revalorizirana vrednost stanovanj v družbeni lastnini na dan 31. 12. 1981 znaša 759.226.996,50 din;

d) letni odstotek vrednosti stanovanja za letno stanarino v letu 1982 je 1,89%;

e) povprečna cena m² stanovanjske površine v letu 1981 znaša 15.169,68 din;

2) povprečno število točk na stanovanje je 292,63;

g) vrednost točke za ekonomsko stanarino leta 1981 znaša 46,04 din.

Na podlagi navedenih osnovnih meril za oblikovanje in prehod na ekonomske stanarine bo stanarina rasla po naslednjih odstotkih od revalorizirane vrednosti stanovanj v družbeni lastnini:

	%
v letu 1982	1,890
v letu 1983	2,056
v letu 1984	2,220
v letu 1985	2,385
v letu 1986	2,55

Ekonomsko stanarino bomo dosegli z letnim poviševanjem stanarin za 34,7 %.

12. člen

Spremeni se 21. člen, tako, da se glasi:

»Udeleženci sprejemamo okvirno naslednjo delitev stanarine:

	%
a) amortizacija v letih 1981, 1982, 1983, 1984	0,6
v letih 1985 in dalje	1,0
b) vzajemno združena sredstva v stanovanjski skupnosti	0,45
c) združena sredstva za vzdrževanje stanovanj in stanovanjskih hiš v okviru skupnosti stanovalcev	0,50
d) funkcionalne stroške in civilno zaščito	0,17
e) za stroške poslovanja stanovanjske skupnosti, skupnosti stanovalcev in delovne skupnosti	0,43

13. člen

Za prvim odstavkom 24. člena se doda nov, drugi odstavek, ki se glasi:

»Podrobnejša merila in kriterije za pridobivanje subvencije bomo udeleženci določili s pravilnikom.«

14. člen

Razveljavi se 27. člen, prvi odstavek 28. člena, 29. člen, 31. člen, 34. člen in 35. člen.

15. člen

36. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Pri tem pa se bomo zavzemali, da bodo delavci in občani pri dodelitvi družbenega stanovanja sodelovali z minimalno finančno udeležbo iz družbenega dogovora o skupnih osnovah za zagotavljanje in usklajevanje samoupravnih družbenoekonomskih odnosov na področju stanovanjskega gospodarstva v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 15/81).«

16. člen

V 46. členu se črta besedilo:

»in njen izvršilni odbor.«

17. člen

Za 49. členom se doda nov 49.a člen, ki se glasi:

»Za tolmačenje osnovnega sporazuma in tega aneksa, udeleženci pooblašamo skupščino stanovanjske skupnosti.«

18. člen

Ta aneks k samoupravnemu sporazumu o temeljnih plana Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Litija za obdobje 1981—1985 je sklenjen, ko ga sprejme večina udeležencev samoupravnega sporazuma.

Aneks k samoupravnemu sporazumu se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 010-5/80-1

Litija, dne 27. septembra 1982.

Udeleženci

LJUBLJANA MOSTE-POLJE

1623.

Na podlagi 41. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o amortizaciji sredstev temeljnih organizacij združenega dela in drugih uporabnikov družbenih sredstev (Uradni list SFRJ, št. 65/81) ter 194. člena statuta občine Ljubljana Moste-Polje (Uradni list SRS, št. 16/82) je Skupščina občine Ljubljana Moste-Polje na 6. seji zbora združenega dela, dne 28. septembra 1982 in na 6. seji krajevnih skupnosti, dne 28. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o določitvi stopnje za obračunavanje amortizacije za osnovna sredstva določenih uporabnikov družbenih sredstev v občini Ljubljana Moste-Polje

1. člen

Upravni organi, krajevne skupnosti in družbenopolitične ter družbene organizacije v občini Ljubljana Moste-Polje, ki se financirajo iz proračuna občine, obračunavajo amortizacijo za osnovna sredstva v letu 1982 v višini 20 %, v letu 1983 v višini 40 %, v letu 1984 v višini 60 % in v letu 1985 v višini 80 % od najnižjih stopenj, ki so z zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o amortizaciji osnovnih sredstev temeljnih organizacij združenega dela in drugih uporabnikov družbenih sredstev (Uradni list SFRJ, št. 65/81) določene za posamezne skupine osnovnih sredstev.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1982 dalje.

Št. 010-16/82-01

Ljubljana, dne 30. oktobra 1982.

Predsednik

Skupščine občine

Ljubljana Moste-Polje

Niko Lukež l. r.

MOZIRJE

1624.

Na podlagi 35. člena zakona o financiranju splošnih družbenih potreb v družbenopolitičnih skupnostih (Uradni list SRS, št. 20/79) je Skupščina občine Mozirje na seji zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 6. septembra 1982 sprejela

ODLOK**o zaključnem računu proračuna občine Mozirje
za leto 1981****1. člen**

Sprejme se zaključni račun proračuna občine Mozirje za leto 1981, katerega sestavni del je tudi zaključni račun rezervnega sklada občine Mozirje.

2. člen

Zaključni račun proračuna občine Mozirje za leto 1981 izkazuje:

	din
— prihodke	50,102.719,30
— odhodke	50,102.719,30

3. člen

Zaključni račun rezervnega sklada občine Mozirje za leto 1981 izkazuje:

Bilanca prihodkov in splošnega razporeda prihodkov proračuna občine Mozirje za leto 1981

Klas. št.	Prihodki	Znesek	Glavni namen	Razpored prihodkov	Znesek
1	Davek iz osebnega dohodka in na dohodek	18,907.712,60	01	Dejavnost organov DPS	31,574.806,10
2	Prometni davek	26,538.875,80	02	Dejavnost ljudske obrambe	2,300.000,00
3	Takse	2,181.204,90	03	Dejavnost družbenopolitičnih organizacij in društev	2,556.595,00
5	Prihodki po posebnih predpisih	1,122.194,25	04	Negospodarske investicije	2,394.711,75
6	Prihodki upravnih organov in drugi prihodki	1,352.731,75	08	Socialno skrbstvo	4,880.021,20
			09	Zdravstveno varstvo	291.372,60
			10	Komunalna dejavnost	1,620.000,00
			16	Intervencije v gospod.	2,479.979,15
			17	Tekoča proračunska rezerva in obveznosti iz prejšnjih let	1,507.433,50
			18	Kreditni, vezana in izločena sredstva	497.800,00
				Skupaj splošni razpored prih.	50,102.719,30
	Skupaj prihodki	50,102.719,30			

	din
— prihodke	1,129.743,30
— odhodke	500.000,00
— presežek prihodkov nad odhodki	629.743,30

4. člen

Presežek prihodkov rezervnega sklada v višini 629.743,30 din se prenese v prihodke tega sklada za leto 1982.

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 010-9/82

Mozirje, 6. septembra 1982.

Predsednik

Skupščine občine Mozirje

Alojz Plaznik l. r.

SLOVENSKA BISTRICA**1625.**

Na podlagi 4. člena zakona o upravnih taksah (Uradni list SRS, št. 7/72, 23/77, 11/79 in 23/82) in 213. člena statuta občine Slovenska Bistrica (Medobčinski uradni vestnik, št. 17/80 in 22/81) je Skupščina občine Slovenska Bistrica na 5. seji zбора združenega dela in zбора krajevnih skupnosti dne 22. septembra 1982 sprejela

ODLOK**o upravnih taksah****1. člen**

Za spise in dejanja v upravnih stvareh pri občinskih organih ter za druge predmete in dejanja pri teh organih se uvajajo občinske upravne takse.

2. člen

Za postopke, vloge in dejanja pred občinskimi upravnimi organi se uporablja vsakokratna veljavna tarifa republiškega zakona o upravnih taksah.

3. člen

Dovoljenje za prodajo taksnih vrednotnic daje delovnim in drugim organizacijam ter občinskim organom občinska uprava za družbene prihodke.

4. člen

Ko prične veljati ta odlok, preneha veljati odlok o upravnih taksah (Medobčinski uradni vestnik, št. 16/77).

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 1/1-423-5/82

Slovenska Bistrica, dne 22. septembra 1982.

Predsednik

Skupščine občine

Slovenska Bistrica

Adolf Klokočevnik, dipl. oec. l. r.

1626.

Na podlagi 207. in 212. člena statuta občine Slovenska Bistrica (Medobčinski uradni vestnik Maribor, št. 17/80 in 22/81) in 45. člena zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SRS ter o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 24/79 in 12/82) je Skupščina občine Slovenska Bistrica na 5. seji družbenopolitičnega zбора dne 21. septembra 1982 ter na 5. seji zбора združenega dela in zбора krajevnih skupnosti dne 22. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o organizaciji in delovnem področju občinskih upravnih organov in strokovnih služb Skupščine občine Slovenska Bistrica

1. člen

V 9. členu odloka o organizaciji in delovnem področju občinskih upravnih organov in strokovnih služb Skupščine občine Slovenska Bistrica (Medobčinski uradni vestnik Maribor, št. 10/80) se na koncu četrtega odstavka doda besedilo, ki se glasi:

»V skladu z načeli kolektivnega dela in odgovornosti pri odločanju o zadevah z delovnega področja komiteja.«

2. člen

V 11. členu se črta 7. točka.

3. člen

V 17. členu se zadnji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Nadzoruje zakonitost dela samoupravnih interesnih skupnosti z navedenih področij.«

4. člen

V 19. členu se k prvemu odstavku doda nov stavek, ki se glasi:

»Opravlja inšpekcijsko nadzorstvo iz občinske pristojnosti s področja varstva pred požarom.«

5. člen

21. člen se dopolni z novim drugim odstavkom, ki se glasi:

»V skladu z zakonom spremlja pridobivanje prihodkov občanov ter ugotavlja izvor njihovega premoženja.«

6. člen

V celoti se črta 23. člen. Vsi naslednji členi se preštevilčijo, in sicer od 23. do 43.

7. člen

Spremeni se drugi odstavek 29. člena tako, da se glasi:

»Sekretariate vodijo sekretarji, upravi direktorja, komite vodi v mejah pravic in dolžnosti, ki jih določa zakon, predsednik komiteja, strokovne službe skupščine in izvršnega sveta pa vodja.«

8. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. julija 1982 dalje.

Št. 1/1-06-13/76

Slovenska Bistrica, dne 22. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Slovenska Bistrica
Adolf Klokočevnik, dipl. oec. l. r.

1627.

Na podlagi 69. člena zakona o stanovanjskem gospodarstvu (Uradni list SRS, št. 3/81) in 213. člena statuta občine Slovenska Bistrica (Medobčinski urad-

ni vestnik, št. 17/80 in 22/81) je Skupščina občine Slovenska Bistrica na 5. seji zboru združenega dela in 5. seji zboru krajevnih skupnosti dne 22. septembra 1982 sprejela

SKLEP

o potrditvi samoupravnega sporazuma o ustanovitvi samoupravne stanovanjske skupnosti občine Slovenska Bistrica in statuta samoupravne stanovanjske skupnosti občine Slovenska Bistrica

I

Skupščina občine Slovenska Bistrica potrdi samoupravni sporazum o ustanovitvi samoupravne stanovanjske skupnosti občine Slovenska Bistrica in statut samoupravne stanovanjske skupnosti občine Slovenska Bistrica.

II

Sklep o potrditvi obeh aktov se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 1/1-022-4/82

Slovenska Bistrica, dne 22. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Slovenska Bistrica
Adolf Klokočevnik, dipl. oec. l. r.

SENTJUR PRI CELJU

1628.

Skupščina občine Sentjur pri Celju je na podlagi 26. člena zakona o financiranju splošnih družbenih potreb v družbenopolitičnih skupnostih (Uradni list SRS, št. 39/74, 4/78) ter 175. člena statuta občine Sentjur pri Celju (Uradni list SRS, št. 19/82) na seji zboru združenega dela, zboru krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zboru dne 24. in 27. septembra 1982 dalje.

ODLOK

o dopolnitvi odloka o proračunu občine Sentjur pri Celju za leto 1982

1. člen

V odloku o proračunu občine Sentjur pri Celju za leto 1982 (Uradni list SRS, št. 11/82) se doda nov 12.a člen, ki se glasi:

»Organi in organizacije, ki se financirajo iz občinskega proračuna v letu 1982, obračunavajo obseg amortizacije v višini sredstev, ki so jim za ta namen zagotovljena v posebnem delu odloka o občinskem proračunu za leto 1982.«

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1982 dalje.

Št. 400-4/82-1

Sentjur pri Celju, dne 27. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Sentjur pri Celju
Peter Knez l. r.

1629.

Na podlagi 39. člena zakona o blagovnem prometu (Uradni list SRS, št. 21/77) ter 176. člena statuta občine Sentjur pri Celju (Uradni list SRS, št. 19/82) je Skupščina občine Sentjur pri Celju na seji zbornega dela in seji zbornega krajevnih skupnosti dne 27. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o dopolnitvi odloka o prispevku za pospeševanje kmetijstva v občini Sentjur pri Celju

1. člen

Dopolni se 2. člen odloka z novo 4. alineo, ki glasi:

»— sadje, zelenjava (krompir) 6‰ po osnovi.«

2. člen

Ta odlok prične veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 420-862/82-1

Sentjur pri Celju, dne 27. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Sentjur pri Celju
Peter Knez l. r.

1630.

Na podlagi 12. in 13. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/76 in 27/72) ter 176. člena statuta občine Sentjur pri Celju (Uradni list SRS, št. 19/82) je Skupščina občine Sentjur pri Celju na seji zbornega dela in zbornega krajevnih skupnosti dne 27. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o zazidalnem načrtu Planina pri Sevnici

1. člen

S tem odlokom se sprejme zazidalni načrt Planina pri Sevnici, ki ga je izdelal Razvojni center Celje — TOZD Planiranje pod št. 7/77 v maju 1977.

2. člen

Zazidalni načrt je stalno na vpogled občanom, organizacijam združenega dela in drugim organizacijam pri pristojnem občinskem organu.

3. člen

Lokacijska dovoljenja in dovoljenja za graditev stanovanjskih in drugih objektov, skladno z zazidalnim načrtom izdaja pristojni občinski upravni organ.

4. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravlja urbanistična inšpekcija občinskega inšpektorata Sentjur pri Celju.

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 350-16/82-1

Sentjur pri Celju, dne 27. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Sentjur pri Celju
Peter Knez l. r.

1631.

Na podlagi 15. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67 in 27/72) ter 176. člena statuta občine Sentjur pri Celju (Uradni list SRS, št. 19/82) je Skupščina občine Sentjur pri Celju na seji zbornega dela in zbornega krajevnih skupnosti dne 27. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o urbanističnem načrtu — Sentjur pri Celju

1. člen

Odlok o urbanističnem načrtu Sentjur (Uradni vestnik Celje, št. 23/69) se spremeni in dopolni po elaboratu št. 51/69 (razširitev pokopališča) Zavoda za urejanje naselij Sentjur pri Celju.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 350-10/80-1

Sentjur pri Celju, dne 27. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Sentjur pri Celju
Peter Knez l. r.

1632.

Skupščina občine Sentjur pri Celju je na podlagi 16. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78) in 176. člena statuta občine Sentjur pri Celju (Uradni list SRS, št. 19/82) na sejah zbornega krajevnih skupnosti in zbornega združenega dela dne 27. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o splošni prepovedi parcelacije, spremembe kulture in prometa z zemljišči na območju rezervata stanovanjske soseske Loka pri Žusmu

I

Razglša se splošna prepoved parcelacije, spremembe kulture in prometa z zemljišči (v nadaljevanju: splošna prepoved) na območju rezervata stanovanjske soseske Loka, ki ga predvideva sprejeti zazidalni načrt, ki ga je izdelal Zavod za napredek gospodarstva v Celju pod številko 17/75, zaradi priprave razširitve zazidalnega načrta individualne stanovanjske soseske v Loka pri Žusmu.

II

Splošna prepoved obsega območje, ki leži v k. o. Loka na parcelni številki 993/1

III

Splošna prepoved na območju, navedenem v prejšnjem členu, velja od dneva sprejetja in veljavnost tega odloka do dneva, ko bo sprejet — odlok o dopolnitvi zazidalnega načrta individualne stanovanjske soseske Loka.

IV

Ta odlok prične veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 465-199/82-1

Sentjur pri Celju, dne 27. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Sentjur pri Celju
Peter Knez l. r.

1633.

Na podlagi 45. člena zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 24/79) in 175. člena statuta občine Sentjur pri Celju (Uradni list SRS, št. 19/82) je Skupščina občine Sentjur pri Celju na seji družbenopolitičnega zbora, seji zbora združenega dela in seji zbora krajevnih skupnosti dne 24. in 27. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o organizaciji in delovnem področju upravnih organov občine Sentjur pri Celju

1. člen

V odloku o organizaciji in delovnem področju upravnih organov občine Sentjur pri Celju (Uradni list SRS, št. 4/80 in 37/81) se spremeni 9. člen in glasi:

»Individualni upravni organi so:

- oddelek za občno upravo
- oddelek za notranje zadeve
- oddelek za ljudsko obrambo
- uprava za družbene prihodke
- občinski inšpektorat
- geodetska uprava

2. člen

11. člen in drugi odstavek 12. člena se črtata.

3. člen

13. člen se spremeni in glasi:

»Oddelek za občno upravo:

- odloča v upravnih stvareh s področja lokacijskih in gradbenih zadev ter uporabljenih dovoljenj,
- odmerja odškodnino za spremembo namembnosti kmetijskih zemljišč,
- odmerja nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča,
- opravlja premoženjsko-pravne zadeve,
- odloča o upravnih stvareh s področja komunalnega, stanovanjskega, vodnega in cestnega gospodarstva,
- odloča o upravnih stvareh s področja kmetijstva, obrtništva in drugih gospodarskih področij,
- opravlja zadeve v zvezi z varstvom borcev NOV ter vojaških in civilnih invalidov vojne,
- opravlja zadeve v zvezi z urejanjem, vzdrževanjem in varstvom grobov in grobišč borcev NOV,
- skrbi za izvajanje zakona o splošnem upravnem postopku in uredbe o pisarniškem poslovanju in

daje pojasnila in strokovno pomoč v zadevah, ki se tičejo upravnega postopka,

- vodi OMT službo,
- vodi postopek v zvezi z najdenimi predmeti,
- opravlja upravne zadeve v zvezi z najdenimi predmeti,
- opravlja upravne zadeve s področja vzgoje in izobraževanja, kulture in telesne kulture, zdravstva in socialnega varstva ter raziskovalne dejavnosti,
- opravlja vsa opravila v zvezi sprejema strank, poslovanja s spisi in vodi evidenco o vseh obravnavanih zadevah pri UO,
- opravlja upravne zadeve, ki ne spadajo v pristojnost drugih upravnih organov.

4. člen

Črta se 2. alineja 14. člena in 15. člen v celoti.

5. člen

17. člen se spremeni in glasi:

»Uprava za družbene prihodke:

- opravlja strokovne in upravne zadeve iz pristojnosti občine na področju davkov, taks in drugih družbenih obveznosti,
- opravlja odmero, evidenco in izterjavo prispevkov iz osebnega dohodka in dohodka za samoupravne interesne in druge skupnosti na podlagi zakona ali po medsebojnih dogovorih za pogodbeno in ostale prispevne zavezanke,
- opravlja strokovne in upravne zadeve iz pristojnosti občine na področju prispevkov, če so ji te naloge dane na podlagi predpisov oziroma izhajajo iz pogodbenih obveznosti,
- proučuje in analizira davčno politiko v občini, predlaga usklajevanje in dopolnjevanje te politike in predlaga ustrezne predpise za njeno izvajanje,
- opravlja naloge s področja davčne inšpekcije in kontrole, vodi postopke o davčnih prekrških za katere je po zakonu pooblaščen,
- opravlja druge naloge finančne in davčne narave na podlagi zakonov in drugih predpisov.

6. člen

Spremeni se naslov IV. poglavja in se glasi:

»Strokovna služba skupščine, izvršnega sveta in upravnih organov.«

7. člen

Spremeni se 22. člen in glasi: »Za opravljanje strokovnih, kadrovskih in administrativno-tehničnih del za potrebe občinske skupščine, izvršnega sveta in upravnih organov se ustanovi strokovna služba skupščine, izvršnega sveta in upravnih organov (v nadaljnjem besedilu: strokovna služba).

Delo strokovne službe vodi in usklajuje sekretar IS in ima s tem v zvezi pravice, dolžnosti in položaj funkcionarja, ki vodi upravni organ.

Splošna načela o notranji organizaciji predpiše izvršni svet.

Predsednik skupščine občine in predsednik izvršnega sveta določita tista dela in naloge, za katera so delavci, ki jih opravljajo, neposredno odgovorni njima.

8. člen

Spremeni se 23. člen in glasi:

— Strokovna služba skrbi za pripravo sej skupščine in izvršnega sveta ter za zbiranje in posredovanje gradiva, ki je potrebno za delo skupščine in izvršnega sveta,

— opravlja strokovne zadeve v zvezi z delovanjem delegatskega sistema,

— opravlja vse strokovne naloge s področja kadrovske politike v občini za skupščino in izvršni svet,

— organizira in izvršuje vsa računska opravila za proračun občine,

— izvršuje vse finančne posle za samoupravne organe, upravne organe in službe občinske skupščine in izvršnega sveta,

— analizira in spremlja pojave na področju financ, tako v pogledu zbiranja kakor tudi v pogledu porabe sredstev,

— v dogovoru s krajevnimi skupnostmi lahko opravlja vsa ali del finančnih poslov tudi za krajevne skupnosti,

— opravlja strokovne zadeve v zvezi z izobraževanjem delavcev v državni upravi ter kadrovske in personalne zadeve za vse upravne organe,

— opravlja strokovne naloge za samoupravne in druge skupne organe delovnih skupnosti upravnih organov,

— vzdržuje zgradbo in opremo upravnih organov,

— opravlja strojepisna in razmnoževalna dela ter naloge v zvezi z ekonomatom in tehničnimi službami.

9. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 021-42/82-1

Sentjur pri Celju, dne 27. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Sentjur pri Celju
Peter Knez l. r.

1634.

Izvršni svet Skupščine občine Sentjur pri Celju je na svoji seji, dne 9. septembra 1982 na podlagi 11. in 13. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78) in na podlagi 197. člena statuta občine Sentjur pri Celju (Uradni list SRS, št. 19/82) sprejel

SKLEP

o javni razgrnitvi urbanističnega načrta Sentjur

I

Na javni vpogled za trideset dni od dneva objave tega sklepa v Uradnem listu SRS, se razgrne urbanistični načrt Sentjur, ki ga je izdelal Razvojni center Celje — TOZD Planiranje, Vodnikova 3, pod št. 33/80 v juniju 1982.

II

V času razgrnitve lahko k urbanističnemu načrtu podajo svoje pripombe in predloge delovni ljudje in

občani, organizacije združenega dela in druge organizacije in organi.

III

Urbanistični načrt Sentjur bo razgrnjen na vpogled na Oddelku za občo upravo občine Sentjur pri Celju in v prostorih krajevne skupnosti Sentjur — center in Sentjur — okolica.

IV

Ta sklep se objavi v Uradnem listu SRS.

St. 350-28/82-2

Sentjur pri Celju, dne 20. septembra 1982.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Sentjur pri Celju
Ivan Jager l. r.

ZALEC

1635.

Skupščina občine Zalec je na podlagi 1. člena zakona o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ, št. 33/72, 39/72, 55/72, 12/73, 28/73, 36/75, 58/75, 7/77, 61/78, 26/79, 5/80, 63/80, 3/81 in 23/82) ter 174. in 198. člena statuta občine Zalec (Uradni list SRS, št. 19/78, 34/79, 9/80, 14/80, 16/80 in 1/82) na seji zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti, dne 16. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o spremembi odloka o posebnem občinskem prometnem davku

Odlok o posebnem občinskem prometnem davku (Uradni list SRS, št. 55/72, 25/73, 1/74, 1/75, 5/75, 13/75, 7/76, 17/76 1/78, 5/78 in 21/81) se spremeni tako, da v prečiščenem besedilu glasi:

ODLOK

o posebnem občinskem prometnem davku

1. člen

Na območju občine Zalec se uvaža posebni občinski davek od prometa proizvodov in od plačil za storitve (v nadaljnjem besedilu: posebni občinski prometni davek).

Posebni občinski prometni davek se plačuje po določbah zakona o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu, po določbah zakona o posebnem republiškem davku od prometa proizvodov ter o načinu, po katerem občani in zasebne pravne osebe obračunavajo in plačujejo davek od prometa proizvodov (v nadaljnjem besedilu: zakon o posebnem republiškem davku od prometa proizvodov), po tem odloku ter po predpisih, izdanih na tej podlagi.

2. člen

Posebni občinski davek od prometa proizvodov se plačuje od vsega prometa proizvodov, ki so namenjeni za končno potrošnjo, razen od proizvodov, za katere je v zakonu o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu določeno, da se od njihovega prometa ne plačuje posebni davek od prometa proizvodov ter od proizvodov, od katerih se ne plačuje posebni republiški davek od prometa proizvodov ob pogojih, določenih z republiškim zakonom.

3. člen

Davčni zavezanci, ki prodajajo proizvode na drobno po potujočih prodajalnah na posebnih vozilih in podobno in sedež organizacije združenega dela, ki ji pripadajo, ni na območju občine Zalec, so dolžni obračunati in plačati davek od prometa blaga ustvarjenega na območju občine Zalec do 20. v mesecu za pretekli mesec.

4. člen

Zavezancu proizvajalcu se od posebnega občinskega prometnega davka, ki bi ga moral plačati od končnih izdelkov, prodanih neposredno končnim potrošnikom, odbije posebni občinski davek, ki ga je plačal od materiala za take izdelke. Temeljni in posebni občinski prometni davek se odbije ob pogojih, ki jih določa zakon o posebnem republiškem davku od prometa proizvodov za odbijanje posebnega republiškega prometnega davka.

5. člen

Zasebnemu proizvajalcu vina in žganja se določi neobdavčena količina vina in žganja po tehle merilih:

	letno
1. vino	
— član gospodinjstva, star nad 18 let	200 l
— kalo in razsip	8 %
2. žganje	
— član gospodinjstva, star nad 18 let	12 l
— kalo in razsip	2 %

6. člen

Posebni občinski prometni davek se plačuje po stopnjah, določenih v tarifi, ki je sestavni del tega odloka.

7. člen

Posebni občinski davek od plačil za storitve se plačuje od plačil za storitve, ki jih opravljajo družbene in zasebne pravne osebe ter občani zasebnim pravnim osebam ter občanom po stopnjah, ki so navedene v tarifi, ki je sestavni del tega odloka.

8. člen

Zavezancem, ki opravljajo obrtne storitve in plačujejo davek od osebnega dohodka iz obrtnih dejavnosti v pavšalnem letnem znesku, se odmerja v pavšalnem letnem znesku tudi posebni prometni davek.

Višino davka v pavšalnem letnem znesku določi občinska uprava za družbene prihodke na podlagi zbranih podatkov o obsegu in načinu poslovanja ter vrsti dejavnosti zavezancev in v primerjavi ter oce-

nitvi z zavezanci enake ali podobne dejavnosti, katerim se davek od obrti odmerja po dejanskem dohodku, kakor tudi na podlagi podatkov o višini doseženega prometa v preteklem letu.

9. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 421-3/82-4

Zalec, dne 16. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Zalec
Viljem Petek l. r.

TARIFA

A. PROIZVODI

Tar. št. 1

Od vseh proizvodov, ki so namenjeni za končno potrošnjo, razen od proizvodov za katere so v tej tarifi predpisane posebne stopnje ali je zanje predpisana davčna oprostitvev — 3%.

Opomba k tarifni številki 1:

1. Davek po tej tarifni številki se plačuje tudi od novih motornih vozil domače izdelave in uvoženih. Davek plača občan oziroma zasebna pravna oseba občinski upravi za družbene prihodke občine, v kateri ima stalno prebivališče oziroma poslovni sedež. Brez dokazila o plačanem davku po tej tarifni številki motornega vozila ni mogoče registrirati.

2. Davek po tej tarifni številki se plačuje tudi od umetnih brezalkoholnih pijač in sodavice.

Z umetnimi brezalkoholnimi pijačami iz te tarifikne številke so mišljeni proizvodi iz 20. člena pravilnika o uporabi davčnih stopenj ter o načinu evidence, obračunavanju in plačevanju davka od prometa proizvodov in storitev.

Glede davčne osnove in davčnega zavezanca se uporabljajo določbe tarife republiškega prometnega davka.

3. Ne plačuje se davek po tej tarifni številki od rabljenih stvari, ki jih prodajajo občani neposredno ali po trgovski in drugih organizacijah kot posredniki ali kako drugače, razen od izdelkov iz zlata in drugih plemenitih kovin, naravnih biserov in predmetov izdelanih s takim kamenjem ali biseri.

Tar. št. 2

Od rabljenih motornih vozil ter motornih koles z delovno prostornino motorja nad 125 ccm — 4%

Opomba k tarifni številki 2:

1. Davčno osnovo za rabljena motorna vozila tvori cena navedena v prodajnih listinah.

Če občinska uprava za družbene prihodke meni, da dogovorjena prodajna cena ne ustreza prometni vrednosti, ugotovi prometno vrednost rabljenega motornega vozila s cenitvijo.

2. Davka ne plača prodajalec rabljenega motornega vozila, ki je bil pred prodajo dalj kot dve leti lastnik prodanega vozila. Davka tudi ne plača prodajalec, če prodajo opravi v imenu lastnika zavarovalnica

po svojih predpisih, na javni licitaciji in lastnik tako prodajo dokaže z zapisnikom o javni licitaciji ali ustreznim dokazilom zavarovalnice, ali če je prodaja posledica trajne invalidnosti ali smrti lastnika ali če iz drugih zdravstvenih razlogov lastnik ne more upravljati vozila.

Tar. št. 3

1. Od alkoholnih pijač, proizvedenih z več kot 50 % domačih surovin, računano po vrednosti:

	din od litra
— od naravnega vina, vina tipa »Biser« in vinsko sadnih pijač	4
— od penečega vina	8
	%
— od medice	15
— od piva	35
— od naravnega žganja in vinjaka	40
— od drugih alkoholnih pijač	50

2. Od alkoholnih pijač vseh vrst, proizvedenih z manj kot 50 % domačih surovin, obračunano po vrednosti, 60 % od davčne osnove.

Opomba:

1. Davčna osnova za alkoholne pijače iz prve in druge alineje te tarifne številke je liter alkoholne pijače; za večje ali manjše pakiranje je davek sorazmeren davku od litra pijače.

Davčna osnova za ostale alkoholne pijače iz te tarifne številke je prodajna cena proizvajalca — uvoznika, prodajalca na debelo ali prodajalca na drobno, ki te pijače sami porabijo ali jih prodajo končnim potrošnikom. Pri gostinskih organizacijah združenega dela in samostojnih gostincih je davčna osnova nabavna cena.

2. Davčni zavezanci za alkoholne pijače so prodajalci teh pijač končnim potrošnikom. Davčni zavezanci so tudi obrtne organizacije združenega dela, ki nabavijo te pijače zaradi preprodaje končnim potrošnikom oziroma zaradi lastne končne potrošnje.

3. Z nabavno ceno iz drugega odstavka 1. točke opombe k tej tar. št. je mišljena cena, izkazana v fakturi dobavitelja z všteto embalažo in vsemi drugimi odvisnimi stroški, ki se zaračunavajo kupcu.

4. Posebni občinski prometni davek se ne plačuje od prometa jabolčnika in medicinskih vin, če so bili ti proizvodi pridobljeni z naravnim alkoholnim vrenjem brez dodatka drugih snovi in primesi.

5. Z alkoholnimi pijačami je mišljeno pivo in druge alkoholne pijače z več kot 2 % alkohola. Pri ugotavljanju vrste in kakovosti posameznih alkoholnih pijač se ustrezno uporabljajo predpisi o kakovosti pijač.

Tar. št. 4

Od alkohola (etanola) — 1 dinar

Opomba:

Davčna osnova je hektolitrska stopnja čistega alkohola.

Tar. št. 5

Od knjig, brošur, časopisov in drugih publikacij, od katerih se plačuje temeljni davek od prometa proizvodov — 20 %.

B. OBRTNE STORITVE

Tar. št. 6

	%
kovinska stroka	
1. popraviljanje strojev in naprav	15
2. popraviljanje izdelkov precizne mehanike	10
3. popraviljanje motornih vozil	10
4. popraviljanje kovinskih predmetov za široko potrošnjo, popraviljanje peči, štedilnikov, šivalnih strojev, kovinskega pohištva	5
5. popraviljanje drugih kovinskih izdelkov	10
6. avtokleparske storitve	10
elektro stroka	
7. popraviljanje električnih strojev, aparatov in naprav (popraviljanje transformatorjev, električnih peči, razdelilnih naprav in podobno)	10
8. popraviljanje električnih gospodinjstkih aparatov, električnih kuhalnikov, štedilnikov, aparatov za sušenje las in perila, hladilnikov, sesalcev za prah, ventilatorjev, pralnih strojev in podobno	5
9. popraviljanje električnih in drugih telekomunikacijskih naprav in delov	10
10. popraviljanje drugih električnih aparatov in pribora ter ostale storitve te stroke	10
ostale stroke	
11. protektiranje in popraviljanje plaščev (vulkaniziranje)	5
12. knjigovezništvo	5
13. gradbene in montažne storitve, ki jih opravljajo občani in zasebne pravne osebe	10
14. opravljanje storitev z gradbenimi stroji (bagri, buldožerji in nakladalci)	10
15. mizarska popravila stavbnega in drugega pohištva	10
16. prepariranje in gačenje živali	15
17. kozmetika obraza in telesa	10
18. storitve s kmetijsko mehanizacijo	10
19. pogrebne storitve	5
20. čiščenje in mazanje vozil	10
21. graviranje	10
22. okvirjanje slik	10
23. montaža smučarskih vezi	10
24. aranžerske storitve	10
25. razmnoževanje in fotokopiranje	10

Opomba:

Davčna osnova je skupni znesek plačil po odbitku vrednosti materiala, ki ga je dal izvrševalec storitev, če je material v računu posebej izkazan.

Z gradbenimi storitvami je mišljeno: zidarska, tesarska, krovna, fasaderska in kamnoseška dela na

stavbah, keramiška, sadrarska, soboslikarska, plekarska, steklarska, asfalterška, ključavničarska in kleparska dela, instalaterska dela na vodovodu, kanalizacijah, sanitarnih napravah, centralni in etažni kurjavi, oblaganje s ploščicami in postavljanje peči, izoliranje in elektroinstalaterska dela in podobna dela oziroma storitve, če vsa ta dela opravijo na gradbenem objektu (stavbi ali drugačnem objektu).

Z montažnimi storitvami so mišljene storitve pri postavljanju in usposobitvi strojev, naprav in železnih konstrukcij za končen namen in uporabo te storitve na instalacijah, s katerimi se stroji, naprave in drugo povežejo z osnovnim instalacijskim omrežjem.

Davek od storitev s kmetijsko mehanizacijo se ne plača pri storitvah za kmetijsko proizvodnjo.

C. DRUGE STORITVE

Tar. št. 7

Za prireditve, ki jih organizirajo občani in civilne pravne osebe — 10 %

Opomba:

1. Za plačilo sta soodgovorna prireditelj in lastnik prostorov.

2. Davek je treba plačati ob predložitvi vstopnic v žigovanje občinski upravi za družbene prihodke v Žalcu najpozneje v petih dneh pred prireditvijo.

Tar. št. 8

Od vrednosti prodanih srečk za loterijo in druge igre na srečo ter za vloge za javne stave, razen za igre na srečo in vloge za javne stave, ki jih prireja Jugoslovanska loterija, se plača davek po stopnji 10 %.

Opomba:

1. Davčni zavezanec je prireditelj loterije oziroma javne ali druge igre na srečo.

2. Prireditelj mora najmanj 15 dni pred žrebanjem sporočiti občinski upravi za družbene prihodke dan in kraj žrebanja.

3. Obračun srečk za ugotovitev vrednosti se naredi v petnajstih dneh po žrebanju. Davek je treba plačati v petih dneh po obračunu na račun občine v kateri je bila igra na srečo.

Tar. št. 9

Od posebnih iger na srečo (roulette, chemin de fer, baccara simple, baccara tout va, trente et quarante, black 71 boule in igre na slots machines) — 10 %

Opomba:

Davčna osnova po tej tarifni številki je skupna vrednost plačil za udeležbo v posebnih igrah na srečo.

Davčni zavezanec je organizacija združenega dela, ki ima dovoljenje za prirejanje iger na srečo.

Zavezanec mora za posebne igre na srečo voditi evidenco ter posebni občinski prometni davek plačati v 20 dneh po preteku vsakega meseca.

Tar. št. 10

Od reklam

a) za tobačne izdelke in alkoholne pijače	20
b) za ostale gospodarske reklame, razen reklame v radiu, televiziji in informativnem tisku	10

Opomba:

Davčna osnova je plačilo za objavljeno oziroma prikazano reklamo. Davčni zavezanec je organizacija, ki je prejela plačilo za objavljeno oziroma prikazano reklamo.

Tar. št. 11

Od plačil za prevoz potnikov in blaga, ki ga opravijo občani ali zasebne pravne osebe z motornimi vozili in plovnimi objekti — 10 %

Opomba:

Davek po tej tarifni številki se plača tudi od plačil za nakladanje in razkladanje, če te storitve opravlja prevoznik skupaj s prevozom.

Tar. št. 12

Od plačil (provizij) za posredniške, agencijske in komisijske storitve — 15 %.

Opomba:

Davčni zavezanec po tej tarifni številki je organizacija združenega dela, občan ali zasebna pravna oseba, ki prejema plačilo za posredniške agencije in komisijske storitve. Če občan ali zasebna pravna oseba prejema plačilo za te storitve od družbene pravne osebe, je izplačevalec dolžan obračunati in vplačati davek po tej tarifni številki.

Tar. št. 13

Za zakupnino in podzakupnino od poslovnih zgradb in poslovnih prostorov, ki se uporabljajo za gospodarske dejavnosti — 10 %

Opomba:

Davčni zavezanec je vsak zakupodajalec, razen občanov in zasebnih pravnih oseb, ki na tej podlagi dobi plačilo.

Davčna osnova je skupno plačilo v denarju ali naravi ali vrednosti nasprotnih storitev.

Davek po tej tarifni številki ne plačujejo organizacije združenega dela, ki jim je dajanje nepremičnin v zakup ali podzakup osnovna dejavnost,

1636.

Skupščina občine Zalec je na podlagi 1. in 10. člena zakona o davku na promet nepremičnin (Uradni list SRS, št. 27/72, 39/74 in 11/79) in 174. ter 198. člena statuta občine Zalec (Uradni list SRS, št. 19/78, 34/79, 9/80, 14/80, 16/80 in 1/82) na seji zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 16. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o spremembi odloka o davku na promet nepremičnin

Odlok o davku na promet nepremičnin (Uradni list SRS, št. 20/78) se spremeni tako, da v prečiščenem besedilu glasi:

ODLOK o davku na promet nepremičnin

1. člen

Davek na promet nepremičnin (v nadaljnjem besedilu: prometni davek) se v občini Zalec plačuje po določbah zakona o davku na promet nepremičnin, tega odloka in na njuni podlagi izdanih predpisov.

2. člen

Prometni davek se plačuje po naslednjih stopnjah, oziroma zneskih:

1. za kmetijska zemljišča

če znaša osnova za m ²		znaša davek		din
nad din	do din	din	%	
	5		10	
5	10	0,50 + 16	od presežka nad 5	5
10	15	1,30 + 23	od presežka nad 10	10
15	20	2,45 + 30	od presežka nad 15	15
20	25	3,95 + 40	od presežka nad 20	20
25	30	5,95 + 50	od presežka nad 25	25
30		8,45 + 60	od presežka nad 30	30

2. za nezazidana stavbna zemljišča

če znaša osnova za m ²		znaša davek		din
nad din	do din	din	%	
	40		25	
40	60	10 + 35	od presežka nad 40	40
60	80	17 + 40	od presežka nad 60	60
80	100	25 + 45	od presežka nad 80	80
100	120	34 + 50	od presežka nad 100	100
120	140	44 + 55	od presežka nad 120	120
140		55 + 60	od presežka nad 140	140

3. za gradbene objekte

če znaša osnova za m ²		znaša davek		din
nad din	do din	din	%	
	6.000		10	
6.000	9.000	600 + 12	od presežka nad 6.000	6.000
9.000	12.000	960 + 14	od presežka nad 9.000	9.000
12.000	15.000	1.380 + 16	od presežka nad 12.000	12.000
15.000	18.000	1.860 + 18	od presežka nad 15.000	15.000
18.000		2.400 + 20	od presežka nad 18.000	18.000

3. člen

Prometni davek se ne plačuje v primerih, ki jih določa zakon.

Prometni davek se tudi ne plačuje:

1. če občan, ki se po zakonu o kmetijskih zemljiščih šteje za kmeta, pridobi kmetijsko zemljišče od družbene organizacije, občana ali zasebne pravne osebe.

Če občan to zemljišče prej kot v petih letih odtuji, plača tudi davek, ki ga je bil po prejšnjem odstavku oproščen;

2. od kupnine za prodajo objektov, ki jo prodajalec uporabi za nakup ali gradnjo poslovnega prostora v občini Zalec za opravljanje obrtne dejavnosti. Oprostitev plačila prometnega davka je mogoče uveljaviti v roku dveh let po prodaji.

Če občan, ki je kupil ali zgradil poslovni prostor, v roku enega leta od prodaje, nakupa ali dograditve poslovnega prostora, ne prične z opravljanjem obrtne dejavnosti, se mu davek odmeri naknadno;

3. pri prvi prodaji poslovnega prostora, zgrajenega s sredstvi uporabnikov družbenih sredstev občanu, ki bo v njem opravljal obrtno dejavnost kot glavni poklic.

Zavezancu, ki je pridobil poslovni prostor, za katerega je bila priznana oprostitev prometnega davka po tem členu in obrtne dejavnosti v tem prostoru ne opravlja najmanj pet let od pričetka obratovanja ter ne obdrži lastništva poslovnega prostora najmanj pet let, se davek na promet nepremičnin odmeri naknadno.

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 422-16/82-4/3

Zalec, dne 16. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Zalec
Viljem Petek l. r.

1637.

Skupščina občine Zalec je na podlagi 40. člena zakona o razlastitvi in o prisilnem prenosu nepremičnin v družbeni lastnini (Uradni list SRS, št. 5/80), 2. člena zakona o pogojih za prodajo stanovanjskih hiš in stanovanj v družbeni lastnini (Uradni list SRS, št. 13/74), 2. in 10. člena pravilnika o enotni metodologiji za izračun valorizirane vrednosti stanovanjske hiše oziroma stanovanja (Uradni list SRS, št. 13/80) in 174. člena statuta občine Zalec (Uradni list SRS, št. 19/78, 34/79, 9/80, 14/80, 16/80 in 1/82), na seji zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti 16. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o poprečni gradbeni ceni

1. člen

Ta odlok določa odstotek od poprečne gradbene cene, ki se je oblikovala v preteklem letu za en m² stanovanjske površine v družbeni gradnji na območju občine Zalec.

2. člen

Poprečna gradbena cena za en m² stanovanjske površine in odstotek od te cene sta osnovna elementa za izračun odškodnine za razlašeno stavbno zemlji-

šče in za izračun valorizirane vrednosti stanovanjske hiše oziroma stanovanja na območju občine Zalec.

3. člen

Poprečna gradbena cena za en m² stanovanjske površine brez stroškov komunalnega urejanja stavbnega zemljišča znaša 14.739 din.

Korist za razlašeno stavbno zemljišče znaša 0,8 odstotkov od poprečne gradbene cene za en m² stanovanjske površine.

4. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok preneha veljati odlok o poprečni gradbeni ceni (Uradni list SRS, št. 13/81).

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 38-1/82

Zalec, dne 16. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Zalec
Viljem Petek l. r.

1638.

Skupščina občine Zalec je na podlagi 88., 97., 107., 111. in 116. člena obrtnega zakona (Uradni list SRS, št. 1/79), 9. člena zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 12/77, 30/78 in 23/81) in 174. člena statuta občine Zalec (Uradni list SRS, št. 19/78, 34/79, 9/80, 14/80, 16/80 in 1/82) na seji zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 16. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o ureditvi nekaterih vprašanj s področja obrti

1. člen

Ta odlok določa pogoje za:

- prodajo lastnih izdelkov samostojnega obrtnika, sprejemanje naročil in opravljanje gostinskih storitev zunaj poslovnega prostora;
- sprejemanje gostov na prenočišče in hrano;
- prodajo na drobno;
- opravljanje gospodarskih dejavnosti kot posredniški poklic;
- opravljanje gospodarske dejavnosti z dopolnilnim delom drugih oseb.

PRODAJA IZDELKOV ZUNAJ POSLOVNEGA PROSTORA

2. člen

Samostojni obrtnik oziroma samostojni gostinec sme z dovoljenjem pristojnega občinskega upravnega organa pristojnega za gospodarstvo prodajati svoje izdelke, sprejemati naročila oziroma opravljati gostinske storitve tudi zunaj poslovnega prostora in na raznih prireditvah, zborovanjih in ob drugih priložnostih.

3. člen

Pristojni občinski upravni organ lahko izda dovoljenje iz 2. člena tega odloka samostojnemu obrtniku oziroma gostincu, če ima zagotovljen prodajni prostor, ki izpolnjuje predpisane sanitarnotehnične pogoje in, če s prodajo ne moti javnega reda in miru.

4. člen

Šteje se, da ima samostojni obrtnik oziroma gostinec zagotovljen prodajni prostor, če dokaže, da ima pravico začasno uporabljati prostor, oziroma če predloži soglasje prireditelja, da s svojo dejavnostjo prireditev dopolnjuje.

5. člen

Prodajni prostor mora biti vidno označen s firmo obratovalnice.

6. člen

Za prodajo izdelkov na trgu, sejnih in razstavah samostojnemu obrtniku ni potrebno dovoljenje iz 2. člena tega odloka.

SPREJEMANJE GOSTOV NA PRENOČISČE IN HRANO

7. člen

Občan lahko v svojih zasebnih gospodinjstvih in počitniških hišicah ter kmet v svojih kmečkih gospodarstvih sprejema goste na prenočišče ter nudi gostom hrano in pijačo, če to dejavnost prijavi in pridobi potrdilo pristojnega občinskega upravnega organa za gospodarstvo.

To dejavnost sme občan opravljati samostojno ali preko organizacij združenega dela s področja gostinstva in turizma oziroma preko turističnega društva.

8. člen

Če občan dejavnost opravlja v sodelovanju z organizacijami združenega dela s področja gostinstva in turizma oz. preko turističnega društva, se način posredovanja sprejemanja gostov na prenočišče in hrano določi s pogodbo o poslovnem sodelovanju.

Pogodba iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati določila o zaračunavanju storitev, o obveznem vodenju evidence o zasedenosti turističnih kapacitet in druge dolžnosti organizacije združenega dela, oz. turističnega društva kot posrednika ter znesek provizije za opravljanje posredovanja.

9. člen

Občan, ki sprejema goste na prenočišče in hrano je dolžan v vsaki sobi namenjeni za prenočišče gostov, na vidnem mestu izobesiti razvrstitev v kategorijo sobe in cenik, potrjen od pristojnega občinskega upravnega organa.

10. člen

Občan, ki sprejema goste na prenočišče in hrano je dolžan v roku 15 dni pred pričetkom letne oz. zimske sezone sporočiti pristojnemu občinskemu upravnemu organu za gospodarstvo vse spremembe glede sprejemanja gostov na prenočišče in hrano (število ležišč, sob, spremembo kategorije sobe, podatek o nuđenju hrane ipd.).

PRODAJA NA DROBNO

11. člen

Občan lahko z osebnim delom s sredstvi v svoji lasti v svojem imenu in na svoj račun opravlja prodajo na drobno pod pogoji obrtnega zakona in zakona o blagovnem prometu in sicer v naslednjih naseljih: Pohikva, Galicija, Šešče, Prekopa, Andraž, Dobrovlje, Zaplanina, Podvrh, Marija Reka, Zalog, Matke in Kale.

Ob izpolnitvi predpisanih pogojev mora samostojni obrtnik za ustanovitev obratovalnice predhodno pridobiti še mnenje krajevnne skupnosti oziroma sveta potrošnikov v krajevni skupnosti, kjer name-rava ustanoviti obratovalnico, glede lokacije in asortimentu prodaje. Mnenje o prodaji na drobno v določenem kraju mora podati tudi trgovska organizacija združenega dela, ki je nosilec preskrbe v občini.

Kriteriji na podlagi katerih se lahko opravlja prodaja na drobno v določenih naseljih pa so naslednji:

- a) če je oskrba slaba oziroma oskrbe sploh ni,
- b) če je poslovanje že obstoječe trgovske organizacije nerentabilno,
- c) glede na ocenjeno kupno moč.

OPRAVLJANJE GOSPODARSKE DEJAVNOSTI KOT POSTRANSKI POKLIC

12. člen

V skladu z obrtnim zakonom in s tem odlokom lahko delovni ljudje in občani s stalnim prebivališčem v občini Zalec opravljajo trajno ali sezonsko gospodarsko dejavnost tudi kot postranski poklic, le po naročilu posameznika in po pogodbi s samostojnim obrtnikom, organizacijo združenega dela ter drugo samoupravno organizacijo in skupnostjo.

Gospodarsko dejavnost kot postranski poklic lahko opravlja največ za dobo dveh let, razen za dejavnosti, ki niso razvite in s katerimi glede na razmere trenutno ni mogoče doseči dohodka za redno obratovanje obrtnika. Dejavnosti, ki se smejo opravljati kot postransko poklic, več kot dve leti so:

krojaštvo, šiviljstvo, čevljarstvo, mehanika koles, ročno pletiljstvo, rokavičarstvo, graverstvo, izdelovanje pogrebnih potrebščin, prepariranje in gačenje živali, tesarstvo, sodarstvo in izdelovanje kadi, izdelovanje in sestavljanje okrasnih predmetov iz kovine, plastike, keramike, lesa, tekstila in papirja, žaganje drv, popravilo poljedelskih strojev, kovaštvo, sedlarstvo, izdelovanje predmetov iz raznih odpadkov, kemično čiščenje, pranje in likanje perila in obleke, fotografiranje, čiščenje prostorov, pohištva in oken, pečarstvo, frizerstvo.

Za vse druge obrtne stroke se z letno resolucijo izvajanja srednjeročnega plana določi možnost opravljanja posameznih obrti tudi po poteku dveh let.

13. člen

Razen obrtne dejavnosti, ki so naštet v drugem odstavku 12. člena, pa se smejo opravljati kot postranski poklic v skladu z 12. členom več kot za dobo dveh let, tudi obrtne dejavnosti, če za to obstojajo krajevnne potrebe in jih ni mogoče pokriti z redno dejavnostjo.

14. člen

Ne glede na določbe 12. člena tega odloka se kot postranski poklic ne smejo opravljati naslednje gospodarske dejavnosti:

- opravljanje storitev z gradbeno mehanizacijo, z avtodvigali, z avtovleko ter z viličarji,
- opravljanje prevozov blaga in oseb, razen opravljanje prevoza blaga s triciklom,
- izdelovanje umetnih mineralnih vod, brezalkoholnih pijač ter izdelava, predelava in prodaja živilskih proizvodov,
- prodaja na drobno, razen prodaja plina v jeklenkah za gospodinjstvo,
- izdelovanje kemičnih izdelkov in izdelkov iz plastičnih mas,
- pridobivanje gline, kamna, peska in gramoza,
- proizvodnja in storitve, ko se z uporabo avtomatov, strojev opravlja storitev z enostavno predelavo surovin,
- opravljanje žagarskih storitev za potrebe krajevnih skupnosti.

OPRAVLJANJE GOSPODARSKIH DEJAVNOSTI Z DOPOLNILNIM DELOM DRUGIH OSEB

15. člen

Samostojnemu obrtniku, ki se ukvarja z obrtnimi storitvami, (popravili, vzdrževalnimi deli, izdelavo posameznih izdelkov po individualnih naročilih, merah, načrtih in zahtevah naročnika) ali v tem okviru opravlja dejavnost po pogodbi z organizacijo združenega dela lahko pristojni občinski upravni organ za gospodarstvo dovoli zaposliti več kot pet delavcev, toda največ sedem delavcev pod pogojem, da poslovni prostor z opremo ustreza predpisom in pogojem glede varstva pri delu ter drugim sanitarno-tehničnim pogojem glede na povečano število delavcev.

KAZENSKÉ DOLOČBE

16. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravljajo za tržno, sanitarno in inšpekcijo dela pristojni upravni organi.

17. člen

Zoper kršitelje določb tega odloka se uporabljajo določbe 140. člena obrtnega zakona in 67. člena zakona o blagovnem prometu.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

18. člen

Obstoječe obratovalnice, skupne obratovalnice in gostinski obrati so dolžni svojo organizacijo in poslovanje uskladiti z določbami tega odloka v roku šest mesecev od njegove uveljavitve.

19. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o ureditvi nekaterih vprašanj s področja obrti (Uradni list SRS, št. 1/74) in sklep o zaposlitvi več kot tri oziroma pet delavcev v obrtnih delavnicah (Uradni list SRS, št. 30/74).

20. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 313-2/82-3

Žalec, dne 16. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Žalec
Viljem Petek l. r.

1639.

Skupščina občine Žalec je na podlagi 12. in 15. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78) in 174. člena statuta občine Žalec (Uradni list SRS, št. 19/78, 34/79, 9/80, 14/80, 16/80 in 1/82) na seji zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 16. septembra 1982 sprejela

ODLOK

o dopolnitvi zazidalnega načrta stanovanjske soseske
Vinska gora

1. člen

Zazidalni načrt stanovanjske soseske Vinska gora, ki je bil sprejet z odlokom o zazidalnem načrtu stanovanjske soseske Vinska gora (Uradni vestnik Celje, št. 20/67 in Uradni list SRS, št. 2/78), se dopolni z dokumentacijo št. 18-6/1981, ki jo je izdelal zavod za načrtovanje Žalec, junija 1981 in ki je sestavni del tega odloka.

2. člen

Zazidalni načrt stanovanjske soseske Vinska gora se po dokumentaciji iz 1. člena tega odloka dopolni v tem, da se na parceli št. 537/1, k. o. Vinska gora, določi lokacija za gradnjo individualne atrijske stanovanjske hiše z dovozno cesto, ki iz zahoda poteka po severnem delu parcele št. 537/5, k. o. Vinska gora.

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 350-9/81-6

Žalec, dne 16. septembra 1982.

Predsednik
Skupščine občine
Žalec
Viljem Petek l. r.

POPRAVEK

V pregledu stopenj davkov iz osebnega dohodka in stopenj prispevkov iz osebnega dohodka za financiranje splošnih družbenih potreb v družbenopolitičnih skupnostih in samoupravnih interesnih skupnostih na področju družbenih dejavnosti za leto 1982 — Uradni list SRS, št. 31/82 — se:

— pri zaporedni številki 29 občina Ljutomer: v stolpcu 19 stopnja 26,24 nadomesti s stopnjo 26,87;

Uradni list SRS, št. 34/82:

— pod I. A je izpadel drugi odstavek, ki se glasi:

»V stolpcu 19 (skupaj davki in prispevki) se pri posameznih občinah zbirne stopnje nadomestijo z naslednjimi novimi:«

— pri zaporedni številki 29 občina Ljutomer je v stolpcu 19 pravilna stopnja 26,78.

Št. 420-34/81

Ljubljana, dne 30. septembra 1982.

Direktor
Republiške uprave
za družbene prihodke
Tone Pengov l. r.

VSEBINA

SKUPŠČINA SR SLOVENIJE

Stran

1575. Zakon o splošni ljudski obrambi in družbeni samozaščiti	1993
1576. Zakon o stanovanjskih razmerjih	2036
1577. Zakon o obveznem posojilu Socialistični republiki Sloveniji v letu 1982	2047
1578. Odlok o soglasju k spremembam statuta Samoupravne interesne skupnosti SR Slovenije za ekonomske odnose s tujino	2048
1579. Odlok o soglasju k samoupravnemu sporazumu o ustanovitvi Kulturne skupnosti Slovenije in njenemu statutu	2048
1580. Odlok o soglasju k predlogu zakona o ratifikaciji pogodbe med Socialistično federativno republiko Jugoslavijo in Kraljevino Nizozemska o izogibanju dvojnemu obdavčevanju dohodka in premoženja, s protokolom	2048
1581. Odlok o ustanovitvi, nalogah in sestavi uredniškega odbora Poročevalca, o imenovanju predsednika in članov uredniškega odbora Poročevalca ter o imenovanju odgovornega urednika Poročevalca	2048
1582. Odlok o imenovanju namestnika predsednika Republiškega komiteja za zdravstveno in socialno varstvo	2049
1583. Odlok o izvolitvi sodnice Vrhovnega sodišča SR Slovenije in o razrešitvi sodnice Višjega sodišča v Ljubljani	2049

IZVRŠNI SVET SKUPŠČINE SR SLOVENIJE

1584. Odlok o uporabi sredstev dela prodajne cene motornega bencina in plinskega olja — dieselskega goriva	2050
--	------

REPUBLIKSKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI

1585. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o posebnih ukrepih pri zastrupitvah in infekcijah oseb s hrano in o njihovem preprečevanju	2050
1586. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o opravljanju zdravstvenih pregledov oseb, ki so pod zdravstvenim nadzorstvom	2050
1587. Pravilnik o posebnih delovnih običajih in obitvi oseb, ki prihajajo pri opravljanju svojih del in nalog v proizvodnji ali prometu v neposreden dotik z živilom	2051
1588. Spremembe in dopolnitve pregleda stopenj davkov iz osebnega dohodka in stopenj prispevkov iz oseb-	

	Stran		Stran
nega dohodka za financiranje splošnih družbenih potreb v družbenopolitičnih skupnostih in samoupravnih interesnih skupnostih na področju družbenih dejavnosti za leto 1982	2053	G-3 za družbeno usmerjeno in organizirano stanovanjsko in drugačno kompleksno graditev (Grosuplje)	2063
1589. Odredba o spremembi in dopolnitvi odredbe o prehodnih računih za vplačevanje zbirnih stopenj davkov in prispevkov iz osebnega dohodka za financiranje družbenopolitičnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti na področju družbenih dejavnosti	2054	1611. Odlok o razširitvi obveznosti plačevanja samoprispelka v krajevni skupnosti Dob (Grosuplje)	2063
1590. Odredba o višini minimalnih življenjskih stroškov	2054	1612. Spremembe in dopolnitve pravilnika o kriterijih in postopku za podelitev priznanj in nagrad »Louisa Adamiča« (Grosuplje)	2069
DRUGI REPUBLIŠKI ORGANI IN ORGANIZACIJE		1613. Odlok o izvolitvi predstavnikov družbene skupnosti v razpisne komisije za imenovanje individualnega poslovnega organa in članov kolegijskega poslovnega organa v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela v občini Idrija	2069
1591. Sklep o sprejemu smernic za delo osnovnih šol in učnih načrtov za pouk fakultativnih predmetov	2054	1614. Odlok o podelitvi domicila 3. bataljonu II. brigade VDV (Idrija)	2070
1592. Sklep o mejnem znesku najnižjih pokojninskih prejemkov	2054	1615. Sklep o pooblastitvi Izvršnega sveta SO Idrija glede izplačil akontacij osebnih dohodkov v skladu z 20. členom zakona o zajamčenem osebnem dohodku in izplačevanju osebnih dohodkov v OZD, ki poslujeje z izgubo	2070
1593. Sklep o ponovni uskladitvi pokojnin med letom	2055	1616. Odločba o poimenovanju enote Vzgojno-varstvenega zavoda »Stefke Majnik« Idrija v Sp. Idriji po sekretarki SKOJ III. prekomorske brigade Nadi Zagarjevi	2070
1594. Sklep o vplačilu razlike med obračunano obveznostjo po predpisanih stopnjah od dohodka za vezancev in vplačano akontacijsko vrednostjo za obdobje januar—september 1982	2055	1617. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o posebnem občinskem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve (Kočevje)	2070
1595. Pravilnik o arbitraži v Zavarovalni skupnosti Triglav	2055	1618. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o občinskih upravnih taksah (Kočevje)	2071
ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČIN		1619. Odlok o spremembi odloka o ustanovitvi samoupravnega sklada za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane v občini Kočevje	2071
1596. Sklep o potrditvi odmika od sprejetega Generalnega plana razvoja mesta Ljubljane — za izgradnjo objektov Vojne bolnice (Ljubljana)	2061	1620. Odlok o načinu oplojevanja živali na območju občine Kočevje	2071
1597. Sklep o spremembi cene za delavsko mesečno vozovnico za vse proge v javnem mestnem potniškem prometu v Ljubljani	2061	1621. Ugotovitveni sklep o sprejemu aneksa št. 1 k samoupravnemu sporazumu o temeljih plana Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Litija za obdobje 1981—1985	2072
1598. Odlok o spremembi območja naselja Bizeljsko in o uvedbi uličnega sistema v naselju Bizeljsko ter Čatež ob Savi (Brežice)	2061	1622. Aneks št. 1 k samoupravnemu sporazumu o temeljih plana Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Litija za obdobje 1981—1985	2072
1599. Odlok o potrditvi letnega davčnega zaključnega računa za leto 1981 (Celje)	2062	1623. Odlok o določitvi stopnje za obračunavanje amortizacije za osnovna sredstva določenih uporabnikov družbenih sredstev v občini Ljubljana Moste-Polje	2074
1600. Odlok o davku na promet nepremičnin v občini Celje	2062	1624. Odlok o zaključnem računu proračuna občine Mozirje za leto 1981	2074
1601. Odlok o ustanovitvi samoupravnega sklada za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane občine Celje in o zagotavljanju in usmerjanju sredstev za intervencije v proizvodnji hrane v obdobju 1982 do 1985 (Celje)	2063	1625. Odlok o upravnih taksah (Slovenska Bistrica)	2075
1602. Odlok o pooblastitvi organa za odločanje na podlagi 20. člena zakona o zajamčenem osebnem dohodku in izplačevanju osebnih dohodkov v organizacijah združenega dela, ki poslujeje z izgubo (Celje)	2064	1626. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o organizaciji in delovnem področju občinskih upravnih organov in strokovnih služb Skupščine občine Slovenska Bistrica	2076
1603. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o odškodnini zaradi spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč, izkoriščanje rudnin in drugega materiala v občini Celje	2064	1627. Sklep o potrditvi samoupravnega sporazuma o ustanovitvi Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Slovenska Bistrica in statuta Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Slovenska Bistrica	2076
1604. Odlok o prenehanju veljavnosti nekaterih odlokov občine Celje	2065	1628. Odlok o dopolnitvi odloka o proračunu občine Sentjur pri Celju za leto 1982	2076
1605. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o zazidalnem načrtu Spodnja Hudinja (Celje)	2066	1629. Odlok o dopolnitvi odloka o prispevku za pospeševanje kmetijstva v občini Sentjur pri Celju	2077
1606. Odlok o ustanovitvi in delovnem področju sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Cerknica	2066	1630. Odlok o zazidalnem načrtu Planina pri Sevnici (Sentjur pri Celju)	2077
1607. Sklep o javni razgrnitvi osnutka spremembe in dopolnitve urbanističnega načrta za naselje Cerknica	2067	1631. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o urbanističnem načrtu — Sentjur pri Celju	2077
1608. Sklep o javni razgrnitvi osnutka spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta »Center« Cerknica	2067	1632. Odlok o splošni prepovedi parcelacije, spremembe kulture in prometa z zemljišči na območju rezervata stanovanjske soseske Loka pri Zusmu (Sentjur pri Celju)	2079
1609. Odlok o dopolnitvah odloka o občinskih upravnih taksah (Grosuplje)	2067	1633. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o organizaciji in delovnem področju upravnih organov občine Sentjur pri Celju	2079
1610. Odlok o sprejetju zazidalnega načrta Višnja gora			

	Stran		Stran
1634. Sklep o javni razgrnitvi urbanističnega načrta Sentjur pri Celju	2079	1639. Odlok o dopolnitvi zazidalnega načrta stanovanjske soseske Vinska gora (Zalec)	2086
1635. Odlok o spremembi odloka o posebnem občinskem prometnem davku (Zalec)	2079	— Popravek pregleda stopenj davkov iz osebnega dohodka in stopenj prispevkov iz osebnega dohodka za financiranje splošnih družbenih potreb v družbenopolitičnih skupnostih in samoupravnih interesnih skupnostih na področju družbenih dejavnosti za leto 1982	2086
1636. Odlok o spremembi odloka o davku na promet nepremičnin (Zalec)	2082		
1637. Odlok o poprečni gradbeni ceni (Zalec)	2082		
1638. Odlok o ureditvi nekaterih vprašanj s področja obrti (Zalec)	2084		

Standardi in normativi za družbeno vzgojo in varstvo predšolskih otrok (1982)

Zakon o družbenem varstvu otrok je zavezal Skupnost otroškega varstva Slovenije, da določi enotne osnove standardov in normativov za opravljanje vzgojnovarstvenega dela, s katerimi se zagotavljajo minimalni pogoji za delo vzgojnovarstvenih organizacij, socialno varnost delavcev — izvajalcev in varnost otrok.

V prvem poglavju, ki je namenjeno prostoru in opremi, so najprej obdelani standardi in normativi za nove zgradbe, za oblikovanje in opremo prostorov in za ureditev zunanjega prostora. Nato slede standardi in normativi za ureditev prostorov za oddelke VVO v obstoječih in novih stanovanjih, v nenamenskih in nestanovanjskih objektih, za ureditev prostorov in dnevno varstvo otrok v varstvenih družinah in za ureditev prostora za raznovrstne oblike vzgojnega dela z otroki v nenamenskih in nestanovanjskih objektih.

V drugem poglavju priročnika pa so obdelani standardi in normativi za didaktična sredstva glede na namen oddelka in starost otrok in za drobni inventar.

Priročnik bo nepogrešljiv pripomoček ne le projektantskim in vzgojnovarstvenim organizacijam, ampak tudi vsem organizacijam, ki se ukvarjajo s proizvodnjo opreme ali didaktičnih sredstev in drobnega inventarja za potrebe vzgojnovarstvenih organizacij.

Cena: 190 din.

Naročila sprejema:

Časopisni zavod Uradni list SRS,

Ljubljana, Kardeljeva cesta 12, p. p. 379/VII